

Vrchní státní zastupitelství v Olomouci

odbor závažné hospodářské a finanční kriminality

17. listopadu 909/44, 779 00 Olomouc

tel. 585 202 – 111(fax – 198), e-mail: podatelna@vsz.olc.justice.cz

datová schránka: ryhaa8a

Olomouc 28. 6. 2018

2 VZV 6/2015 - 1384

**Krajskému soudu v Ostravě
pobočka v Olomouci**

O b ž a l o b a

Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci podává podle § 176 odst. 1 tr. řádu za použití § 179 odst. 1 tr. řádu obžalobu na obviněné:

1) Ing. Ivana Kyselého,

nar. [redacted] Přerově, podnikatele, trvale bytem Olomouc, [redacted]

2) Mgr. Karla Kadlece,

nar. [redacted] v Olomouci, podnikatele, trvale bytem Olomouc, [redacted]

3) plk. Mgr. Radka Petrúje,

nar. [redacted] v Olomouci, příslušníka Policie ČR, trvale bytem [redacted]

4) Ing. Jiřího Rozbořila,

nar. [redacted] Šternberku, podnikatele, trvale bytem [redacted]

ž e

Ing. Ivan Kyselý (dále jen „Kyselý“) v dosud přesně nezjištěné době nejpozději ode dne 29. 7. 2014 do 13. 10. 2015 v Olomouci a na dalších místech České republiky od plk. Mgr. Karla Kadlece (dále jen „Kadlec“) jako od náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje pro službu kriminální policie a vyšetřování (dále jen „KROK“) soustavně, pravidelně a dlouhodobě vyžadoval a neoprávněně si nechával sdělovat konkrétní informace z trestních řízení, které nebyly přístupné osobám stojícím mimo tato trestní řízení, a to jak

z trestních řízení vedených KROK, tak i z dalších trestních řízení, které Kadlec získal, ačkoliv věděl, že na sdělení takových informací nemá nárok a že Karel Kadlec jejich sdělováním vědomě porušuje svoje zákonné povinnosti, o sdělované informace projevoval aktivní zájem a dával najevo, že je spolu s dalšími osobami použije k prospěchu svému a dalších osob (ať již účastníků předmětných trestních řízení či osob stojících mimo) nebo v neprospěch některých osob bez ohledu na zákonem stanovené úkoly policie a účel trestního řízení, na základě sdělovaných informací Karla Kadlece dále instruoval, jaká další konkrétní opatření mají být činěna v těch trestních řízeních, které mohl Karel Kadlec ovlivnit, a to tak, aby byl uskutečněn jejich společný záměr využívat vedení trestního řízení a informací z nich ke svému prospěchu a ke škodě jiných osob, kdy na straně jedné vybrané subjekty měly být neformálním vlivovým uskupením osob, do něhož patřil, či některým z členů tohoto uskupení chráněny před hrozbou trestního postihu, a na straně druhé vůči jiným subjektům, které naopak byly v antagonistickém postavení vůči některému ze členů vlivového uskupení, mělo být vedení trestních řízení a v rámci nich prováděné úkony zneužívány v jejich neprospěch, v důsledku čehož v rámci Olomouckého kraje prostřednictvím Karla Kadlece a plk. Mgr. Radka Petruje (dále jen „Petruj“) záměrně ohrožoval a mařil dosažení základního cíle trestního řízení, kterým je řádné a nestranné odhalování a objasňování trestné činnosti (§ 1 odst. 1 trestního řádu), a Karla Kadlece a jeho prostřednictvím i Radka Petruje konkrétními pokyny vedl k tomu, aby Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje jako policejní orgán ve více trestních řízeních přinejmenším po dobu více než jednoho roku řádně nevykonávalo svoji funkci nestranného orgánu činného v trestním řízení a neplnilo své úkoly z trestního řízení směřující k naplnění účelu trestního řízení, dále aby z trestních řízení vedených ze strany KROK unikaly jinak neveřejné informace nepovolaným osobám, čímž v některých případech došlo dokonce i ke zmaření úkonů trestního řízení, a že úkony trestního řízení byly prováděny účelově na základě objednávky osob stojících mimo trestní řízení ve prospěch či v neprospěch osob, jichž se trestní řízení týkala,

Mgr. Karel Kadlec opakovaně jako příslušník Policie České republiky zastávající funkci náměstka ředitele KROK při výkonu této funkce, tedy jako úřední osoba ve smyslu ust. § 127 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku, v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. b), c), i), § 46 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“), ust. § 115 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o policii“), kdy jako policista zejména nesmí zneužívat ve prospěch vlastní nebo ve prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby, v souvislosti s výkonem služby nesmí přijímat dary nebo jiné výhody, je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, které v zájmu zabezpečení úkolů policie, včetně úkolů podle trestního řádu, vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami, je povinen plnit nestranně, řádně a svědomitě služební povinnosti a jednat i v době mimo službu tak, aby svým jednáním neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru, dále v rozporu s ust. §§ 2 odst. 5, 157 odst. 1, 158 odst. 1 trestního řádu, podle nichž je policejní orgán povinen objasňovat stejně pečlivě všechny okolnosti případu a postupovat tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele, dále je povinen organizovat svou činnost tak, aby účinně přispíval k včasnosti a důvodnosti trestního stíhání a objasňovat trestní věci v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, tak aby bylo dosaženo účelu trestního řízení, kterým je náležité zjištění trestných činů, jejich pachatelů a spravedlivé a zákonné potrestání pachatelů trestných činů,

v dosud přesně nezjištěné době nejpozději ode dne 29. 7. 2014 až do 13. 10. 2015 v Olomouci a na dalších místech České republiky jednak z vlastní iniciativy a jednak podle instrukcí Ivana Kyselého tomuto soustavně, pravidelně a dlouhodobě záměrně poskytoval konkrétní informace z trestních řízení, které měly zůstat v zájmu zabezpečení úkolů policie a dosažení účelu trestního řízení utajeny před nepovolanými osobami (informace o samotném

vedení trestního řízení, informace o důkazní situaci, informace o plánovaných úkonech trestního řízení, o zamýšleném rozhodnutí ve věci apod.), a to jak z trestních řízení vedených KROK, které získával zejména prostřednictvím svého podřízeného Radka Petruje, vedoucího odboru hospodářské kriminality KROK, tak i z trestních řízení vedených u jiných policejních útvarů, a to Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování (dále jen „ÚOKFK“) či Generální inspekce bezpečnostních sborů (dále jen „GIBS“), které získával bez jakéhokoliv právního důvodu, aniž by mu byly třeba pro služební potřebu, od příslušníků těchto policejních útvarů na základě svých dobrých neformálních osobních vztahů s nimi, přičemž takto jednal s vědomím, že Ivan Kyselý získané informace dále využije k posílení vlivu svého a Karla Kadlece a předá je případně dle vlastní úvahy dalším osobám s významným, byť i neformálním, politickým či ekonomickým vlivem v Olomouckém kraji, a to zejména MUDr. Mgr. Ivanu Langerovi (dále jen „Langer“, Ing. Jiřímu Rozbořilovi (dále jen „Rozbořil“) či JUDr. Martinu Majorovi, MBA (dále jen „Major“), příp. i dalším osobám pro jejich potřebu a prospěch, a činil tak proto, aby se odvděčil za to, že nebyl odvolán ze své funkce, a aby si i do budoucna zajistil své setrvání ve funkci náměstka ředitele KROK prostřednictvím osob, které byly a jsou schopny na základě svých neformálních vztahů a vazeb takové odvolání či setrvání ovlivnit, a to zejména prostřednictvím Ivana Kyselého, Jiřího Rozbořila a Ivana Langer, a také proto, aby si vytvořil síť jemu zavázaných osob a aby byl součástí neformálního uskupení osob majícího vliv na politické a podnikatelské dění zejména v Olomouckém kraji včetně neformálního vlivu při personálních rozhodnutích v bezpečnostních sborech, a v jednom případě si za to navíc od Jiřího Rozbořila nechal slíbit ekonomickou výhodu v podobě blíže neurčeného peněžního obohacení, když dále ve spojení s uvedenými členy tohoto vlivového uskupení majícími neformální vliv na jmenování vedoucích funkcionářů bezpečnostních sborů usiloval o rozšíření sítě jemu zavázaných osob v bezpečnostních sborech, jejichž prostřednictvím by získával významné informace z trestních řízení a mohl taková trestní řízení ovlivňovat, když konkrétně zamýšlel prosadit, aby se jím vybrané osoby staly vedoucími pracovišť GIBS v Brně a Ostravě, dále vedoucími expozitury ÚOKFK v Ostravě a další osoba, která byla pověřená výkonem funkce náměstka ředitele ÚOKFK byla do této funkce ustanovena trvale, přičemž Karel Kadlec podle instrukcí Ivana Kyselého v některých případech z titulu své vedoucí funkce zajistil provedení i dalších konkrétních opatření v těch trestních řízeních, které mohl ovlivnit, a to tak, aby byl uskutečněn jejich společný záměr využívat vedení trestních řízení a informací z nich ke svému prospěchu a ke škodě jiných osob, kdy na straně jedné vybrané subjekty měly být uvedeným vlivovým uskupením či některým z jeho členů chráněny před hrozbou trestního postihu a na straně druhé vůči jiným subjektům, které naopak byly v antagonistickém postavení vůči některému ze členů vlivového uskupení, mělo být vedení trestních řízení a v rámci nich prováděné úkony zneužívány v jejich neprospěch, v důsledku čehož v rámci Olomouckého kraje záměrně ohrožoval a mařil dosažení základního cíle trestního řízení, kterým je řádné a nestranné odhalování a objasňování trestné činnosti (§ 1 odst. 1 trestního řádu), čímž společně s Radkem Petrujem, a to i podle instrukcí Ivana Kyselého, způsobil, že Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje jako policejní orgán ve více trestních řízeních přinejmenším po dobu více než jednoho roku řádně nevykonávalo svoji funkci nestranného orgánu činného v trestním řízení a neplnilo své úkoly z trestního řízení směřující k naplnění účelu trestního řízení, dále že z trestních řízení vedených ze strany KROK unikaly jinak neveřejné informace nepovolaným osobám, čímž v některých případech došlo dokonce i ke zmaření úkonů trestního řízení, a že úkony trestního řízení byly prováděny účelově na základě instrukcí a soukromých zájmů osob stojících mimo orgány činné v trestním řízení ve prospěch či v neprospěch osob, jichž se trestní řízení týkala,

plk. Mgr. Radek Petrůj opakovaně jako příslušník Policie České republiky zastávající funkci vedoucího odboru OHK KROK při výkonu této funkce, tedy jako úřední osoba ve smyslu ust. § 127 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku, v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. b), c), i), § 46 odst. 1, 2, 3 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, ust. § 10 odst. 1, § 115 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb. o

Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kdy jako policista zejména nesmí zneužívat ve prospěch vlastní nebo ve prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby, v souvislosti s výkonem služby nesmí přijímat dary nebo jiné výhody, je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, které v zájmu zabezpečení úkolů policie, včetně úkolů podle trestního řádu, vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami, je povinen plnit nestranně, řádně a svědomitě služební povinnosti a jednat i v době mimo službu tak, aby svým jednáním neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru, nesmí splnit rozkaz, jehož splněním by zřejmě spáchal trestný čin, a v případě ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, jehož odstranění spadá do úkolů policie, je povinen provést úkon v rámci své pravomoci nebo přijmout jiné opatření, aby ohrožení nebo porušení odstranil, dále v rozporu s ust. §§ 2 odst. 5, 157 odst. 1, 158 odst. 1 trestního řádu, podle nichž je policejní orgán povinen objasňovat stejně pečlivě všechny okolnosti případu a postupovat tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele, dále je povinen organizovat svou činnost tak, aby účinně přispíval k včasnosti a důvodnosti trestního stíhání a objasňovat trestní věci v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, tak aby bylo dosaženo účelu trestního řízení, kterým je náležité zjištění trestných činů, jejich pachatelů a spravedlivé a zákonné potrestání pachatelů trestných činů,

v dosud přesně nezjištěné době nejpozději ode dne 29. 7. 2014 až do 13. 10. 2015 v Olomouci na žádost svého nadřízeného Karla Kadlece, náměstka ředitele KROK, i z vlastní iniciativy, soustavně, pravidelně a dlouhodobě záměrně Karlu Kadlecovi poskytoval konkrétní informace z trestních řízení vedených KROK, které měly zůstat v zájmu zabezpečení úkolů policie a dosažení účelu trestního řízení utajeny před nepovolanými osobami (informace o samotném vedení trestního řízení, informace o důkazní situaci, informace o plánovaných úkonech trestního řízení, o zamýšleném rozhodnutí ve věci apod.), s vědomím, že Karel Kadlec získané informace dále využije ne v rámci plnění jeho služebních povinností, ale že je předá Ivanu Kyselému či dalším osobám pro jejich potřebu, prospěch a soukromé využití, a činil tak proto, aby si uchoval dobré vztahy s Karlem Kadlecem jako svým nadřízeným a aby si zajistil své setrvání ve vedoucí funkci, přičemž Radek Petrůj podle instrukcí Karla Kadlece v bezprostřední návaznosti na dříve sdělené informace následně v některých případech z titulu své funkce zajistil i provedení dalších konkrétních opatření v příslušných trestních řízeních, když mu muselo být zřejmé, že takové instrukce nevyplývají ze zákonných požadavků vedení trestního řízení, ale pocházejí od Ivana Kyselého či od dalších osob stojících mimo orgány činné v trestním řízení a že jsou jimi sledovány soukromé záměry takových osob, a nikoliv dosažení účelu trestního řízení tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona spravedlivě potrestáni (§ 1 odst. 1 trestního řádu), v důsledku čehož v rámci Olomouckého kraje záměrně ohrožoval a mařil dosažení základního cíle trestního řízení, kterým je řádné a nestranné odhalování a objasňování trestné činnosti, čímž společně s Karlem Kadlecem, a to i podle instrukcí osob stojících mimo orgány činné v trestním řízení, způsobil, že Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje jako policejní orgán ve více trestních řízeních po dobu více než jednoho roku řádně nevykonávalo svoji funkci nestranného orgánu činného v trestním řízení a neplnilo své úkoly z trestního řízení směřující k naplnění účelu trestního řízení, ale že z trestních řízení vedených ze strany KROK unikaly jinak neveřejné informace nepovolaným osobám, čímž v některých případech došlo dokonce i ke zmaření úkonů trestního řízení, a že úkony trestního řízení byly prováděny účelově na základě instrukcí a soukromých zájmů osob stojících mimo orgány činné v trestním řízení ve prospěch či v neprospěch osob, jichž se trestní řízení týkala,

Ing. Jiří Rozbořil dne 13. 8. 2015 v době po 18. hodině v restauraci Potrefená husa, ul. Opletalova 364/1, Olomouc, od Karla Kadlece, o němž věděl, že je náměstkem ředitele KROK, vyslechl informaci o stavu trestního řízení vedeného policejním orgánem řízeným

Karlem Kadlecem ve věci prověřování okolností výstavby a financování Jezdeckého areálu s ubytovacím zařízením Olomouc – Penzion Lazce a poté, co mu Karel Kadlec na jeho žádost přislíbil, že tato trestní věc bude odložena, navrhl, že zařídí, aby za to Karlu Kadlecovi byla poskytnuta ekonomická výhoda v podobě blíže neurčeného peněžního obohacení, která měla pocházet od osoby, jíž se trestní řízení přímo týkalo, a **Karel Kadlec** tento příslib přijal,

když takto jednali přinejmenším v níže uvedených případech:

I. (tzv. kauza Králík)

v přesně nezjištěném období nejméně od února 2015 do června 2015 v Olomouci v hotelu Janiš, kavárně Cafe DeLux, ul. Lipenská 11/7, Olomouc – Hodolany, Karel Kadlec na osobních schůzkách poskytoval Ivanu Kyselému informace o trestním řízení ve věci týkající se podezřelého Mgr. Jaroslava Králíka, nar. 10. 7. 1965, vedeném u policejního orgánu Policie České republiky, KROK pod sp. zn. KRPM 19170/TČ-2015-140080 pro skutek kvalifikovaný jako trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku, a to informace o samotném převzetí trestního řízení, a o jeho dalším vedení na KROK, o zamýšleném zahájení trestního stíhání podezřelého Mgr. Jaroslava Králíka s tím, že trestní stíhání nebude zahájeno ve vztahu ke skutečnostem spojeným s obchodními společnostmi OHL ŽS, a. s., a JOKVA OLOMOUC, a. s., dále o problému s vyčíslením škody, o právním posouzení věci, o konkrétních provedených úkonech trestního řízení a o jejich výsledcích (např. o výsledku Jaroslava Sedláčka), o jednání Karla Kadlece s jeho nadřízenými o této trestní věci, přičemž

Karel Kadlec ve své kanceláři č. 433 na adrese Olomouc-Hodolany, tř. Kosmonautů 189/10, ve 4. nadzemním podlaží, se záměrem uškodit Mgr. Jaroslavu Králíkovi ukládal svému podřízenému Radku Petrujovi jako vedoucímu odboru hospodářské kriminality KROK zajistit za každou cenu vydání rozhodnutí o zahájení trestního stíhání v konkrétním termínu bez toho, že by se se spisem seznámil, a bez ohledu na skutečnou důkazní situaci, na povinnost nestranného a objektivního posouzení věci, na stanovisko státního zástupce v rámci výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení a bez ohledu na skutkové a právní závěry policistky kpt. Mgr. Hany Dvořákové, která příslušnou trestní věc měla přidělenou k provádění úkonů trestního řízení a k rozhodnutí v ní,

Radek Petruj takové pokyny neodmítl, ačkoliv musel vědět, že jsou v rozporu s trestním řádem a mají svůj původ v soukromých zájmech Karla Kadlece způsobit újmu Mgr. Jaroslavu Králíkovi, a dále je ukládal jemu podřízené policistce kpt. Mgr. Haně Dvořákové, která příslušnou trestní věc měla přidělenou k provádění úkonů trestního řízení, s tím, že od ní v polovině června 2015 převzal předmětný spisový materiál a ačkoliv věděl, že jmenovaná zamýšlí v této věci vydat usnesení o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu, což předem konzultovala s dozorovým státním zástupcem, sám bez jejího vědomí napsal žádost státnímu zástupci o prodloužení lhůty prověřování, ve které oznamoval státnímu zástupci, že bude mít nové zásadní informace k celé kauze, což učinil se záměrem prodloužení dalšího prověřování, načež bylo dne 9. 7. 2015 doručeno na podatelnu KROK anonymní podání adresované k rukám kpt. Mgr. Hany Dvořákové z obce Vícov a podacím razítkem z pošty Olomouc 2,

II. (tzv. kauza Ing. Hana Kaštilová-Tesařová)

v přesně nezjištěném období nejméně od února do června 2015 v Olomouci v hotelu Janiš, kavárně Cafe DeLux, ul. Lipenská 11/7, Olomouc – Hodolany, Karel Kadlec na osobních schůzkách poskytoval Ivanu Kyselému informace o trestním řízení ve věci týkající se obžalované Ing. Hany Kaštilové-Tesařové, nar. 19. 8. 1959, vedené u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 6T 231/2014 a vedené u policejního orgánu Policie České republiky, KROK pod sp. zn. KRPM-14536/TČ-2012-140080 pro skutek právně kvalifikovaný jako

trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2, písm. c) trestního zákona účinného do 31. 12. 2009, a to informace o výsledcích přípravného řízení, o skutečnostech, které vyplynuly z průběhu hlavního líčení, o interních neveřejných konzultacích policejního orgánu s intervenujícím státním zástupcem, které se týkaly jednak požadavků na opatření dalších důkazů potřebných k zastupování obžaloby před soudem, doplnění dosavadních výsledků provedeného finančního šetření k osobě obžalované, záměru státního zástupce navrhnout zajištění majetku obžalované, jeho zamýšleného návrhu na uložení trestů a na rozhodnutí o náhradě škody, kdy Karel Kadlec nehodlal státnímu zástupci dát k dispozici všechny podklady, které měl k dispozici svědek Mgr. Ladislav Kleisl a které by mohly být relevantní pro řádné objasnění předmětné trestní věci i souvisejících okolností,

v návaznosti na takto sdělené informace pak Ing. Ivan Kyselý současně na těchto osobních schůzkách instruoval Karla Kadlece k zajištění a provedení dalších konkrétních úkonů v dané věci, směřování dalšího postupu a provedení dalších případných opatření a úkonů na základě skutečností, které vyplynuly z průběhu hlavního líčení, kdy se Ivan Kyselý a Karel Kadlec nejprve shodli na tom, že se pokusí Ing. Hanu Kaštilovou-Tesařovou přimět ke spolupráci s policejním orgánem pod tíhou toho, že jí na základě finančního šetření a i iniciativy policejního orgánu zajistí soud majetek, za účelem získání dalších informací o trestné činnosti spáchané osobami z Magistrátu města Olomouce, přičemž Karel Kadlec skutečně prostřednictvím Radka Petrúje učinil opatření k provedení finančního šetření k osobě Ing. Hany Kaštilové-Tesařové, avšak následně od dalších úkonů vůči její osobě Karel Kadlec na základě pokynu Ivana Kyselého upustil, neboť by informace získané od ní mohly ohrozit Jiřího Rozbořila a uvést ho do postavení podezřelé osoby ze spáchání trestného činu, čehož Karel Kadlec a Ivan Kyselý dosáhnout nechtěli a naopak usilovali o to, aby Jiřího Rozbořila ochránili před negativními důsledky spojenými s takovým, ale i případně jiným, trestním řízením, kdy Ivan Kyselý Karlu Kadlecovi uložil, aby prostřednictvím Radka Petrúje státního zástupce nasměroval tak, aby se zajímal o historii vlastnických vztahů domu naproti Komerční bance a o průběh jednání zastupitelstva, na kterém se jejich prodej projednával,

III. (tzv. kauza Aquapark a akcie města Olomouc)

v přesně nezjištěném období nejméně od února do července 2015 v Olomouci v hotelu Janiš, kavárně Cafe DeLux, ul. Lipenská 11/7, Olomouc – Hodolany, Karel Kadlec na osobních schůzkách poskytoval Ivanu Kyselému informace o trestním řízení vedeném u policejního orgánu Policie České republiky KROK pod sp. zn. KRPM – 125251/TČ-2013-140080 pro okolnosti nasvědčující spáchání trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, a to informace o samotném vedení trestního řízení a o jeho aktuálním rozsahu, a ovlivňoval průběh řízení, který byl předem dohodnut mezi Karlem Kadlecem a Ivanem Kyselým tak, aby se trestní řízení negativně nedotklo Jiřího Rozbořila, a dále sděloval informace o konkrétních provedených a plánovaných úkonech trestního řízení a o jejich výsledcích, a to zejména o uskutečněném výsledku svědka Paclíka, o plánovaných výsledcích znalce, podezřelých Martina Majora a Martina Novotného, o plánovaném zajištění důkazních materiálů na Magistrátu města Olomouce s tím, aby Ivan Kyselý zajistil zpřístupnění těchto požadovaných materiálů u příslušných zástupců Magistrátu města Olomouce prostřednictvím Jiřího Rozbořila, k čemuž také skutečně došlo, přičemž Karel Kadlec v této souvislosti požadoval, aby Jiří Rozbořil také k hladkému provedení tohoto úkonu zajistil přítomnost pověřeného pracovníka, čímž ohrozil realizaci tohoto úkonu, dále Karel Kadlec sděloval Ivanu Kyselému, že má od svého nadřízeného ředitele plk. Ing. Libora Krejčířika (dále jen „Krejčířík“) pokyn sledovat danou trestní věc z toho pohledu, zda se v ní neobjevují skutečnosti, které by se negativně dotýkaly Jiřího Rozbořila, který byl v rozhodné době předsedou dozorčí rady obchodní společnosti AQUAPARK OLOMOUC, a. s., když obdobný úkol Karlu Kadlecovi současně zadal i Ivan Kyselý za účelem ochrany Jiřího Rozbořila a Karel Kadlec takto zadaný úkol akceptoval,

současně si Karel Kadlec ve své kanceláři č. 433 na adrese Olomouc-Hodolany, tř. Kosmonautů 189/10, ve 4. nadzemním podlaží, ověřoval u podřízeného Radka Petruje, vedoucího odboru hospodářské kriminality KROK, jaká byla spolupráce a součinnost ze strany úředníků Magistrátu města Olomouc a též se dotazoval Radka Petruje na aktuální stav výše uvedených věcí a přijal bez výhrad informaci, že pracovníci úřadu již na policisty čekali,

dále Kadlec informoval Ivana Kyselého o tom, že z provedeného finančního šetření byly zjištěny podezřelé skutečnosti k osobě Martina Majora, nar. 26. 9. 1979, (1. náměstek primátora města Olomouce a v rozhodné době člen představenstva obchodní společnosti AQUAPARK OLOMOUC, a. s.), který provedl hotovostní vklad ve výši 250.000 Kč na svůj účet, má peněžní prostředky v celkové výši 3,5 mil. Kč a bankovní schránku, že nevybírá peníze z účtu, a že tedy není zřejmé, z jakých prostředků hradí své běžné potřeby, přičemž Karel Kadlec Ivanu Kyselému vysvětlil, že finanční šetření bylo provedeno pro případ, že by bylo třeba zajistit nárok na náhradu škody, pokud bude zjištěno její způsobení, avšak Ivana Kyselého žádá, aby Martina Majora informoval, že mu policie peníze v dohledné době nezajistí, a že tedy bude mít možnost peníze vybrat a uschovat, což Ivan Kyselý při osobní schůzce uskutečněné následujícího dne Martinu Majorovi sdělil a poradil mu konkrétní způsoby dalšího nakládání s penězi, kterými vyloučí hrozbu jejich zajištění policí, když i následně Ivan Kyselý Karlovi Kadlecovi dal najevo, že informace Martinu Majorovi předal, a Karel Kadlec Ivanu Kyselému sdělil, že tyto informace již Ivan Langer využil ve vztahu k Martinu Majorovi,

IV. (tzv. kauza HC Olomouc)

ve dnech 17. 4. 2015 a 27. 4. 2015 během schůzek v hotelu Janiš, kavárně Cafe DeLux, ul. Lipenská 11/7, Olomouc – Hodolany, v době po 16:00 hodin Karel Kadlec vyzradil Ivanu Kyselému, že dne 2. 4. 2015 bylo policejnímu orgánu Policie České republiky, Územní odbor SKPV Olomouc, doručeno anonymního oznámení zaevidované pod sp. zn. KRPM-38411/TČ-2015-140581, podle kterého dotace kraje a města na podporu mládežnického hokeje nebyly hokejovým klubem HC Olomouc, s. r. o., použity na tento účel a následně, že ve věci byly zahájeny úkony trestního řízení a že by se mohlo jednat o porušování povinností při správě cizího majetku,

V. (tzv. kauza závodíště Lazce – jezdecký areál)

dne 23. 7. 2015 v době po 16:00 hodin v hotelu Janiš, v kavárně Cafe DeLux, ul. Lipenská 11/7, Olomouc – Hodolany, Ivan Kyselý informoval Karla Kadlece o své dřívější schůzce s Jiřím Rozbořilem, který měl projevit zájem o informace z trestního řízení týkajícího se okolností poskytnutí dotace na výstavbu jezdeckého areálu s ubytovacím zařízením Olomouc – Lazce, přičemž Ivan Kyselý odkázal Jiřího Rozbořila na osobní schůzku s Karlem Kadlecem jako osobou, v jejíchž možnostech je ovlivnit průběh a výsledek takového trestního řízení tak, aby to Jiřímu Rozbořilovi vyhovovalo, přičemž Karel Kadlec v té době neměl povědomost, o jakou trestní věc se konkrétně jedná, a neměl o ní žádné bližší informace, a proto ihned po ukončení této schůzky telefonicky kontaktoval Radka Petruje a žádal ho o schůzku, která se uskutečnila následujícího dne, tedy

dne 24. 7. 2015 v době po 8:00 hodin v kanceláři Karla Kadlece č. 433 na adrese Olomouc - Hodolany, tř. Kosmonautů 189/10, ve 4. nadzemním podlaží, kde Radek Petruj sdělil obviněnému Kadlecovi konkrétní informace o stavu této trestní věci, v níž bylo policejním orgánem Policie České republiky KROK pod sp. zn. KRPM-142869/TČ-2014-140080 zahájeno prověřování na základě oznámení Ministerstva financí ČR pro podezření ze spáchání trestných činů dotační podvod podle § 212 tr. zákoníku, pletichy při zadávání veřejné zakázky a při veřejné soutěži podle § 257 tr. zákoníku nebo poškození finančních

zájmů EU podle § 260 tr. zákoníku v souvislosti s realizací projektů č. CZ.1.12/3.3.00/18.01142 Jezdecký areál s ubytovacím zařízením Olomouc – Penzion Lazce a č. CZ.1.12/3.3.00/18.01153 Jezdecký areál s ubytovacím zařízením Olomouc - Jízdárna Lazce, zadavatele MORAVO trading CZ, spol. s r. o., (dále jen „kauza Jízdárna Lazce“), kdy Petrůj současně Kadlecovi podrobně vysvětlil, jaké úkony policejní orgán plánuje ve věci provést, přičemž oba hovořili konspirativně šeptem, ačkoliv předcházející hovor o jiných trestních věcech probíhal běžným hovorem s normální hlasitostí, a šeptem spolu Karel Kadlec a Radek Petrůj dále hovořili o kauze Jízdárna Lazce také dne 5. 8. 2015 v době kolem 12:50 hodin na balkoně kanceláře Karla Kadlece č. 433 na adrese Olomouc-Hodolany, tř. Kosmonautů 189/10, ve 4. nadzemním podlaží, když nejpozději z tohoto rozhovoru muselo být Radku Petrůjovi zřejmé, že Karel Kadlec informace o trestní věci předá Jiřímu Rozbořilovi, na což Radek Petrůj nijak nereagoval a neučinil žádná opatření k zamezení takového protiprávního jednání Karla Kadlece ani věc neoznámil, a následně

dne 13. 8. 2015 v době od cca 18:00 hodin v restauraci Potrefená husa, na ul. Opletalova 364/1 v Olomouci Karel Kadlec neoprávněně sdělil Jiřímu Rozbořilovi podrobné informace o stavu trestního řízení v kauze Jízdárna Lazce, když o tyto informace Jiří Rozbořil měl zájem pro svůj osobní vztah k projektu výstavby daného jezdeckého areálu a jeho zázemí a k osobám, které jeho výstavbu a financování prováděly, jakož i z toho důvodu, že na výsledku trestního řízení závisela výše části dotace, která bude muset být ze strany jejího příjemce z důvodu zjištěných pochybení vrácena, přičemž po vyslechnutí těchto informací Rozbořil požadoval po Kadlecovi, aby zajistil, že trestní řízení bude skončeno odložením věci do konce měsíce října 2015, což Kadlec přislíbil a za to mu Rozbořil navrhl, že zařídí, aby Kadlecovi byla poskytnuta ekonomická výhoda v podobě blíže neurčeného peněžního obohacení od příjemce dotace jako osoby, jíž se trestní řízení přímo týká a pro kterou bude odložení věci prospěšné, neboť mu vznikne nižší povinnost k vrácení části poskytnuté dotace a ušetří tak částku v řádu několika desítek milionů Kč (cca 32 milionů Kč), přičemž výše nabídnuté ekonomické výhody se měla odvíjet od výše částky takto ušetřené příjemci dotace, kdy Kadlec se nejprve zdráhal takovou nabídku přijmout s tím, že Rozbořilovi vyhoví na přání Ivana Kyselého a na základě vděčnosti za to, že se i Rozbořil také zasadil o Kadlecovo neodvolání z funkce náměstka ředitele, a na základě výhledu jejich dobrých vzájemných vztahů a vzájemné prospěšnosti do budoucna, avšak na další naléhání Rozbořila akceptování jeho návrhu na určitou peněžní odměnu v budoucnu výslovně kategoricky odmítl s tím, že však nejprve musí zrealizovat to, co přislíbil, a tedy že musí dojít k odložení uvedené trestní věci,

VI. (tzv. kauza poznatek FAÚ k osobě Brisuda – Vocabolario I.)

dne 16. 4. 2015 v době kolem 8:15 hodin ve své kanceláři č. 433 na adrese Olomouc-Hodolany, tř. Kosmonautů 189/10, ve 4. nadzemním podlaží, Karel Kadlec se záměrem zjistit a následně vyzradit informace o probíhajícím trestním řízení nepovolané osobě uložil svému podřízenému Radku Petrůjovi jako vedoucímu OHK KROK zjistit informace k okolnostem provedené lustrace na osobu Reginy Skokanové, která je životní partnerkou jeho přítele plk. Milana Pospíška, MSc., (dále jen „Pospíšek“), ředitele Úřadu služby kriminální policie a vyšetřování, a to z důvodu soukromého zájmu Milana Pospíška o věc, Radek Petrůj takový pokyn odmítl, ačkoliv musel vědět, že je v rozporu s trestním řádem, neboť prozrazením této informace může ohrozit dosažení účelu prováděného trestního řízení a že Milan Pospíšek, tyto informace nepotřebuje ke své služební potřebě a že tento pokyn má svůj původ v soukromých zájmech Kadlece a Pospíška a následně téhož dne v čase kolem 10:40 hodin Petrůj sdělil Kadlecovi, že se jedná o věc zaslou z Finančně analytického útvaru Ministerstva financí ČR (FAÚ), která je prověřována policejním orgánem KROK pod sp. zn. KRPM-46182/TČ-2015-140581 pro podezření ze spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, a která se týká Jakuba Skokana, bratra Reginy Skokanové, společnosti VOCABOLARIO, s.r.o., a dále osoby Lukáš Brisuda a osobního motorového vozidla zn. Mercedes, RZ 5M5 2700, které je

evidováno na firmu Ing. Ivo Skokana, otce Reginy Skokanové, kdy tak činil s vědomím toho, že Kadlec poskytne tyto informace Pospíškovi nikoliv pro služební účely, nýbrž pro jeho soukromou potřebu, což Kadlec následně učinil téhož dne v čase kolem 12:25 hodin, kdy ve své kanceláři telefonicky hovořil s Pospíškem a za účelem předání podrobnějších informací si s ním domluvil osobní schůzku, jejíž termín si upřesnili následujícího dne telefonicky, přičemž před odjezdem Kadlec o schůzce informoval Petruje, který mu na jeho žádost předal další podrobné informace o předmětné trestní věci s vědomím, že tyto informace Kadlec zamýšlí předat Milanu Pospíškovi pro jeho soukromé potřeby,

a následně dne 17. 4. 2015 v době po 13:30 hod. se Karel Kadlec osobně setkal s Milanem Pospíškem na přesně nezjištěné benzínové čerpací stanici v Mohelnici, kde mu sdělil veškeré informace o předmětné trestní věci, které předtím získal od Petruje,

VII. (tzv. kauza poznatek FAÚ k osobě Brisuda – Vocabolario II.)

dne 17. 4. 2015 v době mezi cca 16:00 hodin až 18:00 hodin v hotelu Janiš, kavárně Cafe DeLux, ul. Lipenská 11/7, Olomouc – Hodolany, Karel Kadlec vyzradil Ivanu Kyselému, že KROK obdrželo z Finančně analytického útvaru Ministerstva financí ČR (FAÚ) poznatek, který je evidován pod sp. zn. KRPM-46182/TČ-2015-140581, a který se týká hospodářské trestné činnosti osob Jakuba Skokana, bratra Reginy Skokanové (družky ředitele ÚSKPV PP ČR Milana Pospíška), společnosti VOCABOLARIO, s. r. o., a dále osoby Lukáš Brisuda a osobního motorového vozidla zn. Mercedes, RZ 5M5 2700, které je evidováno na firmu Ing. Ivo Skokana, otce Reginy Skokanové,

VIII. (tzv. kauza Tesco SW)

dne 23. 2. 2015 v době okolo 17:26 hodin během schůzky v hotelu Janiš, kavárně Cafe DeLux, ul. Lipenská 11/7, Olomouc – Hodolany, Karel Kadlec vyzradil Ing. Ivanu Kyselému aktuální stav v trestní věci vedené policejním orgánem Policie ČR, ÚOKFK, expozitura Ostrava pod sp. zn. OKFK-1068/TČ-2012-252503 ve fázi prověřování pro podezření ze spáchání zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 trestního zákoníku v souběhu se zločinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, případně jiných trestných činů, a sice, že je plánováno vydání usnesení o zahájení trestního stíhání, a to dle požadavku dozorového státního zástupce již v průběhu měsíce března 2015, což však nebude reálné, neboť je potřeba provést celou řadu dalších úkonů prověřování a jeho vydání je policejním orgánem předpokládáno nejdříve v průběhu měsíce května 2015, když tyto informace krátce předtím získal bez jakéhokoliv právního důvodu, aniž by je tedy potřeboval pro služební potřebu, od Ing. Jiřího Jacha, tehdejšího vedoucího expozitury ÚOKFK v Ostravě,

IX. (tzv. kauza Šternberk)

dne 27. 5. 2015 během schůzky v hotelu Janiš, kavárně Cafe DeLux, ul. Lipenská 11/7, Olomouc - Hodolany, Karel Kadlec vyzradil Ing. Ivanu Kyselému, že vydal svému podřízenému Radku Petrujovi pokyn, aby místně příslušný územní odbor SKPV vyvodil trestně právní důsledky vůči vedoucím představitelům samosprávy města Šternberk v reakci na případ zpronevěry finančních prostředků z parkovacích automatů, které se ve městě Šternberk měl dopouštět bývalý ředitel městské policie Pavel Pospíšil (vedeno pod sp. zn. KRPM-30673/TČ-2015-140581 pro trestný čin zpronevěry 206 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku), a dále Karel Kadlec sdělil Ivanu Kyselému, že je již policejním orgánem územního odboru SKPV Olomouc pod sp. zn. KRPM-59149/Čj-2015-140581 vedeno šetření podle § 158 odst. 1 trestního řádu pro poznatek obdrženo z odboru HK pod sp. zn. KRPM-30673/TČ-2015-140581, proti starostovi města Šternberk Ing. Stanislavu Orságovi, ale že Karlu Kadlecovi jde o místostarostu Michala Oborného, o němž se hanlivě vyjadřoval,

a v dalších dosud přesně nezjištěných věcech Karel Kadlec předal konkrétní informace z trestních řízení Ivanu Kyselému,

t e d y

obviněný Ing. Ivan Kyselý

- řídil jiného, aby jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch, vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu a způsobil takovým činem vážnou poruchu v činnosti orgánu státní správy (v bodech I. – V. a VII. – IX.),

obviněný Mgr. Karel Kadlec

- jednak jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch, vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu a způsobil takovým činem vážnou poruchu v činnosti orgánu státní správy (v bodech I. – IX.),
- jednak sám v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu si nechal slíbit úplatek, spáchal takový čin v úmyslu opatřit jinému prospěch velkého rozsahu a spáchal takový čin jako úřední osoba v úmyslu opatřit jinému značný prospěch (v bodě V.),

obviněný plk. Mgr. Radek Petrůj

- jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu, anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch, vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu a způsobil takovým činem vážnou poruchu v činnosti orgánu státní správy (v bodech I., V., VI.),

obviněný Ing. Jiří Rozbořil

- jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu slíbil úplatek a spáchal takový čin v úmyslu opatřit jinému značný prospěch a vůči úřední osobě (v bodě V.),

č í m ž s p á c h a l i

obviněný Ing. Ivan Kyselý

- účastenství ve formě organizátorství na zvlášť závažném zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) trestního zákoníku (v bodech I. – V., VII. – IX.)

obviněný Mgr. Karel Kadlec

- jednak zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) trestního zákoníku (v bodech I. – IX.),
- jednak zvlášť závažný zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první, odst. 4 písm. a), b) trestního zákoníku (v bodě V.),

obviněný plk. Mgr. Radek Petrůj

- zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) trestního zákoníku (v bodech I., V., VI.),

obviněný Ing. Jiří Rozbořil

- zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku (v bodě V.).

U hlavního líčení navrhuji:**1) vyslechnout jako svědky:**

- Mgr. Ing. Ivana Bílka č. I. 1228 – 1244,
- Mgr. Dušana Brunclíka č. I. 1272 – 1283,
- Mgr. Jiřího Dibalů č. I. 1302 – 1308,
- pplk. Mgr. Pavla Dohnala č. I. 1323 – 1333,
- kpt. Mgr. Hanu Dvořákovou č. I. 1351 – 1356,
- Erika Fürsta č. I. 1393 – 1399,
- Mgr. Ing. Petra Hanáka č. I. 1413 – 1422,
- kpt. JUDr. René Chytila č. I. 1489 – 1497,
- Ing. Jiřího Jacha č. I. 1499 – 1514,
- Mgr. Jitku Klapalovou č. I. 1542 – 1550,
- Mgr. Ladislava Kleisla č. I. 1558 – 1564,
- plk. Ing. Libora Krečířka č. I. 1589 – 1629,
- MUDr. Mgr. Ivana Langerá č. I. 1643 – 1669,
- JUDr. Martina Majora, MBA, č. I. 1691 – 1701,
- Bohdana Nerušila č. I. 1755 – 1763,
- pplk. Ing. Petra Netušila č. I. 1764 – 1772,
- Mgr. Josefa Palíška č. I. 1839 – 1844,
- pplk. Mgr. Zdeňka Pokorného č. I. 1929 – 1941,
- kpt. Bc. Filipa Poláka č. I. 1942 – 1954,
- Milana Pospíška, MSc., č. I. 1900 – 2030,
- Ing. Ivo Skokana č. I. 2044 – 2051,
- Jakuba Skokana č. I. 2052 – 2059,
- Karla Stehlíka č. I. 2075 – 2082,
- Mgr. Tomáše Uličného č. I. 2109 – 2176,
- Ing. Romana Váňu č. I. 2186 – 2191,
- Mgr. Jiřího Zemánka č. I. 2254 – 2260,
- Mgr. Daniela Němce č. I. 2434 – 2440,
- JUDr. Stanislava Tichého č. I. 2657 – 2661,

2) podle § 211 odst. 1 tr. řádu číst protokoly o výpovědi svědků:

- kpt. Mgr. Marka Bajera č. I. 1219 – 1227,
- Lukáše Brisudy č. I. 1266 – 1271,
- Mgr. Radomila Cikryta č. I. 1284 – 1294,
- kpt. Bc. Ludka Crhy č. I. 1295 – 1301,
- kpt. Mgr. Michala Diblíka č. I. 1309 – 1318,
- Terezy Doleželové č. I. 1334 – 1344,
- Jiřího Dopity č. I. 1345 – 1350,
- Bc. Ivana Fakly č. I. 1375 – 1381,
- kpt. Bc. Petra Foukala č. I. 1382 – 1392,
- Mgr. Tibora Gábora č. I. 1400 – 1412,
- kpt. Mgr. Ladislava Herentina č. I. 1423 – 1432,
- Ing. Břetislava Holáská č. I. 1433 – 1437,
- Ing. Jiřího Holouše č. I. 1438 – 1444,
- Mgr. Petra Hoška č. I. 1445 – 1449,
- kpt. Mgr. Lubomíra Jurky č. I. 1518 – 1528,
- Hany Kaštilové Tesařové č. I. 1529 – 1536,
- Mgr. Jaroslava Králíka č. I. 1565 – 1572,

- Ing. Boleslava Krejčíře č. I. 1579 – 1586,
- plk. Mgr. Ilji Krhovského č. I. 1630 – 1642,
- plk. Mgr. Tomáše Lepky č. I. 1681 – 1690,
- Mgr. Petra Mazálka č. I. 1702 – 1711,
- Ing. Jana Michla č. I. 1712 – 1724,
- Mgr. Ing. Miroslavy Müllerové č. I. 1725 – 1731,
- plk. Mgr. Jiřího Musila č. I. 1732 – 1740,
- pplk. PhDr. Martina Nasswetra č. I. 1741 – 1752,
- Martina Novotného č. I. 1773 – 1783,
- Michala Oborného č. I. 1794 – 1802,
- Ing. Stanislava Orsága č. I. 1804 – 1813,
- mjr. Mgr. Radka Otáhala č. I. 1814 – 1825,
- kpt. Ing. Josefa Páleníka č. I. 1826 – 1838,
- Františka Pavlíka č. I. 1845 – 1851,
- Marie Pavlíkové č. I. 1869 – 1878,
- JUDr. Zdeňka Pelce č. I. 1879 – 1885,
- Ing. Víta Pelikána č. I. 1886 – 1892,
- Mgr. Petra Pelíška č. I. 1918 – 1928,
- nrap. Martina Poláška č. I. 1973 – 1982,
- Mgr. Ing. Miloše Poloczka č. I. 1983 – 1986,
- Ing. Renáty Příkladové č. I. 2036 – 2043,
- RNDr. Jaroslava Skřičila č. I. 2060 – 2067,
- Evžena Stehlíka č. I. 2068 – 2074,
- Mgr. Ondřeje Stehlíka č. I. 2083 – 2090,
- Ing. Michala Šimka č. I. 2091 – 2097,
- Ing. Miroslava Šuby č. I. 2098 – 2104,
- pplk. Mgr. Milana Vaculíka č. I. 2177 – 2185,
- Radka Vrzala č. I. 2192 – 2202,
- Jitky Weiermüllerové č. I. 2203 – 2212,
- Ing. Františka Wintra č. I. 2241 – 2248,

3) podle § 211 odst. 5 tr. řádu číst:

Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 54-IV/2014, č. I. 11546 – 11550, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 13-I/2016, č. I. 11551 – 1560, Doplnění ke znaleckému posudku č. 28-II/2017, č. I. 11582 – 11595, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 36-III/2015, č. I. 11622 – 11642, Doplnění ke znaleckému posudku č. 43-II/2017, č. I. 11665 – 11681, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 10-I/2015, č. I. 11696 – 11701, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 32-III/2015, č. I. 11702 – 11727, Doplnění ke znaleckému posudku č. 50-III/2017, č. I. 11759 – 11783, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 48-III/2015, č. I. 11818 – 11848, Doplnění ke znaleckému posudku č. 61-III/2017, č. I. 11902 – 11933, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 51-III/2015, č. I. 11948 – 11964, Doplnění ke znaleckému posudku č. 56-III/2017, č. I. 12003 – 12020, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 52-III/2015, č. I. 12045 – 12073, Doplnění ke znaleckému posudku č. 57-III/2017, č. I. 12107 – 12135, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 28-III/2015, č. I. 12162 – 12186, Doplnění ke znaleckému posudku č. 29-II/2017, č. I. 12236 – 12271, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 29-III/2015, č. I. 12296 – 12316, Doplnění ke znaleckému posudku č. 33-II/2017, č. I. 12349 – 12377, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 12-I/2016, č. I. 12381 – 12395, Doplnění ke

znaleckému posudku č. 60-III/2017, č. I. 12421 – 12427, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 34-III/2015, č. I. 12448 – 12464, Doplnění ke znaleckému posudku č. 30-II/2017, č. I. 12495 – 12515, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 25-II/2015, č. I. 12534 – 12539, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 43-III/2015, č. I. 12540 – 12555, Doplnění ke znaleckému posudku č. 34-II/2017, č. I. 12583 – 12603, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 40-III/2015, č. I. 12614 - 12636, Doplnění ke znaleckému posudku č. 37-II/2017, č. I. 12671 - 12689, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 42-III/2015, č. I. 12697 – 12716, Doplnění ke znaleckému posudku č. 38-II/2017, č. I. 12737 - 12751, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 44-III/2015, č. I. 12769 - 12786, Doplnění ke znaleckému posudku č. 44-II/2017, č. I. 12816 - 12833, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 65-IV/2015, č. I. 12836 - 12849, Doplnění ke znaleckému posudku č. 59-III/2017, č. I. 12873 - 12879, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 63-IV/2015, č. I. 12897 - 12920, Doplnění ke znaleckému posudku č. 48-III/2017, č. I. 12948 - 12967, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 49-III/2015, č. I. 12990 - 13013, Doplnění ke znaleckému posudku č. 49-III/2017, č. I. 13044 - 13068, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 67-IV/2015, č. I. 13098 - 13123, Doplnění ke znaleckému posudku č. 51-III/2017, č. I. 13165 - 13190, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 62-IV/2015, č. I. 13214 - 13237, Doplnění ke znaleckému posudku č. 54-III/2017, č. I. 13274 - 13299, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 03-I/2015, č. I. 13318 - 13323, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 56-IV/2015, č. I. 13324 - 13376, Doplnění ke znaleckému posudku č. 46-II/2017, č. I. 13392 - 13401, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 47-III/2015, č. I. 13448 – 13490, Doplnění ke znaleckému posudku č. 45-II/2017, č. I. 13549 – 13592, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 04-I/2015, č. I. 13602 - 13616, Doplnění ke znaleckému posudku č. 35-II/2017, č. I. 13636 - 13647, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 57-IV/2015, č. I. 13673 - 13736, Doplnění ke znaleckému posudku č. 31-II/2017, č. I. 13772 - 13797, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 06-I/2016, č. I. 13811 - 13827, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 10-I/2016, č. I. 13828 - 13838, Doplnění ke znaleckému posudku č. 53-III/2017, č. I. 13867 – 13885, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 58-IV/2015, č. I. 13920 - 13958, Doplnění ke znaleckému posudku č. 14-I/2017, č. I. 13959 - 13969, Doplnění ke znaleckému posudku č. 55-III/2017, č. I. 14032 - 14072, Doplnění ke znaleckému posudku č. 14-I/2017, č. I. 14073 - 14083, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 10-I/2016, č. I. 14094 - 14104, Doplnění ke znaleckému posudku č. 58-III/2017, č. I. 14120 - 14132, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 16-I/2015, č. I. 14975 – 14980, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 15-I/2015, č. I. 14981 – 14987, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 65-IV/2017, č. I. 14988 – 14994, Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 66-IV/2017, č. I. 14995 – 15000, Znalecký posudek KUP z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, včetně příloh, č. j. KUP-10436-1/ČJ-2015-2301AV, č. I. 15029 – 15051 (a přílohy č. 6 – 7 vyšetřovacího spisu), Znalecký posudek KUP z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, č. j. KUP-7494-1/ČJ-2016-2301AV, včetně příloh, č. I. 15058 – 15073 (a přílohy č. 8 – 9 vyšetřovacího spisu), Znalecký

posudek z oboru kybernetika odvětví výpočetní technika, včetně příloh, č. j. 3445/2015 tvoří přílohy č. 1 - 5 vyšetřovacího spisu.

4) podle § 213 odst. 1 tr. řádu předložit stranám k nahlédnutí:

- ze svazku č. 13

Protokol o provedení domovní prohlídky v bydlíšti obviněného Ivana Kyselého na adrese Olomouc, Horní náměstí č. p. 285/8, č. l. 2880 – 2887, Protokol o evidenci zajištěných věcí, č. l. 2890 – 2891, fotodokumentaci, č. l. 2893 – 2917, Úřední záznam o vyhodnocení písemných stop, č. l. 2928 – 2955, Úřední záznam o vyhodnocení mobilních telefonů, č. l. 2956 – 3052, Úřední záznam o vyhodnocení výpočetní techniky, č. l. 3053 – 3055, Protokol o provedení domovní prohlídky v bydlíšti obviněného Ivana Kyselého na adrese Praha – Průhonice, ulice Javorová č. p. 612, č. l. 3079 – 3082, fotodokumentaci, č. l. 3084 – 3170, Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků – budovy sídla společnosti IES MORAVIA REAL, a. s., na adrese Olomouc, Ostružnická č. p. 325/6 č. l. 3194 – 3197, fotodokumentaci, č. l. 3201 – 3206, Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků – bankovních bezpečnostních schránek č. 93 a č. 95 v UniCredit Bank, a. s., na adrese Olomouc, ulice 28. října, č. l. 3208 – 3210, fotodokumentaci, č. l. 3215 – 3218, Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků – bankovní bezpečnostní schránky č. 7/25 v Komerční bance, a. s., pobočka Olomouc, č. l. 3220 – 3223, fotodokumentaci, č. l. 3224 – 3227, Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků – bankovní bezpečnostní schránky č. 0094 v ČSOB, a. s., pobočka Olomouc, Dolní náměstí 28, č. l. 3229 – 3232, fotodokumentaci, č. l. 3236 – 3239,

- ze svazku č. 14

Protokol o provedení domovní prohlídky v bydlíšti obviněného Karla Kadlece, na adrese Olomouc – Hodolany, tř. Kosmonautů 1069/30, č. l. 3263 – 3266, fotodokumentaci, č. l. 3268 – 3279, Úřední záznam o vyhodnocení stop, č. l. 3280 – 3290, Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků – kanceláře obviněného Karla Kadlece v budově KROK, č. l. 3314 – 3324, fotodokumentaci, č. l. 3326 – 3342, Protokol o vydání věci, č. l. 3343 – 3344, Úřední záznam o vyhodnocení zajištěných listin, č. l. 3345 – 3357, Úřední záznam o vyhodnocení mobilního telefonu, č. l. 3358 – 3382, Úřední záznam o vyhodnocení flash disku, č. l. 3383 – 3386, Úřední záznam o vyhodnocení listin, č. l. 3387 – 3684,

- ze svazku č. 15

Protokol o provedení domovní prohlídky v bydlíšti obviněného Radka Petruje, na adrese Křelov – Břuchotín, Marty Rožánkové č. p. 51/10, č. l. 3714 – 3718, Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků – kanceláře obviněného Radka Petruje v budově KROK, č. l. 3759 – 3764, Protokol o evidenci zajištěných věcí, č. l. 3765 – 3774, fotodokumentaci, č. l. 3775 – 3791, Protokol o vydání věci, č. l. 3792 – 3793, Úřední záznam o vyhodnocení HDD, č. l. 3794, Úřední záznam o vyhodnocení notebooku, č. l. 3795 – 3798, Úřední záznam o vyhodnocení PC, č. l. 3799 – 3806, Úřední záznam o vyhodnocení flash disku, č. l. 3807, Úřední záznam o vyhodnocení mobilního telefonu, č. l. 3808 – 3809, Úřední záznam o vyhodnocení flash disků, č. l. 3810 – 3813, Úřední záznamy o vyhodnocení listin, č. l. 3814 – 3952,

- ze svazku č. 16

Úřední záznamy o vyhodnocení listin, č. l. 3953 – 4153, Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků – bankovní bezpečnostní schránky u Komerční banky, a. s., pobočka Olomouc, tř. Svobody č. 1035/14, č. l. 4173 – 4176, fotodokumentaci, č. l. 4179 – 4186,

- ze svazku č. 17

Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků – kanceláře obviněného Jiřího Rozbořila, v budově Krajského úřadu Olomouckého kraje, č. I. 4208 – 4217, fotodokumentaci, č. I. 4219 – 4246, Úřední záznam o vyhodnocení stopy č. 9, č. I. 4255, Úřední záznam o vyhodnocení stopy č. 3, č. I. 4256 – 4257, Úřední záznam o vyhodnocení stop č. 4, 8, 12, č. I. 4258 – 4261, Úřední záznam o vyhodnocení stopy č. 11, č. I. 4262, Úřední záznam o vyhodnocení stopy č. 2 - mobilní telefon, č. I. 4263 – 4285, Úřední záznam o vyhodnocení stop č. 10 a 13, č. I. 4286 – 4287, Úřední záznam o vyhodnocení stop č. 13 a 6, č. I. 4288, Úřední záznam o vyhodnocení stop č. 5 a 1, č. I. 4289 – 4292, Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků – bankovní bezpečnostní schránky u Komerční banky, a. s., pobočka Olomouc, tř. Svobody č. 1035/14, č. I. 4310 – 4313, fotodokumentaci, č. I. 4316 – 4322,

- ze svazku č. 18

Protokol o provedení domovní prohlídky v bydlíšti Ivana Langerera na adrese Olomouc, ulice 8. května č. p. 504/25, č. I. 4351 – 4360, Protokol o evidenci zajištěných věcí, č. I. 4364 – 4365, fotodokumentaci, č. I. 4366 – 4403, Protokol o vydání věci, č. I. 4404 – 4405, Protokol o provedení domovní prohlídky v bytě užívaném Ivanem Langerem na adrese Praha, ulice Pařížská č. p. 125/16, č. I. 4438 – 4443, fotodokumentaci, č. I. 4452 – 4468, Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků – bankovní bezpečnostní schránky v Komerční bance, a. s., pobočka Olomouc, tř. Svobody č. 1035/14, č. I. 4470 – 4472, fotodokumentaci, č. I. 4473 – 4476, Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků - bankovní bezpečnostní schránky v pobočce ČSOB, a. s., Horní náměstí č. 366/6, Olomouc, č. I. 4477 – 4479, fotodokumentaci, č. I. 4481 – 4486, Úřední záznam o vyhodnocení zajištěných stop, č. I. 4487 – 4490, Usnesení Krajského soudu v Ostravě, č. j. 3 Nt 1722/2015-279, č. I. 4531 – 4568, Usnesení Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 3 Nt 1721/2015, č. I. 4572 – 4589,

- ze svazku č. 19

Úřední záznamy o vyhodnocení mobilních telefonů zajištěných v bydlíšti Ivana Langerera, č. I. 4721 – 5090,

- ze svazku č. 20

Úřední záznamy o vyhodnocení listin a elektronických souborů zajištěných při domovních prohlídkách u Ivana Langerera, č. I. 5091 – 5227,

- ze svazku č. 21

Úřední záznam o vyhodnocení stopy č. 21, č. I. 5228 – 5328, Úřední záznam o vyhodnocení stop č. 22 a 9, č. I. 5329 – 5368, Úřední záznam o vyhodnocení stop č. 23, 32 a 33, č. I. 5369 – 5426, Úřední záznam o vyhodnocení stop č. 27, 24, 28, 26, 25 a 30, č. I. 5427 – 5435,

- ze svazku č. 22

Protokol o provedení domovní prohlídky v bydlíšti Milana Pospíška na adrese Šumperk, ulice Peckova č. p. 940, č. I. 5459 – 5465, fotodokumentaci, č. I. 5467 – 5505, Úřední záznam o vyhodnocení stopy č. 10, č. I. 5552 – 5554, Úřední záznam o vyhodnocení stopy č. 11, č. I. 5555, Úřední záznam o vyhodnocení notebooku Toshiba, č. I. 5556, Úřední záznam

o vyhodnocení notebooku Dell Latitude, č. l. 5557, Úřední záznam o vyhodnocení flash disku zn. Kingstone, č. l. 5558 – 5560, Úřední záznam o vyhodnocení flash disku zn. Kingston, č. l. 5578 – 5580, Protokol o provedení domovní prohlídky – pokoje Milana Pospíška v ubytovacím zařízení Barbora, na adrese Elišky Přemyslovny č. p. 1257, Praha 7, č. l. 5607 – 5609, fotodokumentaci, č. l. 5610 – 5614, Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků – kanceláře Milana Pospíška v budově Policejního prezidia ČR, č. l. 5637 – 5640, fotodokumentaci, č. l. 5645 – 5665, Úřední záznam o vyhodnocení flash disku, č. l. 5702, Úřední záznam o vyhodnocení mobilního telefonu zn. Samsung Galaxy, č. l. 5703 – 5716, Úřední záznam o vyhodnocení notebooku zn. Dell Latitude, č. l. 5717 – 5757, Úřední záznam o vyhodnocení PC Dell, č. l. 5758, Úřední záznam o vyhodnocení mobilního telefonu zn. Samsung, č. l. 5759 – 5772, Úřední záznam o vyhodnocení tabletu zn. Samsung, č. l. 5773 – 5778, Úřední záznam o vyhodnocení flash disku zn. Kingston, č. l. 5779 – 5781, Úřední záznam o vyhodnocení flash disku zn. Adata, č. l. 5782, Úřední záznam o vyhodnocení písemných materiálů, č. l. 5783 – 5792,

- ze svazku č. 23

Protokol o provedení domovní prohlídky v bydlíšti Mgr. Tomáše Uličného na adrese Olomouc, Dukelská č. p. 757/11, č. l. 5817 – 5820, fotodokumentaci, č. l. 5827 – 5848, Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků – kanceláří v budově GIBS, pracoviště Olomouc, na adrese tř. Míru č. p. 273/99, Olomouc – Neředín, č. l. 5896 – 5914, fotodokumentaci, č. l. 5920 – 5980, Protokol o vydání věci, č. l. 5981 – 5982, fotodokumentaci, č. l. 5983 – 5988, Protokol o evidenci zajištěných věcí, č. l. 6009 – 6010, Protokol o provedení prohlídky jiných prostora a pozemků – bankovní bezpečnostní schránky v pobočce ČSOB, a. s., v Olomouci, č. l. 6013 – 6015, fotodokumentaci, č. l. 6016 – 6022,

- ze svazku č. 24

Listinné materiály zajištěné při prohlídce pracoviště GIBS Olomouc (příloha č. 1), č. l. 6042 – 6132, Listinné materiály zajištěné při prohlídce pracoviště GIBS Olomouc (příloha č. 2), č. l. 6133 – 6298, Listinné materiály zajištěné při prohlídce pracoviště GIBS Olomouc (příloha č. 3 – seznam zpracovávaných spisů), č. l. 6299 – 6301, Listinné materiály zajištěné při prohlídce pracoviště GIBS Olomouc (příloha č. 4 – vnitřní komunikace GIBS), č. l. 6302 – 6309, Listinné materiály zajištěné při prohlídce pracoviště GIBS Olomouc (příloha č. 5 – postoupení věci k prošetření), č. l. 6310 – 6314,

- ze svazku č. 25

Úřední záznam o vyhodnocení listiny zajištěné v bankovní schránce, č. l. 6353, Úřední záznam o vyhodnocení flash disku zn. Corsair, č. l. 6354 – 6368, Úřední záznam o vyhodnocení flash disku zn. Kingston, č. l. 6369 – 6420, Úřední záznam o vyhodnocení PC zn. Lenovo, č. l. 6421 – 6453, Úřední záznam o vyhodnocení PC zn. HP, č. l. 6454, Úřední záznam o vyhodnocení flash disku zn. Kingston, č. l. 6455, Úřední záznam o vyhodnocení mobilního telefonu zn. Nokia, č. l. 6456 – 6459, Úřední záznam o vyhodnocení mobilního telefonu zn. Samsung, č. l. 6460 – 6462, Úřední záznam o vyhodnocení PC zn. Lenovo, č. l. 6463 – 6465,

- ze svazku č. 26

Úřední záznamy o vyhodnocení listin zajištěných při prohlídce pracoviště GIBS Olomouc (pořadače PERS), č. l. 6456 – 6781, Úřední záznam o vyhodnocení flash disku zn. Kingston, č. l. 6782 – 6784, Úřední záznam o vyhodnocení listin zajištěných při prohlídce pracoviště GIBS Olomouc (notes, kalendáře, spis Němeček, spis Pytlíček), č. l. 6785 – 6819, Úřední záznam o vyhodnocení spisových materiálů sp. zn. GI-TC-185/2015 a GI-K-83/2015, č. l. 6820 – 6824, Úřední záznamy o vyhodnocení listin zajištěných při prohlídce pracoviště GIBS

Olomouc (stopy č. 10, 19, 24), č. I. 6825 – 6839, Úřední záznam o vyhodnocení spisu sp. zn. GI-K-2143/2012 – kauza Toda Ivex, č. I. 6840 – 6911, Úřední záznam o vyhodnocení listin zajištěných při prohlídce pracoviště GIBS Olomouc (stopa č. 28), č. I. 6912 – 6915,
- ze svazku č. 27

Protokol o vydání věci osobou kpt. Mgr. Dvořákovou (listiny ze spisových materiálů vedených KROK), č. I. 6916 – 6926, Protokol o vydání věci osobou nrap. Martinem Poláškem (listiny ze spisových materiálů vedených KROK), č. I. 6927 – 6946, Protokol o vydání věci osobou kpt. JUDr. Janem Panáčkem (listiny ze spisových materiálů vedených KROK), č. I. 6947 – 7060, Protokol o vydání věci osobou Ing. Boleslavem Krejčířem, č. I. 7061, Protokol o vyhodnocení obsahu zvukové nahrávky, č. I. 7062 – 7063, Protokol o vydání věci osobou Jitkou Weiermüllerovou (sms komunikace s Jiřím Rozbořilem a Antonínem Valentou), č. I. 7064 – 7091, Protokol o vydání věci osobou plk. Ing. Petrem Netušilem, č. I. 7092 – 7099,

- ze svazku č. 28

Výpisy z ETR a listiny ze spisového materiálu KROK, sp. zn. KRPM-19170/TČ-2015-140080, (tzv. kauza KRÁLÍK), č. I. 7100 – 7128, Výpisy z ETR a listiny ze spisového materiálu KROK, sp. zn. KRPM-14536/TČ-2012-140080, (tzv. kauza KAŠTILOVÁ-TEŠAŘOVÁ), č. I. 7129 – 7305,

- ze svazku č. 29

Výpisy z ETR a listiny ze spisového materiálu KROK, sp. zn. KRPM-7172/ČJ-2010-140080, sp. zn. KRPM-125251/TČ-2013-140080, (tzv. kauza AQUAPARK A AKCIE MĚSTA OLOMOUC), č. I. 7306 – 7390, Výpisy z ETR a listiny ze spisového materiálu KROK, sp. zn. KRPM-38411/TČ-2015-140581, KRPM-70637/TČ-2014-140581 (tzv. kauzy HC OLOMOUC), č. I. 7391 – 7421, Výpisy z ETR a listiny ze spisového materiálu KROK, sp. zn. KRPM-142869/TČ-2014-140080 (tzv. kauza LAZCE A JEZDECKÝ AREÁL), č. I. 7422 – 7440, Výpisy z ETR a listiny ze spisového materiálu KROK, sp. zn. KRPM-46189/TČ-2015-140581 (tzv. kauza FAU A VOCABOLARIO), č. I. 7441 – 7461, Listiny ze spisového materiálu PČR UOKFK SKPV, Expozitura Ostrava, oddělení Olomouc, sp. zn. OKFK-1068/TČ-2012-252503 (tzv. kauza TESCO SW), č. I. 7462 – 7483, Výpisy z ETR a listiny ze spisového materiálu PČR OHK UO SKPV Olomouc, sp. zn. KRPM-59149/ČJ-2015-140581 a sp. zn. KRPM-30673/TČ-2015-140581 (tzv. kauza ŠTERNBERK), č. I. 7484 – 7498,

- ze svazku č. 30

Úřední záznamy policejního orgánu k osobám Hošek a Kolínský ze dne 8. 5. 2014, včetně příloh, č. I. 7512 – 7516, Úřední záznamy policejního orgánu k osobám Hošek a Kolínský ze dne 13. 5. 2014, včetně příloh, č. I. 7517 – 7742,

- ze svazku č. 31

Úřední záznamy policejního orgánu k osobám Hošek a Vrzal ze dne 22. 5. 2014, včetně přepisu záznamu o schůzce č. I. 7743 – 7764, Úřední záznam policejního orgánu o přepisu schůzky ze dne 12. 5. 2014, č. I. 7766 – 7771, Úřední záznam policejního orgánu ke schůzce s osobami Hošek a Kolínský ze dne 18. 6. 2014, včetně příloh, č. I. 7772 – 7815, Úřední záznam policejního orgánu o přepisu schůzky ze dne 18. 6. 2014, č. I. 7816 – 7828, Úřední záznam policejního orgánu o přepisu schůzky ze dne 24. 6. 2014, č. I. 7829 – 7841, Úřední záznam policejního orgánu o přepisu schůzky ze dne 2. 7. 2014, č. I. 7842 – 7848, Úřední záznam policejního orgánu o vyhodnocení schůzkové činnosti s osobami Hošek a Vrzal, č. I. 7849 – 7851, Úřední záznam policejního orgánu o sms komunikaci s osobou Hošek, č. I. 7852 – 7854, Úřední záznam policejního orgánu ke schůzce s osobami Hošek a Vrzal ze dne 29. 1. 2015, včetně příloh, č. I. 7855 – 7895,

- ze svazku č. 32

Vyhodnocení materiálů k osobám Kyselý a společnostem TODA IBEX, IES REAL a další., č. I. 7896 – 8031, Úřední záznam policejního orgánu ze dne 2. 9. 2014 k osobě Bohdan Nerušil, včetně příloh, č. I. 8032 – 8138, Úřední záznam policejního orgánu ze dne 16. 9. 2014 k osobě Bohdan Nerušil, č. I. 8149 – 8150, Úřední záznam policejního orgánu ze dne 12. 2. 2015 k osobě Bohdan Nerušil, včetně příloh, č. I. 8151 – 8153, Úřední záznam policejního orgánu ze dne 27. 10. 2015 k osobě Bohdan Nerušil, včetně příloh, č. I. 8154 – 8214, Úřední záznam policejního orgánu ze dne 21. 10. 2015 k osobě Bohdan Nerušil, č. I. 8215 – 8216, Úřední záznam policejního orgánu ze dne 25. 9. 2014 k osobě Ing. Miroslav Šuba, č. I. 8217, Protokol o vydání věci a protokol o vyhodnocení obsahu zvukové nahrávky, č. I. 8222 – 8224,

- ze svazku č. 33

Úřední záznamy policejního orgánu o prvotním šetření k jednotlivým osobám a objektům, č. I. 8225 – 8369

- ze svazku č. 34

Žádosti policejního orgánu o podání návrhu na vydání příkazu dle § 88 odst. 1 tr. řádu, č. I. 8370 – 8572,

- ze svazku č. 35

Žádosti policejního orgánu o podání návrhu na vydání příkazu dle § 88 odst. 1 tr. řádu, č. I. 8573 – 8753, Žádosti policejního orgánu o podání návrhu na vydání příkazu dle § 88a tr. řádu, č. I. 8754 – 8873,

- ze svazku č. 36

Žádosti policejního orgánu o vydání povolení sledování osob a věcí podle § 158d tr. řádu, č. I. 8875 – 9085

- ze svazku č. 37

Žádosti policejního orgánu o vydání povolení sledování osob a věcí podle § 158d tr. řádu, č. I. 9086 – 9323

- ze svazku č. 38

Návrhy státního zástupce na vydání povolení sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, odst. 3 tr. řádu, příkazu dle § 88 odst. 1 tr. řádu, příkazu dle § 88a tr. řádu a povolení sledování osob a věcí dle § 158d odst. 1, odst. 2 tr. řádu, č. I. 9324 – 9541

- ze svazku č. 39

Povolení státního zástupce ke sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, odst. 2 tr. řádu a návrhy na vydání příkazu dle § 88 odst. 1 tr. řádu a § 88a tr. řádu, č. I. 9542 – 9846,

- ze svazku č. 40

Povolení státního zástupce ke sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, odst. 2 tr. řádu a návrhy na vydání příkazu dle § 88 odst. 1 tr. řádu a § 88a tr. řádu, č. I. 9542 – 9846,

- ze svazku č. 41

Příkazy soudu dle § 88 odst. 1 tr. řádu, povolení sledování osob a věcí dle § 158d odst. 1, odst. 3 tr. řádu a příkazy dle § 88a tr. řádu, č. I. 10213 – 10349, Protokol o sledování osob a věcí provedeného ve dnech 18. 9. 2014, 23. 1. 2015, 24. 1. 2015, 20. 2. 2015, 29. 5. 2015, 13. 8. 2015, 9. 9. 2015, 25. 9. 2015, 2. 10. 2015 (obviněný Kadlec), č. I. 10420 – 10436, Protokol o sledování osob a věcí provedeného ve dnech 11. 11. 2014, 12. 11. 2014, 13. 11. 2014, 12. 1. 2015, 21. 1. 2015, 11. 3. 2015, 14. 4. 2015, 15. 5. 2015, 25. 9. 2015 a 12. 10. 2015 (obviněný Ing. Kyselý), č. I. 10437 – 10459, Protokol o sledování osob a věcí provedeného ve dnech 7. 8. 2014, 23. 3. 2015, 28. 5. 2015, 9. 9. 2015 a 10. 9. 2015 (obviněný Mgr. Kadlec), č. I. 10461 – 10466,

- ze svazku č. 42

Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 25. 7. 2014 do 2. 9. 2014, č. I. 10472 – 10496, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 3. 9. 2014 do 24. 9. 2014, č. I. 10497 – 10517, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 24. 9. 2014 do 11. 10. 2014, č. I. 10518 – 10538, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 12. 10. 2014 do 10. 11. 2014, č. I. 10539 – 10578, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 19. 11. 2014 do 21. 11. 2014, č. I. 10579 – 10589, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 10. 11. 2014 do 31. 12. 2014, č. I. 10595 – 10700, Vyhodnocení odposlechu internetového provozu, č. I. 10701 – 10707, Vyhodnocení odposlechu internetového provozu, č. I. 10708 – 10716,

- ze svazku č. 43

Vyhodnocení odposlechu internetového provozu, č. I. 10717 – 10758, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 1. 1. 2015 do 5. 2. 2015, č. I. 10761 – 10830, Úřední záznam k osobě Erik Fürst, č. I. 10831 – 10833, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 6. 2. 2015 do 28. 2. 2015, č. I. 10834 – 10865, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 18. 2. 2015 do 16. 4. 2015, č. I. 10866 – 10881,

- ze svazku č. 44

Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 18. 2. 2015 do 18. 4. 2015, č. I. 10882 – 10964, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 1. 3. 2015 do 31. 3. 2015, č. I. 10965 – 11008, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 1. 4. 2015 do 30. 4. 2015, č. I. 11009 – 11058, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 6. 4. 2015 do 29. 5. 2015, č. I. 11059 – 11071, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 1. 5. 2015 do 31. 5. 2015, č. I. 11072 – 11109, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 1. 6. 2015 do 30. 6. 2015, č. I. 11130 – 11179,

- ze svazku č. 45

Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 1. 7. 2015 do 31. 7. 2015, č. I. 11180 – 11205, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 18. 4. 2015 do 17. 6. 2015, č. I. 11206 – 11311, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 19. 9. 2015 do 14. 10. 2015, č. I. 11312 – 11317, Vyhodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu za období od 1. 8. 2015 do 13. 10. 2015, č. I. 11318 – 11388, Tiskovou sestavu zájmových

odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, č. I. 11389 – 11457, Protokoly o záznamu telekomunikačního provozu, č. I. 11460 – 11464, Odpovědi ÚZČ, č. I. 11465 – 11488, Analytickou zprávu o propojení kontaktů v akcích „Vidkun a Kuprum“, č. I. 11497 – 11504, Úřední záznam policejního orgánu, č. I. 11505 – 11507, Analytickou zprávu vyhodnocení uskutečněného telekomunikačního provozu ke dni 27. 10. 2014, č. I. 11508 – 11527,

- ze svazku č. 46

Úřední záznam policejního orgánu ze dne 10. 9. 2014, včetně fotodokumentace, č. I. 11528 – 11532, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 2. 10. 2014, včetně dodatku, č. I. 11533 – 11540, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 10. 10. 2014, č. I. 11541 – 11545, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 10. 10. 2014, č. I. 11561 – 11581, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 29. 10. 2014, č. I. 11596 – 11597, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 7. 11. 2014, č. I. 11599, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 19. 11. 2014, č. I. 11601 – 11602, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 19. 11. 2014, č. I. 11603 – 11604, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 5. 1. 2015, č. I. 11606 – 11607, Úřední záznam policejního orgánu ze dne 9. 2. 2015, č. I. 11608 – 11621, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 5. 1. 2015, č. I. 11643 – 11664,

- ze svazku č. 47

Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 2. 2. 2014, č. I. 11682 – 11695, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 2. 2. 2015, č. I. 11728 – 11758, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 6. 2. 2015, č. I. 11784 – 11817, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 6. 2. 2015, č. I. 11849 – 11901,

- ze svazku č. 48

Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 23. 2. 2015, č. I. 11934 – 11947, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 23. 12. 2015, č. I. 11965 – 12002, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 26. 2. 2015, č. I. 12021 – 12044, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 26. 2. 2015, č. I. 12074 – 12106, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 5. 3. 2015, č. I. 12136 – 12161, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 5. 3. 2015, č. I. 12187 – 12235,

- ze svazku č. 49

Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 13. 3. 2015, č. I. 12272 – 12295, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 13. 3. 2015, č. I. 12317 – 12348, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 27. 3. 2015, č. I. 12378 – 12380, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 27. 3. 2015, č. I. 12396 – 12420, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 17. 4. 2015, č. I. 12428 – 12447, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 17. 4. 2015, č. I. 12465 – 12494, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 27. 4. 2015, č. I. 12516 – 12533, Dodatek k protokolu

o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 27. 4. 2015, č. I. 12556 – 12582,

- ze svazku 50

Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 6. 5. 2015, č. I. 12604 - 12613, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 6. 5. 2015, č. I. 12637 - 12670, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 21. 5. 2015, č. I. 12690 – 12696, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 21. 5. 2015, č. I. 12717 - 12736, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 27. 5. 2015, č. I. 12752 - 12768, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 27. 5. 2015, č. I. 12787 - 12815, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 1. 6. 2015, č. I. 12834 - 12835, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 1. 6. 2015, č. I. 12850 - 12872,

- ze svazku č. 51

Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 17. 6. 2015, č. I. 12880 - 12896, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 17. 6. 2015, č. I. 12921 - 12947, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 22. 6. 2015, č. I. 12968 - 12989, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 22. 6. 2015, č. I. 13014 - 13043,

- ze svazku č. 52

Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 21. 7. 2015, č. I. 13069 - 13097, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 21. 7. 2015, č. I. 13124 - 13164, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 22. 7. 2015, č. I. 13191 - 13213, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 23. 7. 2015, č. I. 13238 - 13273,

- ze svazku č. 53

Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 17. 9. 2014, č. I. 13300 - 13312, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 22. 12. 2014, č. I. 13313, Úřední záznam policejního orgánu, č. I. 13314 – 13317, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 22. 12. 2014, č. I. 13377 - 13391, Úřední záznam policejního orgánu ke schůzce ze dne 23. 2. 2015, č. I. 13402, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 15. 5. 2015, č. I. 13403 – 13407, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 15. 12. 2014, č. I. 13408 – 13409, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 22. 5. 2015, č. I. 13410 – 13447, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 22. 5. 2015, č. I. 13491 – 13548,

- ze svazku č. 54

Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 29. 5. 2015, č. I. 13593 - 13601, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 29. 5. 2015, č. I. 13617 - 13635, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 13. 8. 2015, č. I. 13648 - 13672, Dodatek k protokolu o

průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 13. 8. 2015, č. I. 13737 – 13771, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 9. 9. 2015, č. I. 13798 - 13810, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 9. 9. 2015, č. I. 13839 - 13866,

- ze svazku č. 55

Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 25. 9. 2015, č. I. 13886 - 13905, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 25. 9. 2015, č. I. 13906 - 13919, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 25. 9. 2015, č. I. 13970 - 14007, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 25. 9. 2015, č. I. 14008 - 14031, Protokol o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 2. 10. 2015, č. I. 14084 – 14093, Dodatek k protokolu o průběhu sledování osob a věcí dle § 158d odst. 2 tr. řádu ze dne 2. 10. 2015, č. I. 14105 – 14119,

- ze svazku č. 56

Úřední záznam o přepisu schůzky ze dne 4. 8. 2014, č. I. 14133 – 14135, Úřední záznam o přepisu schůzek uskutečněných ve dnech 18. 8. 2014, 20. 8. 2014, 22. 8. 2014 a 28. 8. 2014, č. I. 14136 – 14157, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 18. 8. 2014, č. I. 14158 – 14164, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 20. 8. 2014, č. I. 14165 – 14169, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 22. 8. 2014, č. I. 14170 – 14173, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 28. 8. 2014, č. I. 14174 – 14179, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 28. 8. 2014, č. I. 14180 – 14184, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 28. 8. 2014, č. I. 14185 – 14187, Úřední záznam o přepisu schůzek uskutečněných ve dnech 1. 9. 2014 – 7. 10. 2014, č. I. 14188 – 14203, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 1. 9. 2014, č. I. 14204 – 14206, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 3. 9. 2014, č. I. 14207 – 14211, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 5. 9. 2014, č. I. 14212 – 14214, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 8. 9. 2014, č. I. 14215 – 142017, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 8. 9. 2014, č. I. 14218 – 14221, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 17. 9. 2014, č. I. 14222 – 14225, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 3. 10. 2014, č. I. 14226 – 14228, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 7. 10. 2014, č. I. 14229 – 14232, Úřední záznam o přepisu schůzek uskutečněných ve dnech 15. 10. 2014 – 24. 10. 2014, č. I. 14233 – 14241, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 15. 10. 2014, č. I. 14242 – 14244, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 20. 10. 2014, č. I. 14245 – 14248, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 24. 10. 2014, č. I. 14249 – 14251, Úřední záznam o přepisu schůzek uskutečněných ve dnech 24. 10. 2014 – 7. 1. 2015, č. I. 14252 – 14258, Úřední záznam o přepisu schůzek uskutečněných ve dnech 8. 1. 2015 – 21. 1. 2015, č. I. 14259 – 14261, Úřední záznam o přepisu schůzek uskutečněných ve dnech 22. 1. 2015 – 12. 5. 2015, č. I. 14262 – 14266, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 18. 2. 2015, č. I. 14267 – 14269, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 12. 3. 2015, č. I. 14270 – 14272, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 18. 3. 2015, č. I. 14273 – 14275, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 18. 3. 2015, č. I. 14276 – 14278, Úřední záznam o přepisu schůzek uskutečněných ve dnech 13. 5. 2015 – 26. 5. 2015, č. I. 14279 – 14290, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 13. 5. 2015, č. I. 14291 – 14295, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 13. 5. 2015, č. I. 14296 – 14299, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 13. 5. 2015, č. I. 14300 – 14303, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 13. 5. 2015, č. I. 14304

– 14308, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 26. 5. 2015, č. I. 14309 – 14312,

- ze svazku č. 57

Úřední záznam o přepisu schůzek uskutečněných ve dnech 30. 10. 2014 – 31. 10. 2014, č. I. 14315 – 14317, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 30. 10. 2014, č. I. 14318 – 14321, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 31. 10. 2014, č. I. 14322 – 14324, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 12. 11. 2014, č. I. 14325 – 14329, Protokol o průběhu sledování ze dne 18. 10. 2014 včetně protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace, č. I. 14330 – 14360, Úřední záznam o vyhodnocení fotodokumentace, č. I. 14361 – 14373, Úřední záznam o vyhodnocení fotodokumentace pořízené dne 22. 2. 2015, č. I. 14374 – 14411, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 21. 11. 2014, č. I. 14412 – 14433, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 5. 12. 2014 a 29. 12. 2014, č. I. 14434 – 14439, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí za období od 20. 10. 2014 do 1. 1. 2015, č. I. 14440 – 14455, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 20. 11. 2014, č. I. 14456 – 14474, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 21. 10. 2014, č. I. 14475 – 14480, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 21. 11. 2014, č. I. 14481 – 14490, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí za období od 1. 1. 2015 do 21. 1. 2015, č. I. 14491 – 14503, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 6. 1. 2015, č. I. 14504 – 14507, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 6. 1. 2015, č. I. 14508 – 14511, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 6. 1. 2015, č. I. 14512 – 14514, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 7. 1. 2015, č. I. 14515 – 14517, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 20. 1. 2015, č. I. 14518 – 14520, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí za období od 21. 1. 2015 do 4. 2. 2015, č. I. 14521 – 14529, Úřední záznam o obsahovém přepisu telefonních hovorů ze dnů 28. 12. 2014, 6. 1. 2015, 7. 1. 2015, 20. 1. 2015 a 29. 1. 2015, č. I. 14530 – 14547, Úřední záznam o vyhodnocení zvukových záznamů pořízených v rámci sledování, č. I. 14548 – 14569, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 22. 1. 2015, č. I. 14570 – 14572, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 23. 1. 2015, č. I. 14573 – 14575, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 28. 1. 2015, č. I. 14576 – 14578, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 29. 1. 2015, č. I. 14579 – 14581, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 2. 2. 2015, č. I. 14582 – 14585, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 2. 2. 2015, č. I. 14586 – 14588, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 3. 2. 2015, č. I. 14589 – 14591,

- ze svazku č. 58

Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí za období od 5. 2. 2015 do 5. 3. 2015, č. I. 14592 – 14609, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 6. 2. 2015, č. I. 14610 – 14614, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 12. 2. 2015, č. I. 14615 – 14618, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 13. 2. 2015, č. I. 14619 – 14625, Úřední záznamy o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 16. 2. 2015, č. I. 14626 – 14638, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 19. 2. 2015, č. I. 14639 – 14642, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 20. 2. 2015, č. I. 14643 – 14645, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 23. 2. 2015, č. I. 14646 – 14648, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 24. 2. 2015, č. I. 14649 – 14658, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 25. 2. 2015, č. I. 14659 – 14662, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 26. 2. 2015, č. I. 14663 – 14665, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí za období od 6. 3. 2015 do 19. 3. 2015, č. I. 14666 – 14682, Úřední záznamy o vyhodnocení sledování osob a věcí ze

dne 6. 3. 2015, č. I. 14683 – 14700, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 9. 3. 2015, č. I. 14701 – 14705, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 12. 3. 2015, č. I. 14706 – 14710, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 17. 3. 2015, č. I. 14711 – 14714, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 19. 3. 2015, č. I. 14715 – 14718, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 19. 3. 2015, č. I. 14719 – 14724, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí za období od 20. 3. 2015 do 12. 5. 2015, č. I. 14725 – 14743, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí za období od 16. 4. 2015 do 17. 4. 2015, č. I. 14744 – 14746, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 3. 4. 2015, č. I. 14747 – 14752, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 9. 4. 2015, č. I. 14753 – 14758, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 13. 4. 2015, č. I. 14759 – 14761, Úřední záznamy o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 14. 4. 2015, č. I. 14762 – 14767, Úřední záznamy o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 16. 4. 2015, č. I. 14768 – 14776, Úřední záznamy o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 17. 4. 2015, č. I. 14777 – 14781, Úřední záznamy o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 22. 4. 2015, č. I. 14782 – 14788, Úřední záznamy o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 23. 4. 2015, č. I. 14789 – 14793, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 5. 1. 2015, č. I. 14794 – 14797, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 6. 5. 2015, č. I. 14798 – 14802, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 12. 5. 2015, č. I. 14803 – 14811,

- ze svazku č. 59

Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí za období od 13. 5. 2015 do 28. 6. 2015, č. I. 14812 – 14815, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 25. 5. 2015, č. I. 14816 – 14818, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí za období od 29. 6. 2015 do 16. 9. 2015, č. I. 14819 – 14881, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 3. 7. 2015, č. I. 14882 – 14885, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 16. 7. 2015, č. I. 14886 – 14888, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 22. 7. 2015, č. I. 14889 – 14891, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 24. 7. 2015, č. I. 14892 – 14895, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 27. 7. 2015, č. I. 14896 – 14898, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 30. 7. 2015, č. I. 14899 – 14901, Úřední záznamy o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 31. 7. 2015, č. I. 14902 – 14908, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 7. 8. 2015, č. I. 14909 – 14912, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 10. 8. 2015, č. I. 14913 – 14915, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 26. 8. 2015, č. I. 14916 – 14918, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 4. 9. 2015, č. I. 14919 – 14924, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 8. 9. 2015, č. I. 14925 – 14927, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí za období od 17. 9. 2015 do 7. 10. 2015, č. I. 14928 – 14944, Úřední záznamy o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 18. 9. 2015, č. I. 14945 – 14957, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 21. 9. 2015, č. I. 14958 – 14970, Úřední záznam o vyhodnocení sledování osob a věcí ze dne 22. 9. 2015, č. I. 14971 – 14973,

- ze svazku č. 60

Odborné vyjádření Ing. Jaroslava Menšíka z oboru kriminalistika, odbor technických a přírodovědných zkoumání, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, č. I. 15084 – 15087, Odborné vyjádření Ing. Jaroslava Menšíka z oboru kriminalistika, odbor technických a přírodovědných zkoumání, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, č. I. 15088 – 15101, Odborné vyjádření Ing. Jaroslava Menšíka z oboru kriminalistika, odbor technických a přírodovědných zkoumání, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, č. I. 15102 – 15104, Odborné vyjádření Ing. Jaroslava Menšíka z oboru kriminalistika, odbor technických a přírodovědných zkoumání, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, č. I. 15105 – 15107,

- ze svazku č. 61

Sdělení Generální inspekce bezpečnostních sborů, č. I. 15310, Sdělení KROK, č. I. 15313 a č. I. 15317 – 15318, Úřední záznam policejního orgánu, č. I. 15319 – 15322, Sdělení PČR, KŘ Moravskoslezského kraje, č. I. 15324, Usnesení o odložení věci podle § 159a odst. 1 tr. řádu, č. j. KRPT-26283-20/TČ-2015-070081, č. I. 15325 – 15335, Odpověď KROK, č. I. 15342 – 15347, Listinné materiály KROK ve vztahu k osobě Mgr. Jaroslava Králíka, č. I. 15348 – 15394, Listinné materiály KROK ve vztahu k osobě Mgr. Hany Kaštilové-Tesařové, č. I. 15395 – 15398, Listinné materiály KROK ve vztahu k trestní věci AQUAPARK a AKCIE MĚSTA OLOMOUC, č. I. 15399 – 15412, Listinné materiály KROK ve vztahu k trestním věcem HC OLOMOUC, č. I. 15413 – 15443, Listinné materiály KROK ve vztahu k JEZDECKÉMU AREÁLU LAZCE, č. I. 15444 – 15447, Listinné materiály KROK ve vztahu k osobě BRISUDA a trestnímu oznámení FAU, č. I. 15448 – 15466, Listinné materiály KROK ve vztahu k osobě Pospíšil, č. I. 15467 – 15503, Sdělení KROK k JEZDECKÉMU AREÁLU LAZCE, č. I. 15506 – 15509, Vyhodnocení spisového materiálu, č. j. KRPM-19170/TČ-2015-140080 (podezřelý Mgr. Jaroslav Králík), č. I. 15510 – 15511, Vyhodnocení spisového materiálu, č. j. KRPM-39897/TČ-2015-140981 (podezřelý Mgr. Jaroslav Králík), č. I. 15512 – 15513, Vyhodnocení spisového materiálu č. j. KRPM-14536/TČ-2012-140980 (podezřelá Mgr. Hana Kaštilová-Tesařová), č. I. 15514 – 15515, Vyhodnocení spisového materiálu č. j. KRPM-125251/TČ-2013-140080 (areál AQUAPARK), č. I. 15516 – 15525, Vyhodnocení spisového materiálu, č. j. KRPM-38411/ČJ-2015-140581 (HC OLOMOUC), č. I. 15526 – 15527, Vyhodnocení spisového materiálu, č. j. KRPM-70637/TČ-2014-140581 (HC OLOMOUC), č. I. 15528 – 15529, Vyhodnocení spisového materiálu, č. j. KRPM-142869/TČ-2014-140080 (JÍZDÁRNA LAZCE), č. I. 15530 – 15532, Vyhodnocení spisového materiálu, č. j. KRPM-46182/TČ-2015-140581 (obviněný Lukáš Brisuda), č. I. 15533 – 15537, Vyhodnocení spisového materiálu, č. j. OKFK-1068/TČ-2012-252503 (kauza TESCO SW), č. I. 15538 – 15539, Vyhodnocení spisového materiálu, č. j. KRPM-59149/ČJ-2015-140581 (podezřelý Pavel Pospíšil, Ing. Stanislav Orság), č. I. 15540 – 15541, Vyhodnocení spisového materiálu, č. j. KRPM-15990/TČ-2011-140080 (podezřelý Timotheus Tesař), č. I. 15542 – 15544, Vyhodnocení spisového materiálu, č. j. KRPM-15859/TČ-2011-140080 (podezřelý František Šuba), č. I. 15545 – 15546, Vyhodnocení spisového materiálu, č. j. KRPM-116742/TČ-2015-140080 (podezřelý Mgr. Alois Mačák, Miroslav Pišťák), č. I. 15547 – 15548,

- ze svazku č. 62

Zprávu o pověsti (obviněný Kyselý), č. I. 15551, Výpis ze živnostenského rejstříku, č. I. 15553 – 15670, Opis z evidence RT, č. I. 15671, Zprávu o pověsti (obv. Kadlec), č. I. 15673, Výpis ze živnostenského rejstříku, č. I. 15676 – 15686, Zprávu Úřadu práce Olomouc, č. I. 15688 – 15689, Sdělení KROK, č. I. 15694 – 15720, Opis z evidence RT, č. I. 15723, Zprávu o pověsti (obv. Petrůj), č. I. 15725, Sdělení KROK, č. I. 15728 – 15770, Opis z evidence RT, č. I. 15771, Zprávu o pověsti (obv. Rozbořil), č. I. 15773, Sdělení Úřadu práce Olomouc, č. I. 15775, Výpis ze živnostenského rejstříku, č. I. 15778 – 15881, Opis z evidence RT, č. I. 15882,

Přílohy:

č. 10 – 99 ks CD a DVD obsahující záznamy z provedeného sledování podle § 158d tr. řádu a přílohy znaleckých posudků PhDr. M. Svobodové, Ph.D., (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem na č. I. 16316 – 16320).

č. 11 – 6 ks CD a DVD obsahující záznamy z provedeného kontaktního sledování podle § 158d tr. řádu (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16320).

- č. 12 – 12 ks CD a DVD obsahující zájmové záznamy odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16321).
- č. 13 – 20 ks CD a DVD obsahující zvukové soubory od Ing. Jaroslava Menšíka a přepisy doplnění znaleckých posudků PhDr. M. Svobodové, Ph.D., (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16321 – 16322).
- č. 14 – listiny vydané Bc. Petrem Foukalem (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16322).
- č. 15 – 16 ks CD a DVD obsahující fotodokumentaci z domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor a pozemků (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16322).
- č. 16 – zájmové věci zajištěné při domovní prohlídce v bydlíšti obviněného Ivana Kyselého na adrese Olomouc, Horní náměstí č. p. 285/8, (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16322 – 16323).
- č. 17 – zájmové věci zajištěné při prohlídce jiných prostor a pozemků – kanceláře obviněného Karla Kadlece na adrese Olomouc, tř. Kosmonautů č. p. 180/10 (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16323 – 16324).
- č. 18 – zájmové věci zajištěné při domovní prohlídce v bydlíšti obviněného Mgr. Karla Kadlece na adrese Olomouc – Hodolany, tř. Kosmonautů 1069/30 (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16324 – 16325).
- č. 19 – zájmové věci zajištěné při prohlídce jiných prostor a pozemků – kanceláře obviněného Radka Petruje na adrese Olomouc, tř. Kosmonautů č. p. 180/10 (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16325 – 16326).
- č. 20 – zájmové věci zajištěné při prohlídce jiných prostor a pozemků – kanceláře obviněného Jiřího Rozbořila na adrese Olomouc, Jeremenkova 1191/40a (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16326).
- č. 21 – zájmové věci zajištěné při domovní prohlídce v bydlíšti Ivana Langerera na adrese Olomouc, ul. 8. května č. p. 204/25 (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16326 - 16327).
- č. 22 – listiny zajištěné při domovní prohlídce v bydlíšti Ivana Langerera na adrese Praha, ul. Pařížská č. p. 125/16 (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16327).
- č. 23 – zájmové věci zajištěné při domovní prohlídce v bydlíšti Milana Pospíška, na adrese Šumperk, ul. Peckova č. p. 940/5, (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16327).
- č. 24 – zájmové věci zajištěné při prohlídce jiných prostor a pozemků – kanceláře Milana Pospíška, v budově Policejního prezidia ČR na adrese Praha, Strojnická 935/27 (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16327 – 16328).
- č. 25 – zájmové věci zajištěné při prohlídce jiných prostor a pozemků – kanceláře Tomáše Uličného v budově Generální inspekce bezpečnostních sborů na adrese Olomouc – Neředín, tř. Míru č. p. 273/99 (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16328 – 16329).
- č. 26 – listiny vydané Mgr. Hanou Dvořákovou (viz seznam příloh zpracovaný policejním orgánem, č. I. 16329).
- č. 27 – flash disk a CD nosič vydaný podle § 78 odst. 1 tr. řádu Ing. Boleslavem Krejčířem.
- č. 28 – DVD s videozáznamem úkonů trestního řízení provedených s kpt. Mgr. Alešem Ročňákem.
- č. 29 – 2 ks CD obsahující dokumentaci z Úřadu regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava.
- č. 30 – DVD obsahující soubory nosičů informací, u nichž došlo k nahrazení souhlasu zástupce ČAK.
- č. 31 – listiny vydané podle § 78 odst. 1 tr. řádu Ing. Petrem Netušilem.
- č. 32 – 6 ks DVD a CD obsahující záznamy ke schůzkové činnosti policejního orgánu.
- č. 33 – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-19170/TČ-2015-140980.
- č. 34 – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-39897/TČ-2015-140981.
- č. 35 – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-14536/TČ-2012-140980.
- č. 36 – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-125251/TČ-2013-140080.
- č. 37 – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-38411/TČ-2015-140981.
- č. 38 – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-142869/TČ-2014-140080.

- č. 39 – 40 – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-46182/TČ-2015-140581.
- č. 41 – písemnosti ze spisu sp. zn. OKFK-1068/TČ-2012-252503.
- č. 42 – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-59149/ČJ-2015-140581.
- č. 43 – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-15990/TČ-2011-140080.
- č. 44 – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-116742/TČ-2015-140080.
- č. 45 – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-15859/TČ-2011-140080.
- č. 46 – sdělení Úřadu regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava ze dne 9. 10. 2018 včetně příloh.
- č. 47 – úřední záznam policejního orgánu ze dne 13. 10. 2014 včetně příloh (vyhodnocení záznamu uskutečněného telekomunikačního provozu podle § 88a tr. řádu).
- č. 48 – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-70637/TČ-2014-140581.
- č. 49 – písemnosti ze správního spisu vedeného u Krajského soudu Ostrava, pobočka Olomouc pod sp. zn. 65 AD 3/2016.

O d ů v o d n ě n í :

Provedeným vyšetřováním bylo v rozsahu dostatečném pro podání obžaloby prokázáno, že se všichni obvinění dopustili protiprávního jednání, a to způsobem a za okolností popsanych ve skutkové větě obžaloby.

Stanoviska jednotlivých obviněných k podstatě obvinění:

Obviněný Ing. Ivan Kyselý nejprve při výslechu dne **14. 10. 2015** vyloučil, že by od obviněného Kadlece pravidelně a dlouhodobě vyžadoval a získával informace z trestního řízení. Připustil však, že se spolu bavili o některých kauzách, které jsou uvedeny v usnesení o zahájení trestního stíhání, jsou to však mediální kauzy a informace o nich měl z médií. Neměl z toho žádný prospěch a není pravdou, že by tyto informace nějakým způsobem dále šířil. K dotazům policejního orgánu pak uvedl, že obviněného Kadlece zná asi 10 let, přičemž pravidelně spolu chodili na kávu a poslední dobou jezdili na kole. Obviněného Rozbořila zná od doby, kdy byl náměstkem ve Fakultní nemocnici v Olomouci, pravidelně se setkávají jedenkrát až dvakrát do týdne, někdy jen jedenkrát za měsíc. Obviněného Petruje nezná. Vyjádřil se i k dalším osobám, a to Ivanu Langerovi, který je jeho obchodní partner a pravidelně se stýkají na pondělních pracovních poradách a někdy i v sobotu a neděli. Martina Majora zná asi 10 let a jeho rodina se přátelila s rodinou Langerových. Obviněný dále uvedl, že s Kadlecem se bavili o třech kauzách uvedených v usnesení o zahájení trestního stíhání. Jednalo se o kazu Králík, kterou znal obecně z tisku, přičemž Kadlec mu k tomu sdělil i další informace obecnějšího charakteru, u nichž sám nedokáže posoudit, zda tyto informace měl vědět nebo ne. Tyto informace se týkaly výstavby kanalizace, konkrétně si je však z hlavy nepamatuje, ale některé takové informace, které mu obviněný Kadlec sdělil, jsou uvedeny v usnesení o zahájení trestního stíhání. Jednalo se například o problémy s vyčíslením škody v trestním řízení. Další kauzou, o které se s Kadlecem bavili, byla kauza Kaštilová-Tesařová, o níž četl články v novinách ještě před vyšetřováním. Obviněný Kadlec se ho dotazoval na jeho odborný názor na cenu nemovitosti a informoval ho o zahájení trestního stíhání ve věci. Připustil, že mu Kadlec sděloval informace vyplývající z konzultací provedených mezi policejním orgánem a dozorovým státním zástupcem, které se týkaly stanovení ceny a způsobu prodeje nemovitosti, i to, že státní zástupce hodlá navrhnout zajištění majetku obžalované. Ke kauze Aquapark mu Kadlec sděloval, že se to opět vyšetřuje, avšak tentokrát z pohledu navýšení akciového podílu. Sám pak zkoumal tento proces a z obchodního rejstříku si stáhl informace o valné hromadě společnosti Aquapark Olomouc, a. s., která se týkala navýšení základního jmění. Připustil, že se v této souvislosti bavili o možných dopadech této kauzy na Rozbořila, neboť jmenovaný byl zapisovatelem této valné hromady. Kadlec mu sděloval, v jakém stavu je uvedené trestní řízení, mluvil o tom, že se čeká na znalecký posudek k hodnotě akcií, že jsou plánovány výsledky podezřelých

Martina Majora, Martina Novotného a svědků v Rakousku, a že policie bude získávat další materiály na Magistrátu města Olomouce. Dále mu měl uvést, že Major je velmi bohatý, že má na účtu nějakou větší částku, kolem 3 mil. Kč, a že podivným způsobem vkládal finanční prostředky na účet v Komerční bance, což mělo být zaznamenáno na kamerovém záznamu. Kadlec ho nežádal o to, aby tyto informace sdělil Majorovi, ale učinil tak sám z vlastní vůle. Bral to tak, že tato informace je daná a nelze již změnit. Tyto informace o majetkových poměrech Majora nesdělil Langerovi. Informace k této trestní věci pravděpodobně sdělil Ing. Rozbořilovi, který to již asi věděl, a to z toho důvodu, že si již policie vyžadovala nějaké materiály. K další kauze týkající se HC Olomouc uvedl, že o anonymním oznámení se dozvěděl od Bohdana Nerušila, který podával asi 10 trestních oznámení na HC Olomouc, možná mu to sdělil i Kadlec. Pokud jde o kauzu Jezdecký areál, o tomto problému ví od Stehlíka, přičemž tato kauza určitě zajímala Rozbořila. V souvislosti s tímto trestním řízením nezprostředkoval schůzku mezi Rozbořilem a Kadlecem. Neví, zda se jmenovaní ohledně tohoto trestního řízení setkali, ale potkávali se. Kadlec mu nesdělil nic o poznatku, který se týkal možné hospodářské trestné činnosti Jakuba Skokana. Potvrdil však, že mu Kadlec poskytl informaci, že v kauze TESCO SW je plánováno vydání usnesení o zahájení trestního stíhání. Sdělil mu informace i z další věci, která se týkala zpronevěry finančních prostředků z automatů ve Šternberku, na čemž se měl podílet vedoucí městských strážníků. Šetření policejního orgánu se mělo týkat i místostarosty Oborného, což je bývalý kolega Kadlece, který s ním měl nějaký problém.

V rámci pokračování výslechu dne **30. 11. 2015** obviněný k dalším dotazům uvedl, že na pracovišti Generální inspekce bezpečnostních sborů v Olomouci (dále jen „GIBS Olomouc“) byl v minulosti pouze jednou, a to za účelem získání informací. Bylo to v té mediálně známé kauze Kejklíř, kdy byl v médiích označován, že to ovlivňuje a činí nátlak na pana Pavlíka. V této souvislosti podal oficiální žádost a oni mu odpověděli, kdy se má dostavit a nechali ho nahlédnout do spisu. Neví, zda se jednalo o spisové materiály z více případů, na GIBS Olomouc mu zpřístupnili nějaké šanony, neví přesně, ale moc jich nebylo. Tyto spisy pouze prolístoval, kdy hledal své jméno. Našel pouze jednu věc, kdy státní zástupkyně psala vyšetřovatelce, že má kauzu skončit a že má prověřit, kde vzal Kyselý finanční prostředky na nákup nemovitosti. To mu přišlo divné, tak si ten dopis nechal zkopírovat. Chtěl to dále právně řešit, ale pak zjistil, že ta státní zástupkyně jde do důchodu, tak to nechal být. Žádost o nahlédnutí do spisu podával na GIBS Olomouc z tohoto důvodu, že v tisku psali, že Kadlec je vyšetřován GIBS z důvodu nadstandardních vztahů s ním a on měl tuto kauzu přes Kadlece ovlivňovat. Na základě tohoto napsal tedy žádost o nahlédnutí do spisu, aby zjistil, co v té kauze vyšetřili a jestli se tam vyskytuje jeho jméno. V tom spise byly popsány různé cestáky ohledně Netušila, bylo toho tam hodně, ale jeho jméno bylo pouze v tom jednom dopise. Obviněný se dále vyjádřil k jednotlivým stopám, které u něj byly zajištěny v průběhu domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků, včetně listin ze spisových materiálů Policie ČR a GIBS (viz stopa č. 3). K těmto dokumentům se obviněný nedokázal blíže vyjádřit a uvedl, že tyto dokumenty dostal asi tehdy na GIBS. Všechny kopie těchto dokumentů mu tedy na jeho žádost pořídil příslušník GIBS dne 7. 1. 2013. Plk. Milana Pospíška nezná a pokud jde o vizitku jmenovaného, která u něj byla zajištěna, tuto mu předal Kadlec za tím účelem, aby ho pozval na nějakou společenskou akci, které se však nakonec nezúčastnil. S Kadlecem se scházel pravidelně v kavárně Cafe DeLux na ul. Lipenská 11/7, Olomouc-Hodolany. Tyto schůzky většinou inicioval Kadlec, mimo běžného hovoru se spolu bavili i o věcech, které jsou uvedeny v usnesení o zahájení trestního stíhání. Obviněnému byl předestřen záznam ze schůzky ze dne **5. 1. 2015**. K tomuto uvedl, že se s Kadlecem bavili mj. o Ivanu Langerovi a jeho vztahu k Majorovi, kterého nemá příliš rád, ačkoliv byli dříve přátelé. Dále zde hovořili o zachování funkčního zařazení Kadlece u policie, na čemž se měl podílet i samotný obviněný. K tomuto se vyjádřil tak, že to ve skutečnosti není pravdou a ze své pozice to nemohl dokázat, neboť ani žádného jiného policistu nezná. Kadlecovi to však nijak nerozporoval a nechal ho přitom. Pokud jde o další část tohoto záznamu, na kterém spolu hovoří o dalších osobách a jejich vzájemných vztazích, pak z jeho strany šlo o čisté spekulace, při nichž vycházel z novinových článků. Pokud jde o vyjádření

Kadlece, pak neví, proč mu sděloval detaily těchto vzájemných vztahů a vazeb mezi jednotlivými osobami. Jednalo se mj. o Milana Pospíška, kterého vůbec nezná a nikdy ho neviděl, plk. Zdeňka Laubeho a plk. Roberta Šlachtu. Obviněnému byl dále předestřen záznam ze schůzky ze dne **2. 2. 2015**, na níž byl rovněž přítomen Milan Pospíšek. K tomuto obvinění uvedl, že nevěděl, že to byl přesně on, ale asi ano. Jmenovaný mu byl představen jako kamarád pana Kadlece s tím, že jeho zeť či tchán potřebuje pomoci. Jednalo se o pana Skokana. Na této schůzce se Kadlec bavil s Pospíškem o pracovních věcech a on se do tohoto rozhovoru nezapojoval. Neví, co mělo být testováno a pokud na schůzce říkal, že Ivan je zvyklý na nějaké hlášení, pak neví, o co se jedná, byla to nějaká reakce. Obviněnému byl dále předestřen záznam ze schůzky ze dne **6. 2. 2015**. Nedovedl se blíže vyjádřit zejména k úvodní části tohoto záznamu, kdy popisoval Mgr. Kadlecovi nějaké jednání s další osobou, na němž byla řešena kauza Tesařová. K dotazu policejního orgánu pak uvedl, že výrazy Rozbořka či Rozbuška používal k označení hejtmana Rozbořila. Obviněný se vyjádřil k další části tohoto záznamu, na němž hovoří o kauze Králík, která měla být postoupena z UOOZ na hospodářskou kriminálku do Olomouce. Nedokázal uvést, kdo je osoba Milan, o kterém zde oba hovoří. Dále se zde bavili o Jiřím Zemánkovi, který se o tuto kauzu rovněž zajímal. Kadlec se ho dotazoval na Ing. Příkrylovou, o níž věděl, že je jeho blízká spolupracovnice, a kterou chtěl přibrat jako znalkyni v této kauze. Kadlecovi to však nedoporučil, neboť to byla mediální kauza a mohly by na ni být vyvíjeny nějaké tlaky. Následně se opět vrací k Zemánkovi, kterému trochu nadneseně sdělil, že se Kadlece na tuto věc dotazovat nebude. Dále se baví o poslanci Martinu Novotném, který byl viděn ve vozidle zn. BMW, a Uličném, který měl dle pokynu Kadlece provádět lustrace v informačních systémech policie ČR, což však ve skutečnosti nečinil a byla to jen fabulace. V další části hovoří o Milanu Pospíškovi, kterému však nikdy nevolal. Kadlec na této schůzce opět požadoval, aby došlo k uskutečnění schůzky „ve čtyřech“, kde by byl Kadlec, jeho šéf ředitel KROK, pan hejtman a Langer. Pořád o tom mluvil a požadoval po něm, aby to zařídil. Neví, proč to chtěl a co si od toho sliboval. Jeho požadavku nevyhověl a vymlouval se, že pan Rozbořil by si těžko sedl k jednomu stolu s Ivanem Langerem, neboť spolu moc nevycházejí. V další části se opět vrátili k tématu Králíka, kdy Kadlece varoval, aby byl opatrný, že se do jeho spisu bude chtít někdo nabourat. Nemyslel to však vážně a v tomto fabuloval, aby potěšil Kadlece. První informace o kauzách (Králík, Tesařová, HC Olomouc atd.) čerpal z tisku apod., jednalo se o veřejné informace.

Při pokračování výslechu dne **1. 12. 2015** byl obviněnému předestřen záznam ze schůzky ze dne **23. 2. 2015**. Obviněný se vyjádřil k jeho úvodní části, v níž řešili opět kauzu Králíka, kterou se měl snažit ovlivnit Jiří Zemánek. Obviněný mu na to měl sdělit, že Kadlec do ničeho zasahovat nebude. Na další otázky týkající se osoby Ivana Langerera, o němž se na této schůzce s Kadlecem bavili, odmítl vypovídat a využil tak svého zákonného práva. Na závěr tohoto protokolu se sám spontánně vyjádřil ke vztahu Kadlece a Langerera, které spolu seznámil asi před 3 lety na žádost Kadlece. V té době již Ivan Langer nebyl ministr. Tato schůzka však dopadla dost špatně, neboť pan Langer Kadlece setřel s tím, že není dobrý policista a že nepřekročil rámeček Olomouce. Pan Kadlec z tohoto byl špatný. Kadlecovi pak říkal, že jestli se chce s Langerem potkávat, tak bez jeho účasti. Několikrát se tedy všichni setkali na nějakých společenských akcích, ale u dalších jejich osobních schůzek už nebyl, neboť z toho měl divný pocit. Následně mu Kadlec chtěl dokazovat, že přerostl rámeček okresu a vykládal mu o různých kauzách a jménech, začal ho ohromovat vztahy u policie. Chtěl tím asi udělat dojem na Langerera.

V rámci výslechu ze dne **12. 2. 2018** obviněný zopakoval, že využívá svého práva a k věci vypovídat nebude. Uvedl pouze své vlastní prohlášení v tom směru, že od Kadlece nevyžadoval tajné informace z trestního řízení, neměl nad ním žádnou moc. Kadlec vůči němu neměl žádný závazek a nikdy mu nic za jakési tajné informace neslibil. Není schopen posoudit, zda se skutečně jednalo nebo nejednalo z hlediska účelu trestního řízení o tajné informace, protože není policista ani jiný státní úředník. S panem Kadlecem byli v té době

přátelé a jezdili spolu na kole, přičemž se bavili o různých věcech. Pokud Kadlec hovořil o šetřených kauzách, byly to kauzy veřejně známé a většinou i opakovaně medializované.

Obviněný Mgr. Karel Kadlec dne **14. 10. 2015** odmítl vypovídat. V rámci pokračování výslechu dne **6. 8. 2018** se obviněný nejprve obsáhle vyjádřil k základům operativní činnosti orgánů služby kriminální policie a vyšetřování, přičemž vycházel ze svých poznámek, které průběžně doplňoval, aby jeho výpověď byla ucelená. V tomto směru podrobně pohovořil o operativní práci policistů v terénu a specifické práci se zdroji informací a zejména pak s osobami pracujícími ve prospěch kriminální policie při objasňování závažné hospodářské trestné činnosti. Tyto osoby většinou patří mezi úspěšné podnikatele, vlivné politiky a osoby veřejně činné, přičemž společně mají to, že je nelze evidovat jako oficiální spolupracovníky a není možné je motivovat finančně z prostředků tzv. zvláštních finančních prostředků. Aby bylo možné tyto informace získávat a vyhodnocovat, je nezbytné poskytnout těmto osobám pracujícím ve prospěch kriminální policie nějaká základní témata, o která má policie zájem. Následně blíže rozvádí rozdíl mezi nezákonným únikem informace, která je součástí trestního spisu a nepravdivou informací – operativní legendou, která byla cíleně vytvořena a předána do prostředí, za účelem získání dalších informací pro potřeby trestního řízení. V tomto směru pak cituje příslušná ustanovení zákona o policii a závazného pokynu policejního prezidenta. Podle názoru obviněného ze zadokumentovaných rozhovorů je naprosto zřejmá motivace Kyselého ke spolupráci s policií. Z jeho přístupu je jasné, že je to právě Kyselý, který mu předával informace. Po celou dobu Kyselý nezískal pro sebe, ani pro někoho jiného žádný neoprávněný prospěch, ani se nepokusil ovlivňovat vyšetřování, nebo komukoli způsobit neoprávněnou újmu, a jeho informace, které jeho prostřednictvím zcela nezištně policii předal, významným způsobem pomohly při objasňování řady složitých kauz. Dále se vyjádřil k podezření o účelovosti celého tohoto trestního řízení, které je vedeno policisty bývalého ÚOOZ, kteří byli v minulosti jeho podřízenými, a kteří se v minulosti prokazatelně pokusili o jeho diskreditaci. Dále napadá výsledky znaleckého zkoumání (znalkyně se dopouští svévolných jazykových korekcí, které mohou zkreslit či změnit význam některých sdělení) a samotný způsob, jakým bylo dosaženo povolení operativně pátracích prostředků (tyto měly být povoleny na základě nepravdivých úředních záznamů vypracovaných plk. Komárkem). Tyto úřední záznamy pak byly podkladem pro odnětí věci z příslušnosti GIBS a přikázání do věcné příslušnosti ÚOOZ. Je přesvědčen o tom, že jeho trestní stíhání bylo od samého počátku účelově smyšleno a vykonstruováno skupinou policistů ÚOOZ a státních zástupců VSZ s jediným cílem, a to odstranění jeho osoby z řad policie, čímž byl sledován další vyšší cíl, jímž bylo odstranění policejního prezidenta Tomáše Tuhého. Druhotným motivem jeho likvidace byla podle jeho názoru skutečnost, že jeho bývalí podřízení na KROK, kteří se dříve pokusili o jeho likvidaci a diskreditaci, byli postupně přeloženi na ÚOOZ. Pokud se týká jednotlivých spisů, které měl ovlivňovat, pak provedené výpovědi státních zástupců svědčí o tom, že jediným jeho cílem bylo naplnění účelu trestního řízení. Mezi těmito výpověďmi schází svědecká výpověď dozorového státního zástupce, který dozoroval rovněž kauzu Králík, a to podle jeho názoru z toho důvodu, že se podílel na cílené provokaci proti jeho osobě a je v této věci podjatý.

K dotazům pak uvedl, že existují výstupy z jeho „schůzkové“ činnosti s informačními zdroji, a to v podobě poznatků zapisovaných do sběrného archu. Předmětný sběrný arch byl evidován, jednalo se o standardní sběrný arch v modrých složkách, ale číslo jednacích po tak dlouhé době neví. Tyto poznatky ke konkrétním případům předával svým spolupracovníkům, tedy Petrujovi a dalším, a to osobně především ústně, ale i písemnou formou. Byl tedy řídicím policistou ve smyslu závazného pokynu policejního prezidenta č. 96/2015, neboť tím je každý policista, který získává od konkrétních osob informace ze zájmového prostředí. Dále se vyjádřil k jednotlivým kauzám.

Ke kauze **Králík**, uvedl, že o samotném převzetí této trestní věci na KROK neinformoval obviněného Kyselého, ale naopak Kyselý jeho, neboť tuto informaci věděl již v polovině ledna 2015. Tato skutečnost se mu potvrdila na konci ledna dne 28. 1. 2015, kdy mu telefonoval

vedoucí ÚOOZ Brno plk. Ohnoutka, že by potřeboval vzhledem k věcné příslušnosti předat spisový materiál. Pokud se tedy dne 6. 2. 2015 s Kyselým o této věci bavil, pak mu pouze potvrdil, že informace, které mu on s předstihem předal, jsou pravdivé. Kyselý ho dále informoval o tom, že poslanec za ČSSD Zemánek a přítel Králíka přišel za Kyselým lobbovat, aby se pokusil svým vlivem na jeho osobu pomoci ovlivnit průběh trestního řízení. U tohoto jednání měl být přítomen i hejtman Rozbořil. Pokud jde o vyloučení ze stíhání OHL a JOKVA, pak informace týkající se této zakázky mu Kyselý postupně předával od roku 2012. Tím pádem je zřejmé, že o firmách, které se na zakázce podílely, spolu hovořili dlouhodobě, jednak proto, že Ing. Kyselý tyto společnosti znal ze své podnikatelské činnosti. Pokud tedy řekl, že OHL a JOKVA budou vyloučeny ze stíhání, řekl to s vědomím, že se nejedná o informaci pocházející ze spisu, ale jedná se o informaci pocházející z mediálního výstupu. Toto jeho tvrzení je podpořeno a prokázáno skutečností, že se o těchto firmách v inkriminovaném spise nehovoří. Pokud v tomto rozhovoru Kyselému sděluje, že je problém s vyčíslením škody, nejedná se o reálnou a pravdivou informaci ze spisu, ale o informaci, jejímž cílem je opět motivovat Kyselého k tomu, aby se v jakémkoli smyslu o věci podrobněji rozhovořil. Pokud jde o konkrétní provedené úkony v této věci a výslech Sedláčka, pak se opět nejedná o žádnou novou informaci, která by Kyselému v době rozhovoru nebyla známa, protože právě Sedláček byl pojítkem mezi firmami na stavbě a byl to sám Sedláček, který své okolí informoval o svém výslechu. Mimo jiné i Kyselého, který mu následně sděloval, že Sedláček nebude s policií spolupracovat, což má vyplývat z rozhovoru mezi ním a Petrújem dne 12. 3. 2015, kdy mu Petrúj sděluje, že Sedláček neřekl nic, že nic neví, načež mu odpovídá, že to čekal, že se mu pouze potvrdila pravdivost informace, kterou obdržel od Kyselého. Pokud jde o informace o jednání s nadřízeným v této věci, pak z provedených odposlechnů je zřejmé, že ho Kyselý varoval, že budou snahy o ovlivnění tohoto trestního řízení, obzvláště poté, co byl Králík odmítnut Kyselým a Rozbořilem. Jelikož se o tuto kauzu aktivně zajímal jak Krejčířík, tak i generál Laube, bylo mu jasné, že existuje snaha věc ovlivnit, a proto cíleně vybavil Kyselého takovými informacemi, aby mohl v prostředí, kde se pohyboval navodit dojem, že je do věci podrobně zasvěcen a získávat tak další poznatky. Pokud je mu kladeno za vinu, že jednal se záměrem uškodit Králíkovi, pak se jedná pouze o obecné a ničím nepodložené tvrzení policejního orgánu. Výrok „za každou cenu“ podle něj znamená, že se nebál žádné politické lobby, ani žádných pokusů o diskreditační a provokační kampaň. Byl připraven postupovat v souladu se zásadou „padni komu padni“. Pokud jde o právní názor kpt. Dvořákové, pak obviněný zdůraznil, že se jedná o její osobní názor na věc, který může být diametrálně odlišný od právních názorů ostatních policistů. Její právní názor nelze zaměňovat s právním názorem policejního orgánu, kterým je ve smyslu trestního řádu útvar policie, za který zodpovídá a vystupuje vedoucí funkcionář. Právní názor policejního orgánu tedy není právní názor kpt. Dvořákové, ale právní názor, na kterém se musí shodnout kpt. Dvořáková spolu s kolegy, se kterými na konkrétní věci pracuje, a také s vedoucími, kteří za její práci ponесou odpovědnost. Za takto utvořený právní názor policejního orgánu, pak zodpovídá služební funkcionář, který jej bude prezentovat za svůj řízený útvar.

Dále se vyjádřil ke své profesní minulosti, kdy k policii nastoupil v roce 1994. Vykonával nejprve funkci územáře, později zpracovatele na obvodním oddělení Velká Bystřice, poté nastoupil na hospodářskou kriminálku do Olomouce, kde byl asi 10 let. Pak nastoupil k Inspekci MV, později u Inspekce Policie ČR. Se vznikem Krajského ředitelství Olomouckého kraje nastoupil jako vedoucí odboru hospodářské kriminality, pověřen řízením úseku náměstka pro SKPV a k 1. 3. 2010 byl ustanoven na funkci náměstka ředitele pro SKPV. Vyjádřil se k situaci na KROK, která byla velmi napjatá a vyhrocená, a to díky policistům odboru obecné kriminality KROK, kteří se snažili zpochybňovat vedení. Jsou to policisté, kteří postupně přešli na ÚOOZ a aktivně se podíleli na tomto trestním řízení. Vyjádřil se k jeho vztahu k bývalému řediteli KROK Krejčíříkovi a k personálním změnám na pozicích vedoucích odborů KROK, k nimž došlo za jeho působení. Pokud jde o Milana Pospíška, toho zná od roku 2010, v té době byl jeho podřízeným, protože zastával funkci vedoucího odboru SKPV Šumperk. Se jmenovaným řešil primárně tabulkové stavy

jednotlivých služeb, včetně územních odborů, ale samozřejmě i konkrétní kauzy, které byly vedeny u KROK. Bylo to z toho důvodu, že ÚSKPV vykonával metodickou pomoc nad činností SKPV a v konkrétních kauzách zajišťoval své pracovníky, kteří byli začleněni do konkrétních kauz. Pokud jde o Ivana Langera, s tím se osobně zná někdy od roku 2011 až 2012. Seznámil je Kyselý, přičemž zprvopočátku byl jejich vztah velmi rezervovaný. Stýkali se příležitostně a schůzky si domlouvali při setkání na tenise, při setkání u vína apod. Langer mu několikrát předal poznatek k trestné činnosti, který byl prověřován a náležitě zadokumentován. Neviděl žádný důvod informovat svého nadřízeného o schůzkách s Langerem. Dále se vyjádřil k osobám Martina Majora a Erika Fürsta. Žádná z těchto osob, kromě Majora, nebyla prověřována ze strany KROK. Není mu nic známo o únicích informací z trestních řízení vedených u KROK či ÚO. Nikdy po něm nikdo nepožadoval, aby ovlivnil nějaké trestní řízení, neboť by si to k němu ani nedovolil, protože ví, že to není možné. Rovněž se vyjádřil, jaký byl jeho vztah s Tomášem Uličným, bývalým vedoucím 18. oddělení pracoviště GIBS. Jedná se o jeho bývalého dlouholetého kolegu, s nímž působil u hospodářské kriminálky. Jsou přátelé, jejich děti chodí do stejné školy. Řešili také pracovní záležitosti, které se týkaly chodu krajského ředitelství v návaznosti na oprávnění GIBS, např. přístupy do systémů k jednotlivým kauzám. S Uličným se stýkal často, schůzky se uskutečňovaly na pracovištích, v restauracích, před školou, v kavárně atd. Ředitelem KROK byl pověřen spolupracovat s inspekcí. K dotazům pak uvedl, že Langer mu předal několik konkrétních poznatků. Jako příklad uvedl poznatek prověřovaný odborem obecné kriminality KROK, který se týkal možné snahy o fyzickou likvidaci osob Hošek a Vrzal. Bylo mu předáno telefonní spojení na jednu z těchto osob a on tuto informaci předal plk. Nasswettrovi k ověření. Těch poznatků od Langera byla celá řada, ale na další si již nevzpomene.

Při pokračování výslechu **dne 7. 8. 2018** byly obviněnému postupně předloženy záznamy ze schůzek uskutečněných s Kyselým v Cafe DeLux v Olomouci, resp. prepisy těchto záznamů ve znaleckém posudku PhDr. Marie Svobodové, Ph.D., znalkyně z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie. Obviněný se k jednotlivým záznamům podrobně vyjádřil. Obecně lze uvést, že jeho stanovisko k obsahu těchto hovorů je takové, že Kyselému ve skutečnosti nesdělával žádné informace, se kterými se seznámil při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, naopak tímto způsobem vykonával řádnou operativní činnost ve snaze získat další informace. Obviněný Kyselý byl pro něj dlouhodobým zdrojem velmi cenných operativních informací. Na schůzce ze dne 23. 2. 2015 řešili kauzu Králík. Uvedený rozhovor navazuje na schůzku ze dne 6. 2. 2015, kdy ho Ing. Kyselý varoval, že existují lobbistické skupiny, které chtějí spis ovlivnit. Uváděl mu, že za nimi byl poslanec parlamentu ČR Mgr. Jiří Zemánek, který má vazby na podezřelého Králíka a budou se snažit pomocí spřízněných policistů z ÚOOZ věc ovlivnit. Tyto informace mu sděloval rovněž Krejčířík a Pospíšek, který mu řekl, že se jej generál Laube dotazoval na to, co organizuje proti Sociální demokracii na Severní Moravě. Jeho samotného se pak generál Laube dotazoval na aktuální stav této trestní kauzy, čemuž nerozuměl a bylo mu podivné, proč se jmenovaný nezeptal plk. Šlachty, tedy ředitele ÚOOZ, kde byla kauza před jejím postoupením na KROK prověřována. Generálu Laubemu žádné konkrétní informace nesdělil, i když je věděl, protože měl informace o možných pokusech o ovlivnění této kauzy. Na této schůzce s Kyselým zmiňují i osobu Rozbořila, který měl být společně s Kyselým přítomen tomu, kdy se měl poslanec Zemánek pokoušet lobbovat za podezřelého Králíka. Tyto snahy však Kyselý s Rozbořilem odmítli. Za tento postoj Jiřího Rozbořila byl vděčný a osobně mu za to poděkoval (na schůzce zadokumentované dne 13. 8. 2015), protože si váží každého, o to více politika, který se snaží eliminovat jakékoliv nelegální aktivity. Na schůzce s Ivanem Kyselým hovořili na toto téma i o osobě Ivana Langera, kterému pravděpodobně rovněž sděloval skutečnosti o tom, že jsou politické tlaky k ovlivnění některých kauz. Je totiž toho názoru, že když se děje bezpráví a někdo chce trestní spis ovlivňovat, o to více, pokud za tím stojí politici a policisté, tak tato informace nemá být neveřejná, a proto ji říkal všude možné. O kauze Králík a zvýšeném zájmu nadřízených o tuto kauzu se baví rovněž na další schůzce s Kyselým dne 5. 3. 2015. Obsah tohoto rozhovoru, resp. informace, které sděluje Kyselému, jsou nepravdivé a jedná se pouze o fikci. Na zbývající pasáže si nepamatuje a

neví, co je tím myšleno. Následně stejnou kauzu rozebírá dne 5. 5. 2015 v kanceláři s Petrůjem a řeší případné navýšení osobního hodnocení zpracovatelky této věci kpt. Dvořákové. Na schůzce ze dne 17. 6. 2015 s Kyselým hovoří o personálním propojení osob a firem v rámci realizovaných projektů a o možné trestné činnosti podezřelého Králíka s tím, že zbylé informace nepocházejí z žádného spisu a slouží pouze k tomu, aby se Kyselý spontánně rozhovořil.

Ke kauze **Kaštilová Tesařová** uvedl, že Ing. Kyselému sděloval pouze veřejně dostupné informace a odkázal na některé články publikované v návaznosti na průběh hlavního líčení, které bylo vedeno u Okresního soudu v Olomouci. Kyselý ho v této souvislosti nijak neinstruoval, ale předával mu informace o zákulisí na magistrátu, kde mají spolustraníci obžalované Kaštilové, tedy příslušníci místní organizace ČSSD, strach z rozkrytí další trestné činnosti. Z tohoto důvodu od ní chtěli, aby jim podepsala směnky na vysoké částky jako záruku toho, že o jejich trestné činnosti nebude s policií mluvit, což vedlo k tomu, že jmenovaná zkolabovala. V souvislosti s touto kauzou se s Kyselým bavil rovněž o Rozbořilovi, neboť předpokládal, že ten by mohl vědět nějaké informace k této trestné činnosti, které by mohl sdělit a nebylo by vhodné jej vystrašit. Rozbořil v této ani v jiných kauzách nefiguroval jako podezřelý. Pokud tedy hovoří o tom, že by nebylo vhodné jej zbytečně vystrašit, měl tím na mysli jeho obavu, aby do prostředí komunální politiky neunikla informace, že spolupracuje s policií, nikoliv tedy obavu z možného trestního stíhání. Kyselý mu tedy předával důležité informace, které byly v souladu s pokyny dozorového státního zástupce. Všechny takto získané poznatky jsou zaznamenány ve sběrném archu a byly řádně předány Petrůjovi, který byl jako vedoucí OHK přímo zpracovatelem tohoto složitého spisu.

Ve vztahu k této kauze byly obviněnému rovněž předloženy záznamy ze schůzek uskutečněných s Kyselým v Cafe De Lux v Olomouci a byl dotazován na konkrétně zaznamenané pasáže. K těmto dotazům se obviněný nedokázal blíže vyjádřit. V tomto směru tedy uvedl, že si na předmět rozhovoru nepamatuje, nebo jejich rozhovor nemá žádnou souvislost s daným skutkem, případně se jedná o „klasické hospodské drby“ a odkázal na monologickou část svého výsledku k tomuto skutku. V závěru tohoto protokolu byl obviněný policejním orgánem požádán o předložení svých poznámek, z nichž vycházel při svém výsledku a z nichž diktoval monologickou část. Jednalo se o detailní poznámky obviněného psané a připravené na PC. Pořízení jejich kopií obviněný i obhájce odmítli.

Při pokračování výsledku dne **8. 8. 2018** se obviněný nejprve sám vyjádřil ke **kauze Aquapark a akcie města Olomouc**, když tuto část výsledku opět diktoval ze svých předem připravených písemných poznámek. Uvedl tedy, že Rozbořil nebyl v této kauze osobou prověřovanou ani jinak podezřelou. Kyselého informoval pouze o výsledku Paclíka, o kterém však věděl. Zmiňované podrobnosti výsledku jsou nepravdivé, resp. upravené a slouží k tomu, aby byl Kyselý držen v případě pro možnost, aby sám u Paclíka zajistil projektovou a finanční studii na Aquapark, protože se dobře znají. V dané věci nebyl nikdy plánován výsledek znalce, a pokud jde o plánované výsledky podezřelých JUDr. Majora a Martina Novotného, pak sám Kyselý již v roce 2003 věděl, že jmenovaní jsou ve věci podezřelí. Ve stejném roce ho Kyselý informoval o tom, že písemnosti k výstavbě aquaparku mohou být uloženy na několika místech v Olomouci a že je možné, že dokonce prošli skartační lhůtou. Tato skutečnost vyplývá i z rozhovorů mezi ním a Petrůjem ze dne 28. 1. 2015, kde se baví o tom, že nebytovka Jihoslovanská, Sokolská, vše co se týká aquaparku, by měla být co nejdřív. Jejich aktivita a ofenziva úkonů směřujících k zadokumentování stavu byla vysoká, protože si uvědomovali, že jde o závažnou a rozsáhlou trestnou činnost. Není pravdou, že by měl sledovat tuto trestní věc z tohoto důvodu, aby se v ní neobjevily skutečnosti, které by se negativně dotýkaly Rozbořila. Kyselému sděloval, že JUDr. Major vkládal na bankovní účet 500.000 Kč, přesněji, že vkládal v listopadu a v lednu po 250.000 Kč. Jedná se však o informaci zcela nepravdivou a smyšlenou za účelem operativní legendy. Důvodem sdělení této informace Kyselému byla také skutečnost, že chtěli proti podezřelým nasadit odposlechy

a touto legendou u nich potřebovali vzbudit obavu a také potřebu o věcech diskutovat. Pokud Kyselému vysvětloval, že finanční šetření bylo provedeno pro případ, že by bylo třeba zajistit nárok na náhradu škody, pak se jedná o veřejnou informaci, neboť ve veřejných zdrojích je dohledatelné, co je finanční šetření, kdy se užívá a k čemu slouží. Podle jeho názoru ani informace, kterou předal Kyselému, že policie JUDr. Majorovi v dohledné době peníze nezajistí a že tedy bude mít možnost peníze vybrat a uschovat, což Kyselý při osobní schůzce skutečně hned následujícího dne JUDr. Majorovi sdělil, není žádnou informací pocházející ze spisu. Důvodem jeho sdělení této informace Kyselému byla opět skutečnost, že policie hodlala nasadit odposlechy. Jednalo se o smyšlenou informaci, jejímž účelem bylo získání dalších relevantních informací potřebných pro trestní řízení. Proto ani jakékoliv další šíření této informace k dalším osobám (Majorovi, Langerovi) nemůže mít žádný smysluplný výsledek. Dále se vyjádřil k předmětu a podstatě trestního řízení v této trestní věci označované jako kauza Aquapark a akcie města Olomouce, která byla u KROK vedena pod sp. zn. KRPM-125251/TC-2013-140080.

Ve vztahu k této kauze byly obviněnému rovněž předloženy záznamy ze schůzek uskutečněných s Kyselým v Cafe De Lux v Olomouci a byl dotazován na konkrétně zaznamenané pasáže. K těmto dotazům se obviněný nedokázal blíže vyjádřit a odkazoval na své vyjádření v monologické části, případně zopakoval toto své vyjádření poté, co opětovně nahlédl do svých poznámek. Stejným způsobem vypovídal k těmto dotazům i v rámci výslechu dne **21. 8. 2018**, kdy mu byly na jeho předchozí žádost předestřeny výsledky finančního šetření provedeného k osobě JUDr. Majora. I po předestření těchto materiálů setrval na svém vyjádření, že informace, které předával Kyselému, byly zkreslené, nepravdivé a částku 3,5 mil. Kč pouze plácl z toho důvodu, aby se o daném tématu i nadále bavili. Na záznamu ze dne 23. 7. 2015 se bavili s Ing. Kyselým rovněž o Rozbořilovi, se kterým se domlouval na pivo osobně, přičemž rozhodně k tomu nepotřeboval žádného prostředníka. Není pravdou, že by ho Kyselý informoval o tom, že by měl Rozbořil zájem o nějaké konkrétní informace z trestního řízení, protože to byl naopak Rozbořil, který měl zájem poskytnout policii informace k trestnímu řízení. Tento svůj požadavek mu sdělil na schůzce v Čechách pod Kosířem dne 19. 6. 2015. Rozbořil se mu svěřil, že má prokazatelné informace o tom, že dotační prostředky poskytované krajem na různé akce, nejsou úplně v pořádku a že by byl rád, kdyby se on jako odborník na tyto materiály podíval.

Z protokolu o pokračování výslechu obviněného ze dne 21. 8. 2018 rovněž vyplývá, že obviněný byl policejním orgánem upozorněn na to, že při dalším pokračování v jeho výslechu mu nebude umožněno nahlížení do části písemných poznámek, které se týkají právě monologové fáze výslechu. Po provedeném nahlédnutí do této části písemných poznámek bylo totiž zjištěno, že se jedná o připravenou a ucelenou výpověď obviněného. Z těchto materiálů měl obviněný dokonce diktovat celou část své výpovědi, kterou policejní orgán zaznamenal v rámci monologové části výslechu. Státní zástupce je toho názoru, že takový postup je v rozporu se základními pravidly pro vedení výslechu a takový protokol o výslechu obviněného z hlediska jeho důkazní hodnoty postrádá jakýkoliv smysl. Nic nebrání tomu, aby obviněný v rámci své obhajoby takto zpracovaný písemný materiál založil do vyšetřovacího spisu jako své detailní a ucelené písemné vyjádření k jednotlivým bodům, které jsou mu kladeny za vinu. Nelze však připustit, aby takové předem zpracované písemné vyjádření bylo obviněným diktováno přímo do protokolu a bylo tak vydáváno za jeho spontánní výpověď. Takový přednes obviněného nemůže být důkazem, který by měl být hodnocen v rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení.

Naopak pokud jde o zbývající část poznámek, z nichž obviněný vycházel zejména při odpovědích na položené otázky, tyto dle záznamu policejního orgánu učiněného v protokolu o výslechu představují skutečné poznámky obviněného, které obsahují chronologii jednotlivých skutků, odkazy na jednotlivé strany znaleckých posudků, časové intervaly záznamů pořizovaných odposlechy a odkazy na další důkazy apod. Poznámky tohoto typu mohou být s ohledem na povahu a charakter projednávané věci skutečně nápomocny a

mohou tak poskytovat lepší prostor obviněnému, aby se k jednotlivým skutkům, které jsou mu kladeny za vinu, vyjádřil komplexně a uceleně. Podle názoru státního zástupce použití takových písemným poznámek může sloužit nejen k náležité přípravě obhajoby, ale i k celkovému objasnění věci, což odpovídá smyslu ustanovení § 93 odst. 1 trestního řádu.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy policejní orgán obviněnému zakázal v průběhu jeho dalšího výslechu použití té části písemností, v níž je komplexně předpřipravena souvislá výpověď obviněného k dalším bodům usnesení o zahájení trestního stíhání.

Při pokračování výslechu dne **27. 9. 2018** se obviněný vyjádřil ke skutku **HC Olomouc**. Ani v tomto případě nesděloval Kyselému žádné konkrétní informace a jednalo se opět o operativní legendu pro získání informací z prostředí HC Olomouc. Dne 2. 4. 2015 nebylo doručeno žádné trestní oznámení, přičemž oznámení ze dne 20. 3. 2015 se týkalo nedovolené veřejné podpory ze strany města a kraje vůči HC Olomouc a jedná se o něco naprosto jiného, než o čem vedl rozhovor s Kyselým. Skutečnosti, které jsou mu kladeny za vinu, nesouvisí s žádným spisovým materiálem. Dále se vyjádřil ke skutku **závodistiště Lazce – jezdecký areál**, kdy opět uvedl, že uvedené skutečnosti, které jsou mu kladeny za vinu, se nezakládají na pravdě. Již dne 19. 6. 2015 jej sám hejtman požádal o to, že mu předá k dalšímu prověření písemné materiály k různým akcím, na které byly poskytnuty dotační prostředky krajem, mimo jiné i k jezdeckému areálu. Tudíž není pravdou, že by danou záležitost zprostředkoval Kyselý. Z odposlechu je rovněž zřejmé, že Jiří Rozbořil chtěl podat trestní oznámení. Hejtman Rozbořil nikdy nechtěl a nepožadoval žádné informace, které by se týkaly jakéhokoliv trestního řízení. V rámci zadokumentované schůzky se s hejtmanem Rozbořilem sice baví o řadě věcí, které se týkají jízdárny Lazce, ale nejedná se o informace pocházející ze spisu, jde o informace, které mu Rozbořil sdělil na schůzce dne 19. 6. 2015. Rekapitulují tedy pouze to, co si řekli předtím. Není pravda, že na výsledku trestního řízení závisela výše korekce dotace. Navíc podle pravidel ROP Střední Morava ze dne 5. 8. 2015 se rozlišuje, zda k chybnému či podvodnému jednání došlo na straně příjemce dotace či na straně dodavatele či dokonce subdodavatele a v případě chybného či podvodného jednání dodavatele a subdodavatele by se dle právního stavu k 5. 8. 2015 na příjemce dotace nevztahovala korekce. S ohledem na tyto skutečnosti tedy postrádá jakýkoli smysl, aby se vůči němu Rozbořil dopustil jakéhokoliv korupčního jednání. Stejně tak považuje za nesmyslné, že by měl být Ing. Rozbořilovi vděčný za to, že se zasadil o jeho setrvání ve funkci náměstka ředitele KROK. Na schůzce dne 13. 8. 2015 totiž děkoval Rozbořilovi za to, že odmítl lobbistické tlaky Mgr. Zemánka. Tehdy se sešli proto, aby mu Rozbořil předal písemné materiály i k dalším projektům, které mu nabízel dne 19. 6. 2015. Zastával názor, že uvedená věc se musí prošetřit v širších souvislostech a že je nutné zjistit vzájemnou propojenost osob angažujících se na poskytnutí dotace, nikoli pouze separátně příjemce dotace. Není mu zřejmé, že by s panem hejtmanem řešil datum odložení věci, nicméně bavili se o tom, jak rychlé může prověřování být, a to v závislosti na množství písemností, které mu chtěl hejtman předat. Ačkoliv byli s hejtmanem dohodnuti, že mu tyto materiály předá, nepřinesl je na schůzku dne 13. 8. 2015 ani na další následující schůzku, která se uskutečnila znovu v kavárně.

Ve vztahu k této kauze byl obviněnému rovněž předložen záznam ze schůzky uskutečněné s Kyselým v Cafe De Lux v Olomouci a byl dotazován na konkrétně zaznamenané pasáže. K tomuto obviněný uvedl, že hejtman informoval Kyselého o tom, že mu chce předat zmíněné materiály a Kyselý mu tlumočí, co mu hejtman řekl. Na dotaz policejního orgánu uvedl, že si nepamatuje, zda se s hejtmanem sešel dne 30. 7. 2015 v areálu Véska v Olomouci. Dále byl obviněnému předložen záznam z jeho kanceláře ze dne 5. 8. 2015. K tomuto uvedl, že s Petrujem probírali uvedenou kauzu a řešili, kdo a jak se na tomto podílel. K pasáži „bude odkládačka, pak...je to dvacet procent“ uvedl, že tato nemá kontext, baví se s Petrujem pravděpodobně o nějakém spise, ale nedovedl přiřadit, o čem konkrétně vedou rozhovor. Obviněnému byl rovněž předložen záznam ze schůzky uskutečněné s

Rozbořilem v restauraci Potrefená Husa ze dne 13. 8. 2015. K tomuto uvedl, že na počátku děkuje hejtmanovi za to, že odmítl lobbistické tlaky Mgr. Zemánka, k čemuž se již několikrát vyjadřoval. Podle jeho vyjádření to dovozuje i sdělení hejtmana, který uvádí, že je rád, že není žádná bitva střelba a tak dál. Nedokázal uvést, co myslel hejtman svým vyjádřením, že za práci se musí zaplatit. Pokud na toto jeho vyjádření on reagoval, pak děkuje hejtmanovi opět za to, že se zastal objektivního vyšetřování a odmítl lobbying Mgr. Zemánka. Ačkoliv byl obviněný přímým účastníkem předmětného rozhovoru a plynule reagoval na obsah debaty, nedokázal se vyjádřit k pasáži, kde hejtman mluví o tom, že když se někomu ušetří tzv. 30 mega, tak by se mohl revanšovat. Tato věta je podle jeho názoru naprosto vytržená z kontextu, domnívá se, že tuto větu ve svém výsledku dostatečně vyjádřil hejtman Rozbořil, on sám ji v té době ani neregistroval a z dnešního úhlu pohledu mu připadá naprosto nesmyslná, zcestná a nic neříkající. Celý kontext rozhovoru je naprosto o něčem jiném. Domnívá se, že policejní orgán ÚOOZ je od samého počátku podjatý. Obdobným způsobem pak obviněný reagoval na další předestřené pasáže tohoto rozhovoru, případně na další doplňující otázky policejního orgánu.

Při pokračování výsledku dne **3. 10. 2018** se obviněný vyjádřil ke **skutku VI. (kauza poznatku FAÚ k osobě Brisuda – Vocabolario I)**. Uvedl, že plk. Pospíšek byl podle článku 4 odst. 2 písm. b) ZPPP č. 107 ze dne 11. 8. 2010 povolánou osobou k ověřování oprávněnosti a důvodnosti dotazů, jelikož lustrovaná osoba byla jeho podřízenou. Z tohoto důvodu se v žádném případě nemohlo jednat o nějaký soukromý zájem plk. Pospíška. Ověření oprávněnosti lustrace prováděl Petrůj v souladu s článkem 7 citovaného ZPPP.

Rovněž ve vztahu k tomuto skutku byly obviněnému předloženy opatřené záznamy ze sledování jeho kanceláře. Dle jeho vyjádření řeší s Petrůjem oprávněnost provedené lustrace osoby Skokanová, tak jak se vyjádřil ve své monologické části. S Petrůjem se baví rovněž o samotném spisovém materiálu, jednalo se o podezření z daňové trestné činnosti, které přišlo z FAU, a Petrůj mu sděluje, o co se ve spise jedná. Pokud na záznamu hovoří o tom, že ho bude plk. Pospíšek k tomu „vytěžovat“, pak tím myslel k důvodům lustrace. Plk. Pospíška informoval pouze v mezích lustrace. Dále se vyjádřil k obsahu telefonického hovoru s plk. Pospíškem, kterému mj. sděloval konkrétní informace z tohoto spisového materiálu s tím, že je toho více a není to na telefon. K tomuto uvedl, že tím trošičku víc myslel i jiná témata, která s plk. Pospíškem řešili, jako např. počty tabulkových míst apod. Následně uvedl, že si na daný telefonát nepamatuje a není mu ani jasné s kým v telefonu mluví. Nepamatuje si ani, zda se po tomto telefonátu s plk. Pospíškem setkal. Stejně tak si nepamatuje obsah rozhovoru s Petrůjem z následujícího dne, tj. 17. 4. 2015, kdy mu uváděl, že jede do Mohelnice s tím, že to chlapce děsně zajímá a že si tedy poznačil Brisuda, Vocabolario a že Brisuda vybral prachy a předal je tomu z Mercedesu. Uvedl, že neví, za kým jel do Mohelnice. Domnívá se, že tato pasáž nemá souvislost s daným případem.

Dále se vyjádřil ke **skutku VII. (kauza poznatku FAÚ k osobě Brisuda – Vocabolario II)**. Ze zadokumentovaného rozhovoru je podle jeho názoru zřejmé, že Kyselému sdělil naprosto zcestnou a nepravdivou informaci. Na Jakuba Skokana, syna Ivo Skokana, žádné oznámení nebylo a jmenovaný v tomto trestním řízení nikdy nefiguroval a nefiguruje. O osobě Lukáš Brisuda, který byl skutečně osobou podezřelou a prověřovanou, není v rozhovoru ani zmínka, stejně tak jako o společnosti VOCABOLARIO. Naprosto záměrně pak zmínil vozidlo Mercedes a jeho SPZ, což je jediná pravdivá informace, neboť uvedené vozidlo bylo pojátkem trestné činnosti, kdy bylo dáno podezření, že v tomto vozidle jezdí prověřovaný. Zbylé informace, které Ing. Kyselému sdělil, jsou pouze operativní legendou a nemají nic společného se spisovým materiálem. Ing. Kyselý obchodně pomáhal osobě Ivo Skokan a bylo nutné zjistit, zda tato osoba vozidlo užívala. Kyselý mu sdělil, že Ivo Skokan jezdí vozidlem Superb.

Ke **skutku VIII. (kauza Tesco SW)** uvedl, že informaci o tom, že se v této věci chystá „sdělovačka“ získal od Langera. Policejní orgán mu tedy klade za vinu zcela nesmyslný

rozhovor na medializované téma, z něhož je zřejmé, že Kyselému sděluje to, co mu uvedl Langer. Není mu známo, od koho tuto informaci Langer získal, mohla to být pouhá dedukce z mediálního prostoru. Dále prezentoval svůj vlastní náhled na tuto kauzu, kterou podle jeho názoru zorganizoval a z pozadí řídil plk. Šlachta s cílem dehonestovat policejního prezidenta.

Ve vztahu k tomuto skutku byly obviněnému rovněž předloženy záznamy ze sledování schůzek uskutečněných s Kyselým, jejichž obsah obviněný interpretoval výše uvedeným způsobem, tedy, že informace o přípravě usnesení o zahájení trestního stíhání se dozvěděl od Langer. Další zaznamenané pasáže považuje za neslyšitelné a není mu zřejmé, o čem vedou rozhovor. Dále mu byly předloženy záznamy ze schůzek s plk. Jachem. K tomuto uvedl, že se bavili o úniku informací v kauze Tesco SW, o probíhající šetření GIBS a dále o personálních záležitostech, kdy mu doporučoval plk. Palíška na pozici vedoucího pracoviště ÚOKFK v Ostravě.

Při pokračování výslechu dne **4. 10. 2018** se obviněný vyjádřil ke **skutku IX. (kauza Šternberk)**. Kyselému skutečně sdělil, že vydal pokyn Petrujovi, aby místně příslušný územní odbor SKPV vyvodil trestně právní důsledky vůči vedoucím představitelům samosprávy města Šternberk. Fakt, že se s Kyselým o věci baví dne 27. 5. 2015, navazuje na jejich rozhovor, který proběhl na začátku dubna a na jehož základě předal dne 9. 4. 2015 Petrujovi poznatek. Kyselému nikdy neřekl, že bylo vedeno šetření podle § 158 odst. 1 tr. ř. pro poznatek obdrženy z odboru HK a o Oborném se hanlivě vyjadřoval, protože mu Ing. Kyselý sdělil poznatek o machinacích s pozemky ve Šternberku, kde byl podezřelý Michal Oborný.

Ve vztahu k tomuto skutku byly obviněnému rovněž předloženy záznamy ze sledování schůzek uskutečněných s Kyselým. Jmenovaný mu popisoval situaci, kdy za ním byl lobbovat poslanec Jiří Zemánek, který chtěl ovlivnit tuto kauzu, což nebylo poprvé, kdy se prostřednictvím Kyselého pokoušel ovlivnit průběh trestního řízení s tím, že by se mohl přimluvit. Dále se baví o tom, že někdo musel úmyslně zakrýt manko v pokladně města. Chtěl se o tomto tématu dále bavit, a proto Kyselému sdělil, že už jsou zahájeny úkony proti Orságovi, ale že mu jde hlavně o toho místostarostu. Kyselý při rozhovoru s Mgr. Zemánkem narážel na osobu Šamšuly, neboť věděl, že se jedná o spojence Mgr. Zemánka, který se v minulosti opakovaně snažil obviněného diskreditovat a odstranit z funkce. V rámci tohoto pokračování výslechu byly obviněnému předloženy i záznamy, v nichž s Kyselým rozebírají **kauzu Králík**. Opětovně řeší zájem Mgr. Zemánka o tuto kauzu. Pokud v této souvislosti sděluje Kyselému konkrétní informace o stavu tohoto trestního řízení, pak se jedná o nepravdivé informace. Sděloval mu je z toho důvodu, že se s ním chtěl na toto téma i nadále bavit.

Dále se podrobně vyjádřil k tzv. kauze TODA IBEX, k osobě pplk. Netušila a k jeho vztahům s plk. Uličným a plk. Bílkem.

Při pokračování výslechu dne **1. 11. 2018** učinil své závěrečné vyjádření, kdy zopakoval, že ze zadokumentovaných schůzek a pořázených odposlechů je naprosto zřejmé, že nikdy nevyzrazoval konkrétní informace z trestních řízení. Pokud se s Kyselým bavil o nějaké trestní kauze, tak zmiňoval informace, které mu říkal Ing. Kyselý nebo uváděl dezinformace, které s trestním řízením neměly nic společného, byly smyšlené a sloužily pouze proto, aby se o věci dále bavili a on mohl získat informace důležité pro trestní řízení, které policie v mnoha případech potřebovala zjistit v konkrétních kauzách, na základě pokynu státního zástupce. Nikdy nevyzradil žádnou relevantní informaci, která by měla být v zájmu zabezpečení úkolů policie a naplnění účelu trestního řízení utajována. Svým jednáním nikdy neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru a úkoly policie vždy plnil nestranně a svědomitě. Kyselý uváděl spousty informací k trestním kauzám a on veškeré tyto informace předal k prověření a vyhodnocení. Jako naprosto absurdní vnímá situaci, kdy je mu kladeno za vinu, že měl vyzrazovat informace z jiných útvarů, a to ÚOKFK a GIBS. Policejní orgán o

tom nepředložil žádný důkaz, pouze to obecně zmiňuje, a to jen proto, aby odůvodnil svoji věcnou příslušnost. Dále jasně uvedl, že neměl žádný důvod být někomu vděčný za to, že nebyl odvolán z funkce, protože ho nikdo nikdy nechtěl odvolat. Po celou dobu výkonu své funkce byl nadřizován hodnocen na výbornou. Nikdy žádné trestní řízení neovlivňoval a nikdy neexistovala žádná osoba, která by měla být nějakým trestním řízením perzekuována. Nikdy nebylo vedeno žádné trestní řízení účelově, v něčí prospěch či nepospěch. Všechna trestní řízení za jeho vedení byla plně podle zásady „padni komu padni“ a veškeré informace byly beze zbytku prověřovány. Jeho trestní stíhání je založeno na ničím nepodložených konstrukcích policejního orgánu. Podle jeho názoru ze spisového materiálu jasně plyne, že je to právě policejní orgán, který se snažil pomocí spřízněných osob ovlivnit trestní kauzy, které jeho útvary zpracovávaly.

Obviněný plk. Mgr. Radek Petrůj při výslechu dne 15. 10. 2015 uvedl, že spisový materiál ke kauze Králík byl na OHK KROK předán osobně pracovníky UOOZ pracoviště Brno. Předání byl osobně přítomen i Kadlec. Po zaevidování byl spis přidělen kpt. Haně Dvořákové, která průběžně dostávala pokyny, tak jako i v jiných věcech. Nerozumí tomu, že měl zajistit, aby bylo rozhodnuto o zahájení trestního stíhání, když věc byla nakonec odložena podle § 159a odst. 1 trestního řádu. K tzv. kauze Závodiště Lazce – jezdecký areál uvedl, že skutečně Kadlece informoval o trestním řízení, a to opakovaně. Bylo to zcela z transparentních důvodů a odkázal na dlouhodobé priority policejního prezidenta dané pro SKPV a navazující priority KROK, jimiž jsou objasňování daňové trestné činnosti, objasňování korupce a zajišťování výnosů z trestné činnosti. Kadlec z titulu své funkce zodpovídal za trestní řízení na celém KROK a z tohoto důvodu byl informován o těchto kauzách. Pokud jde o bod VI., tzv. Poznatek FAU k osobě Brisuda, k tomu uvedl, že oznámení FAU jsou zasílána vždy cestou USKPV na konkrétní útvary PČR, přičemž v minulosti to bylo nastaveno tak, že o těchto oznámeních byli informováni náměstci ředitele SKPV. Následně byla tato oznámení zasílána přímo na odbory HK a teprve po vyhodnocení případně rozeslána na ÚO. Kadlece informoval o všech oznámeních FAU, která na odbor přišla, stejně tak učinil i v tomto případě. Pokud se týče okolností lustrace osoby Regíny Skokanové, která měla být evidenčně chráněnou osobou, pak Kadlecovi rovněž sdělil důvod provedení. Bral to jako jeden z mnoha pokynů či úkonů, které může vydávat náměstek SKPV.

Obviněný Ing. Jiří Rozbořil v rámci výslechu dne 15. 10. 2015 nejprve obecně uvedl, že nikdo mu nemusel být zavázán a nikdo ho nemusel krýt ani řešit. Rovněž nikdy nepožadoval žádné informace pocházející od policie. Jízdárna Lazce je jeho srdeční záležitost, neboť tento projekt vymyslel. Jeho realizace, včetně evropské dotace, proběhla za jeho předchůdce. Od začátku se tam vystřídali tři vlastníci. Ten, se kterým začínal, zemřel na rakovinu. Zajímal se o areál také z důvodu jeho pozice předsedy výboru Regionální rady v operačním programu Střední Morava. V době, kdy se na příjem dotace provedl audit MF ČR, bylo zjištěno, že došlo k určitému pochybení, kdy tato zpráva hovoří o podvodu. Tomuto projektu byla vyměřena 100% korekce. Je to jediný projekt v historii Regionálního programu, kterému bylo vyměřeno 100%. Pokud by měl současný vlastník dotaci vrátit, tak areál zanikne. Nicméně Úřad regionální rady může dle svých směrnic korekci snížit, a to na 25%. Takže k předmětu obvinění uvedl, že nikdy nepožadoval po Kyselém ani Kadlecovi, aby jakkoliv zasahovali do práce policie a trestní řízení zastavili. Korekce ve výši 25% bude na prosincovém jednání výboru vyměřena i bez rozhodnutí policejního orgánu. Žádné informace tedy od Kadlece nepožadoval a nikdy ho nekontaktoval. Pokud se společně asi 3x sešli, tak to bylo vždy na popud Kadlece. Dne 13. 8. 2015 ho Kadlec pozval na pivo do Potrefené husy, kde asi dvě hodiny popíjeli. Připustil, že spolu na toto téma hovořili, avšak detaily tohoto rozhovoru si nepamatuje. K dotazům pak uvedl, že Ivana Kyselého zná asi 2 až 3 roky. Potkávají se pravidelně tak 2x až 3x do měsíce. Kadlece zná z bezpečnostní rady, kde občas zastupoval ředitele KROK Krejčířika. Na dotaz, zda se přimluvil, aby plk. Kadlec po výměně ředitele KROK setrval ve své funkci, připustil, že se možná o tom bavili, ale proč by se měl přimlouvat, když je to kompetence Krejčířika a on jako hejtman do toho nemá co

mluvit. Je mu známo, že Ivan Kyselý a Karel Kadlec se znají a že se scházeli. Nikdy však po Kyselém nepožadoval, aby získal informace od policie. Nikdy nebyl informován Krejčířikem o skutečnostech z probíhajících trestních řízení. Pokud jde o kauzu Tesařová-Kaštilová, dlouho tuto kauzu vnímal tak, že ji někdo řídí, ale nevěděl kdo nebo proč. Z usnesení o zahájení trestního stíhání se dozvěděl kdo, ale stále neví proč. Prodej domu byl naprosto standardní, došlo k vypracování 4 až 5 posudků, které byly na nižší částku, než byla prodejní cena. Proti nim se objevil jeden posudek zadáný policií, který byl vyšší o cca 6 mil. Kč, než prodejní cena. V této kauze vystupoval jako svědek a u soudu vysvětlil systém prodeje domů. Kyselý ho o této kauze nijak neinformoval. K výstavbě Aquaparku Olomouc uvedl, že v té době nebyl v zastupitelstvu ani politicky činný na městě. Teprve po jeho dostavění a nástupu do funkce zastupitele se stal nakrátko členem dozorčí rady Aquaparku. Z této pozice nevěděl o žádných nestandardních nebo nadhodnocených zakázkách. O skutečnosti, že v souvislosti s výstavbou Aquaparku Olomouc probíhá prověřování policie, se dozvěděl až z usnesení o zahájení trestního stíhání. Následně se vyjádřil k závodě Jízdárna Lazce, kdy zopakoval, že je otcem myšlenky, nemá tam však žádný majetkový podíl. Evžen a Karel Stehlíkovi jsou bratři, kteří vstoupili do tohoto projektu po zemřelém Kutějovi. V současné době je podle jeho názoru vlastníkem Jízdárny Lazce společnost Moravo Trading, s.r.o., ale s jiným vlastníkem, a to Pavlem Hubáčkem, resp. Bárrou Hubáčkovou. Došlo tam k nějakému finančnímu vyrovnání. Schůzku dne 13. 8. 2015 v restauraci Potrefená Husa inicioval Kadlec. Obecně ke schůzkám se jmenovaným uvedl, že Kadlec se cítil být mu zavázán, protože si skutečně myslel, že intervenoval za jeho setrvání na pozici, a to setkání s ním vždy začalo v nějaké obecné rovině. On byl takový nosič vody, samolibý ve své funkci, cítil se být nejlepší ve svém oboru a rád o tom mluvil. K dotazu, zda s ním Kadlec hovořil o trestních spisech, zda mu sliboval, že něco zařídí apod., uvedl, že se mu cítil být zavázán a občas se ho zeptal, jak mu to může vrátit. Důvodem vrácení dotace v případě projektu Jízdárna Lazce bylo nepravdivé čestné prohlášení na referenční stavby. Problém byl ten, že nepravdivé čestné prohlášení předložil zhotovitel stavby, nikoli příjemce dotace. Auditní orgán MF ČR však nerozlišoval, na jaké straně se stala chyba, podstatné bylo, že jde o projekt, na který se dotace vztahuje. Celý projekt už proběhl a byl Úřadem regionální rady auditován, proplacen a uveden. Pokud auditní orgán MF ČR do protokolu uvedl, že došlo k podvodu, tak Úřad regionální rady musí dát policii podnět k šetření. Podle staré metodiky se musela dát korekce 100%. Podle nové metodiky lze uplatnit 25% a nečeká se na výsledek šetření policie. Nemyslí si, že by Kadlecovi nabízel úplatek. K dalším dotazům uvedl, že s Kyselým se v červenci 2015 bavil o tom, že na Jízdárně Lazce je nějaký finanční problém. Kadlec na schůzce dne 13. 8. 2015 mluvil o skutečnostech z probíhajícího trestního řízení. Je možné, že mluvil o státní zástupkyni. Kadlecovi vždycky říkal (asi 3x nebo 4x), že mu nemusí být zavázán. Na dotaz, zda popisoval Kadlecovi princip korekcí, tj. 100% a 25%, uvedl, že pokud mu to vysvětloval, tak mu to musel popsat stejně, jak uvedl shora, ale nevzpomíná si, zda se o tom bavili. Na dotaz, zda Kadlec mluvil na schůzce o nějakých pokynech státní zástupkyně pro policii, uvedl, že jmenovaný mluvil o tomto případě, ale co bylo obsahem, to ho příliš nezajímalo, prostě si nepamatuje. Připustil však, že se s Kadlecem bavili o nějakém termínu, do kterého má být trestní věc týkající se jezdeckého areálu skončena. Dále připustil, že na této schůzce Kadlecovi v souvislosti s korekcemi 25% sděloval, že pokud někdo ušetří 30 „mega“, měl by se revanšovat. Myslí si, že něco takového tam zaznělo z jeho strany. Následně však doplnil, že to bylo míněno v obecné rovině. S Kadlecem se následně sešel ještě minimálně 1x v Café Opera, nepamatuje si, kdy to bylo, ani o čem se bavili. Nic od něj nepotřeboval a tyto schůzky pro něj nebyly nic příjemného.

Při pokračování ve výsledku dne **16. 11. 2015** byl obviněnému předestřen záznam z předmětné schůzky s Kadlecem ze dne 13. 8. 2015, přičemž k jednotlivým dotazům uvedl zejména následující skutečnosti. Na záznamu mj. hovoří o Karlovi, kterého ta „sranda“ bude stát 15 milionů. Jedná se o Karla Stehlíka, kterého zná z akcí a neviděl ho minimálně rok. Více zná jeho bratra Evžena Stehlíka, který je většinu roku v Americe, kde má dům. Dále se vyjádřil k části hovoru, kdy se zmiňuje o sankci a korekci. Dnes ví, že je to 40 mil. Kč. Obviněný citoval ze zápisu Výboru Regionální rady Střední Morava ze dne 5. 8. 2015 a

vysvětlil, že podle pravidel ROP Střední Morava se rozlišuje, zda k chybnému či podvodnému jednání došlo na straně příjemce dotace či na straně dodavatele či dokonce subdodavatele a v případě chybného či podvodného jednání dodavatele či subdodavatele by se dle právního stavu k 5. 8. 2015 na příjemce dotace nevztahovala korekce. Na záznamu dále uvádí, že Jízdárna Lazce je jeho dítě, což vysvětlil tak, že se k tomuto projektu hlásí, neboť to byl jeho nápad. Začalo to celé tím, že jeho dcera projevila touhu jezdit na koních a na tréninky musela jezdit 20 km od Olomouce. Byl to tedy jeho nápad a začali to rozjíždět s panem Navrátilem, který navrhl pana Kutěje jednoho z nejlepších odborníků na koně, protože on do té doby s koňmi neměl nic společného, kromě dcery. Sám tedy nemohl nijak zasahovat do těch odborných věcí ani do financování. Na dotaz uvedl, že je možné, že se podílel na udělení veřejné podpory ze strany města při prodeji pozemků města. Vše bylo v souladu se zákonem, musela to schválit rada a poté zastupitelstvo. K dalšímu dotazu pak uvedl, že věděl o tom, že projekt po zemřelém Kutějovi přebírá právnická osoba MORAVO trading, s.r.o. V té době nevěděl, kdo je v právnické osobě jednatel, ale věděl, že je spojená se Stehlíkem. Oba mají přitom majetkovou účast v CARMAN, to je obecně známo a věděl to i on. Podle jeho názoru pokud bylo vypsáno výběrové řízení na dodavatele stavby, tak se může přihlásit kdokoliv a není nikde zakotveno, že k takovému propojení nemůže dojít. Podstatou problému projektu Lazce a tedy i předmětem policejního šetření je jednak doložení výše obratu a jednak doložení referenční stavby. Oba tyto problémy byly řešeny čestným prohlášením, jehož kontrola nebyla v té době nikde ukotvena. Domnívá se, že pokud si někdo zadá veřejnou zakázku a uvede tyto podmínky do kvalifikačních předpokladů, tak mu uniká smysl, proč by jeho firma tuto podmínku nenaplňovala. Z toho se může domnívat, že došlo k omylu, nebo rozhodně ne k úmyslnému podvodu. Ačkoliv na předmětném záznamu mluví o jakési pomoci a změně v pravidlech při provádění finančních oprav, nikdy nevytvářel a ani nedal popud ke změně těchto pravidel korekcí. Jednalo se o hovor u piva, kdy dělal trošku ramena, nemohl však do toho procesu zasahovat. V další části záznamu pak Kadlecovi popisoval setkání se Stehlíkem, které proběhlo někdy koncem roku 2014, kdy mu říkal, že „neumí policajty“. Tyto svá slova potvrdil, s tím že si myslí, že Stehlík nic nechtěl, byl už totiž nějakým způsobem obeznámen s tím výstupem auditního orgánu. Určitě se ho ptal, co se s tím dá dělat, ale jak již řekl, obviněný neměl nikdy v úmyslu ovlivnit policii. K další části záznamu, kde mu Kadlec sděluje interní informace z trestního řízení, informace o konkrétních pokynech dozorové státní zástupkyně a plánovaných úkonech policejního orgánu, jimiž hodlá rozptýlit její pokyny, uvedl, že na to nijak nereagoval. Myslí si, že to vychází z přirozeného naturelu a ega pana Kadlece, který potřeboval být zajímavý a chtěl se nějakým způsobem prezentovat. Myslí si, že to bylo pokračování jejich první debaty na akci v Čechách pod Kosířem, kde si do něj rýpnul, že policie již rok šetří Jízdárnu Lazce. Všechny peníze vynaložené na tento projekt byly řádně proinvestovány, přičemž on sám na tom neměl žádnou majetkovou účast. Pavel Hubáček je majitel firmy CREDITAS a vlastně převzal po Stehlících společnost MORAVO trading, s.r.o. K další části záznamu, v níž Kadlecovi uvádí, že Stehlík je s 25 se skřípěním zubů svolnej, nic jiného mu ani nezbyvá s tím, že mu říkal, až se vyřeší ten podvod, tak může ještě eventuálně na úřadu, jestli se to nedá hodit do 10 nebo 15 nebo se to nedá snížit, uvedl, že na to následovala jeho věta, že to bohužel neví. Vycházel přitom z materiálů z 5. 8. o provádění finanční kontroly, kde je popsáno, že v případě, že se chyby dopustí dodavatel nebo jeho subdodavatel, nebude uplatňována korekce a bude od ní upuštěno. Se Stehlíkem se bavil o tomto projektu, protože to financoval. Nezná vlastnické vztahy ve společnosti MORAVO trading, s.r.o., ale ta korekce by se dělila mezi Stehlíkem a Hubáčkem. K další části předmětného záznamu, v níž se ho Kadlec dotazoval, zda to spěchá a pak se bavili o dvou měsících, uvedl, že do konce roku 2015 končilo plánovací období a z pohledu Výboru Regionální rady bylo záhodno, aby do konce roku byla kauza sprovedena ze světa. Dále uvedl, že z tohoto projektu neměl skoro nic, pouze PR. V tomto kontextu pak také interpretoval část záznamu, v níž Kadlecovi vyprávěl, že někomu říkal, že bude muset něco pustit, že nebo prostě, zaplatit za práci a za dřinu zaplatit. Myslel tím situaci, že hejtmanem nebude na doživotí a může zůstat na Lazcích a za tu práci dostane zapláceno. Nikdy to však neprojednával, ale myslí si, že ze strany vlastníků by to bylo korektní. Skutečně podle této věty Kadlec mohl pochopit, že to je

myšleno pro něho. Nikdy mu však žádné peníze nenabízel. K další navazující části záznamu, kde to Kadlec odmítá se slovy „jako ne pane hejtmane upřímně a chlapsky, vy jste něco udělal pro mě“ uvedl, že Kadlec měl z neznámých důvodů pocit, že se zasadil o to, aby zůstal v pozici náměstka. Tento pocit měl celou dobu, ve 3 až 4 případech, kdy se potkali. Měl pocit, že mu to musí nějakým způsobem vrátit. On však v tomto směru pro něho nic neudělal. Na to navazuje další část záznamu, v níž obviněný říká Kadlecovi: „Já zas mám rád, když někomu ušetříme třicet mega, tak by se mohl revanšovat jako“. Kadlec k tomu říká: „Dívejte, já to dělám pro vás jako“ a obviněný dodává: „dobrý, něco vymyslíme, něco vymyslíme....“. Tuto pasáž obviněný vysvětluje tak, že ta věta je v obecné rovině a ono to není o těch 30 mil., nemá k tomu co říct, ale ta věta je pravdivá. Když někomu ušetříte 30 mil., tak by se mohl revanšovat. Obviněný si myslí, že je to pořád o tom zaměstnání na těch Lazcích, že pan Kadlec má rád chlapské a férové jednání. Na dotaz, koho měl na mysli tím komu je ušetřeno a kdo by se měl revanšovat, uvedl, že je to pořád o tom jeho vztahu k jezdeckému areálu. Určitě to není myšleno tak, že by Kadlecovi nabízel revanš za něco. Nemyslí si, že by Kadlec do tohoto případu mohl nějak zasáhnout nebo ho nějak ovlivnit. Na dotaz, zda předmětná věta souvisí nějakým způsobem s korekcemi u projektu Lazce, uvedl, že to byly peníze, které šly nad rámec evropských peněz a byly to peníze příjemce dotace, tedy MORAVO trading, s.r.o. Na dotaz, jak se měla tato společnost revanšovat, uvedl, např. zaměstnat ho na Lazcích. Ve skutečnosti však nikdo nic nikomu neušetřil a v kontextu této výpovědi mu tato věta nedává žádný smysl. Byla to debata v hospodě a dělali „ramena“. Na dotaz, co myslel sdělením Kadlecovi na záznamu, že „je rád, že to tak je, že jsou všichni spokojeni a že není žádná bitva, střelba atd.“ uvedl, že to byla trošku nadsázka. V té době byl tři roky hejtmán a za tu dobu to fungovalo po všech stránkách v pohodě a měl z toho radost. Tou střelbou myslel klid v Olomouckém kraji, kde nebyla žádná významná kauza. V další části záznamu obviněný říká Kadlecovi: „Něco vymyslíme stejně ale.“ A on odpovídá: „Ale moment, já jsem rád, až to odpracuju, až to vyjde. Ještě to nevyšlo, jo“. A obviněný k tomu dodává: „Jo, jo, až říkám, až to vyjde, tak něco pořešíme“. K tomuto se vyjádřil tak, že se daný hovor vztahuje k dotačním prostředkům, korekcím a každopádně to už byl dlouhý rozhovor na toto téma a už ho chtěl ukončit. Na dotaz co měl Kadlec odpracovat a co mělo vyjít, odpověděl, že je to otázka na pana Kadlece. Svým vyjádřením „až to vyjde, tak něco pořešíme“ údajně odbýval pana Kadlece a bylo to v kontextu radikálního ukončení rozhovoru na téma Lazce. Obviněnému byla předestřena další navazující část záznamu schůzky, kde s Kadlecem řeší další následný postup po odložení trestní věci policejním orgánem. K tomu se vyjádřil tak, že mu nezáleželo na tom, jak případ dopadne, to podstatné v tom rozhovoru byl konec v říjnu. Předpokládal, že o podvod se nejednalo a tak se ptal, co se hypoteticky stane, když se nebude jednat o podvod, zda se může odvolat státní zástupce nebo lšvan.

Při pokračování výslechu dne **23. 11. 2015** byl obviněnému předestřen další záznam ze schůzky, která se uskutečnila dne 25. 9. 2015 v restauraci Opera v Olomouci, a to nejprve s Kyselým a vzápětí s Kadlecem. V úvodu schůzky s Kyselým se nejprve bavili o Maráčkovi, bývalém řediteli FN Olomouc. Dále pokračuje hovor o panu Nerušilovi a HC Olomouc a vzápětí o panu Holáskovi a Zemánkovi. V závěru této schůzky mluví o dalších osobách a Karlovi, což nebyl schopný blíže vysvětlit. Obviněnému byl následně předestřen záznam ze schůzky s Kadlecem. V jejím úvodu se baví o případu Mačák a Píšťák v Prostějově a dalších problémových kauzách, včetně tělocvičny v Lipníku nad Bečvou a nějakém úředníkovi, který na krajském úřadě nemá co dělat. K obsahu těchto hovorů se nedokázal blíže vyjádřit s tím, že se jednalo o debatu v hospodě u piva. Obecně se jedná o kauzy, které mohou ovlivnit volby, přičemž on byl zvolen jako leader a záleželo mu na tom, aby ČSSD vyhrála ve volbách. Kadlecovi na záznamu opakovaně děkoval za to, že mu objasnil, jak to chodí. Bylo to za debatu o obecných věcech, nebylo to za nic konkrétního. Mezi schůzkou dne 13. 8. 2015 v restauraci Potrefená Husa v Olomouci a předmětnou schůzkou dne 25. 9. 2015 v restauraci Opera v Olomouci se s Kadlecem nesešel.

Svědék **kpt. Mgr. Marek Bajer** se vyjádřil k průběhu trestní věci označované jako kauza Kaštilová – Tesařová, kterou zpracovával jako operatívec. První šetření bylo zahájeno na základě poznatku tehdejšího náměstka Kadlece, který vyplynul z nějakých novin. Bylo provedeno standardní prověřování a věc byla přidělena vyšetřovateli kpt. Haně Válkové, nyní Dvořákové. Ve věci byl proveden revizní znalecký posudek, na který se čekalo delší dobu, načež kpt. Válková odešla na mateřskou dovolenou a spis převzal Radek Petruj. Další úkony v této věci již nečinil.

Svědék **Mgr. Ing. Ivan Bílek** se vyjádřil ke svému ustanovení do funkce ředitele GIBS a k celkové situaci na pracovišti 18. oddělení GIBS v Olomouci, kde se řešila řada problémů a dokonce zde byla provedena tzv. sociometrická studie. Karla Kadlece zná již řadu let. V průběhu výkonu své funkce registruje několik případů, které se týkaly problémových vztahů na KROK Olomouc, v žádném z těchto případů se nejednalo o trestný čin a všechny ty věci byly posílány zpět k internímu šetření k policejnímu prezidentovi, resp. krajskému řediteli. Jedna z těchto věcí se týkala trestního oznámení obviněného Kadlece, které neustále putovalo mezi GIBS, Policejním prezidiem a KROK Olomouc. Jednalo se tam o podezření z pomluvy, kdy pan Kadlec měl být osočen z toho, že měl být na nějaké poradě sprostý, nicméně v tom spise nebyly důkazy a státní zástupce v tom trestný čin nespatoval. Bylo potřeba panu Kadlecovi vysvětlit, že tu věc je třeba nějakým způsobem ukončit. Z tohoto důvodu si o tom popovídali, ale jak to dopadlo, už neví. Pak registruje další věc, o které se dozvěděl od svého náměstka, kdy inspektor Netušil zahájil úkony v jakési záležitosti, která se měla týkat pana Kadlece. Jeho náměstek mu sdělil, že tam došlo k uvedení nějakých nepravdivých údajů a že by bylo vhodné celou věc předat na vnitřní kontrolu, která podléhá přímo řediteli GIBS. Neví, jak dopadla ta vlastní kauza, kterou měl inspektor Netušil prověřovat, nicméně pan Netušil byl pravomocně kázeňsky řešen. Pokud byl dotazován na další oznámení pana Kadlece na GIBS, pak uvedl, že ví pouze o tom případě, kdy Kadlec psal trestní oznámení, že někdo z GIBS, patrně Netušil, měl uvést a sdělit nějaké nepravdivé informace. Bližší souvislosti si nepamatuje, ale uvedené oznámení předal na vnitřní kontrolu a po nějaké době zjistil, že ten spis putuje, protože tam nezjistili důkaz, který by směřoval proti Netušilovi. Státní zástupce tam neshledal trestný čin, tak to poslali na Policejní prezidium, které to patrně poslalo na KROK Olomouc, kde se to pochopitelně panu Kadlecovi nelíbilo, takže to poslali zase na GIBS. Vedoucí Taraba se ho přišel zeptat, co s tím. Chtěli proto vyjádření dozorového státního zástupce JUDr. Nováka, který jim sdělil, že odchází a řešit to nebude, neboť v tom nespatoje trestný čin, a že si to má vyřešit policie. Tak tedy proběhlo další kolečko, kdy se uvedený spis vrátil GIBS zpátky a pak přišel plk. Pospíšek, ředitel ÚSKPV, že to má nějakým způsobem řešit a že by bylo dobré promluvit s Kadlecem, aby to nevířil, protože tam stejně nešlo nic dělat. Z tohoto důvodu s ním promluvil, ale jak to dopadlo, to neví. K dalším dotazům pak uvedl, že k osobám Radomíra Cikryta a Josefa Palíška nemá žádný vztah, tyto osoby se mu pouze přihlásily emailem, že by chtěly sloužit na inspekci a odkazovaly se na pana Kadlece. Dále se vyjádřil k osobě plk. Milana Pospíška, bývalého ředitele ÚSKPV, s nímž neměl žádné bližší vztahy, komunikovali spolu pouze pracovní a bavili se spolu i o tom putujícím spisu Kadlece. Jmenovaný po něm chtěl, aby promluvil s Kadlecem. Tam bylo jen to, že tam vzniklo nedorozumění a falešná představa, že by ta věc mohla být řešena jinak. Tím myslí ze strany pana Kadlece. Do toho spisu však nijak nezasahoval. Milan Pospíšek chtěl informace k tomu spisu, přičemž on mu stále opakoval, že ze strany GIBS tam není co řešit. Vyjádřil se rovněž ke vztahu k osobě Ivana Langer, který označil za pracovní přátelský. Stejným způsobem vnímal vztah Kadlec – Langer. Svědek dále potvrdil telefonické hovory s Kadlecem ze dne 20. 3. 2015 a velmi stručně se vyjádřil i k obsahu jejich navazující osobní schůzky. Dále se vyjádřil k věci týkající se úniku informací z tzv. kauzy Tesco SW, kdy mu počátkem roku 2015 jeho tehdejší náměstek Murín sdělil, že jim státní zástupce VSZ v Olomouci v této věci zakázal vykonávat řídicí a kontrolní činnost.

Svědék **Lukáš Brisuda**, který v době svého výslechu vykonával trest odnětí svobody za hospodářskou trestnou činnost související s jeho podnikáním, uvedl, že je proti němu vedeno

ještě další trestní řízení a je tak možné, že pokud bude více dotazován, tak u něj mohou nastat důvody pro odepření výpovědi podle § 100 odst. 2 trestního řádu. Po seznámení s předmětem výsledku uvedl, že z obviněných osob nezná nikoho a k dané věci nemá co říci. Na řadu otázek pak odmítl vypovídat s odkazem na § 100 odst. 2 trestního řádu. Částečně se vyjádřil ke společnosti Vocabolario, s.r.o., což byla od počátku roku 2014 do poloviny roku 2015 jeho společnost, která se zabývala nákupem a prodejem hutního materiálu a řepkového oleje. Skutečnost, že policie činí šetření k této společnosti, a to v souvislosti s její obchodní činností a neplacením daní, se dozvěděl někdy v polovině roku 2015, kdy obdržel předvolánky k výsledku. Nemá žádné kontakty v policii, pouze otce, se kterým se však nestýká. S Jakubem Skokanem se zná ze střední školy, kdy se věnoval pojišťovnictví. Od té doby se párkrát viděli, jsou kamarádi. V období od počátku léta 2014 do ledna 2015 se párkrát potkali v Olomouci, bylo to náhodné setkání v nákupním středisku, netýkalo se to žádné firmy. Vozidlo Mercedes RZ 5M5 2700 ani společnost Spektra – IS, s.r.o., nezná.

Svědék **Mgr. Dušan Brunclík** po seznámení s předmětem výsledku uvedl, že z hlediska vedoucích představitelů inspekce je třeba důsledně rozlišovat mezi Inspekcí MV, kde byl přímým nadřízeným ředitele Ivan Langer, v případě Inspekce PČR byl nadřízeným ředitele již premiér a pokud bude hovořeno o GIBS, byť byl přímým nadřízeným ředitele Bílka premiér, jednalo se o naprosto samostatnou osobu. Ve vztahu k obviněnému Kadlecovi je tak z jeho pohledu důležitá Inspekce MV a Inspekce PČR, nikoli období GIBS, neboť za vedení ministra Langera je datován i příchod pana Kadlece na Inspekci MV a za období Inspekce PČR je datován jeho odchod. Personální otázky byly v té době sice v kompetenci ředitele, nicméně dá se říci, že byly v kompetenci jednotlivých ministrů, neboť za dobu svého působení nezažil jediného ředitele, že by rozhodl bez konzultace s příslušným ministrem. Situace v té době nebyla totiž z pozice funkcionářů vůbec jednoduchá. Každý ministr chtěl inspekci potažmo řídit, každý si chtěl dosazovat své lidi a mít přehled o personálním obsazení. Pokud se týká konkrétně pana Kadlece, nebylo žádným tajemstvím, že si ho přivedl pan Langer jako perspektivního pracovníka. Tyto postupy byly až na pár výjimek standardní, tzn., že po zapracování měl pravděpodobně nastoupit do pozice vedoucího pracoviště nebo oddělení. Domnívá se to z tohoto důvodu, že jednou se tato otázka řešila na dokladaci u ministra vnitra a tehdy byl dotazován, jaký má na to názor. Vzhledem k tomu, že není žádný diplomat, kategoricky tuto variantu odmítl, čímž se dostal do rozporu s ministrem a následně, když byl pověřen řízením inspekce a začalo se hovořit o budování nových krajů, pan Kadlec inspekci opustil a jako perspektivní pracovník šel budovat nový kraj Olomouc. Dále se vyjádřil k osobě Tomáše Uličného, který se stal vedoucím pracoviště GIBS Olomouc po sérii odchodů vedoucích funkcionářů tohoto pracoviště. Vzhledem k personální nouzi byl v té době Uličný jedinou volbou. Někdy od podzimu roku 2013 začal ředitel Bílek uvažovat o tom, že Uličný bude dělat vedoucího pracoviště GIBS Brno, s čímž nesouhlasil. Tyto názorové rozpory ohledně personálního obsazení se postupně stupňovaly až do jeho odchodu, kdy situace byla v té poloze, že Uličný tam bude dělat vedoucího a on jako náměstek má najít vhodného zástupce, který povede výkon. Přesně mu bylo ředitelem řečeno, že to má brát jako pokyn, ať si tam Uličný hraje na manažera a on najde někoho, kdo tam bude dělat. Neví, proč ředitel Bílek tímto způsobem preferoval Uličného. K dotazu pak uvedl, že mu není nic známo o nějakém ovlivnění šetření věcí vedených GIBS či KROK Olomouc, a kdyby to věděl, tak by to řešil. Některá jednání se však vedla bez jeho účasti a v této souvislosti zmínil jednu nestandardní návštěvu Uličného u ředitele Bílka, která se uskutečnila v roce 2013 nebo 2014 bez jeho vědomí, ačkoliv všichni vedoucí měli povinnost mu předem hlásit své cesty do Prahy.

Svědék **Mgr. Radomil Cikryt**, vedoucí PČR ÚO OHK Šumperk, uvedl, že obviněného Kadlece zná zhruba 20 let, a to ještě jako řadového kriminalistu HK v Olomouci. Dříve se viděli dosti často, v poslední době se scházeli nepravidelně tak jednou za čtvrt roku, při řešení služebních věcí, někdy soukromě. Služební věci řešili v kanceláři, soukromé v kavárně či restauraci. Kadlec mu jednou nabízel, zda se nechce ucházet o volné místo na

GIBS, přičemž mu dal čas na rozmyšlenou. Nejprve souhlasil a připravil si pro tyto účely i svůj profesní životopis, avšak po nějakém čase si to přehodnotil a svou žádost nakonec neodeslal. Není mu známo, jaký vliv měl Kadlec na personální záležitosti u GIBS, myslí si, že se chtěl obklopit známými lidmi. Svědek se rovněž vyjádřil ke spisovému materiálu podezřelého Ing. Jaroslava Králíka, který byl veden na jejich oddělení ve fázi před zahájením trestního stíhání, avšak z rozhodnutí obviněného Kadlece jim byl odňat s odůvodněním, že KROK Olomouc má s tímto typem trestné činnosti lepší zkušenosti. Za svoji dosavadní praxi se s tímto postupem doposud nesešel. Volal proto Kadlecovi a dotazoval se ho, z jakého důvodu jim spis odebírají, načež mu bylo řečeno, že to nebudou řešit, až se zastaví v Olomouci. Ten samý telefonát proběhl i s Petrújem. Následně mu to však již nevysvětlili, protože byli zadrženi. Svědek dále uvedl, že někdy v polovině roku 2015 ho požádal Vratislav Kutal o zprostředkování schůzky s Kadlecem, která se následně uskutečnila v hotelu na výpadovce na Brno. Kutal říkal, že má na Brněnsku nějakou firmu, u které má nějakou větší pohledávku a chtěl podat trestní oznámení, ale nechtěl to řešit v Brně. Tehdy tam rozebírali nějakou místní příslušnost, ale Kadlec říkal, že to nepůjde a že to musí oznámit v Brně.

Svědék **pplk. Mgr. Jiří Dibala**, příslušník GIBS pracoviště Olomouc, se vyjádřil ke své profesní minulosti, kdy k policii nastoupil v roce 2000 na OŘ HK Olomouc a jedním z jeho kolegů byl i Karel Kadlec a následně i Radek Petrúj. Pokud jde o Kadlece, ten byl v té době řadovým operativcem, přičemž se nikdy netajil tím, že asi v roce 2001 získal kontakty přes tenis na okresního ředitele Skříčila a následně na politika Langeru. Uváděl, že s nimi hraje pravidelně tenis. Někdy v roce 2007 pak slyšel na obědě od kolegyně Dvořákové (tehdy Válkové), že jí Kadlec měl sdělit, že jakmile vznikne krajské ředitelství Olomouckého kraje, tak se stane náměstkem pro SKPV, že to tak má zajištěné přes Skříčila. Tomuto rozhovoru měl být přítomen i por. Leoš Kučerka, který se tehdy k osobě Kadlece nechvalně vyjadřoval, avšak následně v roce 2010 se stal jeho koordinátorem. Když mu tehdy svědek toto jeho vyjádření připomínal, Kučerka mu odvětil, aby to již nikdy neříkal. Svědek se vyjádřil i k dalším podstatným personálním změnám, kdy mimo jiné uvedl, že do května roku 2010 byl jeho vedoucím na IMV pplk. Pelíšek, který se netajil tím, že získal místo auditora na KROK a že mu k tomu dopomohl jeho kamarád Kadlec. Dále se vyjádřil k okolnostem odvolání ředitele IMV plk. Pelce v červnu 2010, což dle sdělení kolegů z Prahy mělo mít souvislost s Langrem a děním v Olomouci, kde pplk. Pokorný, toho času vedoucí pracoviště GIBS Olomouc, odmítl přijmout Kadlece na inspekci. Řediteli GIBS Pelcovi měl údajně Ivan Langer poslat ze zahraničí sms zprávu s pokynem, že musí Kadlece přijmout k inspekci, což mělo být podle názoru svědka z toho důvodu, aby pak mohl přeskočit na 10. platovou třídu krajského ředitelství. Dále se vyjádřil k několika výběrovým řízením na tehdejší krajské ředitelství Severomoravského kraje na oddělení, které vedl pplk. Nasswetter, u nichž mělo být dopředu rozhodnuto o jejich vítězi.

Svědék se rovněž podrobně vyjádřil k poměrům na pracovišti GIBS Olomouc a uvedl, že od té doby, co se stal vedoucím plk. Uličný, se zde začaly dít podivné věci. Pplk. Netušil chtěl operativním způsobem rozpracovat možné protiprávní jednání pana Kadlece a dalších osob kolem Kyselého, neboť získal z prostředí informaci o tom, že se nějakým způsobem manipuluje s prošetřováním ohledně prodeje domu na Horním náměstí v Olomouci, kdy šlo o provozovnu Kejkliř, kterou provozoval pan František Pavlík, bývalý společník pana Kalabise, který provozoval golf ve Věsce. Netušil měl informace, že do tohoto se nějakým způsobem zapojil plk. Kadlec a vynáší informace z trestního řízení pro Kyselého. Netušil to se svědkem konzultoval a svědek mu zprostředkoval kontakt na vedoucího odboru HK Hanáka a zpracovatelku dané věci. Netušila přitom upozornil na to, že bude tzv. „štourat do vosího hnízda“ a že informace, které získá operativní cestou, bude muset tajit, protože Uličného si na inspekci přivedl Kadlec a oba se vzájemně často navštěvovali. Netušil následně provedl nějaké operativní schůzky a učinil o tom záznamy, čímž mu vznikly finanční náklady v řádu stokorun, protože informační zdroje pozval asi někde do restaurace. Netušil tedy postupoval v souladu s interními předpisy, napsal řádně záznamy a začal věc prověřovat. Následně mu

však byla provedena ze strany Uličného kontrola spisového materiálu a jednoho dne se na pracovišti objevili pracovníci 2. oddělení GIBS, kteří Netušila vyslechli a aniž by mu bylo sděleno obvinění, byl ihned postaven mimo službu. Následně se dozvěděl, že Hanák poté, co Netušilovi oznámil možné protiprávní jednání Kadlece, vše následně sdělil i Kadlecovi a šel se vlastně udat. Hanák byl zbaven funkce vedoucího odboru. Netušil byl až do doby pravomocného ukončení soudního řízení postaven mimo službu, přičemž následně se měl vrátit na pracoviště. Tehdy jim Uličný na ranní poradě sdělil, že by bylo dobré, aby sepsali petici k tomu, že Netušila na pracovišti nechťejí. Uličnému sdělili, že ten člověk nic neudělal a že se žádná petice psát nebude. Na to Uličný sdělil, že by se nedivil, kdyby takovou petici sepsali policisté z KROK Olomouc, což se následně skutečně i stalo. Toto se dozvěděl od kpt. Jašíčka, který mu řekl, že na KROK musejí podepsat petici proti Netušilovi, kterého ani neznají a neví, o co se jedná. Jašíček mu konkrétně uvedl, že si ho Kadlec pozval do kanceláře, kde byl přítomen Petrůj a snažili se ho donutit, aby petici podepsal. Stejně informace obdržel i od kpt. Dvořákové, která byla v té době na mateřské dovolené, kdy ji měl navštívit Petrůj. Následně se dozvěděl o dalších lidech, kteří petici tzv. museli podepsat. V té době proběhlo na poradě odboru OK KROK Olomouc nějaké dehonestující jednání ze strany Kadlece, který měl opakovaným způsobem urážet své podřízené. Tato věc byla prošetřována nejprve na OVK KROK a následně postoupena na GIBS Olomouc. Uličný tento spisový materiál předložil svědkovi jako vyšetřovateli s tím, aby si ho nastudoval a sdělil, jak by ve věci dále postupoval. Spis obsahoval asi 8 až 10 výpovědí, z nichž vyplývalo jednoznačné podezření, že na poradě došlo k urážce mezi vojáky. Veškeré výpovědi policistů byly v neprospěch Kadlece, pouze dva policisté uvedli, že neví, jak to přesně znělo. Uličnému tedy sdělil svůj názor, že se dá ve věci ihned postupovat podle § 160 odst. 1 trestního řádu. Uličný mu však spisový materiál vzal a vedl jej sám. Následně na pracoviště začali chodit policisté tzv. z tábora Kadlece, s nimiž sepisovali podání vysvětlení Uličný s Pokorným. Svědek jmenované osobně vyrušil při protokolaci tohoto úkonu, který prováděli s Petrůjem. Uličného opakovaně upozorňovali na to, aby toho zanechal. Dotazovali se ho, zda je věc vůbec dozorována státním zástupcem, přičemž odpověď byla, že to prověřuje Pokorný. Následně jednoho dne opět na ranní poradě Uličný uvedl přesné skóre, snad 6:4, čímž myslel, že se začínají srovnávat výpovědi ve prospěch a neprospěch Kadlece. V letních měsících se od mjr. Bitaly z OVK dozvěděli, že mělo být dohodnuto s Kadlecem a Skříčilem, že se tato věc na GIBS pouze „ohřeje“ a vrátí se zpět na OVK KROK. Na základě těchto skutečností důrazně atakovali Uličného, aby věc okamžitě postoupil k dozoru státnímu zástupci nebo věc předal na KROK. Následně jim Uličný sdělil, že věc konzultoval se státním zástupcem JUDr. Novákem s tím, že ji má předat na jiné pracoviště GIBS k prověření. Spisový materiál pak Uličný osobně odvezl na pracoviště GIBS v Hradci Králové. Tyto výhrady vůči postupu plk. Uličného oznámili jejich nadřízenému plk. Michlovi z Ostravy, který přislíbil, že věc s Uličným probere.

Svědék se dále vyjádřil k věci pana Kyselého, která byla na jejich pracovišti zpracována ještě před výše uvedenou pomluvou a peticí, tj. někdy na přelomu roku 2013 a 2014. Jednoho dne našel ve své poště podání pana Kyselého, jednalo se o velmi krátké oznámení v tom smyslu, že je údajně nezákonným způsobem rozpracován mu neznámými policisty. Zarazilo ho, že by měl zpracovávat takovou věc a podání zanesl na podatelnu paní Pavlíkové, která se zhrzila a sdělila, že to nebylo pro něj, že to přehodila a má to prověřovat pplk. Pokorný. Jednoho dne pak na pracoviště přišel Ing. Kyselý, který seděl v kanceláři Pokorného, kolem něj bylo několik šanonů a něco spolu probírali. Paní Pavlíková mu říkala, že musela Pokornému předložit nějaké spisy, které byly vedeny ke Kyselému. Ten výslech byl velmi krátký. Následně se dozvěděli, že Pokorný stahoval k tomuto výsledku tzv. živé spisy z policie, konkrétně ví o spise, který vedla kpt. Dvořáková k domu Kejklíř.

Svědék se dále vyjádřil k dalším poznatkům a věcem, které zpracovával, a u nichž pojal podezření, že z pracoviště GIBS Olomouc pravděpodobně unikají informace. Konkrétně se tak vyjádřil k věci podezřelého Ročňáka, který působí na KROK Olomouc a je ve skupině oblíbenců Kadlece, neboť ho podpořil při té pomluvě, za což mu mělo být údajně umožněno

studovat na škole CEVRO. Další z těchto věcí bylo prověřování týkající se plk. Nasswetra a kpt. Panáčka, kde byly zahájeny úkony trestního řízení dne 22. 4. 2015 a již v pondělí dne 27. 4. 2015 o tom podezřelí věděli. Dále se vyjádřil ke spisovému materiálu pplk. Vaculíka, který byl veden v nějakém důvěrném režimu a to proto, aby se do něho nedostal Uličný a následně Kadlec. Zpracovatel spisu pplk. Vaculík byl však jednoho dne předvolán do Prahy, kde jej kontaktoval tehdejší náměstek pro trestní řízení plk. Murín a dožadoval se jmen možných podezřelých, což se následně po jeho návratu do Olomouce pokoušel zjistit i Uličný. Pplk. Vaculík tomuto tlaku odolal a nic neprozradil, načež došlo k jednání na VSZ, kde byl Uličný dozorovou státní zástupkyní důrazně upozorněn na to, že se opakovaně přes pokyny státního zástupce pokouší získat informace.

Svědék dále uvedl, že Karel Kadlec měl opakovaně nabízet místo vedoucího pracoviště GIBS Olomouc npor. Cikrytovi, vedoucímu OHK ÚO Šumperk, s nímž má velmi dobré vztahy. Kadlec se měl vyjádřit tak, že to chce mít vše na Moravě tzv. pokryté. Uličný měl jít dělat vedoucího do Ostravy a Cikryt měl pokrýt Olomouc. Z operativně pátrací činnosti je mu dále známo, že Kadlec vlastnil jízdní kolo v hodnotě cca 100.000 Kč, přičemž v kuloárech se hovoří o tom, že se jednalo o dárek pana Kyselého. Kolo mu mělo být následně odcizeno a hledalo se po celé Olomouci.

Svědék **kpt. Diblík**, vrchní komisař OVK KROV Olomouc, se především vyjádřil k mezilidským vztahům na pracovišti. Jmenovanému byl předestřen k vyjádření záznam ze sledování kanceláře č. 433 ze dne 3. 9. 2015. K tomuto uvedl, že chtěl udělat náměstkovi radost a přišel mu sdělit, že si kolegyně tiskla novinový článek, který se týkal zimního stadionu v Olomouci a nějakého šetření o nejasnostech ve vlastnických vztazích, tedy že se kolegyně evidentně věnuje něčemu, co je mimo kompetence OVK. V této souvislosti zmínil žertovnou historku, kdy se povídalo, že Kadlec a interní auditor Pelíšek vlastní zimní stadion. Další část rozhovoru s obviněným Kadlecem si svědek nevybavuje a považuje to za plkání, ke kterému se nelze žádným způsobem vyjádřit. Podle jeho názoru lze těžko podezřívát náměstka pro SKPV, že by potřeboval k informacím z trestních spisů kohokoli úkolovat. Pokud se na uvedeném záznamu baví o osobě jménem Michal, jedná se o vedoucího kanceláře plk. Michala. Vyjádření, že je třeba na tuto osobu něco najít, není jeho, takže na to nemůže ani reagovat.

Svědék **pplk. Mgr. Pavel Dohnal**, příslušník GIBS pracoviště Olomouc, se nejprve vyjádřil k osobám obviněných Karla Kadlece a Radka Petrúje, které zná z předchozí služební činnosti u policie. K okolnostem nástupu Karla Kadlece k IMV uvedl, že byl tehdejším vedoucím pracoviště Olomouc plk. Pokorným informován o tom, že je zájem ze strany tehdejšího ministra vnitra, aby na volnou tabulku pracoviště inspekce v Olomouci nastoupil právě Kadlec. Pokorný mu říkal, že ředitel inspekce Pelc měl v tomto smyslu obdržet sms zprávu od ministra vnitra, který byl v té době v zahraničí. V té době se veřejně spekovalo o tom, že pro pana Kadlece se jedná o přestupní stanici k funkci náměstka plánovaného KROK Olomouc.

Svědék dále uvedl, že pokud na jejich pracoviště GIBS Olomouc došla nějaká oznámení směřující proti Kadlecovi, tak se tato oznámení posílala na jiná pracoviště, většinou do Hradce Králové. Pamatuje si však na případ, který přivezl vedoucí pracoviště plk. Uličný od tehdejšího náměstka Brunclíka a který byl přidělen pplk. Netušilovi. Tehdy veřejně opakoval svůj názor, že by jejich pracoviště věc vůbec nemělo prověřovat, že pokud se ji nepodaří objasnit, bude to vypadat tak, že se to nepovedlo kvůli vztahu Uličného s Kadlecem. Podle jeho názoru byl totiž Uličný dosazen na inspekci právě panem Kadlecem a tehdejším vedoucím pracoviště Pelíškem, kteří si spolu velmi rozuměli. Bylo veřejně známo, že pan Pelíšek chvíli po vzniku KROK Olomouc obsadí post civilního zaměstnance, tzv. vnitřního auditora. Petr Netušil předmětnou kauzu nedošetřil, byl postaven mimo službu a následně souzen pro zneužití pravomoci veřejného činitele. Věc pak byla postoupena do kázně. Pamatuje si počátek této kauzy, kdy ho oslovil Uličný a chtěl s ním konzultovat rozpor ve

dvou úředních záznamech Netušila. Obsah těchto úředních záznamů si nepamatuje, ale mělo jít o to, že se lišily. Jeden záznam byl určen do trestního spisu a jeden k zvláštním finančním prostředkům. Uličný to považoval za závažný problém a ptal se ho, co by s tím dělal. Svědek to naopak považoval za maličkost a říkal mu, aby to nechal být, jinak že to bude vypadat, že do té kauzy vstupuje. Uličný mu řekl, že je pozdě, že o věci informoval náměstka. Na základě toho se pak rozjelo trestní řízení s Netušilem. V té době byl Netušil v Olomouci pouze chvíli a předmětný spis mu byl přidělen krátce poté, co skončilo jeho pověření vedením pracoviště Olomouc. V této souvislosti si pak vzpomíná, že od někoho slyšel, že pan Kadlec nebo Pelíšek se měli při nějaké poradě na KROK Olomouc, kde bylo prezentováno jméno nového vedoucího Petra Netušila, vyjádřit tak, že se přítomní policisté nemají ani pokoušet to jméno zapamatovat, neboť tam dlouho nebude. Dále se vyjádřil k událostem, které se uskutečnily po návratu Petra Netušila zpět do služby, a to k petici, kterou chtěl nejprve na jejich pracovišti sepsat Uličný, s čímž však nepochodil, a která byla následně sepsána na KROK, kdy jednotlivé policisty měl obcházet Radek Petrůj a některé měl nutit k jejímu podpisu.

Svědka se rovněž vyjádřil k případům prověřování dalších policistů KROK Olomouc – Ročňáka, Panáčka a Nasswetra, u nichž vzniklo podezření z úniku informací, přičemž společně s kolegou Dibalou měli podezření na vedoucího pracoviště Uličného, kterému zejména po kauze Netušil nevěřili. Podle názoru svědka celá kauza Netušil vznikla pro malichernou rozdílnost dvou úředních záznamů a celé to vypadalo tak, že to bylo vymyšleno, aby kauza, kterou měl Netušil prověřovat proti Kadlecovi, nebyla řádně prověřena. Svědek dále uvedl, že se od kolegy Dibaly dověděl, že Kadlec měl nabízet vedoucí pozice u GIBS svým známým policistům. Šlo o to, že mělo dojít k přerozdělení vedoucích pracovišť GIBS v Olomouci, Ostravě a Brně. Konkrétně ví, že Kadlec měl jedno z těchto míst nabízet panu Cikrytovi, vedoucímu OHK v Šumperku.

Svědčící **Tereza Doleželová**, administrativní pracovnice KROK Olomouc, se vyjádřila k osobám Kadlece a Petrůje a jejich vztahům na pracovišti, příp. i k dalším osobám mimo KROK. V této souvislosti uvedla, že pana Kadlece často na pracovišti navštěvoval pan Uličný z GIBS s tím, že byli evidentně kamarádi. Pan Kadlec kolem sebe šířil auru strachu. Ona se mu však nebála oponovat. Pokud jde o pana Petrůje, měla pocit, že dělal to, co po něm chtěl Kadlec asi ze strachu.

Svědčící **kpt. Mgr. Hana Dvořáková**, vrchní komisařka OHK KROK Olomouc, se vyjádřila ke spisu Králík, který převzala počátkem února 2015 od příslušníků PČR UOOZ Brno. Spisový materiál nastudovala a prověřování doplnila o další úkony, vč. výsledku Ing. Sedláčka, který však nic podstatného nesdělil. Veškeré úkony provedla do 20. 5. 2015, kdy napsala dozorovému státnímu zástupci obsáhlé vyhodnocení a požádala o prodloužení lhůty o 1 měsíc, za účelem vypracování meritorního rozhodnutí, přičemž plánovala věc odložit. Počátkem června 2015 si vyžádal spis vedoucí Petrůj s tím, že ještě nemá psát usnesení o odložení věci. Následně dne 30. 6. 2015 sám vedoucí napsal zprávu o stavu prověřování, v níž dozorového státního zástupce žádal o prodloužení prověřování, neboť měl mít nové zásadní informace od osoby spolupracující s policií a také snad nějaké informace z jiného spisu vedeného na HK Šumperk. Osobně ji však o žádných takových skutečnostech ani o spisu neinformoval. Zpočátku si myslela, že udělala něco špatně a že jí vedoucí spis odebírá, neboť takový postup ještě neznala. Následně jí volal dozorový státní zástupce Mgr. Mazálek a dotazoval se na ty nové skutečnosti, jakož i na to, proč to posílal vedoucí, načež mu sdělila, že neví a že se musí dotázat Petrůje. Následně dne 9. 7. 2015 došlo na podatelnu OHK KROK k jejímu jménu anonymní oznámení o tom, že v obci Vícov může docházet k páčání dotačního podvodu. Nabyla dojmu, že v tom oznámení měly být ty nové zásadní informace, avšak nic z toho se netýkalo podezřelého Králíka. Z tohoto důvodu uvedené oznámení vyčlenila pod samostatné číslo jednací a v předmětné věci vypracovala usnesení o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu, které rozeslala na KSZ v Brně a poškozeným subjektům. V té době Petrůj nebyl v práci, takže mu to ani nedala do

podpisové knihy v ETŘ. K dalším dotazům pak uvedla, že vedoucí nikdy nepsal za své podřízené zprávy o stavu věci a žádosti o prodloužení lhůty prověřování, kolegové jí rovněž říkali, že to není standardní a že se s tím taktéž nesetkali. Na jejich oddělení prováděl běžně kontrolu plk. Jurka. Pokud jde o Kadlece, s tímto o spise hovořila pouze jednou, někdy na počátku, kdy jí říkal, že se od ní očekává sdělovačka. Někdy v průběhu března až dubna 2015 za ní přišel Petrůj a říkal, že jsou volné peníze na zvýšení osobního příplatku. Chtěl vědět, jaké má výsledky, tedy jaká trestní stíhání zahájila, přičemž se ptal i na spis Králík. Říkal jí, že to chce prezentovat před panem náměstkem, tak aby měl čím. Dále se vyjádřila ke spisu Toda Ibex, který jí byl přidělen v roce 2012 poté, co přešla na HK z kanceláře ředitele. Věděla, že ten spis byl odebrán kolegovi Chytilovi. Podle jejího názoru bylo ve věci provedeno dostatečné množství procesních úkonů, načež kolega Chytil chtěl spis odložit a dozorová státní zástupkyně JUDr. Kodytková s tím souhlasila. Po přidělení ve věci dodělala některé úkony, načež se ztotožnila se závěry kolegy Chytila a spis odložila. Domnívá se, že proti tomuto rozhodnutí byla podána nějaká stížnost, kterou dozorová státní zástupkyně zamítla. Vzpomíná si, že státní zástupkyně tam i psala nějaký přípis, kde si stěžovala na činnost policie. Zmiňovala se tam i o propojení Kadlece a Kyselého. Podstatou sporu bylo to, že dozorová státní zástupkyně a předchozí zpracovatel byli toho názoru, že veškeré možné procesní úkony v této věci již byly provedeny a trestní věc by měla být odložena, načež Kadlec hodlal věc dále prověřovat a ústně jí sděloval, jaké úkony by v této věci měla provádět. V době podané stížnosti požádala právní zástupkyně Toda Ibex, s.r.o., o nahlédnutí do spisu, což jí bylo umožněno, načež jmenovaná požádala i o předložení toho přípisu státní zástupkyně. Toto jí odmítla předložit, neboť se jednalo o interní komunikaci mezi policejním orgánem a státním zástupcem. Ohledně této záležitosti rovněž podávala vysvětlení na GIBS Olomouc, konkrétně panu Netušilovi, který řešil, zda jí někdo dával pokyny do spisu a o jaké pokyny se jednalo. Následně si tento spisový materiál vyžádal Uličný a později, někdy v lednu 2013, i plk. Pokorný.

Při pokračování výslechu dne 24. 10. 2017 byla svědkyni předložena mj. zpráva o stavu prověřování s žádostí o prodloužení lhůty, kterou měl sepsat Petrůj dne 30. 6. 2015. K jejímu obsahu svědkyně uvedla, že spisový materiál OHK Šumperk, kterým Petrůj v žádosti argumentuje, sama prostudovala krátce po přidělení věci, přičemž neshledala žádnou souvislost se spisem Králík. O žádné spolupracující osobě rovněž nevěděla a ani nyní nic neví. Pokud jde o Petrůjem uváděnou její pracovní vytíženost pro tým Kobra, pak uvedla, že usnesení o odložení věci měla v konceptu připravené a lhůtu do 30. 6. 2015 dohodnutou s dozorovým státním zástupcem by stihla a usnesení by vydala. Po celou dobu však věděla, že názor Petrůje na věc je odlišný od jejího názoru, neboť ve věci chtěl zahájit trestní stíhání postupem podle § 160 odst. 1 trestního řádu.

Svědék **Bc. Ivan Fakla**, bývalý zástupce vedoucího OHK ÚO SKPV Olomouc, se v rámci svého výslechu vyjádřil zejména k osobě Karla Kadlece a k okolnostem jeho odchodu k IMV. Jednalo se o podřízeného, který nijak nevyčníval, nebyl do kolektivu, od počátku se choval arogantně a povýšenecky a měl velké ambice. Po nějaké době začal hrát tenis s panem Skříčilem a přes něho se dostával k určitým lidem. Bylo veřejně známo, že pan Kadlec je velký kamarád s panem Kyselým a panem Langerem. Svědek se dále vyjádřil k osobě Petrůje, který dělal problematiku daně a svou práci odváděl dobře. Jednoho dne si ho Kadlec vytáhl na kraj do pozice 2. koordinátora a pak tam došlo k nějakým třenicím – Kadlec versus jeho podřízený. Několik lidí tam odešlo, vč. Petra Hanáka, vedoucího HK, a Petrůj nastoupil na jeho místo.

Svědék **kpt. Bc. Petr Foukal**, vrchní komisař HK KROK Olomouc, se rámcově vyjádřil k jednotlivým trestním oznámením, která se týkala HC Olomouc a která řešil nejprve na okrese a následně i na kraji. Podrobněji se vyjádřil ke kauze závodistiště Lazce, kde byly zahájeny úkony trestního řízení na základě trestního oznámení auditního orgánu ministerstva financí pro podezření ze zneužití dotačních finančních prostředků EU ze strany společnosti Moravo Trading, případně jiných právnických osob zúčastněných na tomto

projektu. K tomuto spisovému materiálu měl přiděleného vyšetřovatele kpt. Anděla. V této věci provedl výslechy zúčastněných osob a opatřil příslušné podklady a stanoviska. Po jejich nastudování byl toho názoru, že není potřeba zahájit trestní stíhání, ale že sám Úřad regionální rady, tak jak bylo naznačeno v trestním oznámení MF, může udělit sankci příjemci dotace, čímž by došlo k tzv. zhojení. Auditní orgán navrhoval 100% korekce, což by znamenalo navrácení celé dotace ze strany žadatele. Podstatou této věci bylo zjištění auditního orgánu, že v rámci zadávacího řízení na zhotovitele díla předložil vítězný uchazeč nepravdivé doklady týkající se technických, kvalifikačních a také ekonomických předpokladů zhotovitele díla. Veškeré finance byly použity na výstavbu jezdeckého areálu, jediné pochybení bylo na straně zhotovitele. Dospěl k závěru, že nelze vyloučit možnost, že hodnotící komise byla uvedena v omyl ze strany tohoto účastníka zadávacího řízení, neboť v příslušné metodice není nikde stanovena povinnost příjemce dotace ověřovat pravdivost podkladových materiálů. S tímto jeho názorem však dozorcující státní zástupkyně nesouhlasila a na jeho zprávy reagovala ukládáním pokynů, kdy chtěla věc dále prověřovat. Tyto pokyny plnil a prověřování pokračuje do současné doby, přičemž po realizaci nyní projednávané trestní věci se prověřování rozšířilo na okruh dalších podezřelých osob, které mohly mít vliv na poskytnutí dotace či se podílely na realizaci projektu. Počáteční konstrukce podezření dozorcové státní zástupkyně byla taková, že podezřelý Stehlík záměrně dosadil do společnosti Moravo Trading tzv. bílé koně (paní Bláhovou a Němcovou), kteří následně byli členy výběrové komise na zhotovitele. Takto dosazení lidé vybrali společnost Carman, a.s., jako vítěze, který tak dosáhl na tu dotaci. Prostřednictvím těchto osob mohlo dojít k manipulaci při tom výběrovém řízení, neboť ty osoby mohly vědět, že ty podklady uchazeče jsou nepravdivé. Tímto způsobem měl tedy Stehlík zneužít peněžní prostředky EU, protože věděl, že společnost Carman, a.s., se nemůže přihlásit do takového zadávacího řízení, protože reálně nespĺňovala podmínky zadávacího řízení. Svědek se dále vyjádřil ke svému působení na OHK KROK Olomouc, kde byl v té době na stáži, a to po předchozí dohodě s Petrujem. Jednalo se o jeho první případ, který se týkal dotací. Plk. Petruje znal z předchozího působiště a jako čerstvý pracovník respektoval jeho názory a poskytoval mu veškeré informace.

Svědék **Erik Fürst**, generální manažer HC Olomouc, se vyjádřil zejména k jeho vztahu k osobě Karla Kadlece, kterého zná asi 20 let. Žádné schůzky však mezi nimi nebyly, občas se někde potkali a občas chodili na tenis. Dále se vyjádřil k osobě Bohdana Nerušila, který na HC Olomouc podal několik trestních oznámení, což bylo pravděpodobně z důvodu jeho předchozího odsouzení za podvodné jednání, kdy podepisoval směnky jménem jeho zaměstnance. Tehdy po nich požadoval stažení trestního oznámení, a proto nyní pro změnu podává oznámení on na ně.

Svědék **Mgr. Tibor Gábor**, vedoucí odboru personálního KROK Olomouc, se vyjádřil zejména k obviněnému Kadlecovi a Petrujovi a jejich vztahům na pracovišti KROK.

Svědék **Mgr. Ing. Petr Hanák**, bývalý vedoucí OHK KROK Olomouc, se vyjádřil ke spolupráci se svým tehdejší nadřízeným Kadlecem. Jmenovaný se zajímal o určité kauzy, především pak o trestní věci, ve kterých byl nějakým způsobem zainteresován pan Kyselý. Vzpomíná si na trestní věc TODA IBEX, což byla kauza, kterou vyvrcholily jejich názorové neshody. Od té doby byl pod neustálým tlakem ze strany Kadlece, což nakonec vedlo k tomu, že odešel ze služebního poměru. Tato trestní věc byla přidělena kpt. Chytilovi, který ji následně vyhodnotil tak, že hodlá postupovat odložením a napsal k tomu podrobné a rozsáhlé zdůvodnění, které bylo bohužel v rozporu s názory pana Kadlece. Svědek se ztotožnil s názorem kpt. Chytila, což však neměl dělat. Kadlec mu v souvislosti s tím udělil negativní významnou událost, kdy nesplnil jeho pokyny a z pana Chytila udělal diletantu a chtěl, aby ho potrestal. A protože to odmítl udělat, byl potrestán on. Z důvodu tohoto tlaku pana Kadlece věc přidělil jiné zpracovatelce, která převzala pokyny provedení úkonů od pana Kadlece. K jejich provedení však nedošlo, neboť věc dozorovala JUDr. Kodytková z KSZ Olomouc, která se plně ztotožnila s názory kpt. Chytila a nařídila věc odložit.

Vzhledem k tomu, že bezvýhradně neplnil pokyny pana Kadlece, které považoval za zbytečné, nesmyslné a v některých věcech až účelové, následovaly další negativní události. Všechny úkony ze strany pana Kadlece směřovaly k tomu, aby odešel. Podle jeho názoru pokyny pana Kadlece v kauze TODA IBEX k provedení zcela zbytečných a nesmyslných úkonů měly směřovat k výsledku, který by ovlivnil tuto trestní věc ve prospěch pana Kyselého. Dále se vyjádřil k osobě pana Petra Netušila, který jako příslušník GIBS začal prověřovat trestní oznámení na pana Kadlece a v této souvislosti ho také vyslyšel. Podívoval se nad tím, že tuto věc prověřoval útvar GIBS Olomouc, a to už jen z toho důvodu, že se Uličný znal s Kadlecem. V průběhu následující doby tuto věc začala prověřovat GIBS v Hradci Králové a došlo k samotnému stíhání pana Netušila z důvodu nějakých podvodných machinací se zvláštními finančními prostředky. Vzpomíná si, že v době, kdy kauzu ještě prověřoval Netušil, ho navštívil Uličný a vyptával se ho na postup pana Netušila ve vztahu k oznámení na Kadlece. Posléze došlo k tomu, že Netušil byl postaven mimo službu a bylo vedeno trestní řízení. Celá kauza na něj působila tak, že je účelová, neboť Netušil měl tendenci věc vyšetřit, ale stal se nepohodlným. Potom ta kauza pana Kadlece byla předána do Hradce Králové a dopadla tak, jak dopadla. To bylo tím vyvrcholením, proč odešel. Pamatuje si totiž jak dnes, kdy si ho zavolaal pan Kadlec a říkal mu: „Petře, ty si snad myslíš, že oni mi neukáží tvou výpověď, jsem ji četl“. Vzhledem k tomu, že znal podrobnosti jeho výpovědi, kterou učinil na GIBS, bylo zcela jisté, že ji měl k dispozici. Svědek dále uvedl, že pan Kadlec po něm dříve požadoval, aby jako vedoucí OHK některé trestní věci osobně prověřoval, mělo se jednat o kauzy, v nichž figuroval Kyselý. Tento požadavek striktně odmítl. Domnívá se, že pokud by to splnil, byl by dnes v pozici pana Petruje.

Svědék **kpt. Mgr. Ladislav Herentin**, se vyjádřil ke svému působení na KROK OHK Olomouc a ke kauze Vocabolário. Jednalo se o poznatek FAÚ k osobám Jakub Skokan, Brisuda a nějaké auto Mercedes, ve kterém měly být vozeny peníze. Tuto věc během několika dní vyhodnotil, provedl nezbytné lustrace a následně ji společně s Radkem Petrujem vezli předat na ÚO SKPV Olomouc, kde ji dále prověřovali. V této věci byl podezřelý minimálně

Svědék **Ing. Břetislav Holásek** se vyjádřil k osobě Ivana Kyselého, kterého zná asi 40 let, protože jsou spolužáci ze školy. Pana Kadlece zná pouze od vidění a pana Petruje nezná vůbec. Z různých zdrojů ví o tom, že ho pan Kadlec nemá rád. Nechápe tento jeho postoj, protože se nikdy nepotkali ani spolu nemluvili.

Svědék **Mgr. Petr Hošek**, majitel společnosti HOPR TRADE CZ, s.r.o., se obecným způsobem vyjádřil k současným problémům této společnosti a ke kauzám, v nichž nějakým způsobem vystupuje. Z těchto důvodů byl v kontaktu i s řadou policistů. Jedním z nich je kpt. Tichý z KROK Olomouc, který šetřil jejich trestní oznámení, avšak dle jeho názoru všechny případy účelově odložil. K dotazům dále uvedl, že v roce 2014 absolvoval mnoho schůzek s policisty i příslušníky GIBS. Těch kontaktů bylo tolik, že si na jednotlivé osoby ani schůzky nepamatuje. Advokátní kancelář Ivana Langer zpracovávala jejich společnosti žaloby na nečinnost proti finančnímu úřadu. Pana Langer viděl asi pouze 2x, poprvé v jeho kanceláři v Olomouci a podruhé v kanceláři v Praze. Jmenovaný jim dal k dispozici svého zaměstnance, který jim pomáhal vyřizovat stížnost na Policii ČR v Brně. Ivan Langer ani jeho zaměstnanci mu žádný kontakt ani lobbying na policii nedávali, vše řešili zákonnou cestou. Josefa Kolínského nezná a nikdy ho neviděl, ani žádnou vztahovou analýzu, v níž by figuroval on či jejich firma.

Svědék **kpt. JUDr. René Chytil**, vrchní komisař KROK OHK Olomouc, se vyjádřil zejména ke spisovému materiálu TODA IBEX, který mu byl přidělen na podzim 2012 tehdejším vedoucím plk. Ing. Hanákem. Jmenovaný mu říkal, že spis mu předal Kadlec. Meritem věci byl nevýhodný pronájem dietní restaurace ze strany magistrátu města Olomouce. Po shromáždění příslušných důkazů dospěl k závěru, že ve věci nejde o podezření ze spáchání trestného činu a zamýšlel věc odložit podle § 159a odst. 1 tr. řádu. Pamatuje si, že v průběhu

prověřování se na jeho stav každý týden dotazoval plk. Hanák, který musel o stavu pravidelně informovat plk. Kadlece. Tehdy si nedovedl vysvětlit, proč se Kadlec právě o tuto kauzu zajímá, neboť nebyla ničím výjimečná. V době, kdy plk. Hanákovi sdělil, že věc hodlá odložit a on to sdělil Kadlecovi, tak začal „oheň na střeše“. Kadlec byl s vyhodnocením případu zcela nespokojen. Vzpomíná si, že plk. Hanákovi dokonce vyčítal, že měl kvůli tomu zkažený celý víkend. V té době ještě neznali pozadí toho případu a tak se oba podívovali nad tím, že Kadlec měl kvůli tomuto případu strávit vlastně svůj volný čas. Až následně měl zjistit, že Kadlec má blízký vztah ke Kyselému, který byl jednatel či společník nějaké firmy, která měla být společníkem ve firmě TODA IBEX. Dále se dozvěděl, že Kadlec měl být do své funkce „instalován“ právě pomocí Kyselého a Langerera. Plk. Hanák mu tehdy řekl, že Kadlec je s výsledky prověřování nespokojen, že prověřování vede špatně. Tento náhled na věc Kadlece, který nemá právní vzdělání, svědka v podstatě urážel, a proto se rozhodl, že zavolá dozorové státní zástupkyni JUDr. Kodytkové a požádá ji, jestli by mohla ve spise provést prověrku. Tehdy s ní telefonicky hovořil a řekl jí, že se o věc podivným způsobem zajímá i Kadlec. JUDr. Kodytková mu tehdy řekla, že policie není od toho, aby byla nějakou soukromou detektivní agenturou v rukách soukromých osob. Plk. Hanák se rovněž ztotožnil s jeho závěry, což se Kadlecovi nelíbilo. Hanákovi tedy sám navrhl, že pokud je Kadlec nespokojený s výsledky, ať mu případ odebere. Spis byl následně přidělen kpt. Dvořákové, která ho stejně nakonec odložila usnesením podle § 159a odst. 1 tr. řádu, přičemž v odůvodnění vesměs převzala jeho právní závěry, k nimž dospěl v průběhu prověřování.

Svědék **Ing. Jiří Jach**, se vyjádřil ke svému působení u Policie ČR, kdy od roku 2011 zastával funkci vedoucího expozitury ÚOKFK Ostrava a od poloviny března 2015 nastoupil na pozici pověřeného náměstka ředitele ÚOKFK. Jako vedoucí expozitury měl pod sebou 3 vedoucí oddělení a zabezpečoval provoz expozitury a průběh trestního řízení, neměl však personální pravomoc, tu měl pouze ředitel útvaru. V pozici náměstka ředitele útvaru měl na starosti koordinaci řízení částí odborů a expozitur, a to konkrétně expozitury Ostrava, Hradec Králové, Ústí nad Labem a pražské odbory korupce a OZHTČ. Pokud jde o pana Kadlece, toho znal ještě předtím, než se stal vedoucím expozitury. Následně po ustanovení do této funkce se s ním začal pravidelně stýkat, neboť vedením byli tlačeni do toho, aby se alespoň 1x za měsíc stýkali se zástupci kraje. Vzhledem k tomu, že vedoucí oddělení v Olomouci pan Lepka si s panem Kadlecem zřejmě lidsky nesedli, tak začal jezdit do Olomouce a s Kadlecem komunikoval on. Kadlec se mu jevil společenský a kontaktní člověk, což tvrdí i přes negativní informace, které kolem něho byly. Vztah ke Kadlecovi svědek hodnotí jako vřele kolegiální. Jejich schůzky se uskutečňovaly většinou v kanceláři, ale i na jiných místech, třeba na kávě. Nerozebírali podrobně služební věci, spíš se scházeli proto, aby nevznikaly nějaké třecí plochy mezi jejich útvary. Pokud se jednalo o skutečná trestní řízení, tak probírali věci, kde se mýjeli, nebo které se dotýkaly Olomouckého kraje anebo na nich spolupracovali. O vztazích Kadlece s Kyselým či Langerem věděl pouze z médií a z doslechu, co se kolem toho hovořilo. Sám Kadlec mu o schůzkách s těmito osobami neříkal. Kadlec po něm nikdy nepožadoval informace ze spisů vedených na ÚOKFK. Svědkovi byl předložen záznam ze schůzky dne 21. 10. 2014, k němuž uvedl, že s Kadlecem diskutovali o úniku informací z dokumentační realizace kauzy Tesco SW, na které s nimi KROK spolupracovalo. Dále mu byly předloženy záznamy ze schůzek s Kadlecem ze dne 9. 9. 2015 a 2. 10. 2015, k nimž se nedokázal blíže vyjádřit s tím, že si na to nepamatuje. K záznamu ze dne 23. 2. 2015 uvedl, že pokud jde o vydání usnesení o zahájení trestního stíhání Tesařika, tak si není vědom, že by něco takového říkal, ale vyloučit to nemůže. Usnesení o zahájení trestního stíhání byla rozesílána poštou. Informace, o nichž Kadlec na záznamu hovoří, se mohou zakládat na pravdě, což usuzuje z toho, že státní zástupci Vrchního státního zastupitelství v Olomouci se domnívali, že ta věc dlouho trvá. K záznamu ze dne 29. 5. 2015 uvedl, že Kadlec nebyl spokojen s plk. Lepkou, byly tam osobní antipatie. Neví, co bylo tím hlavním důvodem, proč Kadlec nechtěl, aby se plk. Lepka stal vedoucím ÚOKFK v Ostravě. Nevzpomíná si, koho Kadlec doporučoval. Po předložení záznamu ze schůzky Kadlece a Kyselého ze dne 6. 5. 2015 svědek připustil, že Kadlec někoho doporučoval, tlačil na místo vedoucího jejich expozitury jiného člověka než plk. Lepku, ale

nebylo to podle něj tak dramatické. Myslí si, že Kadlec spíše hovořil o místě v Olomouci, jako o plk. Lepkovi, než v Ostravě. V Olomouci vhodného kandidáta neměli a pan Kadlec se ptal, jak to u nich chodí s obsazováním vedoucích míst. K záznamu schůzky ze dne 9. 9. 2015 se nedokázal blíže vyjádřit. Nebyl schopen uvést, proč po něm Kadlec požadoval, aby zjistil, kdo z jejich útvaru dělá na případu centrály SZDC. O schůzkách Kadlece s Rozbořilem nic neví. Svědkovi byl dále předložen záznam ze schůzky s Kadlecem ze dne 2. 10. 2015, k jehož obsahu se opět nebyl schopen blíže vyjádřit.

Svědék **kpt. Mgr. Lubomír Jurka**, se vyjádřil ke své činnosti zástupce vedoucího OHK KROK Olomouc a ke vztahům s Kadlecem a Petrujem. Na dotaz, zda existovaly nějaké případy, o které se jmenovaní zajímali více než o ostatní, uvedl, že si vybavuje nějaký spis z HK Šumperk, který měli převzít těsně před realizací nyní projednávané věci. Už neví přesné souvislosti, ale dotazoval se telefonicky vedoucího HK Radka Cikryta, co je důvodem předání tohoto spisu, a bylo mu řečeno, že on s tím nesouhlasí, ale je to rozhodnutí náměstka SKPV Kadlece.

Svědčyně **Hana Kaštilová Tesařová** se vyjádřila ke své předchozí funkci náměstkyně primátora města Olomouc, kdy měla v kompetenci majetkoprávní odbor, a k průběhu svého trestního stíhání, kdy byla v souvislosti s výkonem této funkce obviněna z trestného činu zneužití pravomoci veřejného činitele, jehož se měla dopustit při prodeji domu na Tř. Svobody v Olomouci. O svém obvinění v této věci se dozvěděla nejprve z médií, stejně tak jako o následné změně právní kvalifikace. Připadlo jí nestandardní, že zpracovatelem této věci byl přímo vedoucí OHK Petruj, který následně docházel i k soudnímu jednání, a dále to, že policie si nechala účelově zpracovat posudek z VÚT, což u soudu vyšlo najevo. Pana Kyselého zná z jedné pracovní cesty, blíže se s ním nescházela, byl to takový odtažitý vztah. Pana Kadlece zná od vidění, s panem Rozbořilem se setkává, je to její stranický kolega, občas se vídali i mimopracovně. Na dotaz, zda se v souvislosti s výkonem svého zaměstnání dostala s někým do střetu, uvedla, že s osobami obviněných ne, ale ví o panu Langerovi. V době kdy nastoupila do funkce, tak se probíral prodej Korunní pevnůstky a občanské sdružení, v němž se angažoval pan Langer, požádalo o její převod za 1 Kč. Osobně s nimi nejednala, dostala však zadání od primátora připravit prodej za symbolickou cenu či převedení. Majetkoprávní odbor dostal úkol toto připravit, přičemž ona v mezidobí odjela na dovolenou. Když se vrátila, měla telefonát, zda ji na letišti nečekali novináři, protože přišel anonym, který řešil, ať ji na příkaz Langerova zničí, odstraní, neboť neplní příkazy pana primátora.

Svědčyně **Mgr. Jitka Klupalová**, státní zástupkyně KSZ v Ostravě, pobočka v Olomouci, se vyjádřila k průběhu výkonu dozorových oprávnění v trestní věci – Jezdecký areál Olomouc - Lazce. Pokud jde o spolupráci s policejním orgánem v této věci, pak jednala pouze se zpracovatelem kpt. Bc. Petrem Foukalem. Jeho případné ovlivnění nemohla rozpoznat. Je pravdou, že měli na věc odlišný názor, nicméně vzhledem k tomu, že řízení nesabotoval, nebyl důvod věc odejmout a přikázat jinému zpracovateli. Pokud jde o názorové neshody, přišlo jí poněkud zvláštní, že kpt. Foukal požádal o osobní konzultaci ihned poté, co věc napadla, přičemž jí sdělil svůj názor, že věc je podle něj na odložení AA. Ten názor držel do poslední schůzky, kdy uváděl, že není shledána subjektivní stránka, že se jedná pouze o pochybení apod. Stručně se vyjádřila k samotnému předmětu podezření v této trestní věci, které je spojováno se Stehlíkovými. Ve věci byl vyžádán znalecký posudek k posouzení jejich podpisu. Svědkyně měla na věc opačný názor než kpt. Foukal, chtěla více prověřit, že informace o vítězi výběrového řízení, zejména jeho kvalifikačních předpokladech a obracech, nebyly pravdivé a že se nejedná pouze o pochybení nebo nedopatření, což se potvrdilo po doložení požadovaných listin. Dále se vyjádřila k trestní věci obv. Ing. Hany Kaštilové Tesařové, kterou na počátku rovněž dozorovala a jejímž předmětem byl prodej domu z majetku města na Třídě Svobody v Olomouci. Problém spočíval v tom, že existovalo více znaleckých posudků od dvou znalců, kteří ohodnocovali dům s velkým znaleckým cenovým rozpětím, a prodej nebyl uskutečněn podle posudku, který byl pro město výhodnější.

Nevzpomíná si, že by v této věci došlo k nějakým nestandardnostem při postupu policejního orgánu.

Svěděk **Mgr. Ladislav Kleisl**, uvedl, že v minulosti pracoval na majetkoprávním odboru Magistrátu města Olomouce a jako svědek vypovídal ve věci obv. Kaštilové, kterou vyšetřoval pan Petrůj. V této věci předával policii nějaké listinné materiály. Pamatuje si na email, který psal náměstkyni Kaštilové a který obsahoval i její odpověď ve vztahu k aktualizaci znaleckého posudku. Pokud jde o jeho diář, který si vede doposud, myslí si, že nebyl žádán o jeho vydání. Vzpomněl si však, že s panem Petrůjem na jednom z osobních setkání řešil, zda se dá poznat, kdy bylo psáno do diáře a jestli by mělo smysl to zkusit i prozkoumat. Dělal si totiž v diáři pracovní poznámky (úkoly apod.), což by mohlo potvrdit jeho svědeckou výpověď. Ptal se na to pana Petrůje, aby se potvrdila jeho pravdomluvnost. S panem Petrůjem se setkal asi 2x, kdy se ho vyptával na podrobnosti z města. Poprvé to bylo na podzim 2014 a podruhé v květnu 2015, kdy byli na obědě v Šumperku.

Svěděk **Mgr. Jaroslav Králík**, uvedl, že jako advokátní koncipient se specializuje na evropské právo vztahující se k dotačním titulům a poradenství k administraci dotačních titulů. Vyjádřil se k trestní věci vedené ohledně pokládky potrubí v Kostelci na Hané a ke konfliktu se společností VHZ Šumperk. V této souvislosti o něm jeho spolustraníci z ČSSD, zejména pan Vlček, prohlašovali, že bude zatčen a nabádali ostatní, aby se s ním nestýkali. Dozvěděl se to od Ing. Zemánka. Důvodem tohoto jeho vyjadřování bylo to, že nepodporoval jejich snahy dostat se zpět do parlamentu.

Svěděk **Ing. Boleslav Krejčíř**, finanční ředitel MJM Litovel, a.s., se vyjádřil k soudnímu sporu, který je veden ohledně vlastnictví domu č. 369 na Horním náměstí v Olomouci, a to mezi společností AG Consult, jejímž vlastníkem je Ing. Šuba, a společností IS Real pana Ing. Kyselého. Ohledně této záležitosti ho v minulosti kontaktoval pan Petrůj. Jeho návštěvu považoval za nestandardní, a proto si jejich rozhovor nahrál. Petrůj mu řekl, že nahlížel do katastru nemovitostí a viděl kupní smlouvu, na jejímž základě přešlo vlastnictví domu ze společnosti AG Consult na Wireles Consult. Uváděl, že prověřují poznatek o tom, že jejich firma by mohla být poškozena, přičemž měl informace o průběhu a délce soudního sporu. Říkal, že se jedná z jeho strany o informativní schůzku na základě poznatku z katastru nemovitostí. Petrůj se ho ptal, zda má od něho očekávat nějakou odezvu. Svědek neví, co očekával, ale k žádné odezvě nedošlo a další kontakt s panem Petrůjem nebyl. Soudní spor se společností IS Real Consulting ohledně vlastnictví předmětné nemovitosti trvá asi 10 let, přičemž podle posledního nepravomocného rozhodnutí soudu by vlastníkem měla být společnost AG Consult.

Svěděk **plk. Ing. Libor Krejčířík**, bývalý ředitel KROK Olomouc, se vyjádřil k jednotlivým obviněným, s nimiž přicházel do styku v rámci výkonu své služby, přičemž Kyselého nezná vůbec. Pokud jde o vztahy pana Kadlece s podnikateli, pak toto bylo předmětem minulých kauz. Ví o tom, že se pan Kadlec znal s Kyselým a Langerem. Jak přesně se stýkali, neví, ale pan Langer byl předsedou nadace Bezpečná Olomouc. Pan Kadlec se znal s Uličným a bývalým vedoucím IMV v Olomouci Petrem Pelíškem. Nemá žádné poznatky o možném nezákonném postupu pracovníků GIBS Olomouc. Pokud jde o KROK Olomouc, zmínil pouze oznámení, které se týkalo HC Olomouc, v němž bylo poukazováno na podjatost pana Kadlece a pana Pelíška, což nechal prověřit na OVK. Spis byl postoupen dozorovému státnímu zástupci a přes pana Pospíška z ÚSKPV byla rovněž vyžádána metodická pomoc a kontrola. Uvedená stížnost byla vyhodnocena jako nedůvodná. Svědek se vyjádřil k osobě Jiřího Rozbořila, s nímž se stýkal nepravidelně v rámci služebních akcí, soukromě se nestýkali vůbec. Dále byly svědkovi předloženy záznamy ze sledování kanceláře Kadlece. K tomuto uvedl, že na záznamu ze dne 20. 11. 2014 řešili organizační záležitosti, bylo to krátce po jeho jmenování do funkce ředitele. Pan Kadlec měl představy, že kraj de facto povede on, což vyplývá i z tohoto hovoru. V tom období přerazdělával tok informací jinak, než tomu bylo za předcházejícího ředitele. Organizační struktura byla taková, že ředitele

zastupuje náměstek pro vnější službu a v nepřítomnosti obou dvou ředitel určí dalšího náměstka. To byla jedna z věcí, která panu Kadlecovi vadila. Debata se týkala i parkovacích míst, což byla ta trojka. K další části záznamu uvedl, že kamarádem Jirkou myslel pan Kadlec zřejmě pana hejtmana Rozbořila. Domnívá se, že pan Kadlec se asi někde potkal na schůzce s panem Rozbořilem a možná se o tom bavili. Kadlec chtěl vědět, zda dostal jako ředitel nějaké zadání v tom smyslu, že by měl někdo na KROK skončit ve funkci apod. Žádné takové zadání samozřejmě nedostal, ale bavili se o tom, jak je z pozice policejního prezidenta nahlíženo na pana Kadlece, a to díky těm nelichotivým kauzám z roku 2013. Jestli pak proběhla nějaká schůzka mezi policejním prezidentem a hejtmanem, to neví. Bývá standardem, že policejní prezident projednává s hejtmany změny ve vedení. Neví, jestli to bylo za účasti ministra, a ten výsledek byl takový, jak tam zaznělo. Dále byl svědkovi předložen záznam ze dne 24. 2. 2015. K tomuto uvedl, že s panem Kadlecem hovoří o kauze Králík. Bylo to den před poradou policejního prezidenta, kde konkrétně byl kontaktován pan Kadlec náměstkem panem Laubem, že na KROK šetří spis k panu Králíkovi. Další den se na to téma bavil s panem policejním prezidentem, kde ho o tom informoval a on mu potvrdil, že o té kauze ví, že se o tom bavili a že šlo jen o informaci, v jaké fázi je řízení. Svědek upozornil pana policejního prezidenta na to, jestli bylo vhodné, aby to řešil pan náměstek Laube a pan Kadlec, neboť pan Kadlec se znal s panem Kyselým a Langerem, takže na to ho upozornil. Později k dotazu uvedl, že to vydedukoval tak, že se to týkalo podnikatele, který je člen ČSSD a neví, co tím kdo sledoval. Měl obavu z nějakého úniku, že by k němu mohlo případně dojít, a proto upozornil pana policejního prezidenta. Pokud jde o debatu o řetězu, pak uvedl, že přímo od pana ministra Chovance slyšel, že je třeba mít a držet pana Kadlece na řetězu. Svědkovi byl předložen záznam ze dne 9. 3. 2015. K tomuto uvedl, že se baví o kauze Marka Nádvorníka a Davida Kaliny z Územního odboru Přerov, kteří byli prověřováni GIBS pro dvojí pobírání mzdy. S Kadlecem uvažovali o možném přeřazení Nádvorníka na místo koordinátora ÚO Olomouc. Z tohoto důvodu žádal Kadlece, aby zjistil u pana Uličného, jaký je aktuální stav věci. Ta konzultace rozhodně nesměřovala k tomu, aby došlo k ovlivnění té věci, ale k tomu, jak to víceméně dopadne, aby mohli rozhodnout tu variantu, že se Nádvorník přesune do Olomouce. Pokud jde o jeho vyjádření cit.: „zajdi s Uličňákem na pivo a zjisti, jak to je...to je citlivé...ale jestli tu nějaká možnost je...“, pak tím v žádném případě nechtěl, aby to bylo ovlivněné, chtěl pouze vědět, jak se věci mají a jakým způsobem se budou vyvíjet. Vždy byl zastáncem toho „padni komu padni“. Dále byl svědkovi předložen záznam ze dne 23. 4. 2015. K tomu uvedl, že předmětem hovoru bylo nějaké jednání u pana Staňka, primátora Olomouce, avšak neví, jaké kauzy se to týkalo. Podle obsahu hovoru to mělo souvislost s tím, že den předtím byli u pana Rozbořila na kraji, kde zaznělo z úst pana hejtmana něco ve vztahu ke kauze města, ale neví přesně co. Pokud jde o jeho vyjádření ve vztahu k této kauze, kdy Kadlecovi doslova uvádí: „...zvolili vhodnou cestu...že vždycky je lepší informovat tu hlavu, že..“ pak neví, kdo byl myšlen hlavou, určitě nedával žádný pokyn někomu něco informovat. Vůbec neví, o jakou kauzu se jednalo ani jaké úkony ze strany policie, to vše bylo v kompetenci náměstka pro trestní řízení. K dalšímu záznamu ze dne 31. 7. 2015 uvedl, že s Kadlecem řeší jeho pozvánku od pana Langerera do nově otevřeného areálu ve Vésce. Uvedené oficiální akce se však neúčastnil. Záštitu nad tím měl pan hejtman, byl tam pozván pan Kadlec, který se toho účastnil. Bylo to v období, kdy byla zproštěna obžaloby paní Kaštilová a on se ptal Kadlece, jestli se o tom bavil s panem hejtmanem, protože z médií ví, že zastával názor, že ten proces byl vykonstruovaný. Tím myslel tedy svůj dotaz na pana Kadlece, zda je hejtman Rozbořil spokojený, že osvobodili Kaštilovou.

Svědék **plk. Mgr. Ilja Krhovský**, bývalý zástupce vedoucího OOK KROK Olomouc, se vyjádřil k vzájemným vztahům na pracovišti a k osobám obviněných Kadlece a Petruje.

Svědék **MUDr. Mgr. Ivan Langer** uvedl, že Ivan Kyselý je jeho dlouholetý osobní přítel, klient jejich advokátní kanceláře a obchodní partner. Karla Kadlece považuje za policistu tělem i duší, který si svým pracovním přístupem způsobil mnoho nedorozumění, případně konfliktů. Osobně zná rovněž i Jiřího Rozbořila, kterého považuje za nejschopnějšího

hejtmana Olomouckého kraje v historii. Dále uvedl, že se od roku 1996 zabývá problematikou vnitřní bezpečnosti, a to jako poslanec, posléze ministr vnitra, následně jako zakladatel a předseda správní rady Vysoké školy CEVRO Institut, z.ú., a také jako zakladatel a předseda správní rady nadace Bezpečná Olomouc. Z tohoto důvodu má tedy vazby na policisty nejen Olomouckého kraje. Osobně zná Ivana Bílka, bývalého ředitele GIBS, plk. Pelce, bývalého ředitele IMV ČR i jeho náměstka Brunclíka. Dlouhodobě zná rovněž JUDr. Martina Majora, MBA. Pokud jde o Karla Kadlece, s tímto se stýkali relativně často, jejich vztah formuloval jako osobní, přátelský, profesní a odborný. Na dotaz, zda mu jmenovaný předával nějaké informace z aktuálních trestních řízení, uvedl, že neumí odlišit, co je aktuální trestní řízení od toho, co se obecně povídalo a psalo v médiích. Častokrát měl pocit, že se spíše táže na jeho názor a snaží se získat informace. Vyloučil, že by mu předával nějaké spisy, nebo něco takového. Ke kauze Toda Ibex uvedl, že je akcionářem akciové společnosti IS Moravia Real, která je 100% vlastníkem společnosti Toda Ibex. V této věci rozhodl Okresní soud v Olomouci v civilním sporu a dal jejich společnosti za pravdu v tom, že než se stala vlastníkem, došlo k porušení zákona při pronájmu nemovitosti. Kyselý mu mohl předat informace pocházející od Karla Kadlece, nejednalo se však o informace, které by považoval za informace pocházející z trestních řízení. Stejně tak mu žádné takové informace nepředával ani Pospíšek, kterého zná ještě z doby, kdy byl vedoucím ÚO v Šumperku. Svědkovi byl předložen záznam ze schůzky s Ing. Ivanem Kyselým ze dne 22. 12. 2014 v restauraci, k němuž se nedokázal blíže vyjádřit. Stejně tak se nevyjádřil ani k dalším předloženým záznamům o schůzkách Kyselého s Kadlecem. Tomáše Uličného osobně nezná a neví, zda to jméno registroval před tím, než bylo publikováno v rámci této trestní věci. K osobě Ing. Hany Tesařové Kaštilové uvedl, že působila na radnici jako náměstkyně a historicky s ní měl spor, kdy řešili Muzeum olomoucké pevnosti a pronájem korunní pevnosti od statutárního města. Není si vědom toho, že by se s Kyselým nebo Kadlecem bavil o její trestní věci. Kyselý ani Kadlec na něj neměli žádné požadavky týkající se personálního obsazování míst u PČR či GIBS. Společnost HOPR TRADE zastupovali v daňovém řízení, kdy byl v kontaktu s majitelem Hoškem a ředitelem Vrzaem. V rámci komunikace mu říkali, že je vydírá bývalý policista Kolínský, a chtěli pomoci. Jediné, co udělal, bylo to, že dal panu Hoškovi nebo panu Kadlecovi číslo na ně. Nikdy však nedoporučoval kpt. Tichého ani plk. Nasswettera a neorganizoval žádné účelové podávání trestních oznámení.

Svědék **plk. Mgr. Tomáš Lepka**, bývalý vedoucí expozitury ÚOKFK Ostrava, uvedl, že ze své profesní činnosti zná Kadlece a Petrúje. Z operativních zdrojů se k nim dostávaly informace o schůzkách Kadlece s podnikatelem Kyselým a také o jeho vztazích do politiky, konkrétně na pana Ivana Langera. Stejně tak získal informace o tom, že Kadlec se stýká s Uličným, který byl dříve jeho podřízeným. Měli se spolu potkávat i v době, kdy měla GIBS prověřovat údajná oznámení na Kadlece. Se jmenovaným se rovněž pravidelně stýkal jeho nadřízený plk. Jach, který tak plnil tehdejší pokyn policejního prezidenta o pravidelných koordinačních setkáních mezi představiteli krajských ředitelství a útvarů s celostátní působností. Není mu známo, co spolu probírali, těch schůzek bylo několik. Plk. Jach mu nesdělával, o čem jednali, nevybavuje si žádnou závažnou informaci, která by z jejich jednání vzešla a o které by ho informoval. Sám svědek upozorňoval plk. Jacha na možná rizika, která souvisejí s případným sdělením informací panu Kadlecovi, což opíral o výše uvedené interní informace o jeho vztazích mimo policii. Předpokládá, že plk. Jach dostatečně vážil, jaké informace může případně sdělit a v jakém rozsahu. Při uvedené spolupráci s krajským ředitelstvím rozhodně nesdělovali konkrétní věci z konkrétních kauz a už vůbec ne skutečnosti, že se bude zahajovat trestní stíhání. Tyto informace se nesdělávaly ani v rámci útvaru. V případě plánované realizace se sděloval pouze termín, kdy je požadována součinnost krajského ředitelství. Svědek v závěru uvedl, že na jejich pracovišti se setkávali s osobami, které přicházely s poznatkami o tom, že některé trestní věci, které spadaly do věcné příslušnosti krajského ředitelství, nebyly objektivně řešeny, a to z důvodu určitých vazeb, a to nejen pana Kadlece, ale i pana Skříčila apod. Mělo se jednat o kontakty na podnikatelské subjekty. Konkrétně uvedl případ, který se týkal HC Olomouc, kdy ten subjekt uváděl, že poté, co učinil podání na místně příslušné policejní součásti, tak o tom podání údajně

neprodleně věděl Kadlec. Tyto informace monitorovali, ověřovali jejich validitu a následně podle toho přijímali opatření ve vztahu ke sdílení informací pracovníkům krajského ředitelství.

Svědék **JUDr. Martin Major, MBA**, uvedl, že pana Kyselého zná asi 10 let, párkrát spolu byli na pivu. Pana Kadlece zná služebně, několikrát zastupoval krajského ředitele na bezpečnostních radách či podobných akcích, párkrát ho viděl ve VIP sektoru na sportovních utkáních. Petruje zná pouze služebně, kdy ho vyslyšel v několika trestních věcech. Pana Rozbořila zná od jeho počátků v komunální politice, kdy ještě pracoval ve Fakultní nemocnici Olomouc. Setkávali se často na různých akcích, kdy zastupoval kraj. Svědek působí v samosprávě od roku 2006 buď jako náměstek primátora či jako primátor města. Po určitou dobu byl členem statutárního orgánu akciové společnosti Aquapark Olomouc, stejně jako pan Rozbořil. Policie se zajímá o výstavbu aquaparku od roku 2013, kdy si poprvé z radnice vyžádala nějakou dokumentaci a následně v prvním pololetí roku 2015 si vyžádala dokumentaci týkající se aquaparku od samotného počátku až do současnosti. O prováděném šetření se dozvěděl ze samotné žádosti policie o součinnost při prověřování. Je pravdou, že někdy před prázdninami 2015 se dozvěděl od Kyselého, že s aquaparkem je nějaký problém a že se prý policie zajímá o jeho účet v bance. Tato informace ho nejdříve vylekala a naštvála, byla pro něj překvapivá. Ta schůzka s panem Kyselým byla v květnu či červnu 2015 v restauraci Potrefená Husa, bylo mu sděleno, že se policie zajímá o jeho účet, kolik má uloženo v Komerční bance, a že si má peníze vybrat, což neudělal. Kyselý věděl hodně o jeho finanční situaci, např. že málo využívá bankovní kartu. Znal celkový zůstatek, ale byl v tom zmatek, takže ta informace byla nepřesná. Věděl o jeho vkladu přes vkladový terminál Komerční banky ve výši 250.000 Kč, což bylo někdy počátkem roku 2015. Věděl i o tom, že se jednalo o dva vklady. Pokud jde o celkovou částku 3,5 mil. Kč, o které hovoří Kadlec na schůzce s Kyselým dne 21. 5. 2015, pak tato v součtu odpovídá, takovou celkovou částku měl rozvrženou na různých produktech v KB. Svědek byl seznámen s další částí debaty na této schůzce, kdy měl Ing. Kyselý sdělit, že v souvislosti se svědkem mluvil s Ivanem Langrem a ten si chválil, že svědek je nyní přitulný, komunikuje, bude dělat úplně všechno. K tomuto svědek uvedl, že se s Ivanem Langrem setkává pravidelně, je to jeho kolega z ODS, řešili spolu pouze vztahy týkající se nadcházejících voleb. Ivan Langer nepotřeboval žádné diskrétní informace, aby ho přesvědčil, vždy jednal korektně. Netlačil na něj žádnou informaci. Pokud jde o Kyselého a jeho obchodní vztahy s městem, tak k tomu nepotřeboval žádnou pomoc. To, že koupil hodně nemovitostí, není dáno jeho komunikací s městem, ale tím, že dal vždy nejvyšší cenu a disponuje velkými financemi. Svědek uvedl, že prozatím má pouze informace, že Kyselý měl detailní přehled o jeho účtech. Pokud se ukáže, že záměr byl ho z nějakého důvodu vydírat, podnikne další právní kroky. Ivan Kyselý se o politiku nezajímal. Ivan Langer se o ni naopak intenzivně zajímá dodnes, myslel si, že spolu komunikovali rovně a férově, nyní přemýšlí, kde je pravda, nechce dělat ukvapené závěry a podávat trestní oznámení. O vzbáech Ing. Kyselého na funkcionáře KROK nic neví. Párkrát viděl Kadlece ve VIP fotbalu a jednou na otevření hotelu Véska.

Svědék **Mgr. Petr Mazálek**, státní zástupce KSZ v Brně, se vyjádřil k výkonu dozoru ve věci podezřelého Jaroslava Králíka, která byla postoupena z VSZ v Olomouci a byla původně prověřována policejním orgánem ÚOOZ. Věc někdy v únoru 2015 převzalo KROK a byla přidělena kpt. Dvořákové, která postupovala velice pečlivě, odborně a rychle. V průběhu června mu sdělila, že věc s ohledem na získané důkazy hodlá odložit podle § 159a odst. 1 tr. řádu, a to ve lhůtě do konce června 2015. Následně mu telefonicky sdělila, že spis si vyžádal její nadřízený Petruj s tím, že má v této věci nějaké nové poznatky, které je třeba ještě před odložením prověřit. Dokonce mu pak přišla od Petruje žádost o prodloužení lhůty, která byla zdůvodněna novými poznatky. Pokud si vybavuje, mělo jít o poznatky, které byly vedeny na ÚO Šumperk a o informace od osoby spolupracující ve prospěch policejního orgánu. Následně telefonicky kontaktoval Petruje a dotazoval se ho na podrobnosti tohoto informátora. Petruj mu sdělil, že také bylo doručeno anonymní oznámení související s činnostmi pana Králíka. To oznámení mu nakonec kpt. Dvořáková předložila, jednalo se o

podezření z jiné trestné činnosti, s tímto to nesouviselo. Bylo dohodnuto, že se tento poznatek prověří samostatně. Následně tedy došlo k odložení věci, přičemž pravomocné usnesení přezkoumal na podkladě předloženého spisového materiálu a shledal jej zákonným.

Svědék **Ing. Jan Michel**, bývalý vedoucí GIBS Ostrava, se vyjádřil k personálním vztahům na pracovišti GIBS v Olomouci, zejména osobním problémům mezi pplk. Netušilem a Uličným, což pramenilo z kauzy údajně neoprávněného čerpání FZP ve věci pana Kadlece. Svědek stručně popsal vývoj obou trestních věcí, přičemž postup GIBS považuje s odstupem doby za zvláštní s tím, že mohl být i účelový. Jednalo se zejména o přidělení spisu pana Kadlece k došetření do Hradce Králové. Podle jeho názoru to měla dělat Praha a více se tomu věnovat, neboť Hradec na to neměl kapacitně, aby tento spis řádně rozpracoval. Pan Netušil tam navrhoval nasazení operativních úkonů, které však nebyly provedeny. Pokud jde o pana Kadlece, s tímto se poprvé setkal v roce 2007, kdy ho informoval bývalý ředitel Pelc, že tento policista má nastoupit k IMV do Ostravy. Poté kontaktoval Kadlece, který mu řekl, že do Ostravy z rodinných důvodů nastoupit nemůže a že si to zařídí jinak. Po nějaké době nastoupil do Olomouce, což si zařídil přes bývalého ministra vnitra pana Langeru, který nařídil řediteli inspekce Pelcovi, aby volnou tabulku přesunul do Olomouce. Tento personální postup byl za účelem toho, aby po vzniku KROK se mohl ucházet o místo náměstka pro SKPV. Myslí si, že to byla dohoda mezi panem Langerem a Kadlecem, kteří jsou přátelé. Pana Kyselého nezná a neví, zda v souvislosti s jeho osobou GIBS zpracovávala nějaký spis. Doposud se neseťkal s tím, že by někdo na pracovišti GIBS nahlížel do spisů týkajících se jiných věcí vedených jinými útvary policie, které byly GIBS toliko zapůjčeny za účelem výkonu kontroly jejich pravomoci, nikoli postoupeny k vedení dalšího trestního řízení. Svědek se dále vyjádřil, za jakých okolností byly vůči jeho osobě a osobě pana Netušila prováděny zkoušky spolehlivosti.

Svědčyně **Mgr. Ing. Miroslava Müllerová**, bývalá vedoucí 1. oddělení HK ÚO SKPV Olomouc, se podrobně vyjádřila zejména k osobám Kadlece a Petruje, kteří v té době byli jejími podřízenými. Petruj patřil mezi nejlepší pracovníky jejich oddělení, byl bystrý, klidný a o práci s rozvahou přemýšlel. Kadlec měl jinou povahu. Zřejmě počátkem jejich kariérních problémů byl rozhovor s Kadlecem při příležitosti jeho odchodu z HK na IMV. Tehdy mu otevřeně řekla, že mu přeje hodně štěstí a hlavně, ať začne pracovat, protože se ještě neseťkala s línějším policistou. Tento jejich závěrečný pohovor ho popudil, protože od té doby ji již nepozdravil. Skutečnost, že byl následně Kadlec ustanoven do funkce náměstka KROK pro SKPV, byla pro mnohé překvapivá, neboť jmenovaný nebyl nikdy vedoucím, ani týmu nebo skupiny, vždy byl řadovým pracovníkem a dostal funkci, kde měl velet stovkám lidí. Poté, co byl Kadlec ustanoven do funkce, zjistila, že zasahoval do spisu vedeného na jejich oddělení. Jednalo se o citlivý spis, který vedl komisař Sedláček a týkal se odprodeje nemovitého majetku města panu Miroslavu Barnetovi. Ve věci byli vyslýcháni jednotliví zastupitelé města, přičemž v průběhu těchto výslechů bylo zjištěno, že disponují informacemi ze spisu, konkrétně obsahem výpovědi jiného zastupitele. Náhledem do systému ETR zjistili, že do spisu nahlížel a dokonce tiskl výpovědi zastupitelů Karel Kadlec. V této záležitosti podávala podnět GIBS nebo IMV, přičemž následně neformálně zjistila, že věc měla být údajně založena „AA“, neboť náměstek je oprávněn nahlížet do všech spisů a ničeho se tak nedopustil. Tato událost zřejmě souvisela s tím, že dne 1. 8. 2010 byla odvolána z funkce HK, přestože vůči ní nebyly žádné negativní poznatky, kdy přešla do pozice řadového vyšetřovatele a asi po třech měsících jí funkcionáři ÚO řekli, že mají zadání od pana Kadlece pořádně jí zatopit a zbavit se jí. Doporučili jí proto někam odejít, načež přijala nabídku na místo vedoucího OOP v Moravském Berouně.

Svědék **pplk. Mgr. Jiří Musil**, vedoucí ÚO Olomouc, se vyjádřil ke služebním vztahům s Mgr. Kadlecem, který ze své pozice metodicky i personálně ovlivňoval chod územního odboru. Pokud jde o přidělování spisů jednotlivým zpracovatelům ÚO, toto mají rozdělené s kpt. Kubákem. Vzpomíná si na trestní oznámení pana Kadlece pro pomluvu, kdy tato věc měla

být z pokynu státního zástupce vedena na jejich ÚO. S tímto pokynem státního zástupce se neztotožnil, avšak respektoval ho. Je možné, že právě v této věci po něm Kadlec požadoval, aby osobně vedl prověřování, ale na detaily si nevzpomene. Nelíbilo se mu to, tušil, kam to může vyústit a nechtěl, aby se na tom jejich policisté podíleli. Skutečně tam viděl příslušnost GIBS a nechtěl spadnout do nějakého soukolí her, příběhu, který nepříslušel na územní odbor. Právě v takových případech spoléhal na zkušeného vedoucího jejich oddělení npor. Marcela Chmelinu.

Svěděk **PhDr. Martin Nasswetter**, se vyjádřil ke svému služebnímu poměru a pozicím, které zastával u Policie ČR, přičemž po celou dobu se zabýval vyšetřováním násilné trestné činnosti. Po vzniku KROK byl novým vedoucím OOK plk. Šamšula, který byl přesvědčen o tom, že bude dělat náměstka pro SKPV, což měl mít slíbeno od tehdejšího ředitele plk. Skříčila. Na místo svého zástupce si vybral pana Adama. Jejich následné snahy o odstranění pana Kadlece z funkce náměstka vyvrcholily poradou OOK, která probíhala běžným způsobem. Druhého dne se však na ranním sezení objevil nějaký pamflet, který poslal na OVK. Pak se rozběhlo vyšetřování na GIBS a nějak to skončilo. Pan Šamšula odešel do civilu a na jeho místo bylo vypsáno výběrové řízení, které svědek vyhrál. Vzápětí odešli pánové Adam, Schejbal, Zapletal a Lisický na pracoviště UOOZ v Holešově, kde byl vedoucím pan Komárek. Toho považuje za člověka schopného úplně všeho. Svědek se dále vyjádřil k šetření, které vedla GIBS k jeho synovi a rodině, a k šetření NBÚ ohledně jeho prověrky pro stupeň utajení D, což byl nutný předpoklad pro výkon jeho funkce. Vzhledem k tomu, že prověrka mu byla udělena na poslední chvíli před uzavřením nabídkového řízení na funkci vedoucího odboru, byl tak vyřazen ze hry a přešel na ekonomické oddělení. Nabyt tak dojmu, že nyní projednávaná věc sloužila k jejich odstranění ze strany bývalých členů jejich odboru a pana Komárka. Vždy se snažil o objektivní šetření, nikdy žádnou trestnou činnost nepáchal a takto si konec své kariéry nepředstavoval. Pana Kyselého nezná, pana Rozbořila zná pouze jako hejtmana. Pan Kadlec se podle jeho názoru skutečně snažil, aby SKPV pracovala, snažil se vytvářet podmínky pro práci, byl uznalý a pod jeho vedením se dobře sloužilo. Neví nic o žádném úniku informací z trestních řízení vedených KROK ani o vazbách pana Kadlece na Kyselého a Langeru. Osoby Hošek a Vrzal nezná, avšak vzpomíná si, že jednou mu pan Kadlec říkal, že má informaci o nějakém vydírání či přípravě nějakého násilného deliktu na nějakém člověku s tím, že mu dal na něj telefon a že ten člověk se s ním spojí. Ten člověk však nevolal a nekontaktoval ho. Svědek dále uvedl, že bezprostředně po realizaci této trestní věci dne 16. 10. 2015 přišla na mobilní telefon jeho podřízeného kpt. Mgr. Šípala, který předtím užíval pan Adam, gratulační zpráva od osoby jménem Ervín. Svědek si tuto zprávu vyfotil do svého mobilu a předložil ji u výslechu. Dále se vyjádřil k současnému působení policistů, kteří předtím odešli do Holešova.

Svěděk **Bohdan Nerušil** se vyjádřil ke svému působení ve funkci předsedy občanského sdružení HC Olomouc, ke svým vztahům s panem Kadlecem a Fürstem a trestním oznámením, která ohledně hokeje podával na policii. Pan Kadlec byl velký kamarád s panem Fürstem. Nemá konkrétní informace o tom, že by se Kadlec měl angažovat v těch trestních věcech, které vznikly na základě jeho trestních oznámení, ale všechny indicie nasvědčují tomu, že to tak je, že Fürstovi pomáhá. Jako jeden z důvodů uvedl např. rozhovor pana Fürsta v Deníku Sport, kde uváděl, že kauza vyvedení hráčů byla policií odložena, avšak uvedené usnesení bylo vydáno až 10 dnů po tomto rozhovoru. Nepodával žádné anonymní oznámení ani oznámení na možné zneužití dotací od kraje či města v hokejovém klubu. Dále se vyjádřil ke sporu s panem Fürstem, které se týkaly společnosti EBERTrade a kde byl trestně stíhán a následně zproštěn obžaloby.

Svěděk **Ing. Petr Netušil**, bývalý příslušník GIBS Olomouc, se vyjádřil k průběhu jeho šetření proti osobám plk. Kadlece a Kyselého pro podezření z ovlivňování spisového materiálu, který byl veden na KROK Olomouc v souvislosti s domem na Dolním náměstí v Olomouci. Tento spisový materiál mu v dubnu 2012 přidělil tehdejší nadřízený plk. Uličný. V této věci provedl operativně pátrací činnost a kontaktoval plk. Hanáka, tehdejšího

vedoucího OHK KROK, který mu potvrdil operativně zjištěné informace o tom, že Kadlec má nějaký zájem na výsledku šetření předmětného spisu a poukazoval na to, že Kadlec vstupuje do ETR o víkendu a zjišťuje informace ze spisu. Kadlec měl být v té věci aktivní a dávat nějaké pokyny v prověřování, o čemž plk. Hanák sepsal záznam a vložil ho do spisu. Za to pak dostal od Kadlece negativní událost, neboť s obsahem úředního záznamu nesouhlasil a požadoval jeho opravu. Nechtěl být s tím samotným šetřením jakkoli spojován. O těchto zjištěních informoval svého nadřízeného Uličného, včetně toho, že u policie panuje názor, že pokud věc bude prověřovat GIBS Olomouc, nic se nezjistí a Kadlec bude mít přístup k informacím z jeho šetření. Uličný se spojil s plk. Michlem, vedoucím celého oddělení, a s ním se dohodl, že za něj bude provádět kontrolní činnost nad uvedeným spisem. Po několika dnech mu Uličný sdělil, že ho kontaktoval Kadlec a dotazoval se ho na prověřování jeho osoby, o čemž se měl dozvědět od plk. Hanáka. Asi za týden mu byl spis z pokynu plk. Brunclíka odebrán. V listopadu 2012 byl následně obviněn z trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby a byl zproštěn výkonu služby. V soudním řízení bylo konstatováno, že se trestného činu nedopustil a v dubnu 2014 se vrátil zpět do služby na GIBS. Samotný soud konstatoval, že Kadlec v rámci prověřování spisu šetřeného na KROK prováděl nestandardní kroky, nicméně GIBS šetření jeho kauzy ukončila uložením „AA“, kdy v tomto opatření byla pouze popsána oprávnění, na základě kterých může Kadlec postupovat a požadovat provedení úkonů v rámci prověřování. Nikdo se však v rámci dalšího šetření nezabýval otázkou jeho propojení s panem Kyselým. Pana Petruje nezná, od kolegů z GIBS Olomouc ví o tom, že jmenovaný byl jedním z iniciátorů petice směřující proti jeho osobě. Svědek rovněž popsal pracovní vztahy na pracovišti GIBS Olomouc. Po svém návratu se od kolegů Dohnala a Dibaly dozvěděl o tom, že měl být na pracovišti šetřen nějaký podnět od Ivana Kyselého, na jehož základě měly být stahovány spisy z KROK, které měly být Kyselému zpřístupněny. V této souvislosti zmiňovali Uličného a Pokorného, ale neví, který z nich měl spisy zpřístupnit. Nepátral po tom, neboť neměl zájem dostat se do dalších existenčních problémů.

Svědék **Martin Novotný** uvedl, že někdy na jaře 2015 mu hejtman Rozbořil říkal, že na něj policie něco chystá, že vyšetřují aquapark, kde byl předkladatelem jednoho z materiálů a bude to něco podobného jako s Hanou Tesařovou. Tomuto sdělení zprvu nepřikládal nějakou důležitost. Asi po měsíci byl opět v Olomouci a dozvěděl se, že policie učinila nějaký úkon na radnici a vyžádala si dokumenty k aquaparku. Lidé z politického vedení města říkali, že podstatou toho vyšetřování má být záležitost týkající se navýšení akcií ve společnosti Aquapark, a.s. Z tohoto popudu si vytiskl z veřejných zdrojů veškeré listiny a tím si ujasnil historický vývoj přípravy těch materiálů. Skutečně spolupodepsal jeden z materiálů, které se týkají této problematiky, avšak na tom procesu se podílela celá řada členů rady města z různých politických subjektů. Ta záležitost není dořešena do dnešní doby a ty úkony dokončí až politická reprezentace, ve které dnes již nepůsobí. Po realizaci v nyní projednávané věci zjistil z veřejných zdrojů, že tato záležitost městských akcií měla být předmětem rozhovoru mezi Kyselým a Kadlecem a v těch rozhovorech mělo být řešeno, jak to vyšetřování vést, koho v něm případně pokrýt a podobně. V této souvislosti považuje za naprosto nepřijatelné, aby takové záležitosti řešil s vysokým představitelem policie podnikatel, který nemá k policii žádný vztah. Ze stejných zdrojů zjistil, že předmětem rozhovoru těchto osob bylo i trestní řízení vedené proti jeho bývalé náměstkyni Haně Kaštilové Tesařové, v němž se jako svědek účastnil jak vyšetřování této kauzy, tak i soudního jednání, přičemž po celou dobu měl pochybnosti o tom, zda je vyšetřování vedeno nestranně. Svědek se dále vyjádřil ke svému působení ve statutárních orgánech města a ve společnostech, v nichž mělo město majetkovou účast. Uvedl, že užívá vozidlo zn. BMW 530d, RZ 5M7 7202, které pořídil na leasing. Dále se podrobněji vyjádřil k jeho vztahům s Langerem, které byly po dlouhou dobu korektní, k jejich zhoršení došlo kolem roku 2010, kdy pan Langer nebyl zvolen do poslanecké sněmovny a posléze se občas utkali ve vnitrostranických volbách, kdy oba usilovali o stejné pozice ve straně. Tato skutečnost jejich vztahy narušila, ale stále je považoval za korektní. Svědek se dále vyjádřil, v čem spatřuje nestandardnost trestního řízení proti paní Kaštilové. Bylo to jednak z toho důvodu, že

informace o tom, že bude probíhat vyšetřování prodeje Polygrafického učiliště a že bude mít paní Tesařová problém, se objevila dříve, než byly provedeny jakékoliv úkony v tomto trestním řízení. Další skutečností byla cena nemovitosti, za kterou byla prodána, která se nijak nevymykala prodejům podobných nemovitostí z předmětných let. Zároveň věděl o existenci několika dalších znaleckých posudků na tuto nemovitost, které byly v úrovni onoho realizovaného prodeje. Jediný znalecký posudek, který se vymykal z této úrovně, byl znalecký posudek policie. Na základě dotazu policie, zda se město připojí k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, rozhodla rada města o vypracování vlastního znaleckého posudku, což bylo vedeno i motivací, aby nebylo nikomu lidsky ublíženo. Tento znalecký posudek vyšel opět na úroveň podobnou tomu realizovanému prodeji. Jeho pochybnosti o korektnosti vedeného řízení pak posílila další skutečnost, kdy policie se začala zabývat tím, zda rada města v důsledku pořízení tohoto znaleckého posudku nezpůsobila městu škodu, což považuje za naprosto neuvěřitelné, neboť se jedná o autonomní rozhodnutí samosprávy, do kterého nikdo jiný nemůže zasahovat.

Svěděk **Michal Oborný**, místostarosta města Šternberk, uvedl, že dříve působil 12 let u Policie ČR, a to na obvodním oddělení, kde byl nakonec vedoucí. Do civilu odešel v roce 2000. Z té doby zná Petrůje i Kadlece, neboť spolu studovali v Olomouci na pedagogické fakultě. Pana Kyselého potkal snad dvakrát na nějaké společenské akci, pana Rozbořila zná z prostředí ČSSD, neboť je místostarostou za ČSSD ve Šternberku, takže jsou v kontaktu stále, jejich vztah je přátelský. Vyjádřil se k trestní věci bývalého ředitele Městské policie Šternberk Pavla Pospíšila, která spočívá ve zpronevěře finanční hotovosti z parkovacích automatů, a dále k prověřování, které se týká prodeje pozemku města Šternberk jeho osobě, kdy v této věci vypovídal na ÚO SKPV OHK v Olomouci. Svědek dále vypověděl k průběhu výběrového řízení na nového ředitele Městské policie Šternberk, kterým se stal pan Šamšula. S panem Kadlecem neměl nikdy žádné neshody. Pokud jde o šetření toho prodeje pozemku, tak na jeho počátku bylo dožádání Petrůje z KROK Olomouc, které se dotazovalo na metodiku prodeje. Neví, kdo byl iniciátorem tohoto šetření.

Svěděk **Ing. Stanislav Orság**, starosta města Šternberk a zastupitel Olomouckého kraje, uvedl, že z obviněných zná pana Kyselého a pana Rozbořila, s nímž má blízké názory na vedení Olomouckého kraje, jejich vztah je kladný, nemají žádné rozpory. Dále se zná s Langerem z oblastního sněmu ODS, jednou ho i navštívil na vysoké škole CEVRO. Svědek se dále podrobně vyjádřil k osobě Pavla Pospíšila, bývalého velitele Městské policie Šternberk, a jeho trestní věci týkající se zpronevěry finančních prostředků, což bylo zjištěno až následnou hloubkovou kontrolou. Policie prověřovala i jeho případnou roli při řízení městské policie, zda nemohlo dojít k porušení kontrolních mechanismů a byli prověřováni i někteří pracovníci městského úřadu. Vše se však vyřešilo a policie se spokojila s jeho vysvětlením. Vyjádřil se k výběrovému řízení na nového ředitele Městské policie Šternberk, které vyhrál pan Šamšula. Nezaznamenal žádné pokusy o ovlivnění tohoto výběrového řízení, pouze přišly nějaké anonymní dopisy, které se týkaly předchozího působení pana Šamšuly u policie. Dále se vyjádřil k prověřování policie, které je vedeno ohledně prodeje městského pozemku panu Obornému, který je v tomto řízení podezřelou osobou, resp. celé zastupitelstvo, které to schválilo. První podnět přišel z KROK a byl podepsán Petrůjem. Následně se věcí zabývala okresní policie Olomouc, která si vyžádala příslušné dokumenty a podání vysvětlení. To šetření probíhá někdy od srpna 2015 a je velmi důkladné.

Svěděk **mjr. Mgr. Radek Otáhal**, vedoucí oddělení kybernetické analytiky KROK Olomouc, se vyjádřil k osobám Kadlece a Petrůje a celkovým vztahům na pracovišti OHK, kde v té době působil. Z jednotlivých zájmových kauz má pouze obecnou povědomost o trestní věci vedené proti Ing. Haně Tesařové Kaštilové, kterou zpracovával přímo Petrůj. O tomto spise se dozvěděl více poté, co mu byl ze strany nadřízeného přidělen poznatek, který z toho spisu vyplynul a týkal se prověření možného podezření ze spáchání trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku. Byl vyzván k vyhotovení záznamu o zahájení úkonů trestního řízení s tím, že dozor bude provádět Mgr. Němec, který prováděl dozor nad

původním spisem. Následně provedl prověřování a vyžádal vysvětlení od všech členů rady města. Aby byl v obraze, chtěl se podívat i do původní věci vedené Petrujem, což mu však nebylo umožněno. Obdržel pouze popis znaleckého posudku, který měl být vyhodnocen jako sporný a zbytečný a rovněž nějaké zápisy rady města, které podchycovaly jednání rady ohledně vypracování tohoto posudku. V rámci prováděných výsledků se ho spousta radních dotazovala, proč se krajský článek policie zabývá takovou bagatelní trestní věcí. Druhým zpracovatelem této věci byl kpt. Páleník, který měl dohlédnout na provedení případného finančního šetření. Svědek dále uvedl, že někdy v polovině roku 2016 mu byl přidělen spis týkající se aquaparku, po jehož nastudování zjistil, že řízení bylo vedeno ve dvou oblastech, přičemž i zde směřovalo podezření, že možným pachatelem jednání by mohl být JUDr. Martin Major, který byl i iniciátorem vyžádání znaleckého posudku v předchozí trestní věci. Prověřování pak dokončila kolegyně kpt. Číhalová, která věc odložila. Považoval za zvláštní, že u vyžádaného finančního šetření se nějak měnily a doplňovaly osoby, vůči nimž mělo být finanční šetření provedeno, myslí si, že tam nějakým záhadným způsobem bylo doplněno právě jméno JUDr. Martina Majora.

Svědék **Ing. Bc. kpt. Josef Páleník**, vrchní komisař OHK KROK Olomouc, uvedl, že jako vedoucí výnosů je specialistou na provádění finančního šetření. O provedení finančního šetření rozhodují jednotliví zpracovatelé spisů po schválení státním zástupcem, z vedení policejního orgánu o tom nikdo nerozhoduje. V trestní věci Aquapark Olomouc prováděl finanční šetření třikrát. První žádost byla na 4 osoby, pak se doplňoval pan Major a pak se doplnily žádosti na pana Novotného. Tento spis zpracovával kpt. Polák a jeho vedoucí odbor Petruj. Na pana Majora nebyla písemná žádost, takže ho měl na žádosti dopsaného pouze tužkou. Nevzpomíná si, jaké konkrétní skutečnosti byly k jeho osobě zjištěny. V rámci pokračování výpovědi byl svědek seznámen s výpovědí kpt. Poláka, který mj. uvedl, že ho měl svědek pozvat do své kanceláře a ukazovat mu nějaký videozáznam. Svědek uvedl, že je to možné, byl to záznam z Komerční banky, na němž pan Major v listopadu 2014 vkládal částku 250.000 Kč. Ten záznam je součástí spisu, avšak je to z jiného období, než mělo dojít ke spáchání trestné činnosti, proto se to ani neobjevilo v té závěrečné zprávě. Tomuto záznamu nepřikládal žádný význam. Neví, zda o tomto záznamu říkal Petrujovi, většinou se spolu o práci nebavili, probírali osobní věci. Je možné, že seděl v jeho kanceláři, když ten záznam na CD vytěžoval. Nedokázal vysvětlit, jak se Kadlec mohl dozvědět o dílčích výsledcích finančního šetření a o tom, že Major ukládal tuto částku.

Svědék **Mgr. Josef Palíšek**, vedoucí oddělení práva a kriminalistiky VPŠ a SPŠ Holešov, uvedl, že mu byla nepřímo některými funkcionáři krajských ředitelství i Policejního prezidia, včetně pana Kadlece, nabízena možnost účastnit se výběrového řízení v rámci těchto součástí. Měl se účastnit výběrového řízení na ÚSKPV, což konzultoval s panem Pospíškem a Laubem. Uvažoval rovněž o GIBS, což konzultoval s panem Kadlecem, další kroky však činil sám. Jmenovaný mu žádné místo u GIBS nenabízel, pouze to s ním konzultoval, není mu známo, že by to jakkoli ovlivňoval. Při jedné schůzce mu Kadlec říkal, že budou volná místa u ÚOKFK a jestli má zájem se o ně ucházet. Zcela určitě o tom neuvažoval.

Svědék **František Pavlík**, se vyjádřil k okolnostem prodeje domu na ulici Michalská 2 v Olomouci a na to navazujícím problémům, které ho provází dodneška. Uvedený dům měl od města v nájmu a byla v něm provozována cukrářská výroba pro kavárnu Mahler a dietní jídelna v restauraci U Kejklíře. V tomto domě provedl jako jeho nájemce nákladnou rekonstrukci, přibližně za 11 mil. Kč. Vedení radnice ho tenkrát ubezpečovalo, že tento objekt nebudou vůbec prodávat, označovali to jako rodinné stříbro. Na základě nájemní smlouvy z roku 2002 se s městem domluvili, že by tu zbývající investici přibližně v částce 6 mil. Kč spláceli zápočtem proti úhradám nájemného, přičemž ho opět ubezpečovali o tom, že nemovitost se nebude prodávat. V roce 2009 však došlo k prodeji nemovitosti za částku 41,5 mil. Kč společnosti Toda Ibex, za kterou fakticky stál pan Kyselý. Nebylo mu jasné, proč zaplatil za nemovitost o 5 mil. Kč více, než byla vyvolávací cena, když tam nebyl další zájemce. Posléze se dozvěděl z novinového článku, že město mělo kupujícímu přislíbit

vrácení částky 5,5 mil. Kč, což měla být kompenzace za břemeno z nájemní smlouvy. Myslí si, že Kyselý koupil nemovitost příliš drahou a že ty peníze přislíbené od města nedostal a z tohoto důvodu začal všemožnými cestami uplatňovat nátlak na jeho firmu. Ve věci probíhá civilní spor ohledně nájmu a výše technického zhodnocení stavby. Tuto věc šetřila i policie, byl vyslýchán JUDr. Chytilém na OHK KROK. V jeho firmě byla provedena i velmi podivná kontrola FÚ v Olomouci. Domnívá se, že ta kontrola pracovala na zakázku a že všechny tyto potíže mají stejného objednavatele.

Svědkyň **Marie Pavlíková**, asistentka GIBS Olomouc, se vyjádřila ke vztahům na pracovišti a obecně ke kauze plk. Netušila, která se týkala neoprávněného čerpání ZFP, na což upozornil tehdejší vedoucí Uličný. O této záležitosti s ním jednou mluvila při jízdě autem a Uličný říkal, že kdyby věděl, co jeho informace způsobí, neupozorňoval by na to. Pana Kyselého zná, vzpomíná si, že byl jednou na pracovišti GIBS Olomouc, ale neví proč. Pan Kadlec nastoupil na jejich pracoviště přes nesouhlas pplk. Pokorného. Říkalo se, že k nim nastoupil, aby si povýšil hodnost, protože bude náměstkem krajského ředitele policie.

Svědka **JUDr. Zdeněk Pelc**, bývalý ředitel IMV, se vyjádřil k poměrům na pracovišti v Olomouci. Nevzpomíná si, za jakých okolností byl Kaldec přijat na inspekci. Nepamatuje si, zda v této souvislosti obdržel nějakou sms zprávu od Langeru.

Svědka **Ing. Vít Pelikán**, hlavní auditor MF pro ROP Střední Morava, se vyjádřil k trestnímu oznámení ze dne 30. 9. 2014, které vzniklo po provedeném auditu u příjemce dotace Jezdecký areál, s.r.o. Byly provedeny dva audity, na jejichž základě bylo zjištěno, že došlo k podvodnému jednání a zfalšování dokumentů, přičemž finanční auditoři navrhli vrácení dotace zpět ve výši 100% dotací. Trestní oznámení na policii podával odbor 29 MF, jejich odbor prováděl samotný audit. Někdy v listopadu 2014 se na ně obrátil kpt. Foukal z OHK Olomouc a vyžádal si veškerou dokumentaci, kterou mu poskytli. Následně se na ně obrátil někdy v červnu a v říjnu 2015 a požadoval doplnění některých informací. Finanční oprava ve výši 100% se zdála ÚRR příliš vysoká a tato problematika byla řešena na výboru Regionální rady dne 28. 1. 2015, kde bylo odsouhlaseno, že do doby ukončení trestního řízení se nedá stanovit, zda se jedná o 100% nebo 25% korekce. Podstatou toho zjištěného podvodného jednání bylo to, že vítězný uchazeč v rámci výběrového řízení (společnost CARMAN, a.s.) podal falešné reference, kterými měl prokázat technické kvalifikační předpoklady. Navíc jedno z těch čestných prohlášení bylo podepsáno jednatelkou společnosti MORAVO trading, paní Bláhovou, která byla zároveň členkou hodnotící komise. Později se zjistilo, že podpis paní Bláhové byl zfalšovaný. Byl to ukázkový případ porušení pravidel pro zadávání zakázek. Tím pádem byly porušeny smlouvy o poskytnutí dotace. Policie případ doposud neuzavřela. V průběhu šetření bylo zjištěno, že tam byly 3 falešné reference ohledně staveb, které neexistovaly. U jedné byl falešný podpis paní Bláhové a na to měli znalecký posudek. U dalších dvou byly podpisy Evžena a Ondřeje Stehlíka, ale neví, jestli byly rovněž falešné. Policejní šetření hodnotí jako zdlouhavé a některé jejich dotazy považuje za zavádějící, jednalo se o takové kličkování. Veškeré materiály pro výkon auditu měli standardně z Regionální rady, neboť oni rozhodují o dotaci. Snaha ÚRR byla, aby se korekce snížila na 25%, což je teoreticky možné, pokud by se neprokázalo podvodné jednání. Vychází to z pravidel pro stanovení korekcí vydaných Evropskou komisí. Pokud by policie v této věci prokázala podvodné jednání, není možné, aby korekce byla stanovena pouze ve výši 25%. S kolegy se bavili o tom, že se ta kauza vleče, ačkoliv podle nich byla jasná, mluvilo se rovněž o tom, že věc má být odložena. Pravidla pro úpravu finančních oprav, resp. korekcí se neustále upřeshňují, ale pokud jde o zjištění podvodného jednání, platí stále 100% korekce.

Svědka **Mgr. Petr Pelíšek**, bývalý vedoucí IMV a následně GIBS Olomouc, uvedl, že Kadlec byl jeho podřízeným a považuje ho za nejlepšího policistu, kterého ve své službě poznal, a to jak po linii operativy, tak i vyšetřování. Vzájemně se navštěvují a byli spolu i na dovolené s rodinami. Pana Petruje poznal, až když nastoupil jako auditor na KROK, považuje ho za

slušného a pracovitého člověka. Tomáše Uličného přijímal na GIBS, byl to velmi dobrý vyšetřovatel, stejně tak i plk. Pokorný. Ing. Petra Netušila nezná, přestože na něj jmenovaný podával trestní oznámení. Dále se vyjádřil k situaci na KROK Olomouc, kdy byl Kadlec ve funkci náměstka a někteří jeho podřízení se snažili o jeho odstranění, konkrétně Libor Šamšula a Tomáš Adam.

Svěděk **Mgr. Zdeněk Pokorný**, bývalý příslušník GIBS Olomouc, se vyjádřil zejména k trestnímu oznámení Kyselého, které učinil v závěru doku 2012, neboť se domníval, že někteří jemu neznámí policisté mohli prostřednictvím médií zdiskreditovat jeho osobu. V trestním oznámení byla uvedena konkrétní trestní věc, která byla prověřována na OHK KROK paní Válkovou. Vzhledem k tomu, že jeho podání bylo neúplné, předvolal si pana Kyselého k doplnění. Výslech byl prováděn podle § 31 zákona o GIBS, přičemž v jeho průběhu jmenovaný nedoložil takové skutečnosti a informace, které by vedly k trestnímu stíhání konkrétní osoby, proto ho v závěru výsledku informoval o tom, že jeho podání bude bez dalšího založeno. S tímto postupem souhlasil. Vzpomíná si, že v této věci si vyžádal předmětný spis, který měl více než 1000 listů a současně požádal i o zapůjčení pomocného materiálu, a to z toho důvodu, aby nejdříve sám zjistil, zda vůbec jméno podatele v této věci figuruje. Předmětný spis měl zapůjčený jeden den, vrátil ho hned po provedení výsledku. Z tohoto spisu si okopíroval trestní oznámení, které podávala kolegyně pana Kyselého, a dále usnesení o odložení věci podle § 159a odst. 1 tr. řádu. Jméno pana Kyselého se objevilo jen v pomocném materiálu ve výpisu z OR společnosti TODA IBEX. K jeho osobě si ještě pamatuje, že v roce 2012 žádal GIBS ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím o nějaké sdělení, přičemž jeho žádost byla postoupena na GIBS do Prahy. Dále uvedl, že sepisoval trestní oznámení s Kadlecem a ve stejný den i podání vysvětlení s Petrůjem, který reagoval na zveřejněné články, které se týkaly kolegy Petra Netušila. K provedení těchto úkonů byl pověřen vedoucím Tomášem Uličným, který pak tuto věc postoupil k dalšímu vyřízení do Prahy. S trestním oznámením Mgr. Kadlece souvisely i další osoby, a to Martin Nasswetter a Ilya Krhovský, se kterými rovněž sepisoval záznamy o podání vysvětlení. Svědek se rovněž vyjádřil k okolnostem nástupu Kadlece k inspekci. Jmenovaný ho tehdy sám kontaktoval a projevil zájem o přijetí, což ho překvapilo. Chtěl ho odradit, a proto mu nejprve řekl, že v Olomouci není volné místo a následně dokonce i to, že ho v případě dalšího zájmu nebude doporučovat. K uvedenému i nakonec došlo a na písemný dotaz tehdejšího ředitele IMV odpověděl, že Kadlec není vhodný kandidát z důvodu nízké aktivity ve službě. Následně však bylo vypsáno výběrové řízení, do něhož se přihlásil Kadlec a Dohnal a oba byli přijati. Ještě před tímto rozhodnutím byl na jednání v Praze, kde si ho pozval k sobě do kanceláře plk. Pelc, který mu ukazoval na svém mobilu sms zprávu, která se týkala Karla Kadlece a měla být od ministra vnitra Ivana Langera. Dále k tomu trestnímu oznámení pana Kyselého uvedl, že spisový materiál vyžádaný z OHK KROK měl v době jeho výsledku u sebe v kanceláři. Vybavuje si, že mu umožnil do spisu nahlédnout, což i zaprotokoloval, neboť se domnívá, že je osobou oprávněnou. Žádné kopie si z tohoto spisu nepořizoval, toto by zcela jistě rovněž zaprotokoloval. Pomocný materiál mu neposkytoval. Spis mu předložil z toho důvodu, aby se podíval, že tam jeho jméno nefiguruje, neboť v trestním oznámení uváděl, že právě v tomto spise je jeho jméno tzv. propíráno. Tento postup konzultoval se zpracovatelkou spisu paní Válkovou, která souhlasila s tím, aby umožnil Kyselému nahlédnutí do spisu.

Svěděk **kpt. Bc. Filip Polák**, vrchní komisař OHK KROK Olomouc, se vyjádřil k průběhu prověřování věci Aquapark Olomouc, která mu byla přidělena ještě v době jeho stáží nadřízeným Petrůjem. Jednalo se o podezření ze spáchání trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 a § 221 tr. zákoníku. Na věci spolupracoval s Radkem Petrůjem, Leo Kudlíkem a později i Radomírem Souškem a Radkem Otáhalem. Jednalo se o obsáhlý spis, zpočátku se nevědělo, jakým směrem se bude šetření ubírat. Ve věci bylo provedeno několik dlouhých osobních konzultací se státním zástupcem, přičemž někdy na přelomu let 2014/2015 bylo dohodnuto, že spis budou dále prověřovat dvěma směry. První se týkal sepsání akcionářské dohody, koncesní smlouvy a stanovení hodnoty

ceny a počtu akcií, které musí město odkoupit, a to i v případě, že zařízení Aquapark vykazuje ztrátu. Druhý směr je samotná sanace ztrát Aquaparku, která mohla být pro město řešena nevýhodně. Ve věci bylo prováděno finanční šetření a vzhledem k tomu, že předmět prověřování se datoval od roku 2002, přicházela v úvahu spousta lidí, neboť od té doby proběhlo několik volebních období. Konečné stanovení osob, u kterých bude provedeno finanční šetření, nastalo až na tom přelomu 2014/2015. Mezi těmito osobami byl i pan Martin Major, který byl jedním z hlavních podezřelých. Finanční šetření k jeho osobě bylo provedeno v jiném spise. Následně bylo finanční šetření rozšířeno na osobu Martina Novotného. Svědek dále uvedl, že pro řádné objasnění věci bylo potřebné zajistit některé listiny, které se měly nacházet na Magistrátu města Olomouce. Zvažovalo se i provedení nebytových prohlídek v budově magistrátu, avšak nevědělo se, kde se předmětné listiny mohou nacházet. Provádělo se šetření a zjistilo se, že archiv by se měl nacházet na ul. Sokolská. Z tohoto důvodu byly opatřeny i listiny z katastru nemovitostí jako podklady pro návrh na nebytovou prohlídku. I po tomto šetření však policejní orgán nebyl schopen zjistit, kde se daná listina může na magistrátu nacházet. Tato záležitost se opětovně probírala i s dozorovým státním zástupcem a z těchto konzultací vzešel nápad, že policejní orgán požádá podle § 8 odst. 1 tr. řádu Magistrát města Olomouce o poskytnutí všech materiálů týkajících se aquaparku. V této žádosti schválně nebyla uvedena konkrétní listina, o kterou policejnímu orgánu šlo. V průběhu řízení bylo zjištěno, že materiály se nejspíše nacházejí na různých místech. Magistrátu se stanovila lhůta k přípravě, protože se předpokládalo, že těch materiálů bude hodně. Žádost doručili osobně primátorovi doc. Staňkovi, přičemž nespécifikovali, o jaké konkrétní dokumenty se policejnímu orgánu jedná, a požadovali veškeré materiály k aquaparku. Bylo dohodnuto, že materiály budou shromážděny do jedné kanceláře magistrátu, kam následně pravidelně docházeli a prohlíželi je. Onu požadovanou listinu však mezi těmito materiály nenašli, proto napsali urgenci a pracovnice magistrátu ji pře poslala jednotlivým odborům, aby se podívali a dodali to chybějící. Nakonec jim však sdělili, že nic jiného není. Petrůj byl průběžně informován o vývoji této trestní věci, včetně toho, jaké varianty vedení dalšího prověřování se zvažují. Jmenovaný byl rovněž přítomen u některých úkonů trestního řízení či osobních konzultací s dozorovým státním zástupcem. Neví o žádném úniku informací o prověřování této věci, sám se choval utajeně a myslí si, že nikomu z civilního sektoru nebyl znám obsah jejich prověřování. Byť bylo magistrátu známo, že policejní orgán prověřuje aquapark, nikdo nemohl vědět o nějakém směřování šetření. S výstupy finančního šetření nikoho neseznamoval, o jeho dílčích výstupech ani nevěděl. Vzpomíná si pouze na to, že ho jednou kolega kpt. Páleník pozval do kanceláře a ukazoval mu nějaký videozáznam, kde měl být Martin Major u nějaké bankovní přepážky. Úředníci magistrátu byli ochotní a vstřícní, tehdy se domníval, že je dostal a že tam budou mít podklady, které hledali.

Svědék **nrap. Martin Polášek**, inspektor ÚO OHK Olomouc, se vyjádřil k jednotlivým kauzám HC Olomouc, které prošetřoval. Ta první se týkala rekonstrukce sedaček na tribuně zimního stadionu, druhá se týkala nepravdivých či hrubě zkreslených údajů v účetní evidenci HC Olomouc k datu mimořádné účetní závěrky. V průběhu prováděného šetření nezaznamenal žádný nestandardní postup ze strany nadřízených. Teprve po realizaci této trestní věci zjistil, že do těchto trestních věcí v systému ETR vstupoval Kadlec a Petrůj, což je neobvyklé, neboť v jiných případech se tak nestalo. Dále uvedl, že souběžně s jeho druhou kauzou pracovali na OHK KROK kpt. Foukal a Bajer na oznámení, které se týkalo nelegálního převádění hráčů z HC Olomouc do jiného podnikatelského subjektu. Anonymní oznámení na zneužití dotací v HC Olomouc doručené policii dne 2. 4. 2015 řešil jeho kolega Kuča, který ho odložil.

Svědék **Mgr. Ing. Miloš Poloczek**, bývalý náměstek ředitele ÚSKPV, se vyjádřil k okolnostem ověření důvodu lustrace kpt. Reginy Skokanové ze strany policisty ÚOOZ expositura Ostrava.

Svědék **Milan Pospíšek, MSc.**, bývalý ředitel ÚSKPV, se vyjádřil k jednotlivým věcem a listinám, které byly u něho zajištěny při domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor a pozemků. Mezi těmito věcmi byl i spisový materiál, který mu předal Kadlec a který se týkal vztahů na pracovišti KROK. Jmenovaný ho požádal, zda by ÚSKPV mohlo rozhodnout o tom, kdo je příslušný v dané věci, neboť ten spis putoval 2 roky mezi GIBS, odborem vnitřní kontroly na Policejním prezidiu, KROK a státními zástupci. V této věci požádali rovněž o součinnost GIBS, kdy první žádosti nebylo vyhověno, proto si domluvil schůzku s ředitelem Bílkem a celou záležitost mu vysvětlil. Spis byl nakonec odeslán do Olomouce, přestože věcně příslušným byl GIBS. Poté, co byl spis odeslán z ÚSKPV, tak ho navštívil Kadlec, který byl překvapen, že to takto rozhodli. Tento spis mu dovezl domů s dotazem, zda trvá na svém stanovisku, pochopil, že to chce nějakým způsobem dále řešit. Dále se vyjádřil k listinám, které se týkají hlášení na lustraci osoby, která byla blokována. V této souvislosti zavolal panu Kadlecovi, protože ten případ byl přidělen na KROK. Uvedl mu veškeré údaje, které ten systém sdělí, a požádal ho o zjištění oprávněnosti této lustrace blokové osoby. Kadlec mu následujícího dne volal, že lustrace je oprávněná, uvedl mu, že spisový materiál jim byl zaslán s jeho podpisovou doložkou z ÚSKPV dle věcné příslušnosti. Uvedl, že se věc týká Jakuba Skokana, což je bratr jeho přítelkyně, a že se mohou potkat a případně mu může sdělit detaily. S tímto samozřejmě souhlasil. Následně se seznámil s obsahem spisu, který byl veden na ÚSKPV, a vzhledem k okolnostem, které jsou tam uvedeny, zejména pasáž týkající se informace o šetření v terénu ve vztahu k vozidlu, které používá bratr jeho přítelkyně, případně i tchán, usoudil, že věc má rozpracovanou některá ze součástí policie. Způsobilo mu to osobní problém v tom, že řešil, jak se zachovat v rámci rodiny. Nicméně si tu informaci po celou dobu nechal pro sebe, že bratr jeho přítelkyně je z něčeho podezřelý. Jediný, s kým to řešil, byl náměstek Laube, kterého o tom informoval. Svědek se dále vyjádřil k osobě Karla Kadlece a jejich vzájemným vztahům a uskutečněným schůzkám. Podrobně se vyjádřil k různým poznatkům k osobě pana Králíka, které řešil i s Kadlecem a domluvil jeho schůzku s panem Wintrem, který mu předal nějaké materiály. Od Kadlece pak zjistil, že jim má být postoupen spis z ÚOOZ. Po jednom takovém setkání s Kadlecem si ho zavolal pan náměstek Laube, který se ho zeptal, jestli jde proti sociální demokracii v Olomouckém kraji a ptal se ho na další věci k panu Králíkovi. Krátce po tomto rozhovoru byl opětovně předvolán k panu náměstkovi Laubemu a dotázán na další podrobnosti v této věci. Dále se vyjádřil k setkání s Kadlecem, Kyselým a panem Langrem na kávě ve Vésce. Zde viděl pana Kyselého poprvé. S panem Kyselým a Kadlecem se pak setkal ještě v nějakém motelu u nádraží v Olomouci, kde ho požádal o setkání s jeho tchánem, které se následně uskutečnilo na výpadovce na Šumperk. Tomuto jednání byl pouze krátce přítomen, neboť zjistil, že se oba znají z nějaké předchozí stavební činnosti. K dotazům pak uvedl, že Kyselý, Langer ani nikdo jiný od něj nepožadoval žádné informace z trestních spisů. Svědkovi byly dále předloženy jednotlivé záznamy ze sledování, které se týkají jeho osoby, přičemž k většině z nich se nedokázal blíže vyjádřit. V rámci komunikace převzal od Kadlece označování osob „malý strejda“, což je pan Kyselý, a „velký strejda“, což je pan Langer.

Svědčce **Ing. Renáta Přikrylová**, uvedla, že jsou přátelé s Ing. Kyselým, kterému její společnost Finesa Consulting, s.r.o., dlouhodobě poskytuje služby vedení účetnictví a ekonomické poradenství. Dříve vlastnila spolu se svou sestřenicí paní Ing. Ottovou společnost TODA IBEX, s.r.o. V té době se objevila nabídka města Olomouc na prodej nemovitosti, kde je restaurace Kejklíč a nájemce tam byl Pavlík Group, s.r.o. Kyselý či jeho společnost jim poskytla půjčku na nákup této nemovitosti. Po uskutečnění prodeje se však objevily neočekávané skutečnosti, kdy ekonomicky nejvýznamnější nebytové prostory této nemovitosti v přízemí byly pronajímány, avšak nájemce neplatil žádné nájemné. Vzhledem k tomu, že jim hrozila insolvence, došlo k tomu, že společnost prodali buď přímo panu Kyselému, nebo některé z jeho společností. Tato záležitost byla prověřována policejním orgánem a k této věci byla vyslýchána. Z jejich pohledu byla uzavřena nevýhodná nájemní smlouva, přičemž v době prodeje předpokládali, že tyto závazky na ně nepřejdou.

Svědék **Ing. Ivo Skokan** uvedl, že s panem Kyselým jednal asi dvakrát ohledně připravované skládky v Papírnách, přičemž kontakt na něj získal přes Milana Pospíška, přítele jeho dcery Regíny Skokanové. Lukáše Brisudu ani společnost Vocabolario, s.r.o., nezná. Neví, zda k těmto subjektům obdržel nějaké informace, nic mu to neříká. V minulosti užíval vozidlo zn. Mercedes, RZ 5M5 2700, které bylo evidováno na jeho společnost Spektra – IS, s.r.o., kde je současně jednatelem. Vozidlo půjčoval i synovi Jakubovi Skácelovi, který v té době pracoval pro jeho společnost. Od Milana Pospíška neobdržel žádné informace z informačních systémů policie a nemá ani povědomí o tom, že policie v minulosti prověřovala jeho osobu či jeho syna v souvislosti se společnostmi Spektra či Vocabolario.

Svědék **Jakub Skokan** uvedl, že zná společnost Vocabolario, jejímž vlastníkem je pan Brisuda. Není mu známo, čím se tato společnost zabývá. Neví, zda policie prováděla k této společnosti nějaké šetření, žádné takové informace nikdy nezískal. Společnost Spektra – IS, s.r.o., vlastní jeho otec, jedná se o stavební společnost, v níž byl v minulosti zaměstnán. Tato společnost vlastnila vozidlo zn. Mercedes, RZ 5M5 2700, které v období let 2014 až 2015 převážně užíval on. Pana Brisudu zná ještě ze školy, jmenovaný mu brigádně vypomáhal při podnikání, což mohlo být v období let 2013 až 2014. Milan Pospíšek je bývalý partner jeho sestry, neobdržel od něj žádné informace pocházející z policie.

Svědék **RNDr. Jaroslav Skříčil**, bývalý ředitel KROK, se vyjádřil k osobě pana Kadlece, s nímž se stýkal pouze pracovní. Nevyhovoval mu jeho konfrontační způsob řízení, kdy byly řešeny nějaké stížnosti podřízených pracovníků, nicméně výsledky SKPV jako kraje i celku byly velmi dobré. Neví nic o vztazích Kadlece s Kyselým a Langerem.

Svědék **Evžen Stehlík**, uvedl, že z obviněných osob zná Kyselého a Rozbořila. Na projektu závodě Lazce se podílel finančně, kdy jako fyzická osoba poskytoval půjčky společnosti Moravo Trading, s.r.o., kterou založil v roce 2003 a následně obchodní podíl převedl na bratra Karla Stehlíka. Ve společnosti Carman není žádným způsobem angažován. Je mu známo, že proběhl finanční audit MF ohledně závodě Lazce, který zjistil nějaké nepravdivé reference ohledně provedených staveb.

Svědék **Karel Stehlík**, předseda představenstva společnosti Carman a.s., uvedl, že zná Kyselého a Rozbořila. Společnost Carman, a.s., stavěla závodě Lazce někdy v roce 2012. Dříve byl jednatelem společnosti Moravo Trading, s.r.o., která se zabývala pronájmem nemovitostí. V roce 2009 jej kontaktoval pan Ing. Kutěj s myšlenkou výstavby závodě. Měl nějaké zdravotní problémy a chtěl, aby v tom pokračovali. Projekt se tedy převedl a začalo se s jeho přípravou. Vzhledem k tomu, že byl vytížen v jiných projektech, rozhodl se společnost Moravo Trading prodat a na přelomu roku 2010 a 2011 převedl obchodní podíl na paní Němcovou, která působila ve firmě jeho bratra Evžena. V rámci výběrového řízení byla jeho společnost Carman oslovena k realizaci této stavební zakázky a byli vybráni jako společnost s nejnižší cenou. Následně byl proveden audit MF, který zjistil nějaké pochybení v rámci předložení kvalifikačních předpokladů. Zjistili špatnou referenci a rozpor ve výši obrátu. Konstatovali, že byla předložena falešná reference. Chtěli předložit seznam zakázek realizovaných společnostmi Carman a zajímal je průběh podání jejich nabídky. Přípravu zakázek dělá přípravné oddělení, které připravuje cenové věci a věci těch kvalifikačních předpokladů. Bylo zjištěno, že ta předložená data v nabídce nebyla pravdivá. Svědek tuto nabídku verifikoval jako statutární orgán, ale přesný obsah té nabídky nezkoumal. Neví, zda v souvislosti s nabídkou či podanými referencemi došlo ke zpochybnění pravosti podpisů. S hejtmanem Rozbořilem nikdy nejednal ohledně závodě Lazce.

Svědék **Mgr. Ondřej Stehlík** uvedl, že k projektu závodě Lazce nastoupil v roce 2010, kdy vedl administraci a přípravu smluvních vztahů ve společnosti Moravo Trading, s.r.o., která v té době patřila bratru Karlu Stehlíkovi. Ve společnosti skončil někdy v době ukončení tohoto projektu, což bylo na přelomu let 2012 a 2013. Je mu známo, že policie provádí šetření k tomuto projektu, a to na základě zjištění auditního orgánu MF, který objevil nějaké

nepravdivé reference týkající se výběrového řízení, které byly předloženy stavební společností Carman, a.s., patřící Karlu Stehlíkovi. Svědek se podrobněji vyjádřil k rozdělení úkolů při administraci projektu ve společnosti Moravo Trading, s.r.o., kde zůstal působit i po jejím prodeji v roce 2011 paní Němcové, která zde působila jako společník a paní Bláhová jako jednatelka. Audit MF zjistil nějaké nepravdivé reference ohledně provedených staveb společnosti Carman, a.s., údajně tam byly zjištěny nepravdivé podpisy. Neví, kdo ty reference vystavoval, absolutně tomu nerozumí. Na jedné z nich, měl být jeho podpis, ale on to nepodepsal. Také jsou tam dvě další reference, jedna je za společnost bratra Evžena, který mu uváděl, že také nic nepodepsal. Třetí reference je od paní Bláhové, která také říkala, že to nepodepsala. Dělal se na to i znalecký posudek, že je tam falešný podpis.

Svědék **Ing. Miroslav Šuba**, předseda představenstva MJM Litovel, a.s., se vyjádřil k soudnímu sporu ohledně určení vlastnictví domu č. 369 na Horním náměstí v Olomouci, který se táhl cca 13 až 14 let. V této souvislosti byl rovněž dvakrát vyslýchán policií, kdy tyto výsledky vedl policista Panáček, přičemž výslech byl veden tak, že se snažil zjistit informace, které by mohly někomu jinému sloužit k nějaké činnosti. U toho druhého výsledku se ho ptal, zda zastupuje státní policii nebo nějakou soukromou osobu, což dovozoval z charakteru otázek, které vůbec nesouvisely s předmětem výsledku, a bylo zřejmé, že je to nějaký zájem někoho jiného, který ho o to požádal. V roce 2014 byl osloven panem Kyselým a panem Langerem, kteří mu činili nabídky na odkup nemovitosti, což však nehodlal učinit, zejména po těch problémech, co s nimi těch 13 let měli. Zajímavé na tom bylo to, že kupujícím měla být nějaká firma z Kypru.

Svědék **Mgr. Tomáš Uličný**, bývalý vedoucí GIBS Olomouc, uvedl, že Kadlece zná dlouho, sloužili spolu u policie, jsou kamarádi, jejich děti chodily do stejné školy a stejné družiny, často se tam potkávali. Pana Kyselého nezná, viděl ho pouze jednou, když přišel na GIBS Olomouc a stěžoval si na nezákonný postup policie a požadoval provedení šetření. Uvedený spis přidělil Pokornému, který pana Kyselého předvolal k podání vysvětlení. Byl přítomen čtení a podpisu protokolu. Pamatuje si, že Pokorný vyžádal ten zájmový spis, aby ho mohl zkontrolovat a věděl, o čem jde. Pana Langeru osobně nezná, nikdy s ním nemluvil. Je mu známo, že Kadlec se stýkal s Kyselým a Langerem. Dozvěděl se to rovněž od svých podřízených na GIBS, kteří ho provokovali různými narážkami na to, že vynáší informace Kadlecovi a Kyselému, možná Langerovi a že je ODSák apod. Sám Kadlec mu o těchto schůzkách nic neříkal. Svědkovi byla předložena část záznamu ze sledování schůzky Kadlece s Kyselým ze dne 10. 10. 2014, k němuž se nedokázal blíže vyjádřit s tím, že žádnému Ivanovi neměl za co děkovat, neboť pro něj nikdy nic neudělal, ani Bílek, ani Kyselý, ani Langer. Svědek se dále vyjádřil ke kauze, kterou měl šetřit plk. Netušil. Vzpomíná si, že téhož dne, kdy byl v Praze ustanoven do funkce vedoucího, mu plk. Brunclík předal ve své kanceláři poštu s tím, že je tam i anonymní oznámení na Kadlece, že měl zmanipulovat spisový materiál týkající se domu na Horním náměstí v Olomouci. Uvedené oznámení bylo přiděleno Netušilovi, který neměl s Kadlecem žádné historické vazby, přičemž současně navrhl, že jeho kontrolu bude provádět přímo plk. Michel jako vedoucí z Ostravy. V zájmu objektivit nikdo jiný z pracoviště do spisu nevstupoval, což se následně dodržovalo. Asi za dva týdny ho kontaktoval Kadlec s tím, že ho sám plk. Hanák informoval o prováděném šetření plk. Netušila. Ihned informoval Netušila a Michela, který mu dal rozkaz spis od Netušila zajistit, zkontrolovat a odvézt náměstkovi Brunclíkovi do Prahy. Následně vznikly různé potíže, spis byl předán do Prahy a následně postoupen do Hradce Králové, kde byl uložen nebo odložen. Svědek tedy v souladu s pokynem nadřízeného spisový materiál nastudoval (včetně tzv. zdrojového spisu Toda lbex, který sám opatřil), přičemž zjistil, nesrovnalosti v úředních záznamech Netušila určených zčásti do spisového materiálu a zčásti pro čerpání do ZFP. Pokusil se tuto věc rozumně probrat s Netušilem, který to odmítl, načež o tom informoval Michela a Brunclíka. Následně byl kontaktován příslušníky OVK GIBS, kteří zahájili prověřování Netušila pro neoprávněnou žádost o čerpání ZFP. Soud ale jeho jednání vyhodnotil jako kázeňský přestupek, protože k tomu nedošlo, což je pro svědka hezkým ponaučením, že se preventivní činnost nevyplácí. Mediálně byl Netušil představen

jako oběť, na kterém se všichni podepsali, protože chtěl prověřovat Kadlece. Svědkovi byl předložen záznam ze sledování tzv. kuřárny GIBS ze dne 20. 8. 2014. K tomuto uvedl, že se jedná o jeho rozhovor s Pelíškem a vyjadřuje se k tomu, jak podle jeho názoru došlo k postavení Netušila mimo službu, k jeho propuštění a následnému trestnímu stíhání. Dále zde uvádí, že podle jeho názoru Netušil zadržoval důkazy, když neuvedl dva svědky, kteří měli usvědčovat Kadlece z protiprávního jednání. Pan Pelíšek byl na Netušila rozzloben, neboť na něj podal trestní oznámení. Svědkovi byl dále předložen záznam ze sledování ze dne 28. 8. 2014. K tomuto uvedl, že se jedná o jeho rozhovor s Dohnalem, kdy kolegové byli přesvědčeni o tom, že zosnoval trestní stíhání Netušila odvetou za to, že šetřil anonymní oznámení na Kadlece. Rozhovor byl veden v době, kdy Netušil podal trestní oznámení na něj a na Michela. Situace na pracovišti byla napjatá a kolega Dohnal ho přemlouval, aby situaci uklidnil tím, že se půjde Netušilovi omluvit za své jednání, k čemuž svědek neměl chuť ani důvod. Na uvedeném záznamu se svědek vyjadřuje rovněž k řediteli GIBS a jeho vztahu k osobě Netušila. V další části pak přitakává kolegovi Dohnalovi, že je skutečně původcem kauzy Netušil a v žertu souhlasí s tím, že ředitel GIBS si ho drží na vedoucí pozici pouze z toho důvodu, že jsou ze společného hnízda s Kadlecem, Langerem a Kyselým. Svědek se dále vyjádřil ke svému přesvědčení, že cílem akce VIDKUN měla být diskreditace policejního prezidenta, což dává do souvislosti s trestní věcí týkající se prověřování úniku informací z kauzy TESCO SW, kterou zpracovával pplk. Vaculík a dozor vykonávala státní zástupkyně VSZ v Olomouci. V této věci si státní zástupkyně vyhradila, že bude vykonávat veškerou řídicí a kontrolní činnost místo nadřízených služebních funkcionářů tohoto zpracovatele, což považuje v kontextu s probíhajícím šetřením v nyní projednávané trestní věci za provokaci. Nikdy žádné informace o kauze TESCO SW nikomu nesdělával, stejně tak nevyžadoval žádné informace od pplk. Vaculíka, do tohoto spisu nevstupoval a striktně dodržoval uvedený pokyn státní zástupkyně VSZ. Na tomto svém stanovisku svědek setrval i poté, co mu byly předloženy jednotlivé záznamy z provedeného sledování, v jehož rámci byla zaznamenána komunikace různých osob (svědka s plk. Michlem a pplk. Vaculíkem, Kyselého s Kadlecem) a jejichž předmětem byly právě okolnosti prověřování tohoto úniku a dílčí výsledky dosud provedeného prověřování (možný okruh podezřelých, německé sim karty a české telefony...). Není mu známo, odkud Kadlec získal předmětné informace, nechápe, proč o něm na záznamech hovoří, popírá, že by komukoliv sděloval něco o spisu TESCO SW. K dotazu obhájce pak svědek uvedl, že naopak Kadlec ho začátkem roku 2015 informoval, že se koná nějaká podivná akce, jejímž cílem má být diskreditace policejního prezidenta Tuhého. Naznačoval, že by se mohlo jednat o předmětný spis TESCO SW, ale neměl žádné bližší informace. Svědek se dále vyjádřil ke kauze TODA IBEX a následnému podání Kyselého, které vyřizoval plk. Pokorný. Bližší podrobnosti si však již nepamatuje.

Svědék **Mgr. Milan Vaculík** se vyjádřil k celkovým vztahům na pracovišti GIBS Olomouc a spisovému materiálu, kde bylo po dohodě JUDr. Ištvana s ředitelem GIBS plk. Bílkem ujednáno, že do něj nebudou vstupovat žádní další příslušníci GIBS mimo zpracovatele a speciálního oddělení GIBS. K tomuto opatření byl udělen písemný pokyn, který je součástí spisu.

Svědék **Ing. Roman Váňa**, se vyjádřil k osobě Mgr. Jaroslava Králíka, kterého zná ze stranických struktur ČSSD, jako zástupce ČSSD v Prostějově. Jmenovaný se na něj obrátil s žádostí o pomoc v souvislosti s jeho nějakým neoprávněným či podivným vyšetřováním ze strany policie. Poradil mu, aby se obrátil na GIBS, pokud si myslí, že je šikanován policií. To však odmítl s tím, že v GIBS Olomouc nemá důvěru. Domluvil mu tedy jednání přímo s ředitelem GIBS v Praze, které se následně uskutečnilo. Více se o tuto záležitost nezajímal, pouze to probíral s kolegou Zemánkem, a to v tom smyslu, jaké kroky je možno učinit. Ivana Kyselého zná asi 4 roky, potkávají se při různých společenských akcích.

Svědék **Radek Vrzal**, zaměstnanec právního oddělení společnosti HOPR TRADE CZ, s.r.o., uvedl, že portfolioem jeho práce je zjišťování informací v rámci zákonných mezí k jejich společnosti, která se zabývá výkupem a likvidací kovového a nekovového odpadu. Má na

starosti problematiku dlužníků, komunikaci s policií ohledně podaných trestních oznámení apod. Jejich společnost měla problémy ohledně vratek DPH, kdy je vedeno trestní stíhání právnické osoby a fyzické osoby pana Hoška, že byli součástí nějakého tzv. karuselu. V této souvislosti pan Hošek podniká kroky na svoji obranu a prostřednictvím daňových poradců a advokátů využívá vše, co je možné. Zpočátku využíval advokátní kancelář Langer, Pečený, Fučík. Pan Hošek jako majitel firmy má spoustu známých, vzal jej na spoustu schůzek a jeho prostřednictvím se setkal s řadou lidí. S plk. Nasswettrem se nikdy nesetkal, ale ví od pana Hoška, že působil na nějaké pozici KROK. Zde jednal pouze s kpt. Tichým, který řešil jejich trestní oznámení. Pan Hošek se cítil být účelově kriminalizován a snažil se zjistit, kdo za tím stojí. V roce 2014 se účastnil několika jednání na různých místech v Olomouci, kam pan Hošek přivedl nějaké lidi, kteří by podle jeho názoru mohli být v tomto nápomocni. Jeho úlohou bylo pouze prezentovat problémy společnosti. Jednou z těchto osob mohl být plk. Mgr. Jiří Komárek, se kterým se setkal asi 3x. Žádné požadavky vůči němu nevznášel, ten člověk byl pro něj nečitelný. Popsal mu pouze jejich příběh, rozhodně mu nesděloval, že pro účely řešení těchto problémů jsou ve styku s Kadlecem a Nasswettrem, není to ani pravda, protože ty lidi nezná. Komárkovi uváděl, že v minulosti někomu z obchodních partnerů pana Hoška člověk, který se prezentoval jako Kolínský, předložil nějakého tzv. pavouka, kde mělo být grafické znázornění firem, které spolu měly obchodovat. O žádném vydírání či podplacení neví a pan Čáslavský s tímto nemá žádnou souvislost. Poslední jednání s panem Komárkem bylo takové divné, s odstupem času si myslí, že se od něj snažil zjistit, zda se svědek setkává s někým z policejního ředitelství. Informoval ho pouze o tom, že v té době je zastupovala advokátní kancelář pana Langer. Před panem Langerem se nezmiňoval o tom, že dochází k nějakému vydírání či ublížení. Myslí si, že pan Hošek předával panu Komárkovi nějaké dokumenty, které se mohly týkat daňového a vytýkáčického řízení.

Svědčce **Jitka Weiermullerová** uvedla, že působí jako projektová pracovnice v Moravském divadle a sama provozuje produkční agenturu Cobrana, s.r.o. V rámci této činnosti realizují různé kulturní akce pro město i kraj, mimo jiné každoročně pořádali ples Olomouckého kraje. Nikdy nebyly žádné problémy, až na poslední ples v roce 2015, kdy se pan hejtman Rozbořil zajímal o zisk a neoprávněně požadoval výplatu části zisku, což doložila sms komunikací, kterou má doposud uloženou ve svém mobilním telefonu. Svědkyně dále uvedla, že panu Rozbořilovi dříve půjčila částku 1 mil. Kč, z níž jí doposud nevrátil částku 600.000 Kč. Vzhledem k tomu, že k půjčce neexistují žádné doklady, smířila se s tím, že tyto peníze již nevidí.

Svědce **Ing. František Winter**, bývalý předseda představenstva společnosti VHS Šumperk se vyjádřil k trestnímu oznámení na pana Králíka a předchozího předsedu představenstva společnosti pana Dostála, a to v souvislosti s nepodloženými fakturami a vyvedením finančních prostředků ve výši 800.000 Kč ze společnosti VHS Šumperk. V tomto směru požádal svého kamaráda pana Pospíška, který mu zařídil setkání s Kadlecem. Schůzka se uskutečnila někdy v lednu 2015 v restauraci Opera v Šumperku, kde celou záležitost Kadlecovi popsal a následně mu prostřednictvím pana Pospíška předal veškeré podklady. Teprve následně na schůzi představenstva VHS Šumperk odhlasovali, že podají trestní oznámení, které směřovali na KSZ v Olomouci a věc prošetřovala Policie ČR v Šumperku.

Svědce **Mgr. Jiří Zemánek**, uvedl, že Mgr. Králíka zná jako stranického kolegu od volební kampaně do Olomouckého kraje, kdy podporovali Jiřího Rozbořila. Pan Králík s ním konzultoval dvě trestní věci, v nichž vystupoval. První se týkala kanalizace v Kostelci na Hané, druhá souvisela s jeho činností poradce ve vedení stavby na Šumpersku. Konzultovali spolu, jak může dále postupovat a bránit se. Myslí si, že ho seznámil i s nějakým podáním, které adresoval na GIBS. O těchto trestních věcech hovořil s několika lidmi, subjektivně totiž považoval ten proces jako nespravedlivý, alespoň podle toho, jak to pan Králík popisoval. Mezi těmito lidmi byl možná hejtman Rozbořil, kterého informoval o tom, že jejich kolega bude mít potíže. Možná se o tom bavil s panem Kyselým, s nímž hovořil i o trestní věci paní Kaštilové, kterou považoval rovněž za podivnou. Pana Kyselého nežádal o intervenci, pouze

si o tom případě řekli a tím ta debata skončila. Informoval ho možná z toho pohledu, aby tu informaci měl, jako jeho subjektivní pocit, že je to nespravedlivé. Pan Králík mu totiž říkal, že pan Kyselý a pan Langer jsou kamarádi, tak by tam mohla být odezva z této strany. Stejně tak věděl o nějakých užších vazbách mezi panem Kyselým a Kadlecem.

Ing. Marcel Chmelina, vedoucí 2. oddělení OOK SKPV ÚO Olomouc, se v rámci úředního záznamu o podaném vysvětlení vyjádřil k trestnímu oznámení Kadlece na redaktora Pokorného a pracovníka GIBS Netušila pro pomluvu, které mu bylo přiděleno plk. Musilem s tím, že ho bude prošetřovat osobně a nebude ho přidělovat žádnému podřízenému z toho důvodu, aby nevznikaly tzv. „chodbové řeči“. Spisový materiál si nastudoval a zjistil, že nejsou věcně ani místně příslušní, což řešil s plk. Musilem, kterému navrhoval, že nejjednodušší by bylo se vyloučit pro podjatost. Nakonec se dohodli, že spis bude dále dělat on, neboť po řádném prostudování v něm neviděli podezření ze spáchání trestného činu pomluvy ze strany redaktora Pokorného a otázku případné trestní odpovědnosti pracovníka GIBS nejsou oprávněni řešit. Ve věci tedy provedl několik úkonů, včetně výslechu Kadlece, kterého poučil jako oběť v trestním řízení a umožnil mu pořízení kopií ze spisu. Následně věc postoupil na GIBS, čemuž předcházela telefonická dohoda s Uličným.

Mgr. Daniel Němec, státní zástupce OSZ v Olomouci, se v rámci úředního záznamu o podaném vysvětlení vyjádřil k průběhu trestního řízení ve věci obviněné Mgr. Hany Kaštilové Tesařové a Ing. Jana Dostála, kterou začal dozorovat až po zahájení trestního stíhání. Ve věci byla dne 13. 8. 2014 podána obžaloba, kterou začal projednávat OS v Olomouci od 5. 2. 2015, kdy ve věci proběhlo první hlavní líčení. Rozsudkem ze dne 30. 7. 2015 byli oba obžalovaní zproštěni obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu. Proti tomuto rozsudku podal odvolání v neprospěch obou obžalovaných. Zpracovatelem věci byl Radek Petrůj, který byl rovněž účasten hlavnímu líčení. Tomuto uděloval pokyny k vyhledání dalších důkazů i v řízení před soudem. V podstatě po každém hlavním líčení, kde bylo prováděno dokazování, proběhla osobní konzultace věci s tímto zpracovatelem, jednalo se o intenzivní spolupráci. Ukládal mu vyhledat další listinné důkazy potřebné k prokázání žalovaného skutku a subjektivní stránky jednání obžalovaných. Další z pokynů byl zaměřen na zjištění bližších majetkových a výtěžkových poměrů obžalované Kaštilové Tesařové. Spisový materiál obsahující výsledky finančního šetření předkládal soudu zvláště, až po podání obžaloby, chtěl ho využít jako podklad pro návrh soudu na uložení majetkových trestů. Z průběhu hlavního líčení si vzpomíná na určitou kontroverzi mezi svědky Rozbořilem a Mgr. Kleislem, kdy Rozbořil výslovně projevil nenávisť vůči tomuto svědkovi, kterého nazval psychopatem. Z výpovědi svědka Mgr. Kleisla vyplynulo, že si měl sepsat důležité poznatky o prodeji nemovitostí města. Tuto skutečnost probíral s Petrůjem, který chtěl využít aktuálních nedobrych vztahů mezi svědky za účelem získání dalších důkazů. Dané setkání inicioval Petrůj a proběhlo v budově OSZ v Olomouci. V tomto směru mu neuděloval žádné pokyny, ponechal další případná opatření na jeho iniciativě. Nevzpomíná si, zda ho jmenovaný informoval o tom, zda nějaké úkony realizoval a jaké byly jejich výsledky. Je si však jistý, že v této souvislosti neobdržel žádnou informaci o tom, že by svědek Mgr. Kleisl měl disponovat dalšími významnými písemnostmi, nikdo mu nic neříkal o existenci nějakého „deníčku“ tohoto svědka. Závěrem uvedl, že Petrůj plnil veškeré pokyny řádně a dle jeho přístupu a pracovního nasazení byl přesvědčen o tom, že mu jde o naplnění účelu trestního řízení, bez jakýchkoliv postranních úmyslů.

JUDr. Jan Panáček se v rámci úředního záznamu o podaném vysvětlení vyjádřil k tzv. kauze MJM Litovel a domu na Horním náměstí v Olomouci, kterou prošetřoval postupem podle § 158 odst. 1 tr. řádu na základě trestního oznámení Ivan Kyselý. Předmětem šetření byly účelové převody toho domu, který byl původně za podezřelých okolností vyveden z majetku Olomouckého Masokombinátu na nějakou pražskou společnost, která ho následně prodala Kyselému. V mezidobí měla společnost MJM Litovel uspět u soudu s žalobou na určení vlastnictví a okamžitě ten dům prodat společnosti pana Šoustala. Od té doby se táhnou soudní spory o předmětnou nemovitost. V rámci svého šetření vytěžoval Kyselého,

Šubu, JUDr. Dvořákovou. Svědek se dále vyjádřil k okolnostem prověřování jeho osoby a osoby plk. Nasswettera ze strany GIBS Olomouc, které se týkalo Jakuba Dubánka a jeho dluhu vůči osobám Kopáček a Zdražil. Nedokáže říci, od koho se poprvé dozvěděl o daném prověřování, vědělo to celé pracoviště KROK. Plk. Nasswetter byl velmi dotčen, že je prověřován GIBS.

JUDr. Stanislav Tichý, státní zástupce OSZ v Olomouci, se v rámci úředního záznamu o podaném vysvětlení vyjádřil k průběhu prověřování trestní věci týkající se výstavby a financování projektu olomouckého aquaparku, které bylo zahájeno na základě trestního oznámení Vladimíra Kuhna. Vzhledem k předpokládané náročnosti věci oslovil přímo vedoucího OHK KROK Perúje, kdy nepovažoval za vhodné, aby ve věci byl činný ÚO Olomouc. Zpracovatelem byl určen kpt. Bc. Filip Polák a zpočátku byl ve věci aktivní i Petrůj. Předmětem prověřování bylo uzavření smluvních vztahů při realizaci projektu a nastavení parametrů zpětného odkupu akcií ze strany Statutárního města Olomouc. V průběhu prověřování byl následně vymezen druhý okruh podezřelých skutkových okolností, který se týkal výběru nevýhodného způsobu sanace hospodářské ztráty obchodní společnosti Aquapark Olomouc, a.s., navýšením základního kapitálu této společnosti. Policejní orgán se věcí iniciativně zabýval a opatřoval potřebné důkazy. Pro časový odstup bylo zřejmé, že rozhodující budou listinné důkazy, od výslechu osob nebylo možné očekávat podrobná zjištění. Nejdříve byly opatřeny veřejně dostupné listiny, následně zvažoval provedení prohlídek jiných prostor a pozemků k zajištění relevantních listin od Statutárního města Olomouc, což bylo ale problematické, neboť rozhodné listiny měly být umístěny v různých budovách magistrátu. Policejní orgán provedl přípravné úkony k vytipování příslušných budov, byly vyžádány údaje z katastru nemovitostí, avšak policejní orgán byl toho názoru, že prohlídky by byly obtížně realizovatelné. Následně policejní orgán v dubnu 2015 při osobní konzultaci prezentoval záměr zajistit listinné důkazy postupem podle § 78 tr. řádu, což nakonec akceptoval. Na základě součinnosti s primátorem Antonínem Staňkem byly policistům předloženy požadované listiny, které na místě podrobně prostudovali, což si vyžádalo několik dní. Zájmové listiny, a to zápisy komise pro hodnocení nabídky a udělení koncese, však nebyly nalezeny, tyto byly později zajištěny od společnosti Stavoprojekt. Následně bylo přistoupeno k postupným výslechům osob, kdy jako první byl vyslechnut RNDr. Paclík, který k tomuto projektu zpracovával finanční analýzu návratnosti. Bez znalosti této studie nebylo možné vyslýchat další osoby. Ve věci bylo rovněž provedeno finanční šetření k osobám, které se podílely na rozhodování o podobě financování Aquaparku Olomouc. Okruh těchto osob byl projednán na společných poradách s policejním orgánem.

Zajištěné věci

*V průběhu přípravného řízení bylo provedeno několik domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor a pozemků, při nichž bylo zajištěno velké množství stop. Jedná se zejména o výpočetní techniku, různé datové nosiče a mobilní telefony, které byly nejprve podrobeny znaleckému zkoumání. Výsledky znaleckých expertíz byly společně s listinnými důkazy náležitě vyhodnoceny, což je zachyceno v úředních záznamech policejního orgánu, které jsou ve vyšetřovacím spise zařazeny za jednotlivými protokoly o provedených prohlídkách. Tyto úřední záznamy tak tvoří důležité pracovní pomůcky, které poskytují lepší přehled o obsahu jednotlivých zajištěných stop. Samotný průběh prohlídek je zaznamenán na pořízené fotodokumentaci, která je rovněž uložena na celkem 16 ks CD/DVD, které tvoří **přílohu č. 15** vyšetřovacího spisu.*

Domovní prohlídka v bydlíšti obviněného Ivana Kyselého na adrese Olomouc, Horní náměstí č. p. 285/8. Příkaz k této prohlídce a samotný protokol o jejím provedení včetně příslušné fotodokumentace zachycující zajištěné věci se nachází ve **svazku č. 13**. Jednalo se o mobilní telefony, které jsou vyhodnoceny na č. l. **2956** až **3052**, dále výpočetní techniku, která byla podrobena znaleckému zkoumání, jehož vyhodnocení je uvedeno na č. l. **3053** až

3055 a dále listinné materiály, které jsou vyhodnoceny na č. l. **2928** až **2955**. Všechny zájmové stopy jsou zařazeny v **příloze č. 16** vyšetřovacího spisu, přičemž se jedná o:

- **stopu č. 3** - 12 listů A4 - originály a kopie z trestních spisů (GI-K-2143/2012 ÚZ Kyselý - originál; trestní oznámení TODA IBEX, s.r.o. - 2 KZN 4086/2011-36- kopie; 2 KZN 4086/2011-58 - kopie; č. j. KRPM-15990-95/TČ-2011-140080 - kopie; GI-K-876-3/2012 - kopie; 2 KZN 4086/2011-39 - kopie; KRPM-15990-89/TČ-2011-140080 - kopie; GI-K-2143-2/2012 - originál; 2 KZN 4086/2011-36 - kopie; 2 KZN 4086/2011-8 - kopie),
- **stopu č. 5** - různé listiny a písemnosti - Rozhodnutí GIBS, č. j. GI-A-990-2/2012 - originál; listiny GIBS: č. j. GI-P-1736-12/2012, č. j. GI-P-1736-9/2012, č. j. GI-P-1736-7/2012,
- **stopu č. 8** - 2 ks vizitek (plk. Mgr. Karel Kadlec a plk. Milan Pospíšek, MSc.),
- **stopu č. 9** - 1 list A4 - Previerka k osobe Ing. Stanislav Jančošek,
- **stopu č. 6** - mobilní telefon zn. Nokia N Series blíže nezj. typu, černé barvy, bez zjištěného IMEI, bez sim karty,
- **stopu č. 7** - mobilní telefon zn. Nokia blíže nezj. typu, černé barvy, bez zjištěného IMEI, dotykový, bez sim karty,
- **stopu č. 1** - mobilní telefon zn. Samsung blíže nezj. typu, bílé barvy, IMEI: 357466062725736/01, pin 1787, bez dalšího zabezpečení, včetně napájecího kabelu.

Domovní prohlídka v bydlíšti obviněného Karla Kadlece, na adrese Olomouc – Hodolany, tř. Kosmonautů 1069/30. Příkaz k této prohlídce a samotný protokol o jejím provedení včetně příslušné fotodokumentace zachycující zajištěné věci se nachází ve **svazku č. 14** na č. l. **3257** až **3279**. Při prohlídce byl zajištěn notebook, který je vyhodnocen na č. l. **3280** až **3288** a dále listinné materiály, které jsou vyhodnoceny na č. l. **3289** až **3290**. Obviněný dále vydal podle § 78 trestního řádu mobilní telefon, který byl podroben znaleckému zkoumání KÚP, jehož výsledky jsou vyhodnoceny na č. l. **3358** až **3382**. Všechny zájmové stopy jsou zařazeny v **příloze č. 18** vyšetřovacího spisu, přičemž se jedná o:

- **stopu č. 1** - notebook zn. Asus, sériové číslo 15G229L000790, včetně napájecího zdroje, zajištěno do sáčku orgatech číslo 00019049,
- **stopu č. 2** - 4 samostatné písemnosti,
- **stopu č. 1** - mobilní telefon zn. Samsung Galaxy S4 mini, IMEI: 358270054118705 včetně baterie, se sim kartou O2 účastnického čísla 725277950, nezj. čísla, včetně paměťové karty mikro SD velikosti 8 GB, pin 1111 (vydáno Mgr. Karlem Kadlecem na protokol o vydání věci dle § 78 tr. řádu na č. l. **3343** až **3344**).

Prohlídka jiných prostor a pozemků – kanceláře obviněného Karla Kadlece, na adrese Olomouc, tř. Kosmonautů č. p. 180/10. Příkaz k této prohlídce a samotný protokol o jejím provedení včetně příslušné fotodokumentace zachycující zajištěné věci se nachází ve **svazku č. 14** na č. l. **3308** až **3342**. Při prohlídce byly zajištěny zejména listinné materiály, které jsou vyhodnoceny na č. l. **3345** až **3357** a **3387** až **3684**, a výpočetní technika (flash disk a PC), která je vyhodnocena na č. l. **3383** až **3386**. Všechny zájmové stopy jsou založeny v **příloze č. 17** vyšetřovacího spisu, přičemž se jedná o:

- **stopu č. 1** - černý pořadač bez označení (policejním orgánem označen štítkem stopa č. 1 a dalším detailním označením v rámci provedení úkonu) a obsahující písemnosti,
- **stopu č. 2** - 3 samostatné složky různých barev,
- **stopu č. 3** - 5 samostatných diářů (diář rok 2010, modré barvy, diář rok 2011, hnědé barvy, diář rok 2012, červené barvy, diář rok 2013, červené barvy, diář rok 2014, hnědé barvy), s ručně psanými poznámkami,
- **stopu č. 4** - 2 písemnosti v celkovém počtu 3 listů (dopis adresovaný JUDr. Válkové, MS, ze dne 27. 5. 2014, a 2 listy - dopis adresovaný JUDr. Zemanovi, NSZ, ze dne 29. 4. 2014),
- **stopu č. 6** - diář modré barvy na rok 2015,

- **stopu č. 7** - 3 listy Záznam o provedení metodického průzkumu, č. j.: PPR 17058-7/ČJ-2015-990340, ze dne 7. 9. 2015,
- **stopu č. 9** - trestní oznámení plk. Kadlece ze dne 11. 4. 2014 na GIBS, 2 listy + žádost o součinnost na GIBS, pod č. j. GI-K-1661-7/2014 k Ing. D. Tesaříka, 1 list,
- **stopu č. 10** - 4 samostatné písemnosti (1. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, č. j.: ÚOHS-S 33/2013/VZ-23828/2013/513/KSt, 17 listů, 2. protokol z obecné kontroly PP ČR, odbor vnitřní kontroly, 19 listů, 3. usnesení Okresního soudu Olomouc, sp. zn. 2T 194/2013-185 ve věci obž. Ing. Petra Netušila, 2 kopie o 10 listech každá, 4. postoupení věci z GIBS, č. j.: GI-TC-248-23/2014, prošito, 67 listů, kopie),
- **stopu č. 11** - 4 samostatné písemnosti (1. úřední záznam o podaném vysvětlení z GIBS, č. j. GI-K 876/2012 ze dne 21. 8. 2012, 3 listy, 2. žádost o podání zprávy k projektu Horní Pomoraví II za společnost SEWACO s.r.o., 2 listy, 3. zpráva státní zástupkyně Mgr. Jitky Klapalové z 23. 9.2015, 2 listy, 4. protokol o jednání před soudem prvního stupně z 23. 2. 2015. sp. zn. 19C462/2013, 6 listů),
- **stopu č. 12** - 1 ks flash disk stříbrno černé barvy bez označení kapacity a značky, zapečetěno v sáčku orgatech č. 00019050,
- **stopu č. 13** - PC zn. HP Compaq dc 7900 CMT PC ALL, černo stříbrné barvy, číslo: CZC 9443DK0, v majetku MV ČR, a zajištěno do pytle opatřeného pečeti Policie č. 041311.

Domovní prohlídka v bydlíšti obviněného Radka Petruje, na adrese Křelov-Břuchotín, ul. Marty Rožánkové č. p. 51. Příkaz k této prohlídce a samotný protokol o jejím provedení se nachází ve **svazku č. 15** na č. l. **3708 až 3722**. Při prohlídce byla zajištěna výpočetní technika, která je vyhodnocena na č. l. **3794 až 3798**.

Prohlídka jiných prostor a pozemků – kanceláře obviněného Radka Petruje, na adrese Olomouc, tř. Kosmonautů č. p. 180/10. Příkaz k této prohlídce a samotný protokol o jejím provedení včetně příslušné fotodokumentace zachycující zajištěné věci se nachází ve **svazku č. 15** na č. l. **3753 až 3791**. Při prohlídce byly zajištěny zejména listinné materiály, které jsou vyhodnoceny na č. l. **3814 až 4153**, výpočetní technika, která je vyhodnocena na č. l. **3799 až 3801, 3807, 3810 až 3813**, a mobilní telefon, který je vyhodnocen na č. l. **3808 až 3809**. Všechny zájmové stopy jsou založeny v **příloze č. 19** vyšetřovacího spisu, přičemž se jedná o

- **stopu č. 4** - listiny (oznámení VSZ Olomouc, ze dne 2. 3. 2015, 4 listy, záznam o zahájení úkonů tr. řízení, 2 listy, žádost o prodloužení lhůty prověřování, 3 strany, souhrn dosavadního prověřování, 9 listů, a zpráva o stavu prověřování + žádost o prodloužení lhůty, 4 listy),
- **stopu č. 9** - listiny (zpráva o provádění šetření, 11 listů, úřední záznam z 11. 4. 2014, 3 listy, pokyny OSZ Olomouc, 3 listy, dopis Petruje poslanci, ze dne 21. 5. 2014, 2 listy, úřední záznam o podání vysvětlení, 3 listy, vyrozumění GIBS o uložení spisového materiálu, 1 list),
- **stopu č. 11** - různé písemnosti,
- **stopu č. 12** - různé písemnosti (k č. j. KRPM-39828/ČJ-2010-140581-11, 6 listů, 2 listy ručně psané poznámky, písemnosti ÚOKFK, 8 listů, obžaloba OSZ v Olomouci, sp. zn. 3 ZT 45/2013-154, 2 vyhotovení, usnesení ÚOKFK č. j. OKFK-59/TČ-2010-200237),
- **stopu č. 13** - šanon modré barvy (písemnosti Statutárního města Olomouce, 22 listů, písemnosti KB, a.s., 24 listů, písemnosti policie, 23 listů),
- **stopu č. 14** - různé písemnosti (kupní smlouva mezi AG Consult a Wireles Consult, s.r.o., 3 listy, rozsudek KS v Ostravě, pobočka Olomouc, 12 Co 434/2012-590, 6 listů, usnesení PČR, 7 listů, písemnosti, 5 listů),
- **stopu č. 15** - různé písemnosti (kopie audiozáznamu ze zasedání Zastupitelstva města Olomouce, 6 listů, 3 listy různé písemnosti),
- **stopu č. 18** - různé písemnosti (písemnost OHK - Aquapark Olomouc, 3 listy, výpis ze zasedání zastupitelstva města Olomouce, 7 listů, časová osa, 7 listů, výpis z přístupu k ETR, 1 list),
- **stopu č. 19** - diář rok 2015,

- **stopu č. 20** - různé písemnosti (OSZ v Olomouci, 12 listů, písemnosti PČR, 2 listy).

Prohlídka jiných prostor a pozemků – kanceláře obviněného Jiřího Rozbořila, na adrese Olomouc, Jeremenkova 1191/40a. Příkaz k této prohlídce a samotný protokol o jejím provedení včetně příslušné fotodokumentace zachycující zajištěné věci se nachází ve **svazku č. 17** na č. l. **4202 až 4246**. Při prohlídce byly zajištěny zejména listinné materiály, které jsou vyhodnoceny na č. l. **4256 až 4262**, výpočetní technika, která je vyhodnocena na č. l. **4255, 4286 až 4292**, a mobilní telefon, který je vyhodnocen na č. l. **4263 až 4285**. Všechny zájmové stopy jsou založeny v **příloze č. 20** vyšetřovacího spisu, přičemž se jedná o:

- **stopu č. 2** - mobilní telefon zn. Samsung Alfa, sériové číslo R58F91GDNZX, IMEI 356010063056393 se sim kartou T-Mobile č. 8942001100038257236 s tel. číslem 603 79 18 11, bez kódu pin, uloženo do sáčku orgatech č. 00353608,
- **stopu č. 3** - poznámkový blok s kroužkovou vazbou formátu A5 hnědé barvy (s ručně psanými texty, počet listů 67, v poznámkovém bloku jsou volně vložené listy - 7 listů formátu A4),
- **stopu č. 12** - 1 list formátu A4 - email odesílatele Bogoč Zdeněk (ze dne 29. 6. 2015, adresát „hejman“ s obsahem: Informace a vyjádření ÚRR k vybraným projektům).

Domovní prohlídka v bydlíšti Ivana Langerera, na adrese Olomouc, ul. 8. května č. p. 204/25. Příkaz k této prohlídce a samotný protokol o jejím provedení včetně příslušné fotodokumentace zachycující zajištěné věci se nachází ve **svazku č. 18** na č. l. **4338 až 4403**. Domovní prohlídka v bytě Ivana Langerera, na adrese Praha, ul. Pařížská č. p. 125/16. Příkaz k této prohlídce a samotný protokol o jejím provedení včetně příslušné fotodokumentace zachycující zajištěné věci se nachází ve **svazku č. 18** na č. l. **4425 až 4468**. Prohlídka jiných prostor a pozemků – bankovní bezpečnostní schránky v Komerční bance, a.s., a ČSOB, a.s. Protokol o jejich provedení včetně pořízené fotodokumentace se nachází ve **svazku č. 18** na č. l. **4470 až 4486**. Veškeré věci zajištěné v průběhu těchto prohlídek byly nejprve uloženy u ČAK, neboť MUDr. Mgr. Langer prohlásil, že obsahují skutečnosti, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, a následně na základě usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j 3 Nt 1722/2015-279 (č. l. **4531 až 4568**) a č. j. 3 Nt 1721/2015 (č. l. **4572 až 4589**) vydaných podle § 85b odst. 9 tr. řádu u nich došlo k nahrazení souhlasu zástupce ČAK a k jejich předání policejnímu orgánu. Zajištěné listiny, mobilní telefony a nosiče dat jsou vyhodnoceny ve **svazcích č. 19 až 21**. Všechny zájmové stopy jsou založeny v **příloze č. 21 a 22** vyšetřovacího spisu, přičemž se jedná o:

- č. 21** - z domovní prohlídky u Ivana Langerera, Olomouc, ul. 8. května č. p. 204/25:
- **stopu č. 9** - diář s nápisem MoMa, zabezpečeno do sáčku orgatech č. 00363577,
  - **stopu č. 21** - 4 ks diáře – zápisníky velikosti A6 černé barvy, uloženo volně do obálky,
  - **stopu č. 22** - 4 ks diáře – zápisníky velikosti A5 s ručně psanými poznámkami (1 ks zápisník zn. AutoCont, 1 ks zápisník černé barvy otevírající se zesponu nahoru s řádkovanými listy, 1 ks zápisník zn. Moleskine s řádkovanými listy, 1 ks zápisník zn. Moleskine s nelinkovanými listy), zabezpečeno do sáčku orgatech č. 00247199,
  - **stopu č. 23** - písemnosti KSZ Ostrava, pobočka Olomouc, písemnost ÚOKFK, expozitura Brno, struktura IMV (1 list kopie KSZ Ostrava, trestní oznámení TODA IBEX, s.r.o., vedený pod sp. zn. KSZ č. j. 2KZN 4086/2011-36, 1ks kopie KSZ Ostrava, 1 list trestní oznámení, sp. zn. č. j. KRPM-15990/TČ-2011-140080, 1 ks - struktura Inspekce Policie ČR na formátu A3, 1 ks zpráva o průběhu prověřování UOKFK expozitura Brno č. j. OKFK-314/TČ-2008-28), zabezpečeno volně do obálky,

- **stopu č. 26** - 3 samostatné písemnosti (smlouva o půjčce včetně dodatku smlouvy, záznam odpovědi plk. Bílka na dotazy, stanovisko k materiálu týkající se odpovědi GIBS), zabezpečeno do sáčku orgatech č. 00367886,
- **stopu č. 32** - písemnosti IMV-vyhodnocení a emailová komunikace, zabezpečeno volně do obálky,
- **stopu č. 33** - písemnosti Federální informační služby, zprávy o výsledcích psychologického vyšetření osob, zabezpečeno volně do obálky,

č. 22 – z domovní prohlídky u Ivana Langera, Praha, ul. Pařížská čp. 125/16:

- **stopu č. 1** - samostatná písemnost s názvem Dotazy ke kvalitě díla, původně zabezpečeno do sáčku orgatech č. č. 00247779.

Domovní prohlídka v bydlíšti Milana Pospíška, na adrese Šumperk, ul. Peckova č. p. 940. Příkaz k této prohlídce a samotný protokol o jejím provedení včetně příslušné fotodokumentace zachycující zajištěné věci se nachází ve **svazku č. 22** na č. l. **5452** až **5458**. Při prohlídce byla zajištěna výpočetní technika, která je vyhodnocena na č. l. **5552** až **5560** a č. l. **5578** až **5580**. Všechny zájmové stopy jsou založeny v **příloze č. 23** vyšetřovacího spisu, přičemž se jedná o:

- **stopu č. 8** - 94 listů písemností nadepsaných jako „Trestní oznámení plk. Mgr. Karla Kadlece ze dne 22. 4. 2014“ (adresované k rukám ředitele ÚSKPV Milana Pospíška, MSc.), zajištěno jako svázaný spisový materiál, provázaný provázkem tzv. trikolórou a uloženo volně do obálky,
- **stopu č. 9** - soubor různých písemností (ručně psané poznámky, stanovisko KSZ v Ostravě ve věci plk. Mgr. Kadlece, obžaloba na Ing. Drahomíra Rauše a Jana Marcinka, vyhodnocení spisového materiálu trestního oznámení článku ze serveru idnes.cz, ÚZ o podání vysvětlení plk. Mgr. Tomáš Uličný a další tomu podobné písemnosti v celkovém počtu 99 listů), písemnosti zajištěny a provázány a uloženy volně do obálky,

Prohlídka jiných prostor a pozemků – kanceláře Milana Pospíška v budově Policejního prezidia ČR, na adrese Praha, Strojnická 935/27. Příkaz k této prohlídce a samotný protokol o jejím provedení včetně příslušné fotodokumentace zachycující zajištěné věci se nachází ve **svazku č. 22** na č. l. **5631** až **5665**. Při prohlídce byla zajištěna zejména výpočetní technika a datové nosiče, které jsou vyhodnoceny na č. l. 5702 až 5782, dále listinné materiály, které jsou vyhodnoceny na č. l. **5783** až **5792**. Všechny zájmové stopy jsou založeny v **příloze č. 24** vyšetřovacího spisu, přičemž se jedná o:

- **stopu č. 1** - 8 listů formátu A4 (písemnost k č. j. FAU-14913/2015/24),
- **stopu č. 1** - úřední záznam A4 (písemnost k č. j. 22835/ČJ-990311 a vyřízení věci - 2 listy),
- **stopu č. 4** - listina s názvem „Babišovi cifršpioni podali trestní oznámení na šéfy ČEZ“,
- **stopu č. 6** - 1 ks notebook zn. Dell latitude E5250, včetně napájecího adaptéru a kabelu, sériové číslo 61FRP12, původně zajištěno do plastového pytle policie s pečeti č. 026809.

Domovní prohlídka v bydlíšti Mgr. Tomáše Uličného, na adrese Olomouc, Dukelská 757/11. Příkaz k této prohlídce a samotný protokol o jejím provedení včetně příslušné fotodokumentace zachycující zajištěné věci se nachází ve **svazku č. 23** na č. l. **5805** až **5848**. Při prohlídce byla zajištěna výpočetní technika a datové nosiče, které jsou vyhodnoceny na č. l. **6354** až **6368**. Všechny zájmové stopy jsou založeny v **příloze č. 25** vyšetřovacího spisu, přičemž se jedná o:

- **stopu č. 2** - 1 ks flash disk bez uvedení kapacity, zn. Corsair, černomodré barvy, zajištěno do sáčku orgatech č. 00354195.

Prohlídka jiných prostor a pozemků – kanceláře Tomáše Uličného v budově Generální inspekce bezpečnostních sborů, na adrese Olomouc, Neředín, tř. Míru č. p. 273/99. Příkaz k této prohlídce a samotný protokol o jejím provedení včetně příslušné fotodokumentace zachycující zajištěné věci se nachází **ve svazku č. 23** na č. l. **5883 až 5980. Přílohy č. 1 až 5** protokolu o prohlídce se nacházejí ve **svazku č. 24**. Při prohlídce byla zajištěna zejména výpočetní technika a datové nosiče, které jsou vyhodnoceny ve **svazku č. 25** na č. l. **6369 až 6455**, dále listinné materiály, které jsou vyhodnoceny ve **svazku č. 26** na č. l. **6456 až 6915**. Tomáš Uličný dále vydal podle § 78 trestního řádu mobilní telefony, služební počítač a flash disk, což bylo podrobeno znaleckému zkoumání KÚP, jehož výsledky jsou vyhodnoceny ve **svazku č. 25** na č. l. **6456 až 6465**. Všechny zájmové stopy jsou založeny v **příloze č. 25** vyšetřovacího spisu, přičemž se jedná o:

- **stopu č. 2** - modrý pořadač s nápísem ARCHIV různé (v počtu 207 listů - očíslováno),
- **stopu č. 3** - štos papírů, zapečetěn (I/ listina s názvem Přehled zahájených trestních stíhání do 27. 3. 2015, II/ Přípis na KSZ Ostrava - v Olomouci ze dne 18. 2. 2015, č. j. GI-A-20-5/2015, III/ Ručně psané poznámky + tištěný text - oznámení (10 listů), IV/ Ručně psané poznámky - hlavička KON DIB (psáno modrá fixa) + následující listiny obsahující tištěný text, e-mailovou komunikaci - počet listů 44, V/ List s ručně psanými poznámkami - ke služebnímu hodnocení pplk. Netušila, VI/ List s ručně psanými poznámkami - služební hodnocení pplk. Netušila, VII/ Ručně psané poznámky a e-mailová komunikace - ke služebnímu hodnocení pplk. Netušila - počet listů 21),
- **stopu č. 7** - stolní kalendář rok 2015 s ručně psanými poznámkami,
- **stopu č. 11** - stolní kalendář z roku 2014,
- **stopu č. 21** - spis č. GI-P-1322/2014 Věc: PETRŮJ RADEK - podání s žádostí, zda na něj bylo podáno tr. oznámení,
- **stopu č. 22** - spis č. GI-TC-190/2015: Věc NASSWETTR Martin PhDr. plk., věděl o trestné činnosti osoby Jakub Dubánek a nekonal, (obsah + spis v počtu 145 listů celkem + pomocný materiál celkem uloženo 25 listů = celkem zajištěno 172 listů),
- **stopu č. 24** - spis č. j. GI-P-1096/2013 ve věci plk. Mgr. Karel Kadlec (obsahující spis v počtu 82 listů vč. desek),
- **stopu č. 25** - spis č. j. GI-K-700/2015 ve věci PYTLÍČEK Aleš, npor., Ztráta radiostanice na SKPV OOK Olomouc,
- **stopu č. 27** - spis č. j. GI-K-2143/2012 ve věci Ing. Ivan Kyselý - policisté poškozují jeho podnikání pomluvou, (obsahující pomocný spis v počtu 14 listů a spis v počtu 46 listů - celkem 60 listů),
- **stopu č. 8** - 1 ks flash disk, oranžovočervené barvy zn. Kingston, pogumovaný, na jedné straně ručně napsáno 776 830 467 ULIČNÝ, na druhé straně napsáno ULIČNÝ OLOMOUC, se šňůrkou s nápísem CHARITA oranžové barvy, zajištěno do sáčku orgatech číslo 00362893,
- **stopu č. 29** - 1 ks stolní počítač zn. Lenovo, model AP6, sériové číslo S4MZPE4,
- **stopu č. 2** - 1 ks flash disk bez uvedení kapacity, zn. Corsair, černomodré barvy, zajištěno do sáčku orgatech č. 00354195 (zajištěno při domovní prohlídce v Olomouci, ul. Dukelská č. p. 11).

Mgr. Hana Dvořáková vydala podle § 78 odst. 1 tr. řádu listiny, které se nacházejí ve svazku č. 27 na č. l. **6918 až 6926**. Tyto zájmové stopy jsou založeny v příloze č. 26 vyšetřovacího spisu, přičemž se jedná o:

- 1 list písemnosti Zaslání spisového materiálu podezř. Králík, vedené pod č. j. KRPM-19170-36/TČ-2015-140080,
- 1 list písemnosti Podezřelý Jaroslav Králík a spol., vedené pod č. j. KRPM-19170-37/TČ-2015-140080,
- 1 list písemnosti Zpráva o stavu prověřování a žádost o prodloužení lhůty Králík, vedené pod č. j. KRPM-19170-38/TČ-2015-140080,

- 1 list písemnosti Prodloužení lhůty KSZ Brno, vedené pod č. j. KRPM-19170-39/TČ-2015-140080,
- 1 list písemnosti Anonym, vedené pod č. j. KRPM-19170-40/TČ-2015-140080 + 1 ks obálka,
- 1 list písemnosti Úřední záznam, vedené pod č. j. KRPM-19170-41/TČ-2015-140080,
- 1 list písemnosti Trestní oznámení TODA IBEX, s.r.o., vedené pod č. j. 2 KZN 4086/2011-36.

Bc. Petr Foukal vydal podle § 78 odst. 1 tr. řádu listiny, které se nacházejí v **příloze č. 14** vyšetřovacího spisu.

Martin Polášek vydal podle § 78 odst. 1 tr. řádu listiny, které se nacházejí **ve svazku č. 27** na č. l. **6928 až 6946**.

JUDr. Jan Panáček vydal podle § 78 odst. 1 tr. řádu listiny, které se nacházejí **ve svazku č. 27** na č. l. **6947 až 7060**.

Ing. Boleslav Krejčí vydal podle § 78 odst. 1 tr. řádu flash disk se zvukovou nahrávkou o průběhu jednání s Mgr. Petrůjem. Protokol o vyhodnocení této nahrávky se nachází na č. l. **7062 až 7063**. Předmětný flash disk tvoří **přílohu č. 27** vyšetřovacího spisu.

Jitka Weiermüllerová vydala podle § 78 odst. 1 tr. řádu záznam komunikace, kterou vedla prostřednictvím mobilního telefonu s Ing. Rozbořilem a Antonínem Valentou (č. l. **7066 až 7091**).

Ing. Petr Netušil vydal podle § 78 odst. 1 tr. řádu listiny, které tvoří **přílohu č. 31** vyšetřovacího spisu.

Součástí vyšetřovacího spisu jsou pak zajištěné výpisy z ETŘ a další listiny k jednotlivým zájmovým kauzám, a to ve **svazku č. 28** ke kauzám Králík na č. l. **7100 až 7128**, Kaštilová – Tesařová na č. l. **7129 až 7305**, ve **svazku č. 29** ke kauzám Aquapark a akcie města Olomouc na č. l. **7306 až 7390**, HC Olomouc na č. l. **7391 až 7421**, Jezdecký areál Lazce na č. l. **7422 až 7440**, FAU a Vocabolario na č. l. **7441 až 7461**, Tesco SW na č. l. **7462 až 7483** a Šternberk na č. l. **7484 až 7498**.

Samotné spisové materiály, resp. jejich podstatné části tvoří přílohy vyšetřovacího spisu, a to konkrétně:

- příloha **č. 33** – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-19170/TČ-2015-140980,
- příloha **č. 34** – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-39897/TČ-2015-140981,
- příloha **č. 35** – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-14536/TČ-2012-140980,
- příloha **č. 36** – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-125251/TČ-2013-140080,
- příloha **č. 37** – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-38411/TČ-2015-140981,
- příloha **č. 38** - písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-142869/TČ-2014-140080,
- přílohy **č. 39** a **č. 40** – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-46182/TČ-2015-140581,
- příloha **č. 41** – písemnosti ze spisu sp. zn. OKFK – 1068/TČ-2012-252503,
- příloha **č. 42** – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-59149/ČJ-2015-140581,
- příloha **č. 43** – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-15990/TČ-2011-140080,
- příloha **č. 44** – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-116742/TČ-2015-140080,
- příloha **č. 45** – písemnosti ze spisu sp. zn. KRPM-15859/TČ-2011-140080.

Znalecké posudky k zajištěným věcem

V průběhu vyšetřování byla veškerá výpočetní technika (stolní PC, notebooky, flash disky a jiné elektronické nosiče informací) zajištěná při jednotlivých domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor a pozemků předložena soudnímu znalci Ing. Janu Jankovi ke znaleckému zkoumání z oboru kybernetika odvětví výpočetní technika. Znalecký posudek č. j. 3445/2015 ze dne 18. 12. 2015 tvoří přílohy č. 1 - 5 vyšetřovacího spisu. Ze všech předložených datových nosičů, u nichž to bylo z technického hlediska možné, byla provedena bitová kopie jejich kompletního obsahu, přičemž výsledné soubory byly umístěny na pevný disk zn. Seagate 2000GB, který tvoří přílohu znaleckého posudku.

Důkazně relevantní výsledky znaleckého zkoumání jsou podrobně zmíněny v provedeném vyhodnocení policejního orgánu.

Zajištěné mobilní telefony byly předloženy Kriminalistickému ústavu Praha ke znaleckému zkoumání z oboru kriminalistika odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat. Ve věci byly vyhotoveny dva znalecké posudky, a to znalecký posudek č. j. KUP-10436-1/ČJ-2015-2301AV ze dne 12. 1. 2016, který tvoří přílohy č. 6 – 7 vyšetřovacího spisu a znalecký posudek č. j. KUP-7494-1/ČJ-2016-2301AV, který tvoří přílohy č. 8 - 9 vyšetřovacího spisu. Z dostupných pamětí mobilních telefonů, SIM karet a paměťových karet byly vykopírovány smazané záznamy, které byly uloženy na záznamová média a tato jsou součástí přílohy znaleckých posudků.

Důkazně relevantní výsledky znaleckého zkoumání jsou podrobně zmíněny v provedeném vyhodnocení policejního orgánu.

Přehled vydaných příkazů podle § 88 odst. 1 trestního řádu a § 88a odst. 1 trestního řádu:

Dne 25. 7. 2014 vydala soudkyně Okresního soudu v Ostravě pod č. j. 0 Nt 18098/2014V, V260/2014 příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 1 tr. řádu na účastnické telefonní stanice +420 725 277 950, +420 602 806 462 uživatele plk. Mgr. Karla Kadlece, +420 603 565 056, +420 776 830 467 uživatele plk. Mgr. Tomáše Uličného a +420 603 565 061, +420 723 306 944 uživatele pplk. Mgr. Zdeňka Pokorného, a to na dobu od 12.00 hod. dne 25. 7. 2014 do 12.00 hod. dne 25. 11. 2014 včetně.

Dne 16. 9. 2014 vydala soudkyně Okresního soudu v Ostravě pod č. j. 0 Nt 18122/2014V, V321/2014 příkaz ke sdělení údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu (k vydání výpisů hovorů telekomunikačního provozu) podle § 88a odst. 1 tr. řádu na telefonní stanice a IMEI +420725277950, +420602806462, IMEI 35827005411870, IMEI 35932202556462, IMEI 35135010155897 uživatele plk. Mgr. Karel Kadlec, +420603565056, +420776830467, IMEI 35283303980034, IMEI 35283203980034 uživatele plk. Mgr. Tomáš Uličný, +420603565061, +420723306944, IMEI 35535904361606, IMEI35010120747464 uživatele pplk. Mgr. Zdeněk Pokorný, +420724312332, IMEI 35505904556576, IMEI 35316805180101, IMEI 35430004537790 uživatele plk. Mgr. Radek Petrůj, +420728189233, +420777263064, IMEI 35193605985379, IMEI35981001167281 uživatele plk. PhDr. Martin Nasswetter, +420774083781, IMEI 86857401005236 uživatel kpt. Ing. Vladimír Tichý, a to za období od 00.00 hodin dne 11. 3. 2014 do 11. 9. 2014.

Dne 23. 10. 2014 vydala soudkyně Okresního soudu v Ostravě pod č. j. 0 Nt 18143/2014V, V379/2014 příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 1 tr. řádu na účastnické číslo +420602521386, jehož uživatelem je Ing. Ivan Kyselý, nar. 17. 9. 1958, bytem Olomouc, Horní náměstí 285/8, a to na období od 08.00 hodin dne 24. 10. 2014 do 08.00 hodin dne 24. 2. 2015 včetně.

Dne 23. 10. 2014 vydala soudkyně Okresního soudu v Ostravě pod č. j. 0 Nt 18144/2014V, V381/2014 příkaz ke sdělení údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu (k vydání výpisů hovorů telekomunikačního provozu) podle § 88a odst. 1 tr. řádu na telefonní stanici +420602521386, jejímž uživatelem je Ing. Ivan Kyselý, nar. 17. 9. 1958, bytem Olomouc, Horní náměstí 285/8, a to za období od 00.00 hodin dne 23. 4. 2014 do 23. 10. 2014.

Dne 24. 11. 2014 vydala soudkyně Krajského soudu v Ostravě pod č. j. V40-2/2014, 5Nt 835/2014 příkaz k prodloužení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 4 trestního řádu na účastnická čísla +420725277950 uživatele plk. Mgr. Karla Kadlece a +420603565056 uživatele plk. Mgr. Tomáše Uličného, a to na období od 12.00 hodin dne 25. 11. 2014 do 12.00 hodin dne 25. 3. 2015.

Dne 17. 2. 2015 vydala soudkyně Okresního soudu v Ostravě pod č. j. 0Nt 29024/2015V, V55/2015 příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 1, odst. 2 trestního řádu na účastnická čísla +420731670505 uživatele plk. Milana Pospíška, MSc, +420602714534 uživatele MUDr. Mgr. Ivana Langeru, a emailových adres Ivan.Kyselý@seznam.cz uživatele Ing. Ivana Kyselého a kadleck@seznam.cz uživatele plk. Mgr. Karla Kadlece a to na dobu od 17. 2. 2015 do 17. 6. 2015.

Dne 17. 2. 2015 vydala soudkyně Okresního soudu v Ostravě pod č. j. 0 Nt 29025/2015V, V57/2015 příkaz ke sdělení údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu (k vydání výpisů hovorů telekomunikačního provozu) podle § 88a odst. 1 tr. řádu ve vztahu k telefonním stanicím s účastnickým číslem +420731670505 a IMEI 35610006766882 a 35818805240713 uživatele plk. Milana Pospíška, MSc, a s účastnickým číslem +420602714534 a IMEI 35289105440078, 35384906077362 a 35517906937261 uživatele MUDr. Mgr. Ivana Langeru, a to za období od dne 16. 8. 2014 do 16. 2. 2015.

Dne 20. 2. 2015 vydala soudkyně Krajského soudu v Ostravě pod č. j. V10- 2/2015, 5Nt 809/2015 příkaz k prodloužení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 4 trestního řádu na účastnické číslo +420602521386 uživatele Ing. Ivana Kyselého, a to na období od 08.00 hodin dne 24. 2. 2015 do 08.00 hodin dne 24. 6. 2015.

Dne 24. 3. 2015 vydala soudkyně Krajského soudu v Ostravě pod č. j. V16-2/2015, 5Nt 814/2015 příkaz k prodloužení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 4 trestního řádu na účastnická čísla +420725277950 uživatele plk. Mgr. Karla Kadlece a +420603565056 uživatele plk. Mgr. Tomáše Uličného, a to na období od 11.00 hodin dne 25. 3. 2015 do 11.00 hodin dne 25. 7. 2015.

Dne 27. 4. 2015 vydal soudce Okresního soudu v Ostravě pod č. j. 0 Nt 29079/2015V, V179/2015 příkaz ke sdělení údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu (k vydání výpisů hovorů telekomunikačního provozu) podle § 88a odst. 1 tr. řádu ve vztahu k telefonní stanici s účastnickým číslem +420602541023 uživatele Ing. Romana Wintera, a to za dobu od 0:00 do 24:00 hod. dne 8. 4. 2015.

Dne 6. 5. 2015 vydala soudkyně Okresního soudu v Ostravě pod č. j. V193/2015, 0 Nt 29084/2015V příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 1 trestního řádu na účastnické číslo +420 774 670 506 uživatele plk. Milana Pospíška, MSc, a to na období od 15:00 hodin dne 6. 5. 2015 do 15:00 hodin dne 6. 9. 2015.

Téhož dne (6. 5. 2015) vydala soudkyně Okresního soudu v Ostravě pod č. j. V195/2015, 0 Nt 29085/2015N příkaz ke sdělení údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu (k vydání výpisů hovorů telekomunikačního provozu) podle § 88a odst. 1 tr. řádu

ve vztahu k telefonní stanici s účastnickým číslem +420 774 670 506 uživatele plk. Milana Pospíška, MSc, a to za dobu od 0:00 dne 6. 11. 2014 do 24:00 hod. dne 6. 5. 2015.

Dne 15. 6. 2015 vydala soudkyně Krajského soudu v Ostravě pod č. j. V27-2/2015, 5Nt 824/2015 příkaz k prodloužení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 4 trestního řádu na účastnické číslo +420731670505 uživatele plk. Milana Pospíška, MSc, a to na období od 00:00 hodin dne 18. 6. 2015 do 24:00 hodin dne 18. 10. 2015.

Dne 22. 6. 2015 vydala soudkyně Krajského soudu v Ostravě pod č. j. V28-2/2015, 5Nt 825/2015 příkaz k prodloužení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 4 tr. řádu na účastnické číslo +420602521386 uživatele Ing. Ivana Kyselého, a to na období od 8:00 hodin dne 24. 6. 2015 do 8:00 hodin dne 24. 10. 2015.

Dne 23. 7. 2015 vydala soudkyně Krajského soudu v Ostravě pod č. j. V34-2/2015, 5Nt 831/2015 příkaz k prodloužení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 4 tr. řádu na účastnická čísla +420725277950 uživatele plk. Mgr. Karla Kadlece a +420603565056 uživatele plk. Mgr. Tomáše Uličného, a to na období od 11.00 hodin dne 25. 7. 2015 do 11.00 hodin dne 25. 11. 2015.

Vyhodnocení **odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu** realizovaného na základě výše uvedených příkazů soudu se nachází ve **svazcích č. 42 až 45** vyšetřovacího spisu.

Jednotlivé **zájmové záznamy hovorů a výpisy telekomunikačního provozu** jsou uloženy na 12 ks CD a DVD, které tvoří **přílohu č. 12** vyšetřovacího spisu.

Přehled vydaných povolení podle § 158d odst. 1, odst. 2, odst. 3 a odst. 4 trestního řádu:

Dne 24. 7. 2014 pod č. j. V9-8/2014-4 VZN 409/2014 vydal státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci povolení ke sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, 2, 4 tr. řádu, a to plk. Mgr. Karla Kadlece, náměstka ředitele KROK, plk. Mgr. Tomáše Uličného, vedoucího 18. oddělení GIBS, pracoviště Olomouc, a pplk. Mgr. Zdeňka Pokorného, pracovníka 18. oddělení GIBS, pracoviště Olomouc, a to na období od 14:00 hod. dne 24. 7. 2014 do 00:00 hod. dne 23. 1. 2015.

Dne 25. 7. 2014 vydala soudkyně Okresního soudu v Ostravě pod č. j. 0 Nt 18097/2014V, V258/2014 povolení ke sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, odst. 3 tr. řádu, a to vnitřních prostor místnosti č. 409 nacházející se ve 4. podlaží budovy č. p. 1085/6 na adrese Olomouc – Hodolany, tř. Kosmonautů, a to na dobu od 12.00 hod. dne 25. 7. 2014 do 12.00 hod. dne 25. 1. 2015 včetně.

Dne 31. 7. 2014 vydal soudce Okresního soudu v Ostravě pod č. j. 0Nt 18101/2014V, V268/2014 povolení ke sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, odst. 3 tr. řádu, a to vnitřních prostor místnosti č. 417 nacházející se ve 4. podlaží budovy č. p. 1085/6 na adrese Olomouc – Hodolany, tř. Kosmonautů, a to na dobu od 1. 8. 2014 do 31. 1. 2015 včetně.

Dne 7. 10. 2014 vydal soudce Okresního soudu v Ostravě pod č. j. 0 Nt 18134/2014V, V353/2014 povolení ke sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, 3, 4 trestního řádu, a to plk. Mgr. Karla Kadlece, nar. 22. 11. 1974, datových úložišť, která má plk. Karel Kadlec v držení, vnitřních prostor místnosti č. 433 nacházející se ve 4. nadzemním podlaží administrativní budovy č. p. 189/10 na adrese Olomouc Hodolany, tř. Kosmonautů

(tj. kanceláře plk. Kadlece v budově KROK), a to na období od 12.00 hodin dne 7. 10. 2014 do 12.00 hodin dne 7. 4. 2015 včetně.

Dne 23.10.2014 vydal státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci pod č.j. V9-41/2014-4 VZN 409/2014 povolení ke sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, 2, 4 tr. řádu, a to na osobu Ing. Ivana Kyselého, nar. 17. 9. 1958, bytem Olomouc, Horní náměstí č. p. 285/8, a na období od 14.00 hodin dne 23. 10. 2014 do 14.00 hodin dne 23. 1.2015.

Dne 27. 11. 2014 vydal státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci pod č. j. V9-55/2014-4 VZN 409/2014 povolení ke sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, odst. 2, odst. 4 trestního řádu na vnitřní prostory kavárny CAFE DELUX nacházející se v přízemí budovy č. p. 11/7 na adrese Olomouc - Hodolany, ul. Lipenská, a to na období od 12.00 hodin dne 28. 11. 2014 do 12.00 hodin dne 28. 5. 2015.

Dne 22. 1. 2015 státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci pod č. j. V9-67/2014-4 VZN 409/2014 prodloužil podle § 158d odst. 1, 2, 4 tr. řádu dobu povolení sledování osob a věcí, a to jednak plk. Mgr. Karla Kadlece a plk. Mgr. Tomáše Uličného a jednak Ing. Ivana Kyselého, nar. 17. 9. 1958, bytem Olomouc, Horní náměstí č. p. 285/8, shodně na období od 23. 1. 2015 do 00.00 hodin dne 23. 7. 2015.

Dne 29. 1. 2015 vydal soudce Okresního soudu v Ostravě pod č. j. 0 Nt 29013/2015V, V31/2015 prodloužení povolení ke sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, odst. 3 tr. řádu, a to vnitřních prostor místnosti č. 417 nacházející se ve 4. podlaží budovy občanského vybavení na adrese Olomouc - Hodolany, tř. Kosmonautů 1085/6, a to na dobu od 1. 2. 2015 do 31. 7. 2015 včetně.

Dne 16. 2. 2015 státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci pod č. j. V9-84/2014-4 VZN 409/2014 vydal povolení ke sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, odst. 2, odst. 4 tr. řádu, a to plk. Milana Pospíška, MSc, ředitele Úřadu služby kriminální policie a vyšetřování Policejního prezidia ČR, a MUDr. Mgr. Ivana Langeru, a to na dobu od 16. 2. 2015 do 23. 7. 2015.

Dne 17. 2. 2015 vydala soudkyně Okresního soudu v Ostravě pod č. j. O Nt 29026/2015V, V59/2015 povolení ke sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, odst. 3 tr. řádu, a to ve vztahu k emailovým schránkám Ivan.Kysely@seznam.cz uživatele Ing. Ivana Kyselého a kadleck@seznam.cz uživatele plk. Mgr. Karla Kadlece, a to na dobu od 00.00 hodin dne 16. 8. 2014 do 24.00 hodin dne 16. 2. 2015.

Dne 1. 4. 2015 prodloužila soudkyně Okresního soudu v Ostravě pod č. j. O Nt 29057/2015V, V129/2015 dobu povolení ke sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, 3, 4 trestního řádu, a to plk. Mgr. Karla Kadlece, nar. 22. 11. 1974, datových úložišť, která má plk. Karel Kadlec v držení, vnitřních prostor místnosti č. 433 nacházející se ve 4. nadzemním podlaží administrativní budovy č. p. 189/10 na adrese Olomouc Hodolany, tř. Kosmonautů (tj. kanceláře plk. Kadlece v budově KROK), a to na období od 12:00 hodin dne 7. 4. 2015 do 12:00 hodin dne 7. 10. 2015 včetně.

Dne 22. 5. 2015 vydal státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci pod č. j. V9-128/2014-4 VZN 409/2014 prodloužení povolení ke sledování osob a věcí dle § 158d odst. 1, odst. 2, odst. 4 tr. řádu na vnitřní prostory kavárny CAFE DELUX nacházející se v přízemí budovy č. p. 11/7 na adrese Olomouc - Hodolany, ul. Lipenská, a to na období od 28. 5.2015 do 28. 11. 2015.

Dne 16. 7. 2015 státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci pod č. j.V9-153/2014-4 VZN 409/2014 prodloužil podle § 158d odst. 1, 2, 4 tr. řádu povolení sledování

osob a věcí, a to plk. Mgr. Karla Kadlece, plk. Mgr. Tomáše Uličného a Ing. Ivana Kyselého na období od 23. 7. 2015 do 30. 11. 2015.

Dne 24. 7. 2015 vydala soudkyně Okresního soudu v Ostravě pod č. j. V265/2015, 0 Nt 29107/2015/V prodloužení povolení ke sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, odst. 3 tr. řádu, a to vnitřních prostor místnosti č. 417 nacházející se ve 4. podlaží budovy občanského vybavení na adrese Olomouc – Hodolany, tř, Kosmonautů č. p. 1085/6, a to na dobu od 31. 7. 2015 do dne 30. 11. 2015 včetně.

Sledování osob a věcí, které bylo realizováno na základě výše uvedených povolení lze rozdělit na dva základní okruhy.

V první řadě se jedná o tzv. kontaktní sledování jednotlivých osob, jehož výsledky jsou založeny ve **svazku č. 41** vyšetřovacího spisu (č. l. **10420** až **10466**), kde se nacházejí jednotlivé protokoly podle § 158d tr. řádu vyhotovené příslušným policejním orgánem ÚZČ o průběhu sledování. Záznamy pořízené při tomto sledování v podobě fotodokumentace či videozáznamu se nacházejí na 6 ks CD a DVD nosičích, které tvoří **přílohu č. 11** vyšetřovacího spisu.

Dále se jedná o tzv. prostorové odposlechy kanceláří, kaváren a restauračních zařízení. Klíčové důkazy byly získávány především sledováním vnitřních prostor **kavárny CAFE DELUX** nacházející se v přízemí budovy č. p. 11/7 na adrese Olomouc - Hodolany, ul. Lipenská. Zde byly zadokumentovány pravidelné schůzky uskutečněné mezi obviněným adleceem a obviněným Kyselým. Další důkazně relevantní schůzky obviněných osob byly zaznamenány zejména při sledování **v restauraci Potrefená Husa**, na adrese Olomouc, Opletalova ulice, a **v restauraci Opera**, na adrese Olomouc, Horní náměstí. Kvalita (slyšitelnost) takto pořízených nahrávek nebyla vždy na dobré úrovni, a proto byla vyžádána znalecká zkoumání z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie. Vzhledem k tomu, že výsledky provedeného sledování lze považovat za stěžejní důkazy v dané věci, přistoupil policejní orgán k přibrání znalce ad hoc – Ing. Jaroslava Menšíka, externího zvukaře ČT, který následně provedl technickou úpravu jednotlivých audiozáznamů za účelem zlepšení slyšitelnosti a srozumitelnosti řeči hovořících osob. Po těchto technických úpravách byly zájmové nahrávky opětovně předloženy znalkyni PhDr. Marii Svobodové, Ph.D., která vypracovala příslušné dodatky znaleckých posudků z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie. Výsledky znaleckého zkoumání jsou chronologicky zařazeny ve **svazcích č. 46 až 55** vyšetřovacího spisu. Příslušné nosiče CD a DVD obsahující záznamy z výše uvedeného sledování podle § 158d tr. řádu, včetně dalších nosičů souvisejících s vypracovanými znaleckými posudky PhDr. Marie Svobodové a odbornými vyjádřeními Ing. Jaroslava Menšíka jsou založeny **v přílohách č. 10 a 13** vyšetřovacího spisu.

Další podstatné záznamy byly opatřeny při sledování vnitřních prostor místnosti č. 417 nacházející se ve 4. podlaží budovy čp. 1085/6 na adrese Olomouc – Hodolany, tř. Kosmonautů (**tzv. kuřárna GIBS**) a sledováním vnitřních prostor místnosti č. 433 nacházející se ve čtvrtém nadzemním podlaží administrativní budovy č. p. 189/10 na adrese Olomouc Hodolany, tř. Kosmonautů (tj. **kanceláře plk. Kadlece v budově KROK**). Vzhledem k tomu, že kvalita (slyšitelnost) těchto zvukových nahrávek je na dobré úrovni, byly z nich pořízeny záznamy pouze policejním orgánem, kdy jednotlivé schůzky byly vyhodnoceny obsahově a zájmové části přepsány doslovně. Uvedené záznamy jsou založeny ve **svazcích č. 56 až 59** vyšetřovacího spisu. Příslušné nosiče CD a DVD obsahující záznamy z výše uvedeného sledování podle § 158d tr. řádu jsou založeny **v příloze č. 10** vyšetřovacího spisu.

K osobám jednotlivých obviněných a údajům z opisu evidence rejstříku trestů:

Jedná se o písemnosti, které se vztahují ke zprávám o pověsti z míst hlášených pobytů obviněných, služebnímu hodnocení a opisu rejstříku trestů jednotlivých obviněných osob. Tyto listiny jsou zařazeny ve **svazku č. 62** vyšetřovacího spisu. Formální sdělení z míst bydliště nevidují žádné negativní poznatky k osobám obviněných. Z vyžádané evidence rejstříku trestů je pak zřejmé, že obvinění nemají žádné záznamy.

Skutkové závěry a odkaz na stěžejní důkazy

Na základě dosud opatřených důkazů bylo v rozsahu dostatečném pro podání obžaloby prokázáno, že obvinění se dopustili předmětného protiprávního jednání blíže popsaného pod body I. až IX. Podstata tohoto jednání obviněných ve stručnosti spočívá v tom, že v přesně nezjištěné době nejpozději ode dne 29. 7. 2014 až do zahájení trestního stíhání dne 14. 10. 2015 v Olomouci a na dalších místech České republiky obv. Karel Kadlec jako náměstek ředitele „KROK“ jednak z vlastní iniciativy a jednak podle instrukcí Ivana Kyselého tomuto soustavně, pravidelně a dlouhodobě záměrně poskytoval konkrétní informace z trestních řízení, které měly zůstat v zájmu zabezpečení úkolů policie a dosažení účelu trestního řízení utajeny před nepovolanými osobami, a to jak z trestních řízení vedených KROK, které získával zejména prostřednictvím svého podřízeného Radka Petrůje, vedoucího odboru hospodářské kriminality KROK, tak i z trestních řízení vedených u jiných policejních útvarů, a to Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování či „GIBS“, které získával bez jakéhokoliv právního důvodu, aniž by mu byly třeba pro služební potřebu, od příslušníků těchto policejních útvarů na základě svých dobrých neformálních osobních vztahů s nimi. Obv. Karel Kadlec takto jednal s vědomím, že Ing. Kyselý získané informace dále využije k posílení vlivu svého a plk. Kadlece a předá je případně dle vlastní úvahy dalším osobám s významným (byť i neformálním) politickým či ekonomickým vlivem v Olomouckém kraji, a to zejména Ivanu Langerovi, Jiřímu Rozbořilovi či JUDr. Majorovi, MBA, příp. i dalším osobám pro jejich potřebu a prospěch. Obv. Karel Kadlec dále podle instrukcí Ivana Kyselého v některých případech z titulu své vedoucí funkce zajistil provedení i dalších konkrétních opatření v těch trestních řízeních, které mohl ovlivnit, a to tak, aby byl uskutečněn jejich společný záměr využívat vedení trestních řízení a informací z nich ke svému prospěchu a ke škodě jiných osob, kdy na straně jedné vybrané subjekty měly být uvedeným vlivovým uskupením či některým z jeho členů chráněny před hrozbou trestního postihu a na straně druhé vůči jiným subjektům, které naopak byly v antagonistickém postavení vůči některému ze členů vlivového uskupení, mělo být vedení trestních řízení a v rámci nich prováděné úkony zneužívány v jejich neprospěch. Tímto jednáním v rámci Olomouckého kraje obvinění záměrně ohrožovali a mařili dosažení základního cíle trestního řízení, kterým je řádné a nestranné odhalování a objasňování trestné činnosti, v daném případě zejména majetkového a hospodářského charakteru, čímž způsobili, že KROK jako policejní orgán ve více trestních řízeních přinejmenším po dobu více než jednoho roku řádně nevykonávalo svoji funkci nestranného orgánu činného v přípravném trestním řízení a neplnilo své úkoly z trestního řízení směřující k naplnění účelu trestního řízení, ale že z trestních řízení vedených ze strany KROK unikaly jinak neveřejné informace nepovolaným osobám, čímž v některých případech došlo dokonce i ke zmaření úkonů trestního řízení, a že úkony trestního řízení byly prováděny účelově na základě instrukcí a soukromých zájmů osob stojících mimo orgány činné v trestním řízení ve prospěch či v neprospěch osob, jichž se trestní řízení týkala. Popsaného jednání se obvinění měli dopouštět v poměrně velkém rozsahu, čemuž odpovídá jak délka období, tak i počet trestních věcí, u nichž došlo k neoprávněnému poskytnutí informací a ovlivnění trestního řízení.

Úvodem lze obecně uvést, že stěžejními důkazy v této věci jsou zejména záznamy pořízené z použitých operativně pátracích prostředků, a to především provedeního sledování osob a věcí podle § 158d trestního řádu. Jedná se o výsledky tzv. kontaktního sledování obviněných osob a výsledky tzv. prostorových odposlechnů vnitřních prostor kanceláře obviněného Kadlece v budově KROK a kavárny CAFE DELUX. Skutečnosti zjištěné v rámci těchto

použitých úkonů trestního řízení pak doplňují informace zjištěné z provedeného odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 tr. řádu (zejména pak místa a čas navazujících uskutečněných schůzek apod). Podrobné vyhodnocení jednotlivých zájmových záznamů z provedeného sledování bude uvedeno níže, a to zvláště k jednotlivým bodům obžaloby. Mám za to, že pro objektivní posouzení dané věci a zejména pak pochopení vzájemných vazeb a vztahů, nejen mezi jednotlivými obviněnými, ale i širší skupinou dalších osob, je zcela nezbytný i poslech samotných zvukových záznamů pořízených při provedeném sledování.

Výše uvedené výsledky operativních úkonů jsou podporovány i dalšími opatřenými důkazy, a to zejména listinnými materiály z jednotlivých zájmových trestních spisů a výstupy z ETR pořízenými v rámci provedených prohlídek, z nichž vyplývá, že jednotlivé neoprávněně poskytované informace o samotném vedení těchto trestních řízení, informace o důkazní situaci, informace o plánovaných úkonech trestního řízení, o zamýšleném rozhodnutí ve věci apod., zcela korespondují se skutečným průběhem těchto trestních věcí či prověřovaných poznatků. Tato skutková zjištění jsou pak potvrzována řadou svědeckých výpovědí, z nichž je třeba na tomto místě zmínit např. výpověď kpt. Mgr. Hany Dvořákové, Mgr. Petra Mazálka, Mgr. Ladislava Kleisla, JUDr. Martina Majora, pplk. Mgr. Jiřího Dibaly, pplk. Mgr. Pavla Dohnala, Mgr. Ing. Petra Hanáka, JUDr. René Chytila, Mgr. Jitky Klapalové, Mgr. Ing. Miroslavy Müllerové, plk. Ing. Libora Krejčířika, plk. Mgr. Tomáše Lepky, plk. Mgr. Jiřího Musila, Bohdana Nerušila, Ing. Petra Netušila, Mgr. Josefa Palíška, Mgr. Dušana Brunclíka, Ing. Jana Michla, Františka Pavlíka, Mgr. Daniela Němce, JUDr. Stanislava Tichého.

Výsledky dosud provedeného dokazování nasvědčují tomu, že Karel Kadlec jednal výše uvedeným způsobem zejména proto, že se cítil být Ivanu Kyselému, Jiřímu Rozbořilovi, Ivanu Langerovi a příp. i jiným osobám zavázán za to, že vykonává funkci náměstka ředitele KROK. Tyto skutkové závěry vyplývají jednak z konkrétních záznamů o sledování podle § 158d trestního řádu (např. záznamy rozhovoru Kadlece s Kyselým ze dne 5. 1. 2015 a 26. 2. 2015, dále záznam hovoru Kadlece s Rozbořilem ze dne 13. 8. 2015), ale i z výpovědí samotných obviněných Kyselého a Rozbořila. Kyselý potvrdil, že na těchto záznamech hovořili o zachování funkčního zařazení Kadlece u policie, na čemž se měl podílet, ale uvedl, že to ve skutečnosti není pravdou a ze své pozice to nemohl dokázat. Kadlecovi to však nijak nerozporoval a nechal ho přítom. Stejně tak Rozbořil ve své výpovědi potvrdil, že Kadlec se mu cítil být zavázán, protože si skutečně myslel, že intervenoval za jeho setrvání na pozici. Tento pocit měl celou dobu, ve 3 až 4 případech, kdy se potkali. Měl pocit, že mu to musí nějakým způsobem vrátit. Rozbořil však uvedl, že v tomto směru pro něho nic neudělal. Těmito důkazy, které spolu vzájemně korespondují, je přímo vyvráceno tvrzení obviněného Kadlece, který interpretoval obsah předmětných hovorů tak, že na těchto schůzkách vyjadřuje jmenovaným spoluobviněným poděkování za to, že měli odmítnout intervenci poslance Zemánka, který se měl u nich pokoušet lobbovat za podezřelého Králíka. Motivem výše popsaného protiprávního jednání Kadlece měla být právě snaha odvděčit se těmito osobám a dále snaha prostřednictvím tohoto svého jednání udržet přízeň těchto osob a s jejich pomocí setrvat ve funkci náměstka ředitele KROK. O existenci vzájemných vazeb mezi obviněným Kadlecem a Langerem a o vlivu Langerova na obsazení uvedené funkce obviněným Kadlecem svědčí i další poznatky zjištěné např. z výslechu svědků Jiřího Dibaly, Mgr. Dušana Brunclíka či Mgr. Zdeňka Pokorného. Posledně jmenovaný např. uvedl, že mu bývalý ředitel IMV plk. Pelc ukazoval na svém mobilu sms zprávu, která se týkala Karla Kadlece a měla být od ministra vnitra Ivana Langerova. Skutečnost, že Langer měl ze své pozice bývalého ministra vnitra i nadále velmi aktuální informace o personálních změnách v bezpečnostních sborech a tyto se snažil určitým způsobem korigovat či ovlivnit svědčí i obsah telefonní komunikace v jeho mobilním telefonu zn. Sony Xperia (vyhodnocení je založeno ve svazku č. 19 vyšetřovacího spisu). Z této je třeba zmínit např. obsah jeho sms komunikace s tehdejším ministrem vnitra Milanem Chovancem ze dne 23. 7. 2014, v níž žádá o zásah vůči požadavku policejního prezidenta plk. Tomáše Tuhého, aby odešel do civilu plk. Koutný tehdejší ředitel KŘP Zlínského kraje (viz str. 4775 vyšetřovacího spisu).

Ze záznamů o sledování podle § 158d trestního řádu (jimiž jsou dokumentovány schůzky uskutečněné mezi obviněnými Kadlecem a Kyselým ve dnech 5. 3. 2015, 17. 4. 2015, 27. 4. 2015, 6. 5. 2015 a dále schůzka uskutečněná mezi obviněným Kadlecem a Rozbořilem dne 13. 8. 2015) dále vyplývá, že obviněný Kadlec (a ve shodě s ním obviněný Kyselý) rozdělují policisty zařazené u KROK, GIBS Olomouc i ve vrcholných funkcích Policie ČR či GIBS podle toho, zda jsou či nejsou příznivě nakloněni obviněnému Kadlecovi, Langerovi, příp. Rozbořilovi, a zda jsou ochotni pro Kadlece, Langeru, příp. Rozbořila „něco“ udělat. Z kontextu těchto hovorů přitom vyplývá, že příznivě naklonění policisté měli být ochotni provést i úkony, které nejsou nezbytné pro dosažení účelu trestního řízení a jejichž účelem je především dosažení osobních zájmů subjektů stojících mimo trestní řízení. Skutečnost, že obvinění hodlali rozšířit svůj vliv o další policisty na významných pozicích v bezpečnostních sborech, jejichž prostřednictvím by získávali další významné informace z trestních řízení vedených těmito orgány, vyplývá z řady záznamů z provedeného sledování. Na tomto místě lze například uvést schůzku ze dne 23. 2. 2015, která se uskutečnila v kavárně Cafe Deluxe, kde obviněný Kadlec informuje obviněného Kyselého, že mu psal Ivan Langer, jestli nemá protikandidáta na místo ředitele Městské policie ve Sternberku. V další pasáži hovoru pak uvádí, že mu Langer říkal, že ředitel GIBS plk. Mgr. Bílek hodlá přeložit vedoucí pracoviště GIBS v Brně plk. Pelcovou do Prahy a Brno tak zůstane volné. V rámci tohoto hovoru obviněný Mgr. Kadlec připomíná obviněnému Kyselému, že vhodným kandidátem na obsazení tohoto služebního místa by byl npor. Mgr. Cikryt z ÚO SKPV Šumperk, o němž se již dříve bavili, že ho doporučí (viz přepis znaleckého posudku č. 56-III/2017 str. 18). Stejnou záležitost řeší i na schůzce dne 26. 2. 2015, kde obviněný Kadlec uvádí, že si jeho jméno Langer psal a již dříve mu předával jeho životopis (viz přepis ve znaleckém posudku č. 57-III/2017 str. 23). Tyto skutečnosti rovněž potvrdil svědek Mgr. Cikryt, který uvedl, že Kadlec mu jednou nabízel, zda se nechce ucházet o volné místo na GIBS, přičemž mu dal čas na rozmyšlenou. Nejprve souhlasil a připravil si pro tyto účely i svůj profesní životopis, avšak po nějakém čase si to přehodnotil a svou žádost nakonec neodeslal. Svědkovi není známo, jaký vliv měl Kadlec na personální záležitosti u GIBS, myslí si, že se chtěl obklopit známými lidmi. Podobné návrhy měl obviněný Mgr. Kadlec učinit Mgr. Josefu Palíškovi, kterému nabízel volné místo na ÚOKFK.

Stejně záležitosti řešil obviněný Kadlec s Kyselým ohledně dočasného pověření Ing. Jiřího Jacha výkonem funkce náměstka ředitele ÚOKFK (schůzka ze dne 5. 3. 2015). Ze záznamu vyplývá, že tento stav považují za výborný, neboť jmenovaný bude mít na starosti celou Moravu, Královéhradecký kraj a další celorepublikové útvary v Praze, přičemž obviněný Kadlec s ním má mimořádně dobré vztahy. Obviněný Kyselý k tomuto uvádí, že Ing. Jach asi ještě někomu dobře raportuje, protože informace, které od něj dříve získali, měl i Ing. Rozbořil a ten měl ještě další k doplnění (viz přepis ve znaleckém posudku č. 29-II/2017 str. 7 až 8). Z dalších opatřených záznamů stojí za zmínku schůzka ze dne 27. 4. 2015, kde obviněný Kadlec uvádí rozsah svého vlivu při získávání informací, kdy může získat informace z NPC, ÚOKFK (hlavně do budoucna), ale jediný útvar s celorepublikovou působností, který nemá a který je podle něj nejnebezpečnější je ÚOOZ (viz přepis uveden ve znaleckém posudku č. 37-II/2017 str. 19).

K uplatněným námitkám a obhajobě obviněných lze obecně uvést následující:

Obviněný Ing. Kyselý odmítá, že by si nechával od Kadlece soustavně, pravidelně a neoprávněně sdělovat konkrétní informace z trestních řízení. Pokud mu jmenovaný nějaké informace z těchto trestních řízení sdělil, nemohl vědět, že se jednalo o neveřejné informace, neboť šlo o mediálně známé kauzy, k nimž byly informace dostupné z veřejných sdělovacích prostředků.

Tyto námitky je nutno odmítnout, neboť v průběhu přípravného řízení bylo shromážděno dostatečné množství důkazů, z nichž vyplývá, že obviněný Kyselý byl v pravidelném a velmi

úzkém kontaktu s obviněným Kadlecem. V průběhu sledovaného období, tj. od 29. 7. 2014 do počátku září 2015, bylo zaznamenáno nejméně 45 jejich osobních schůzek, jimž předcházela vzájemná telefonická komunikace, při níž si domlouvali pouze místo a čas těchto schůzek. Rozhodně se tedy nejednalo o nějaká nahodilá setkání. Řada těchto schůzek se podařila policejnímu orgánu zaznamenat prostřednictvím prostorových odposlechnů a prakticky ze všech těchto záznamů jasně vyplývá, že obv. Kadlec na těchto schůzkách soustavně a pravidelně sděluje Kyselému konkrétní informace z trestních řízení. Z obsahu zadokumentovaných hovorů na těchto schůzkách je současně patrné, že předávané informace byly neveřejné a nedostupné z veřejných médií. V převážné většině případů se jednalo o informace z přípravného řízení (prověřování), které je neveřejné, což je obecně známá skutečnost. Tyto informace se týkaly teprve připravovaných úkonů trestního řízení, vydání jednotlivých rozhodnutí či plánovaného postupu policejního orgánu v těchto trestních věcech (viz např. informace o plánovaném výslechu znalce, podezřelých JUDr. Martina Majora, MBA, Martina Novotného a plánovaném zajištění důkazních materiálů na Magistrátu města Olomouce v případě prověřování tzv. kauzy Aquapark pod bodem III., vydání záznamu o zahájení úkonů trestního řízení a zahájení prověřování v případě tzv. kauzy HC Olomouc pod bodem IV., plánované vydání usnesení o zahájení trestního stíhání ve věci vedené u policejního orgánu PČR ÚOKFK expozitura Ostrava pod sp. zn. OKFK-1068/TČ-2012-252503 – tzv. kauza Tesco SW - skutek pod bodem VIII. apod.). Jednalo se tedy o zcela zásadní a neveřejné informace z těchto zájmových trestních věcí, jejichž předmětem bylo objasňování závažných trestných činů hospodářského charakteru.

Stejně tak nelze přisvědčit tvrzení obviněného Kyselého, že obviněného Kadlece neinstruoval o konkrétních opatřeních, která mají být provedena v určitých trestních řízeních tak, aby byl skutečně společný záměr využívat vedení trestního řízení a informací z nich ke svému prospěchu a ke škodě jiných osob. Z obsahu uvedených záznamů zadokumentovaných pomocí sledování podle § 158d trestního řádu naopak plyne, že obviněný Ing. Kyselý měl zadávat obviněnému Kadlecovi konkrétní úkoly, jak má postupovat v dalším průběhu konkrétních trestních řízení, aby dosáhl nikoli cílů trestního řízení, nýbrž svých vlastních cílů (viz schůzky uskutečněné v kavárně Cafe Delux ve dnech 23. 2. 2015, 5. 3. 2015, 17. 4. 2015, 21. 5. 2015, 17. 6. 2015, 22. 6. 2015, 21. 7. 2015). Obviněný Kadlec se současně sám v průběhu některých schůzek výslovně vyjadřuje v tom směru, že obviněnému Kyselému podává informace podle jeho pokynů a že tak plní jeho instrukce. Z celkového kontextu zaznamenaných hovorů je zřejmé, že obviněný Kadlec v podstatě permanentně informuje Kyselého o veškerém dění na KROK, přičemž řadu těchto podstatných informací nepředává ani svému nadřízenému, tj. řediteli KROK. Uvedený vztah obviněných fungoval dlouhodobě, a to již dávno před tím, než došlo k zahájení trestního řízení v nyní projednávané věci.

Obviněný Mgr. Karel Kadlec se vyjádřil k předmětu svého trestního stíhání velmi obsáhle a podrobně i k jednotlivým bodům, které jsou mu kladeny za vinu. Nutno však dodat, že při své výpovědi používal písemné poznámky, které představovaly předem připravenou a ucelenou výpověď obviněného. Z těchto materiálů měl obviněný dokonce diktovat celou část své výpovědi, kterou policejní orgán zaznamenal v rámci monologové části výslechu. Státní zástupce je toho názoru, že takový postup je v rozporu se základními pravidly pro vedení výslechu a takový protokol o výslechu obviněného z hlediska jeho důkazní hodnoty postrádá jakýkoliv smysl. Nelze připustit, aby takové předem písemně zpracované vyjádření bylo obviněným diktováno přímo do protokolu a bylo tak vydáváno za jeho spontánní výpověď. Takový přednes obviněného nemůže být důkazem, který by měl být hodnocen v rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení. Nic nebrání tomu, aby obviněný v rámci své obhajoby takto zpracovaný písemný materiál založil do vyšetřovacího spisu jako své detailní a ucelené písemné vyjádření k jednotlivým bodům, které jsou mu kladeny za vinu. Navrhovaný postup však obviněný odmítl. Z tohoto důvodu mu bylo policejním orgánem v určité fázi pokračování jeho výslechu zakázáno další použití té části písemnosti, v níž je komplexně předpřipravena souvislá výpověď obviněného. Naopak pokud jde o zbývající část poznámek obviněného,

z nichž vycházel zejména při odpovědích na položené otázky, tyto dle záznamu policejního orgánu učiněného v protokolu o výslechu představují skutečné poznámky obviněného, které obsahují chronologii jednotlivých skutků, odkazy na jednotlivé strany znaleckých posudků, časové intervaly záznamů pořízených odposlechů a odkazy na další důkazy apod. Poznámky tohoto typu mohou být s ohledem na povahu a charakter projednávané věci skutečně nápomocny a mohou tak poskytovat lepší prostor obviněnému, aby se k jednotlivým skutkům, které jsou mu kladeny za vinu, vyjádřil komplexně a uceleně. Podle názoru státního zástupce použití takových písemným poznámek může sloužit nejen k náležitě přípravě obhajoby, ale i k celkovému objasnění věci, což odpovídá smyslu ustanovení § 93 odst. 1 trestního řádu.

Pokud tedy lze nejprve obecně shrnout stanovisko obviněného Karla Kadlece k předmětu jeho trestního stíhání, toto je v zásadě takové, že ze zadokumentovaných schůzek a pořízených odposlechů naprosto zřejmě vyplývá, že nikdy nevyzrazoval konkrétní informace z trestních řízení. Podle jeho názoru se v podstatě jednalo o operativní práci v terénu, přičemž Kyselý byl jeho tzv. informační zdroj. Pokud se s ním bavil o nějaké trestní kauze, tak zmiňoval informace, které mu říkal Kyselý nebo uváděl dezinformace, které s trestním řízením neměly nic společného, byly smyšlené a sloužily pouze proto, aby se o věci dále bavili a on mohl získat informace důležité pro trestní řízení. Dále uvedl, že existují výstupy z této jeho „schůzkové“ činnosti s informačními zdroji, a to v podobě poznatků zapisovaných do sběrného archu. Předmětný sběrný arch byl evidován, jednalo se o standardní sběrný arch v modrých složkách, ale číslo jednací po tak dlouhé době neví. Tyto poznatky ke konkrétním případům předával svým spolupracovníkům, tedy Petrujovi a dalším, a to osobně především ústně, ale i písemnou formou. Podle jeho názoru byl tedy řídicím policistou ve smyslu závazného pokynu policejního prezidenta č. 96/2015, neboť tím je každý policista, který získává od konkrétních osob informace ze zájmového prostředí. Nikdy nevyzradil žádnou relevantní informaci, která by měla být v zájmu zabezpečení úkolů policie a naplnění účelu trestního řízení utajována. Svým jednáním nikdy neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru a úkoly policie vždy plnil nestranně a svědomitě. Kyselý uváděl spousty informací k trestním kauzám a on veškeré tyto informace předal k prověření a vyhodnocení. Po celou dobu Kyselý nezískal pro sebe, ani pro někoho jiného žádný neoprávněný prospěch, ani se nepokusil ovlivňovat vyšetřování, nebo komukoli způsobit neoprávněnou újmu, a jeho informace, které jeho prostřednictvím zcela nezištně policii předal, významným způsobem pomohly při objasňování řady složitých kauz. Jako naprosto absurdní vnímá situaci, kdy je mu kladeno za vinu, že měl vyzrazovat informace z jiných útvarů, a to ÚOKFK a GIBS. Policejní orgán o tom nepředložil žádný důkaz, pouze to obecně zmiňuje, a to jen proto, aby odůvodnil svoji věcnou příslušnost. Dále jasně uvedl, že neměl žádný důvod být někomu vděčný za to, že nebyl odvolán z funkce, protože ho nikdo nikdy nechtěl odvolat. Po celou dobu výkonu své funkce byl nadřizován hodnocen na výbornou. Nikdy žádné trestní řízení neovlivňoval a nikdy neexistovala žádná osoba, která by měla být nějakým trestním řízením perzekuována. Nikdy nebylo vedeno žádné trestní řízení účelově, v něčí prospěch či neprospěch. Všechna trestní řízení za jeho vedení byla plně podle zásady „padni komu padni“ a veškeré informace byly beze zbytku prověřovány. Jeho trestní stíhání je založeno na ničím nepodložených konstrukcích policejního orgánu. Podle jeho názoru je celé trestní řízení vedeno účelově policisty bývalého ÚOOZ, kteří byli v minulosti jeho podřízenými, a kteří se v minulosti prokazatelně pokusili o jeho diskreditaci. Je přesvědčen o tom, že jeho trestní stíhání bylo od samého počátku účelově smyšleno a vykonstruováno skupinou policistů ÚOOZ a státních zástupců VSZ s jediným cílem, a to odstranění jeho osoby z řad policie, čímž byl sledován další vyšší cíl, jímž bylo odstranění policejního prezidenta Tomáše Tuhého.

Co se týče výše uvedeného vyjádření obviněného Kadlece, mám za to, že z dosud opatřených důkazů a zejména pak celkového kontextu jednotlivých záznamů o sledování schůzek uskutečněných mezi obviněným Kadlecem a Kyselým, které na sebe chronologicky postupně navazují, zcela zřejmě vyplývá, že ve skutečnosti byl předmětný tok informací

zcela opačný, než se obviněný snaží tvrdit. Již výše bylo uvedeno, že v průběhu sledovaného období bylo zaznamenáno nejméně 45 jejich osobních schůzek, přičemž převážná část z nich byla i zadokumentována. Z těchto záznamů jasně vyplývá, že prakticky na všech schůzkách obviněný Kadlec soustavně a pravidelně poskytoval obv. Kyselému konkrétní informace z trestních řízení vedených KROK, ale i z trestních řízení vedených u jiných policejních útvarů. Jednalo se v převážné většině o informace týkající se prověřování či vyšetřování majetkových a hospodářských trestných činů, nicméně bylo i zadokumentováno, že obviněný nabízel Kyselému i jiné informace (např. informace z Národní protidrogové centrály), o které však nejevil zájem. V žádném případě nelze souhlasit s tvrzením obviněného, že se jednalo o veřejné informace, které měly být v té době mediálně prezentované. Naopak v převážné většině případů se jednalo o informace týkající se teprve připravovaných úkonů trestního řízení.

Dále je třeba uvést, že výše uvedenému tvrzení obviněného Kadlece o tom, že vykonával řádnou operativní činnost, nesvědčí nejen obsah samotných schůzek, ale ani výpověď spoluobviněného Kyselého. Jeho vyjádření rozhodně nevypovídá o tom, že by měl být osobou aktivně spolupracující s policií. Naopak sám obviněný Kyselý potvrdil, že se s Kadlecem bavili o kauzách uvedených v usnesení o zahájení trestního stíhání a jmenovaný mu sděloval konkrétní informace z těchto trestních řízení, a to informace o plánovaném postupu policejního orgánu, provedených a plánovaných úkonech trestního řízení, včetně informací o výsledcích konzultací provedených mezi policejním orgánem a dozorovým státním zástupcem apod. (v podrobnostech viz níže u jednotlivých bodů obžaloby).

Z dalších důkazů, které přímo vyvrací tvrzení obviněného Kadlece o jeho operativní činnosti, je třeba zmínit písemnou odpověď KROK ze dne 29. 10. 2018 (založena ve svazku č. 61 na čl. 15317 vyšetřovacího spisu), z níž vyplývá, že obviněný Kadlec nebyl za dobu svého působení u KROK řídícím policistou ve smyslu pokynu PP č. 96/2015, o využívání informátorů a neměl přiděleno žádné číslo jednací v informačním systému ETŘ ani v utajovaných protokolech, pod kterým by shromažďoval poznatky či úřední záznamy o schůzkové činnosti. Jmenovaný neměl přidělen ani žádný tzv. sběrný spis, v němž by byly evidovány nějaké poznatky. Dále byla provedena kontrola informačního systému ETŘ, za účelem zjištění jeho možných poznatků poskytnutých přímo do jednotlivých spisů, přičemž touto kontrolou nebyly zjištěny žádné vkládané poznatky ze strany obviněného Kadlece. Při vyklízení kanceláře č. 433 obviněného Kadlece byla dohledána pouze modrá složka s označením „I“, ve které jsou zařazeny úřední záznamy Kadlece z období let 2003 až 2007. Jedná se celkem o 43 listů, které nejsou jakkoliv evidovány v rámci KROK a které byly vyhotoveny ještě před vznikem KROK, tedy před datem 1. 1. 2010.

Součástí spisového materiálu jsou rovněž listiny týkající se řízení o propuštění obviněného Karla Kadlece ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky. Jedná se o rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje ze dne 14. 12. 2015, č. j. RŘOLK-4/2015, jímž byl jmenovaný podle § 42 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru propuštěn ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky, a to pro jednání, které je blíže rozvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 14. 10. 2015 a které bylo shledáno v rozporu s § 45 odst. 1 písm. b), c), a i) a § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru a v rozporu s § 115 odst. 1 zákona o policii. V uvedeném rozhodnutí byl učiněn závěr, že obviněný Karel Kadlec porušil služební slib tím, že se dopustil zavrženíhodného jednání, které má znaky trestných činů, pro které bylo zahájeno jeho trestní stíhání, a bylo tedy rozhodnuto o ukončení jeho služebního poměru podle § 45 odst. 5 písm. a) zákona o služebním poměru dnem doručení tohoto rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí krajského ředitele podal obviněný Karel Kadlec odvolání, o němž rozhodl policejní prezident dne 12. 7. 2016 pod č. j. PPR-1022-19/ČJ-2016-9900131 tak, že pouze formálně upravil popisy vytýkaných skutků, přičemž napadené rozhodnutí krajského ředitele shledal věcně správným. Proti tomuto rozhodnutí podal obviněný Karel Kadlec žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci, který rozsudkem ze dne 5. 6. 2018, č. j. 65 Ad 3/2016 –

103 napadené rozhodnutí policejního prezidenta zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku podal policejní prezident kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud shledal důvodnou a rozsudkem ze dne 12. 9. 2018, č. j. 7 As 285/2018 – 30 napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 5. 6. 2018 zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se sice zčásti ztotožňuje s kritikou vyjádřenou v rozsudku krajského soudu, když neprovedení navržených výslechů svědků a důkazu trestními spisy měl stěžovatel odůvodnit lépe, avšak na rozdíl od krajského soudu se nedomnívá, že pro tato pochybení mělo být rozhodnutí policejního prezidenta zrušeno. Nejvyšší správní soud se totiž ztotožnil s rozhodnutím policejního prezidenta v tom klíčovém názoru, že zjištěný skutkový stav byl prokázán tak, že o něm ve smyslu § 180 odst. 1 zákona o služebním poměru nejsou důvodné pochybnosti, tedy způsobem, který odpovídá důkaznímu standardu požadovanému v řízení o propuštění ze služebního poměru. Činnost Karla Kadlece ohrožující dobrou pověst Policie České republiky tak byla pro účely řízení o propuštění ze služebního poměru dostatečně prokázána navzájem se doplňujícími důkazy. V napadeném rozhodnutí policejního prezidenta byly podrobně rozebrány jednotlivé schůzky obviněného Karla Kadlece, jejich místo, čas, účastníci, obsah konverzace apod. Obviněný Karel Kadlec přitom naopak nepopíral, že se tyto jednotlivé schůzky uskutečnily či že na nich mluvil s Kyselým a dalšími, nepopíral ani konkrétní obsah konverzace. Jinak řečeno, jmenovaný konkrétně nepopíral tyto jasné informace o tom kde, kdy a s kým se sešel, co mu řekl, popřípadě co vyslechl, aniž by na to adekvátně reagoval. Obviněný Kadlec uvedl, že na těchto schůzkách ve skutečnosti prováděl operativní činnost v zájmu Policie České republiky, nikoli v zájmu svém či osob, s nimiž měl být zájmově propojen. Toto jeho tvrzení je ovšem dle názoru Nejvyššího správního soudu podrobně a přesvědčivě vyvráceno na stranách 31 a 32 rozhodnutí policejního prezidenta, kde je poukázáno na obsah zachycené konverzace a nedodržení požadovaných procesních a institucionálních postupů. Tyto skutečnosti jasně prokazují, že o operativní činnost obviněného Karla Kadlece jít nemohlo a nešlo a že jde pouze o účelové tvrzení. Nejvyšší správní soud tedy při poměřování shledaných procesních pochybení na straně jedné a materiálně dostatečně přesvědčivě zjištěného skutkového stavu na straně druhé dospěl k opačnému závěru než krajský soud, a proto mu nezbylo než jeho rozsudek zrušit.

Výše uvedené skutečnosti tedy vypovídají o tom, že se nemohlo jednat o řádný výkon schůzkové činnosti policisty s informátorem ani s tzv. informačním zdrojem, jak tvrdí obviněný Kadlec, neboť v takovém případě by byl povinen o každé uskutečněné schůzce sepsat úřední záznam (obsahující místo, čas, předmět schůzky, jaké informace získal a jak s nimi bude dále naloženo) a o uskutečnění takové schůzky předem vyzoomět svého nadřízeného. Z výpovědi Krejčířika však vyplynulo, že o žádných takových schůzkách s Kyselým informován nebyl.

Pokud jde o vyjádření obviněného Kadlece, že neměl žádný důvod být někomu vděčný za to, že nebyl odvolán z funkce, protože ho nikdo nikdy nechtěl odvolat, mám za to, že opět zcela něco jiného vyplývá nejen ze samotných záznamů provedeného sledování podle § 158d trestního řádu, ale i z výše citovaných vyjádření spoluobviněných Kyselého a Rozbořila a rovněž svědka Krejčířika. Například obviněný Rozbořil opakovaně v rámci své výpovědi uvedl, že Kadlec měl z neznámých důvodů pocit, že se měl přimluvit za to, aby zůstal v pozici náměstka. Tento pocit měl celou dobu, ve 3 až 4 případech, kdy se potkali. Kadlec před ním rovněž opakovaně vyjádřil svou potřebu, že mu to musí nějakým způsobem vrátit.

Stejně je třeba odmítnout další tvrzení obviněného o tom, že celé trestní řízení je vedeno účelově policisty bývalého ÚOOZ (plk. Tomášem Adamem, plk. Šamšulou), kteří byli v minulosti jeho podřízenými, a kteří se v minulosti prokazatelně pokusili o jeho diskreditaci. K tomuto je třeba uvést, že plk. Tomáš Adam se na daném trestním řízení nijak nepodílel a neúčastnil se ani provádění žádných úkonů trestního řízení. Jmenovaný policista byl pouze přítomen jednomu z prvotních operativně pátracích úkonů provedených před zahájením

trestního řízení v této věci, kdy zajišťoval místo schůzky plk. Jiřího Komárka s osobami Petr Hošek a Radek Vrzal dne 17. 6. 2017. V té době nebylo ani zřejmé, jaké poznatky z této schůzky vyplynou a jakých osob se budou týkat. Jednalo se o standardní bezpečnostní opatření, které bylo běžnou praxí policejního orgánu při provádění schůzkové činnosti a v souladu s interními pokyny Policie ČR. Pokud jde o plk. Šamšulu, jmenovaný se na této trestní věci žádným způsobem podílet nemohl, neboť v té době již ani nebyl příslušníkem Policie ČR.

Obviněný se dále vyjádřil, že je přesvědčen o tom, že jeho trestní stíhání bylo od samého počátku účelově smyšleno a vykonstruováno skupinou policistů ÚOOZ a státních zástupců VSZ s jediným cílem, a to odstranění jeho osoby z řad policie, čímž byl sledován další vyšší cíl, jímž bylo odstranění policejního prezidenta Tomáše Tuhého. Při vši úctě ke straně obhajoby nezle pochopit žádné logické souvislosti tohoto tvrzení, a to s přihlédnutím k časovým okolnostem vývoje této trestní věci a opatřeným důkazům na straně jedné a okolnostem, kdy došlo k úniku informací z realizace trestní věci TESCO SW. Záznam o zahájení úkonů trestního řízení v nyní projednávané věci byl vydán dne 21. 7. 2014. Tzv. dokumentační realizace v trestní věci TESCO SW, při níž bylo zjištěno, že došlo k úniku informací, byla provedena až v říjnu 2014.

Obviněný Mgr. Radek Petrůj uvádí, že mezi ním a Kadlecem šlo o vztah podřízenosti a nadřízenosti, tudíž byl ze své pozice povinen plnit úkoly nadřízeného. Nevěděl, že Karel Kadlec tyto informace dále neoprávněně předá jiným osobám.

S těmito skutkovými závěry rozhodně nelze souhlasit, neboť neodpovídají dosud zjištěným okolnostem. Z opatřených důkazů lze dospět naopak k závěru, že obviněný Petrůj věděl, že obviněný Kadlec po něm požaduje uvedené informace nikoli ke splnění služebních povinností, ale za účelem nezákonného předání těchto informací jiným osobám. Z celkového kontextu záznamů o sledování vnitřních prostor kanceláře Kadlece i z dalších důkazů vyplývá, že mezi obviněnými Kadlecem a Petrůjem šlo o velmi neformální a přátelský vztah. V rámci vzájemných rozhovorů o konkrétních zájmových trestních věcech spolu hovořili opakovaně šeptem, přičemž Kadlec požadoval po Petrůjovi opakovaně konkrétní aktuální informace z těchto trestních řízení a ten mu tyto informace předával. V tomto směru je rovněž důležité, za jakých okolností mezi nimi docházelo k přenosu těchto informací, kdy obvinění spolu jednali vždy mimo rámec běžných pracovních porad, tedy bez přítomnosti dalších policistů služebně zařazených na KROK, v klíčových situacích odcházeli společně na balkon apod. Naproti tomu o jiných trestních věcech spolu hovořili normálním, neztišeným hlasem a za účasti dalších osob. Dále je třeba zmínit některé záznamy z provedeného sledování podle § 158d trestního řádu, kdy např. na schůzce uskutečněné mezi obviněným Kadlecem a Rozbořilem dne 13. 8. 2015 se obviněný Kadlec vyjádřil o obviněném Petrůjovi tak, že Petrůj „je skvělejší“, že „dělá pro nás“, kdy z celkového kontextu rozhovoru lze učinit závěr, že měl patřit k policistům ochotným v rámci trestního řízení a na příkaz obviněného Kadlece provést úkony sledující soukromé zájmy obviněného Kadlece a Rozbořila. Stejný závěr lze dovodit rovněž z kontextu rozhovorů na schůzkách uskutečněných v kavárně Café Delux mezi obviněnými Kadlecem a Kyselým ve dnech 5. 3. 2015, 13. 3. 2015 a 6. 5. 2015. Další konkrétní záznamy jsou uvedeny níže v rámci podrobného vyhodnocení jednotlivých bodů obžaloby s tím, že na tomto místě je třeba zmínit například účast obviněného Petrůje na jednání v bodě V. obžaloby, kdy mu Kadlec sdělil, že se hejtman o kauzu zajímá a bude ho dále informovat, přičemž Petrůjovi vysvětloval rozdíl v korekcích a dokonce před ním uvažoval nad tím, jak věc vyřešit ve prospěch podezřelých osob prostřednictvím zkreslených výpovědí. Obdobná situace nastala v případě jednání pod bodem VI., kde obviněný Petrůj předem věděl, že obviněný Kadlec hodlá neoprávněně poskytovat neveřejné informace Pospíškovi. Ačkoliv z těchto okolností muselo být obviněnému Petrůjovi zcela zřejmé, že obviněný Kadlec soustavně a dlouhodobě předává citlivé informace z neveřejného přípravného řízení dalším osobám, nejen že nic neučinil a žádnou z těchto událostí neoznámil nadřízenému obviněnému Kadlecovi, ale pokračoval dále v plnění jeho

nezákonných pokynů. Obviněný Petrůj tímto způsobem vědomě porušil ust. § 46 odst. 2, odst. 3 zákona o služebním poměru. Podle citovaného ustanovení *je-li rozkaz vedoucího příslušníka ve zřejmém rozporu s právním předpisem, příslušník je povinen jej na tuto skutečnost upozornit. Jestliže vedoucí příslušník trvá na splnění rozkazu, příslušník je oprávněn žádat o jeho písemné vydání. Vedoucí příslušník je povinen žádosti vyhovět, umožňují-li to okolnosti výkonu služby. V případě, že to okolnosti výkonu služby neumožňují, učiní tak bez zbytečného odkladu poté, co tyto okolnosti pominou. Příslušník je povinen rozkaz splnit a oznámit tuto skutečnost bez zbytečného odkladu vedoucímu příslušníkovi toho, kdo takový rozkaz vydal. Příslušník nesmí splnit rozkaz, jehož splněním by zřejmě spáchal trestný čin.* Obviněný Petrůj rovněž věděl, že v důsledku jednání obviněného Kadlece je v podstatě nepřetržitě ohroženo dosažení účelu trestního řízení v jednotlivých zájmových kauzách, přesto nekonal žádným způsobem, čímž porušil rovněž ust. § 10 odst. 1, odst. 2, odst. 3 zákona o policii, podle něhož *v případě ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, jehož odstranění spadá do úkolů policie, je policista ve službě nebo zaměstnanec policie v pracovní době povinen provést úkon v rámci své pravomoci (dále jen „úkon“) nebo přijmout jiné opatření, aby ohrožení nebo porušení odstranil. Policista má povinnost podle odstavce 1 i v době mimo službu, je-li bezprostředně ohrožen život, zdraví nebo svoboda osob anebo majetek nebo došlo-li k útoku na tyto hodnoty. V případě ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, k jehož odstranění je příslušný jiný orgán veřejné správy a hrozí-li nebezpečí z prodlení, je policista ve službě nebo zaměstnanec policie v pracovní době povinen přijmout vhodné opatření k odstranění bezprostředně hrozícího nebezpečí a v případě potřeby vyrozumět příslušný orgán veřejné správy. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, policista ve službě nebo zaměstnanec policie v pracovní době tento orgán o tomto ohrožení nebo porušení bez zbytečného odkladu vyrozumí.* O kriminálním úmyslu obviněného Petrůje svědčí rovněž skutečnosti zjištěné u bodu II. obžaloby, a to zatajení informace o důkazu před dozorovým státním zástupcem dle pokynů obviněného Kadlece, který Kyselému řekl, že deníček svědka Kleisla nemohou dát do spisu, protože by to šlo proti Rozbořilovi.

V tomto směru lze rovněž připomenout výpověď svědka Mgr. Ing. Petra Hanáka. Z jeho vyjádření vyplývá, že v době, kdy vykonával funkci vedoucího odboru hospodářské kriminality KROK (tedy stejnou pozici, jakou po něm zastával obviněný Petrůj), registroval, že se obviněný Kadlec zajímal výhradně, o ty trestní věci, v nichž byl zainteresován obviněný Kyselý. Obviněný Kadlec po svědkovi požadoval, aby tyto trestní věci osobně prověřoval, což však svědek z důvodu svého služebního zařazení striktně odmítl. Z výpovědi svědka dále vyplývá, že obviněný Kadlec v těchto trestních věcech ukládal často nesmyslné a nadbytečné pokyny, které svědek vnímal jako pokyny směřující k účelovému ovlivnění trestních věcí ve prospěch Kyselého. Když svědek neplnil požadavky obviněného Kadlece, tak jej prostřednictvím udělování tzv. negativních událostí a nejrůznějšího dalšího nátlaku nakonec donutil z funkce odejít. Z těchto skutečností vyplývá, že vedoucí odboru hospodářské kriminality, který byl bezprostředně podřízený obviněnému Kadlecovi (tzn. následně i obviněný Petrůj), musel z celkového přístupu a jednání obviněného Kadlece poznat jeho snahu účelově, v rozporu se zásadami trestního řízení, řídit vybrané trestní věci. Současně lze důvodně předpokládat, že pokud by obviněnému Kadlecovi v tomto směru nevyhověl, byl by z funkce odstraněn. Tyto závěry i pravdivost výpovědi svědka Mgr. Ing. Hanáka podporují i další svědecké výpovědi, a to např. kpt. JUDr. René Chytila či Ing. Miroslavy Müllerové.

Obvinění dále v průběhu přípravného řízení uplatňovali různé námítky stran nepřislušnosti orgánů činných v trestním řízení. Ani s těmito výhradami nelze souhlasit. V daném případě se jedná o podezření ze spáchání trestných činů zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 trestního zákoníku, přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku a podplacení podle § 332 trestního zákoníku, které měly být spáchány v souvislosti s odhalováním či vyšetřováním trestných činů podle hlavy páté nebo šesté zvláštní části trestního zákoníku, což zakládá věcnou příslušnost státního zástupce vrchního státního zastupitelství k výkonu dozoru nad

přípravným řízením podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů. Místní příslušnost Vrchního státního zastupitelství v Olomouci se pak odvíjí od místa samotného spáchání těchto trestných činů podle § 18 odst. 1 tr. řádu. Pokud jde o příslušnost policejního orgánu, tato byla založena usnesením státního zástupce ze dne 17. 7. 2014, č. j. 4 VZN 206/2014, jímž bylo podle § 157 odst. 2 písm. b) tr. řádu rozhodnuto o odnětí věci Generální inspekci bezpečnostních sborů a jejím přikázání policejnímu orgánu Policie ČR, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu SKPV, expozitura Ostrava. Uvedené rozhodnutí bylo vydáno na základě zcela konkrétních důvodů, které jsou podrobně rozvedeny v odůvodnění tohoto usnesení. Dosavadní výsledky dokazování nasvědčují tomu, že tyto důvody byly zcela opodstatněné.

Pokud jde o jednotlivé body obžaloby, které jsou obviněným kladeny za vinu, níže jsou demonstrativně shrnuty zejména stěžejní záznamy z provedeného sledování osob a věcí podle § 158d trestního řádu, jakož i další podstatné důkazy, nasvědčující tomu, že se obvinění dopustili předmětného protiprávního jednání. Policejním orgánem byly v této souvislosti zpracovány tzv. analytické zprávy, které tvoří přílohy č. 1 až 7 návrhu na podání obžaloby, v nichž jsou tyto důkazy podrobně rozvedeny včetně graficky znázorněné časové osy obsahující sled rozhodných událostí souvisejících s jednotlivými body obžaloby.

Bod I. (tzv. kauza Králík)

V této části je zahrnuto jednání, které je kladeno za vinu obviněným Karlu Kadlecovi, Radku Petružjovi a Ivanu Kyselému, a to ve vztahu k trestní věci vedené u KROK pod sp. zn. KRPM-19170/TČ-2015-140080 proti podezřelému Mgr. Jaroslavu Králíkovi pro skutek právně kvalifikovaný jako trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku. Podstatou tohoto skutku je, že obviněný Kadlec měl pravidelně a neoprávněně předávat zcela konkrétní informace o stavu a průběhu tohoto trestního řízení obviněnému Kyselému, přičemž prostřednictvím obviněného Petružje se měl snažit dosáhnout zahájení trestního stíhání bez ohledu na důkazní situaci, kdy obviněný Petružj o tomto nezákonném záměru věděl, protiprávní jednání obviněného Kadlece neoznámil a naopak nadále plnil jeho nezákonné pokyny, kdy úkoloval svou podřízenou Mgr. Hanu Dvořákovou, případně sám činil další kroky k tomu, aby zabránil vydání usnesení o odložení věci. Obviněný Petružj rovněž nedůvodně protahoval trestní řízení tím, že bez vědomí zpracovatelky této věci sám vyhotovil žádost o prodloužení lhůty k prověřování, ačkoliv mu bylo známo, že je dohodnuta s dozorovým státním zástupcem na vydání usnesení o odložení věci, které již bylo zpracovatelkou v té době připravováno. Obvinění Karel Kadlec a Radek Petružj tak v tomto případě jednali v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. b), c), i), § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru, ust. § 115 odst. 1 zákona o policii, kdy jako policista zejména nesmí zneužívat ve prospěch vlastní nebo ve prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby, v souvislosti s výkonem služby nesmí přijímat dary nebo jiné výhody, je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, které v zájmu zabezpečení úkolů policie, včetně úkolů podle trestního řádu, vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami, je povinen plnit nestranně, řádně a svědomitě služební povinnosti a jednat i v době mimo službu tak, aby svým jednáním neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru, dále v rozporu s ust. §§ 2 odst. 5, 157 odst. 1, 158 odst. 1 trestního řádu, podle nichž je policejní orgán povinen objasňovat stejně pečlivě všechny okolnosti případu a postupovat tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele, dále je povinen organizovat svou činnost tak, aby účinně přispíval k včasnosti a důvodnosti trestního stíhání a objasňovat trestní věci v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, tak aby bylo dosaženo účelu trestního řízení, kterým je náležité zjištění trestných činů, jejich pachatelů a spravedlivé a zákonné potrestání pachatelů

trestných činů. Obvinění v případě tohoto bodu obžaloby jednali rovněž v rozporu se zásadou zdrženlivosti, která je upravena v ust. § 2 odst. 4 trestního řádu a v ust. § 11 zákona o policii. Obviněný Petruj navíc tímto způsobem vědomě porušil ust. § 46 odst. 2, odst. 3 zákona o služebním poměru, neboť neodmítl splnění nezákonných rozkazů obviněného Kadlece.

Stěžejními důkazy v této věci jsou záznamy z provedeného sledování kavárny CAFE DELUX, které obsahují jednotlivé schůzky uskutečněné mezi obviněným Kadlecem a obviněným Kyselým, jedná se zejména o níže uvedené schůzky:

Na schůzce dne 2. 2. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 50-III/2017), které byl přítomen rovněž Milan Pospíšek, obviněný Kadlec informuje obviněného Kyselého o tom, že následujícího dne má být z expozitury UOOZ v Brně postoupen spisový materiál podezřelého Mgr. Králíka (str. 24 znaleckého posudku).

Na schůzce dne 6. 2. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 61-III/2017) obviněný Kyselý popisuje jednak setkání s Rozbořilem, který mu měl závidět informace pocházející od obviněného Mgr. Kadlece, dále setkání s poslancem Mgr. Zemánkem, který se u něj snažil intervenovat ve prospěch podezřelého Mgr. Králíka. Na žádost obviněného Kyselého ho obviněný Kadlec informuje o konkrétních podrobnostech z tohoto trestního řízení, např. o tom, že došlo k rozdělení původní věci podle místní příslušnosti, kdy druhá část byla postoupena do Ostravy. Dále ho informoval o konkrétně provedených úkonech a zapojení podezřelých firem do prověřované trestné činnosti, s tím, že společnosti OHL a JOKVA z tohoto lze vypustit. Na tato sdělení reaguje obviněný Kyselý tak, že tyto informace předá dále, přesně uvádí, že řekne, že se teď obviněný Kadlec „bude snažit“. Ten s tím souhlasí a doplňuje, že do dvou měsíců bude vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání.

Na schůzce dne 23. 2. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 56-III/2017) obviněný Kadlec informuje obviněného Ing. Kyselého o tom, že se o kauzu podezřelého Mgr. Králíka zajímal plk. Laube, přičemž podle jeho názoru tak činí z pokynu policejního prezidenta Tuhého, který dostal úkol od ministra vnitra Chovance, aby takzvaně pohlídal sociální demokracii před nadcházejícím sjezdem. Obviněný Kyselý mu radí, aby uvedený zájem náměstka policejního prezidenta o trestní věc podezřelého Mgr. Králíka oznámil řediteli KROK Krejčířkovi, aby měl krytá záda, neboť se domnívá, že to může být zkouška toho, jak obviněný Kadlec spolupracuje s Krejčířkem. Kadlec to nejprve odmítá s tím, že Krejčířik neplní původní dohody a proto na něj uvalil „informační embargo“, nakonec však s navrhovaným postupem souhlasí, neboť Kyselý ho přesvědčuje, že dohody budou dodrženy, a proto to musí udělat (str. 6 až 8 znaleckého posudku).

Na schůzce dne 26. 2. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 57-III/2017) obviněný Kadlec sděluje obviněnému Kyselému, že to udělal tak, jak po něm požadoval, kdy informoval Krejčířika o trestní věci Mgr. Králíka a o zájmu plk. Laubeho, což měl Krejčířik řešit s policejním prezidentem, který mu řekl, že o tom ví a že chce být informován. Obviněný Kyselý ho za to chválí s tím, že to tak chtěl. V další části záznamu obviněný Kadlec informuje Kyselého o tom, že téhož dne byla vyšetřovatelka konzultovat trestní věc podezřelého Mgr. Králíka na státním zastupitelství v Brně, kde byl dohodnut další postup a právní kvalifikace věci jako trestný čin obecného podvodu spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem poškození finančních zájmů Evropské unie (str. 17 až 18 znaleckého posudku).

Na schůzce dne 5. 3. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 29-II/2017) obviněný Kadlec informuje Kyselého, že se chystá na poradu do Prahy, kde musí plk. Laubemu něco říct k trestní věci podezřelého Mgr. Králíka. Jmenovanému sdělí, že se na věc díval a že to možná směřuje k zahájení trestního stíhání, avšak je třeba provést výslech klíčového svědka. Po jeho provedení ho bude informovat tak, aby plk. Laube věděl, že se trochu snaží.

Obviněný Kyselý mu to odsouhlasil s tím, že má rovněž informovat svého šéfa Krejčířika a vyzývá ho k tomu, aby s ním spolupracoval.

Na schůzce dne 13. 3. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 33-II/2017) se obviněný Kyselý opětovně zajímá o trestní věc podezřelého Mgr. Králíka a ptá se obviněného Kadlece, kdo je jejím zpracovatelem, zda je to opět Petrůj. Obviněný Kadlec mu odpovídá, že ten nemůže dělat všechno a že věc má přidělenou vyšetřovatelka, která se vrátila po mateřské. Dále ho informuje o aktuálně prováděných úkonech trestního řízení ve věci, kdy vyslyšali svědka Sedláčka, který nejprve na ÚOOZ odmítl vypovídat a nyní přišel s advokátem a na položené dotazy odpovídal, že si to již nepamatuje, ačkoliv byl v zastupitelstvu obce, předsedou představenstva prověřované společnosti a měl osobní vztah s podezřelým Mgr. Králíkem (str. 22 až 23 znaleckého posudku).

Na schůzce dne 17. 4. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 30-II/2017) obviněný Kadlec informuje Kyselého, že prověřování podezřelého Mgr. Králíka bude ještě asi měsíc trvat a že prověřování společnosti OHL je pomalé. Kyselý to kvituje s tím, že na to teď není vhodná doba (str. 1 až 15 znaleckého posudku).

Na schůzce dne 17. 6. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 48-III/2017) obviněný Kadlec informuje Kyselého o aktuálním stavu prověřování podezřelého Mgr. Králíka, které stále nemají dokončené, a nepodařilo se doposud zahájit trestní stíhání, protože vyslychané osoby nechtějí mluvit. Dále popisuje další věc týkající se podezřelého Mgr. Králíka, která je vedena na ÚO Šumperk a kde to vypadá dobře, protože tam toho je na něj hodně. Obviněnému Kyselému zde popisuje, že svému podřízenému Petrůjovi říkal, že „ten hajzl pude, to je úplně jedno na čem“ (str. 16 znaleckého posudku).

S tím korespondují záznamy o sledování kanceláře obviněného Kadlece, z nichž je třeba zmínit zejména níže uvedené záznamy.

Dne 3. 2. 2015 ve své kanceláři řeší obviněný Kadlec s Petrůjem spisový materiál podezřelého Mgr. Králíka, který krátce předtím převzali od policistů ÚOOZ Brno. Petrůj uvádí, že si to načte a uvidí, jestli z toho něco vyškrábne. Kadlec dodává, že to vypadá dobře a že očekává 160 (zahájení trestního stíhání) za každou cenu. Dále Petrůjovi uvádí, že měl včera nějaké jednání a že mu pak řekne.

Dne 13. 2. 2015 Petrůj informuje Kadlece o aktuálním vývoji trestní věci podezřelého Mgr. Králíka, která je dobře zadokumentovaná a už toho moc nezbývá. Uvádí, že by začal psát usnesení o zahájení trestního stíhání a podle toho se zjistí, jestli něco chybí, protože to prověřování je v podstatě hotové. Je třeba vyslechnout jednoho člověka, který odmítl vypovídat, to je stěžejní, je to člověk, který zastupoval tu společnost. Kadlec na to reaguje, že ví. Dále hovoří o kolegyni Dvořákové, které byla tato věc přidělena a která nepracuje podle jejich představ, načež Kadlec říká, že dostane termín a do měsíce bude vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání.

Dne 24. 2. 2015 ve své kanceláři obviněný Kadlec informuje ředitele KROK Krejčířika (podle předchozí dohody s Kyselým) o zájmu plk. Laubeho o spisový materiál podezřelého Mgr. Králíka, neboť se o to údajně zajímá ministr a premiér. Krejčířík k tomu uvádí, že ví, že se Mgr. Králík zná s ministrem, když ho viděl poprvé, tak byli nejlepší kamarádi. Kadlec říká, že Krejčířík se může zmínit Tuhému, že mu to Kadlec řekl, že se ho na to Laube ptal, ale nesmí to zmínit na fóru. Krejčířík dodává, že Tuhému ještě před poradou říkal, že Mgr. Králík je nakrátko s ministrem a Tuhý byl rád, že mu to říká.

Dne 26. 2. 2015 informuje Krejčířík obviněného Kadlece o jednání s policejním prezidentem, kterého se ptal na zájem plk. Laubeho o kauzu Králík, přičemž mu měl říci, že o této

skutečnosti věděl, že je to standardní postup, protože chtějí být informováni ohledně hejtmanů, politiků.

Skutečnost, že v průběhu výše uvedených schůzek Kadlec sděloval konkrétní informace z tohoto trestního řízení, potvrdil ve své výpovědi samotný Kyselý. Jmenovaný uvedl, že kromě informací z tisku mu Kadlec sdělil i další informace obecnějšího charakteru, u nichž sám nedokáže posoudit, zda tyto informace měl vědět nebo ne. Některé z nich jsou uvedeny v usnesení o zahájení trestního stíhání. Jednalo se například o problémy s vyčíslením škody v trestním řízení apod.

Ve vztahu k tomuto skutku je rovněž důležitá výpověď svědkyně Mgr. Hany Dvořákové, která popsala podivné a nestandardní chování obviněných Kadlece a Petrúje. Pokud jde o Kadlece, tento jí měl krátce po přidělení spisu sdělit, že se od ní očekává „sdělovačka“. Petrůj se rovněž o spis nestandardně zajímal, nahlížel do ETR a nakonec jí spis odebral a sám napsal žádost o prodloužení lhůty k prověřování, ačkoliv mu bylo známo, že je dohodnuta s dozorovým státním zástupcem na vydání usnesení o odložení věci. K obsahu předmětné zprávy o stavu prověřování s žádostí o prodloužení lhůty, kterou měl sepsat Petrůj dne 30. 6. 2015, uvedla, že spisový materiál OHK Šumperk, kterým Petrůj v žádosti argumentuje, sama prostudovala krátce po přidělení věci, přičemž neshledala žádnou souvislost se spisem Králík. O žádné spolupracující osobě rovněž nevěděla a ani nyní nic neví. Pokud jde o Petrůjem uváděnou její pracovní vytíženost pro tým Kobra, pak uvedla, že usnesení o odložení věci měla v konceptu připravené a lhůtu do 30. 6. 2015 dohodnutou s dozorovým státním zástupcem by stihla a usnesení by vydala. Po celou dobu však věděla, že názor Petrúje na věc je odlišný od jejího názoru, neboť ve věci chtěl zahájit trestní stíhání postupem podle § 160 odst. 1 trestního řádu.

S uvedeným vyjádřením svědkyně plně koresponduje i svědecká výpověď Mgr. Petra Mazálka, dozorového státního zástupce, který potvrdil, že zpracovatelka uvažovala o vydání usnesení o odložení věci, avšak následně přišla přímo od vedoucího Petrúje žádost o prodloužení lhůty, která byla zdůvodněna novými poznatky. Mělo jít o poznatky, které byly vedeny na ÚO Šumperk a o informace od osoby spolupracující ve prospěch policejního orgánu. Následně telefonicky kontaktoval Petrúje a dotazoval se ho na podrobnosti tohoto informátora, přičemž jmenovaný mu sdělil, že bylo doručeno anonymní oznámení související s činnostmi pana Mgr. Králíka.

Z listinných důkazů je třeba zmínit podstatnou část spisového materiálu vedeného u KROK pod sp. zn. KRPM-19170/TČ-2015-140080 (**příloha č. 33** vyšetřovacího spisu), v němž jsou zachyceny jednotlivé úkony a další informace, které obviněný Kadlec neoprávněně sděloval Kyselému.

Výše uvedené skutečnosti rovněž prokazuje zpráva o stavu prověřování s žádostí o prodloužení lhůty ze dne 30. 6. 2015 vyhotovená obviněným Petrůjem a anonymní oznámení. Tyto listiny tvoří **přílohu č. 26** vyšetřovacího spisu.

Bod II. (tzv. kauza Ing. Hana Kaštilová-Tesařová)

V této části jde o jednání, které je kladeno za vinu obviněným Karlu Kadlecovi a Ivanu Kyselému a týká se neoprávněného předávání informací z trestní věci vedené u KROK pod sp. zn. KRPM-14536/TČ-2012-140080 proti Ing. Haně Kaštilové-Tesařové pro skutek právně kvalifikovaný jako zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) trestního zákona. Podstatou tohoto skutku je, že obviněný Kadlec měl Kyselému předávat interní a neveřejné informace o výsledcích přípravného řízení, konzultacích policejního orgánu s intervenujícím státním zástupcem, které se týkaly taktiky a postupu v řízení před soudem a požadavků na opatření dalších důkazů. Záměrem obviněných bylo nejprve přimět obviněnou Ing. Tesařovou ke spolupráci s policejním

orgánem, za účelem objasnění další trestné činnosti spáchané osobami z Magistrátu města Olomouce, avšak následně od tohoto záměru ustoupili, neboť by takové informace mohly ohrozit Jiřího Rozbořila. Obviněný Kadlec v tomto případě jednal v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. b), c), i), § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru, ust. § 115 odst. 1 zákona o policii, kdy jako policista zejména nesmí zneužívat ve prospěch vlastní nebo ve prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby, v souvislosti s výkonem služby nesmí přijímat dary nebo jiné výhody, je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, které v zájmu zabezpečení úkolů policie, včetně úkolů podle trestního řádu, vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami, je povinen plnit nestranně, řádně a svědomitě služební povinnosti a jednat i v době mimo službu tak, aby svým jednáním neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru, dále v rozporu s ust. §§ 2 odst. 5, 157 odst. 1, 158 odst. 1 trestního řádu, podle nichž je policejní orgán povinen objasňovat stejně pečlivě všechny okolnosti případu a postupovat tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele, dále je povinen organizovat svou činnost tak, aby účinně přispíval k včasnosti a důvodnosti trestního stíhání a objasňovat trestní věci v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, tak aby bylo dosaženo účelu trestního řízení, kterým je náležité zjištění trestných činů, jejich pachatelů a spravedlivé a zákonné potrestání pachatelů trestných činů.

Základem pro výše uvedené skutkové závěry jsou opět záznamy z provedeného sledování kavárny CAFE DELUX, které obsahují jednotlivé schůzky uskutečněné mezi obviněným Kadlecem a obviněným Ing. Kyselým, jejichž přepisy jsou uvedeny v jednotlivých doplňcích znaleckých posudků PhDr. Marie Svobodové, Ph.D. Jedná se zejména o níže uvedené schůzky:

Na schůzce dne 6. 2. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 61-III/2017) obviněný Kyselý popisuje své setkání s komunálními politiky, s nimiž měl řešit kauzu Ing. Hany Kaštilové Tesařové, která zkolabovala, protože po ní chtěli podepsat směnky. Obviněný Kadlec mu k tomu sděluje, že se připojili jako poškození u hlavního líčení a podle jejich předchozí dohody se udělá to šetření na její majetek (str. 4 až 5 znaleckého posudku).

Na schůzce dne 23. 2. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 56-III/2017) obviněný Kyselý popisuje situaci na Magistrátu města Olomouce, kde mají strach z toho, aby Ing. Kaštilová Tesařová nezačala spolupracovat s policií, načež obviněný Kadlec uvádí, že by byla ideální spolupracující obviněná. Zkusí na ni ještě zatlačit, že by jí posbírali nějaký majetek, protože město se připojí s náhradou škody. Dneska to dal za úkol Radkovi Petružjovi, aby učinili podnět k soudu. Obviněný Kyselý uvádí, že Ing. Kaštilová Tesařová je na tom psychicky špatně, protože ji spolustraníci obětovali, proto nabádá Kadlece, aby ji vyzkoušel. Ten s tím souhlasí s tím, že to tímto způsobem udělají.

Na schůzce dne 26. 2. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 57-III/2017) obviněný Kyselý popisuje setkání s Langerem v Praze, kde řešili kauzu Ing. Kaštilové Tesařové a vztahy s Rozbořilem, kterému Langer nechtěl poskytovat informace. Obviněný Kyselý na něj měl naléhat, že obviněný Kadlec musí poskytovat informace, neboť právě Rozbořil ho měl podržet ve funkci náměstka KROK. Zpočátku se to Langerovi nelíbilo, ale nakonec souhlasil. Obviněný Kyselý k tomu dodává, že Langer tím chtěl Rozbořilovi dokázat, že oni jsou ti praví, co mu dávají informace. Kyselý měl Langerovi říct, že mu nemají co dokazovat, že stačí to, co dokázali s tou Tesařovou, což posrali a ještě to před ním řekli. (str. 5 až 6 znaleckého posudku).

Na schůzce dne 13. 3. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 33-II/2017) obviněný Kadlec vyrazil Kyselému obsah služebního rozhovoru se státním zástupcem, který v případě obžalované Ing. Kaštilové Tesařové předpokládá uložení podmíněného trestu a

peněžitého trestu. Obviněný Kadlec informuje Kyselého i o dalším zamýšleném postupu v této kauze u soudu. Dále uvádí Kyselému, že přemýšlí i nad další variantou a dotazuje se ho na to, zda mají na Ing. Kaštilovou Tesařovou nyní hodně tlačit, aby ji donutili mluvit, nebo vzhledem k Rozbořilovi nikoliv. Kyselý uvádí, ať na ni netlačí a prověří raději prodej jiných domů, např. toho naproti Komerční banky (str. 16 až 17 znaleckého posudku).

Na schůzce dne 6. 5. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 37-II/2017) obviněný opětovně informuje Kyselého o obsahu interních konzultací se státním zástupcem, který zastupuje u soudu obžalobu na Ing. Kaštilovou Tesařovou. Státního zástupce přitom označuje za fanatika, který si chce na této kauze postavit kariéru. Podrobně pak popisuje průběh jednotlivých konzultací, např. v souvislosti s uskutečněným výsledkem svědka Rozbořila u soudu, kdy státní zástupce měl zvažovat zahájení prověřování pro trestný čin křivé výpovědi, poškozování cizích práv či pomluvu. Dále uvádí, že svědek Kleisl má deníček, ve kterém si dělal zápisky, které oni vyhodnotí na OKTE a zjistí, kdy byly pořízeny. Tyto poznámky mají mít souvislost s tím, co řekl Rozbořil. Kadlec dále uvádí, že tohle nemohou dopustit, proto říkal Radkovi Petružovi, že to dělat nebudou (str. 7 až 8 znaleckého posudku). Uvedenou záležitost probírají i dále (str. 15 až 16 znaleckého posudku), kdy Kadlec uvádí, že státní zástupce i svědek Kleisl jsou oba hodně angažovaní, načež mu Kyselý uvádí: „vidíš jako, jedna taková sklepní kauza XX a co to udělá“.

Na schůzce dne 27. 5. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 44-II/2017) řeší informování Krejčířika o průběhu trestní věci. Obviněný Kadlec uvádí, že Krejčířík tomu jednak moc nerozumí a jednak mu neříká všechno, ale ty stěžejní věci věděl. Říkal mu o notýsku a tom, že ho chce udělat Němec, ale neví pak další pokračování. Dále se baví o plánovaném setkání Kadlece s Rozbořilem, kdy mají jít spolu na pivo. Kyselý uvádí, že Rozbořil je vnímavý, a myslí si, že je stoprocentně přesvědčený o tom, že za kauzu Ing. Kaštilové Tesařové může Ivan, avšak už se s tím nějak vyrovnal (str. 12 znaleckého posudku).

Na schůzce dne 17. 6. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 48-III/2017) opět řeší průběh trestní věci. Obviněný Kyselý vypráví Kadlecovi, proč Ivan Langer nemá rád Ing. Kaštilovou Tesařovou. Zjistil, že Langer chtěl kdysi koupit Prachárnu a Ing. Kaštilová Tesařová upřednostňovala prodej Pospíšilovi, který tam měl sklady. Langer byl na ni našťvaný a dokonce zjistil, že s tím Pospíšilem letěla někde na dovolenou, tak zajistil novináře, aby je zachytili na letišti. Langer nakonec získal pronájem toho objektu za korunu, ale největší problém byla Ing. Kaštilová Tesařová. Langer to však nepřiznal a nakonec chtěl Kyselému vsugerovat, že tu její kauzu vymyslel on, protože ho našťvala v souvislosti s domem U Kejkliře.

S tím korespondují záznamy o sledování kanceláře obviněného Kadlece, z nichž je třeba zmínit zejména např. níže uvedené záznamy.

Dne 6. 5. 2015 Petruž informuje Kadlece o tom, že jednal se svědkem Kleislem, který zvažuje podání trestního oznámení pro křivou výpověď v souvislosti s výpověďmi svědků u soudu a dále nabízí svůj deníček, ve kterém si dělal tehdy poznámky, které by mohly podpořit jeho výpověď. V průběhu tohoto hovoru opět šeptají, přičemž z celkového kontextu vyplývá, že předmětné poznámky svědka považují za důležitý důkaz. V závěrečné části tohoto hovoru pak Petruž uvádí, že to příští týden s někým probere, ale o žádném deníčku nic říkat nebude. (Téhož dne odpoledne se uskutečnila výše uvedená schůzka v kavárně CAFE DELUX, kde obviněný Kadlec tyto informace předal Kyselému).

Dne 12. 5. 2015 Petruž mimo jiné informuje Kadlece o uskutečněném jednání se státním zástupcem, s nímž probíral otázku případného trestního oznámení na křivou výpověď. Z obsahu tohoto hovoru dále vyplývá, že Petruž se snažil od státního zástupce zjistit, zda něco ví o poznámkách svědka Kleisla, kdy měl státnímu zástupci říct, že mu svědek

naznačoval, že možná z té doby ještě něco má. Státní zástupce mu měl sdělit, že svědek mluvil pouze o nějakém 15 stránkovém dokumentu, který sepsal až následně. Petruj mu na to měl říct, že tuto informaci nemá a že svědka bude kontaktovat.

Samotný Kyselý v rámci svého výslechu připustil, že mu Kadlec sděloval informace vyplývající z konzultací provedených mezi policejním orgánem a dozorovým státním zástupcem, které se týkaly stanovení ceny a způsobu prodeje nemovitosti, i to, že státní zástupce hodlá navrhnout zajištění majetku obžalované.

Podstatná je rovněž výpověď svědka Mgr. Kleisla, který uvedl, že na jedné ze schůzek s obviněným Petrujem řešil svůj diář, který si vedl. Vzpomněl si, že se ho dotazoval, zda se dá poznat, kdy bylo psáno do diáře a jestli by mělo smysl to zkusit i prozkoumat. Dělal si totiž v diáři pracovní poznámky (úkoly apod.), které by mohly potvrdit pravdivost jeho svědecké výpovědi ve věci obžalované Ing. Kaštilové Tesařové. Myslí si, že nebyl žádán o vydání tohoto diáře.

V návaznosti na výše uvedenou výpověď svědka je rovněž důležité vyjádření Mgr. Daniela Němce, státního zástupce OSZ v Olomouci, který dozoroval trestní věc obžalované Ing. Kaštilové Tesařové. Jmenovaný uvedl, že Petrujovi ukládal vyhledat další listinné důkazy potřebné k prokázání žalovaného skutku a subjektivní stránky jednání obžalované. V této souvislosti je podstatné jeho sdělení, že od policie neobdržel žádnou informaci o tom, že by svědek Mgr. Kleisl měl disponovat dalšími významnými písemnostmi, nikdo mu nic neříkal o existenci nějakého „deníčku“ tohoto svědka.

Dané výpovědi pouze podtrhují fakt, že došlo k uskutečnění záměrů, o kterých hovořil Kadlec jednak s Kyselým a jednak s Petrujem na výše zaznamenaných schůzkách, tedy že předmětný deník svědka policie nebude zajišťovat a nebude ho ani předkládat státnímu zástupci, neboť by to mohlo v konečném důsledku ohrozit další osoby, včetně Rozbořila.

Z dalších svědeckých výpovědí, které korespondují s obsahem zaznamenaných rozhovorů Kadlece s Kyselým, je třeba zmínit výpověď Ing. Hany Kaštilové Tesařové. Jmenovaná se vyjádřila k průběhu svého trestního stíhání a rovněž ke svým vztahům s Kyselým a Langerem, s nímž se v době svého nástupu do funkce dostala do střetu, jehož předmětem byl prodej Korunní pevnůstky občanskému sdružení, v němž se angažoval pan Langer. Majetkoprávní odbor dostal úkol připravit prodej za symbolickou cenu 1 Kč, přičemž ona v mezidobí odjela na dovolenou. Když se vrátila, měla telefonát, zda ji na letišti nečekali novináři, protože přišel anonym, který řešil, ať ji na příkaz Langerova zničí, odstraní, neboť neplní příkazy pana primátora.

V tomto směru celou záležitost do jisté míry dokresluje i výpověď obviněného Jiřího Rozbořila, který uvedl, že dlouho tuto kauzu vnímal tak, že ji někdo řídí, ale nevěděl kdo nebo proč.

Bod III. (tzv. kauza Aquapark a akcie města Olomouc)

Tato část jednání je kladena za vinu obviněným Kadlecovi a Kyselému a týká se neoprávněného poskytování informací z trestní věci vedené u KROK pod sp. zn. KRPM–125251/TČ-2013-140080 pro podezření ze spáchání trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Obviněný Kadlec měl i v tomto případě informovat Kyselého o aktuálním vývoji prověřování, o konkrétních provedených a plánovaných úkonech trestního řízení a o jejich výsledcích. Dále ho informoval o aktuálním rozsahu prověřování, který byl mezi nimi předem dohodnut tak, aby se trestní řízení negativně nedotklo Jiřího Rozbořila, který byl v rozhodné době předsedou dozorcí rady obchodní společnosti AQUAPARK OLOMOUC, a.s., Kadlec informoval Ivana Kyselého rovněž o výsledcích finančního šetření, které bylo provedeno k osobě JUDr.

Martina Majora, MBA, přičemž mu rovněž vysvětlil, že finanční šetření bylo provedeno pro případ, že by bylo třeba zajistit nárok na náhradu škody. Kyselého v tomto směru žádal, aby JUDr. Martina Majora, MBA, informoval o tom, že mu policie peníze v dohledné době nezajistí, a že tedy bude mít možnost peníze vybrat a uschovat. Takto Ivan Kyselý učinil hned následujícího dne a JUDr. Majorovi poradil konkrétní způsoby dalšího nakládání s penězi, kterými vyloučí hrozbu jejich zajištění policií. Z obsahu komunikace obviněných vyplývá, že tyto informace měl rovněž využít Ivan Langer ve vztahu k JUDr. Martinu Majorovi, MBA. Obviněný Kadlec v tomto případě jednal v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. b), c), i), § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru, ust. § 115 odst. 1 zákona o policii, kdy jako policista zejména nesmí zneužívat ve prospěch vlastní nebo ve prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby, v souvislosti s výkonem služby nesmí přijímat dary nebo jiné výhody, je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, které v zájmu zabezpečení úkolů policie, včetně úkolů podle trestního řádu, vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami, je povinen plnit nestranně, řádně a svědomitě služební povinnosti a jednat i v době mimo službu tak, aby svým jednáním neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru, dále v rozporu s ust. §§ 2 odst. 5, 157 odst. 1, 158 odst. 1 trestního řádu, podle nichž je policejní orgán povinen objasňovat stejně pečlivě všechny okolnosti případu a postupovat tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele, dále je povinen organizovat svou činnost tak, aby účinně přispíval k včasnosti a důvodnosti trestního stíhání a objasňovat trestní věci v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, tak aby bylo dosaženo účelu trestního řízení, kterým je náležité zjištění trestných činů, jejich pachatelů a spravedlivé a zákonné potrestání pachatelů trestných činů.

S ohledem na povahu a charakter výše uvedeného jednání jsou i v tomto případě podstatnými důkazy záznamy z provedeného sledování podle § 158d tr. řádu (resp. příslušné doplňky znaleckých posudků PhDr. Marie Svobodové, Ph.D.), a to kavárny CAFE DELUX. Jedná se zejména o níže uvedené schůzky.

Na schůzce dne 26. 2. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 57-III/2017) obviněný Kadlec mimo jiné informuje obviněného Ing. Kyselého, že je připraven podnět k prohlídce jiných prostor a pozemků, který se týká pracoviště Magistrátu města Olomouce na ulici Sokolská, a když to soud povolí (jako že jo) tak naplánuje nějaké datum. Kyselý na to říká, že to takhle nějak pustí Jirkovi, aby věděl, vše věděli.

Na schůzce dne 5. 3. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 29-II/2017) Obviněný Kadlec vypráví Kyselému o tom, jak se Krejčířík zajímal o prověřování Aquaparku, a to z toho důvodu, že se předtím setkal s Rozbořilem, který mu říkal, že byl v dozorcí radě a měl po něm požadovat, aby to hlídal, aby v tom nebyl průser. V další části rozhovoru (str. 22 znaleckého posudku) obviněný Kadlec informuje Kyselého, že posudek na Aquapark bude hotový do měsíce, načež Kyselý odpovídá, že to mu neříkal, říkal mu pouze o tom navýšení akcií, což je věc nezpochybnitelná, do které již nelze zasáhnout. Kadlec uvádí, že to sděluje pouze Kyselému a Krejčířík nic neví. V další části (str. 24 znaleckého posudku) obviněný Kyselý uvádí, že informaci předal někomu dál, přičemž chválil Radka Petruje, který přišel na ty akcie, na což by podle Kyselého nepřišel ani Jach. Příjemce této informace měl na to sdělit, že „ještě že ho Karel hlídá“.

Na schůzce dne 13. 3. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 33-II/2017) obviněný Kadlec nejprve popisuje obviněnému Kyselému situaci, kdy dopoledne telefonoval JUDr. Major obviněnému Petrujovi a dotazoval se, jestli proti němu nevedou nějaké další trestní řízení. Oba se nad tím pozastavují a dělají si z JUDr. Majora legraci, přičemž obviněný Kadlec uvádí, že zrovna téhož dne přišly dílčí výstupy z finančního šetření, které dělají proti podezřelým JUDr. Majorovi, Novotnému a dalším. Obviněnému Kyselému vyzradil, že ze

zprávy Komerční banky vyplývá, že JUDr. Major vkládal na svůj účet v Komerční bance v listopadu 2014 a v lednu 2015 vždy v hotovosti 250.000 Kč. Kyselý si dělá legraci, že bude asi těžko vysvětlovat tento vklad, když je rozvedený. V další části (str. 15 znaleckého posudku) se obviněný Kadlec vrací k nebytové prohlídce na Magistrátu města Olomouce na ulici Sokolská, kdy uvádí, že to vhodně naplánuje, myslí si, že by to mohlo proběhnout v květnu. Obviněný Kyselý k tomu uvádí, že to je optimální demonstrace něčeho. Kadlec s tím souhlasí a opakuje, že je to demonstrace, přičemž mu uvádí, že tam budou hledat první studii Paclíka.

Na schůzce dne 17. 4. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 30-II/2017) obviněný Kadlec uvedl obviněnému Kyselému, že příští týden asi ve středu nebo ve čtvrtek provedou policisté KROK prohlídku na Magistrátu města Olomouce na ulici Sokolská a žádá Kyselého, aby s Rozbořilem dohodl, že zajistí policii k dispozici pověřeného pracovníka, neboť kolem prohlídky nechce dělat humbuk, protože tam ani nic nepotřebují a považuje to za takové líbivé. Přitom se ptá obviněného Ing. Kyselého, zda to dobře vyhodnotil a ten s ním souhlasí.

Na schůzce dne 6. 5. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 37-II/2017, str. 10) se obviněný Kyselý dotazuje Kadlece, jak postupují v prověřování věci Aquapark a co získali od pana primátora, jestli získali Paclíkovu studii. Obviněný Kadlec sděluje, že je pan primátor chvátil a dostali toho celkem dost, ale ještě neví co tam je. Dále mu uvádí, že teď čekají na ten znalecký posudek. Z kontextu tohoto hovoru vyplývá, že se o kauzu stále zajímá Rozbořil.

Na schůzce dne 21. 5. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 38-II/2017) obviněný Kadlec popisuje Kyselému svou schůzku s Ivanem Langerem, který byl spokojený s vývojem trestního řízení proti JUDr. Majorovi, který nyní díky tomu komunikuje a je přítulný s tím, že kdyby mu pomohli, tak bude dělat úplně všechno. Kyselý na to uvádí, že se musí připravit, odkud ty peníze má. Kadlec uvádí, že to je v pohodě, že z finančního šetření sice vyplývá, že má tři a půl milionu a nevybírá si z účtu žádné peníze, neví, z čeho platí běžné výdaje, ale policie dělala finanční šetření pro případ zajištění nároku na náhradu škody a berou to jako vedlejší produkt. Dále Kyselému uvádí, že může říct JUDr. Majorovi, aby si peníze vybral a ušetřil tak tři a půl milionu korun tím, že mu je policie nezablokuje, což je ještě předčasné.

Na výše uvedenou schůzku bezprostředně navazuje schůzka obviněného Kyselého s JUDr. Martinem Majorem, která se uskutečnila hned následujícího dne, tj. 22. 5. 2015 v restauraci Potrefená Husa v Olomouci (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 45-II/2017). Obviněný Kyselý na tomto záznamu sděluje Majorovi přátelskou radu, aby si raději vybral peníze z účtu a z bankovní schránky, aby mu je policie nezabavila. Major se ptá, zda byli v té schránce a on mu odpovídá, že prozatím ne, neboť tam ještě nemůžou. Kyselý mu dále sděluje, že jeho příjmy neodpovídají majetkovým poměrům, že tam má přes tři miliony, což překračuje jeho příjmy. Major k tomu uvádí, že by ho mrzelo, pokud by musel opustit Aquapark, že pochopil princip toho průseru až tento týden, kdy si vzal papír po papíru a poprvé to pořádně projel a zjistil, o co tam jde, předtím to nikdy neřešil. Dále uvádí, že za ním byl Rozbořil, který je z aquaparku vyděšený. Kyselý na to uvádí, že s Rozbořilem mluvil a říkal mu to on, dále uvádí, že to měl řešit i s Krejčíříkem, který tomu však nerozumí. Kyselý dále uvádí, že ví o tom, že Major telefonoval Petružjovi a dotazoval se ho, jestli proti němu není vedeno trestní řízení. Nabádá ho, aby to již nedělal a choval se trochu opatrně, že neví co se děje. V další části Kyselý radí Majorovi, aby učinil pár výběrů z účtu, ty příchoď, které se monitorují, aby tam měl pohyb. Dále mu sděluje konkrétní skutečnosti z trestní věci Aquapark, kde má být Major zaznamenaný díky tomu, že byl na valné hromadě, kde byl pověřen hlasovat s Uherkem. Obviněný Kyselý opakovaně uvádí, že Majora nechtěl vyděsit a má to brát jako přátelskou radu a varování. Dále říká, že jakmile bude vědět další směr prověřování, tak mu dá vědět, bude se snažit, ale oni to kluci vědí, že ho to zajímá.

Na schůzce dne 27. 5. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 44-II/2017) se obviněný Kyselý dotazoval obviněného Kadlece na další postup v této trestní věci, přičemž Kadlec ho detailně informoval o průběhu výslechu svědka Paclíka. Z kontextu tohoto hovoru opět vyplývá, že obviněný Kyselý uvedené informace předává Rozbořilovi, přičemž v závěru této pasáže sám obviněný Kadlec uvádí, že hlavní úkol je pokrýt Jirku (str. 8 až 11 přepisu znaleckého posudku).

Na schůzce dne 17. 6. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 48-III/2017) se Kyselý opětovně dotazuje na stav trestního řízení ve věci Aquaparku. Obviněný Kadlec mu sděluje aktuální informace o tom, že do konce příštího týdne bude hotová pracovní verze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení, což bude založeno na těch dvou krocích, jak si řekli, tedy jednak akcie a jednak navýšení základního jmění. V této souvislosti budou doslýchát ještě Paclíka, který jim řekl, že na městě zjistí ještě nějaké dokumenty k projektové dokumentaci Aquaparku. Takže bude dvojitý krok, jednak se dotáží nějaké společnosti a jednak půjdou na město za panem primátorem. Dále uvádí, že do konce příštího týdne by měl znalec zaslat předběžné závěry posudku (str. 14 až 15 znaleckého posudku).

Na schůzce dne 21. 7. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 51-III/2017) obviněný Kadlec předává Kyselému další konkrétní informace o postupu v trestní věci včetně plánovaných úkonů trestního řízení, kdy doslechnou znalce, provedou osobní konzultaci věci s dozorovým státním zástupcem a následně začnou vyslýchat podezřelé osoby – tj. Majora a Novotného s tím, že prověřování bude vedeno v úzkém směru pouze ohledně těch dvou bodů a víc policii nebude zajímat.

S výše uvedeným záznamy korespondují záznamy o sledování kanceláře obviněného Kadlece, z nichž lze zmínit např. níže uvedené záznamy.

Dne 3. 4. 2015 obviněný Kadlec hovoří s Krejčíříkem o kauze Aquapark a vysvětluje mu podstatu věci, z kontextu hovoru vyplývá, že Krejčířík bude tyto informace předávat někomu dalšímu.

Dne 22. 4. 2015 obviněný Petrůj informuje Kadlece o průběhu jednání policistů na Magistrátu města Olomouce, kde jednali s primátorem, kterému předestřeli několik možností s tím, že volí tu nejschůdnější. Primátor jim měl hrozně děkovat s tím, že samozřejmě poskytne plnou součinnost.

Dne 23. 4. 2015 obviněný Kadlec informuje Krejčíříka, že primátor byl velmi spokojen, že zvolili vhodnou cestu, načež Krejčířík uvádí, že vždycky je lepší informovat tu hlavu.

Dne 12. 5. 2015 obviněný Kadlec sděluje Petrůjovi, že by potřeboval do zítřka vědět aktuální stavy u těch „jejich kauz“, chtějí vědět výhled aquapark, co do toho dělají. Dotazuje se na výsledky finančního šetření. V další části probírá s obviněným Petrůjem aktuální stav trestního řízení, kdy z pokynu státního zástupce provádějí podrobnou prohlídku materiálů zajištěných na Magistrátu města Olomouce a dále čekají na znalecký posudek, který by měl být hotový do konce května.

Svědek JUDr. Martin Major, MBA potvrdil, že někdy v květnu či červnu 2015 se v restauraci Potrefená Husa dozvěděl od Kyselého o tom, že se policie zajímá o jeho účet v Komerční bance, přičemž mu doporučoval, že si má peníze vybrat. Kyselý věděl hodně o jeho finanční situaci, např. že málo využívá bankovní kartu, znal celkový zůstatek, věděl o jeho vkladu přes vkladový terminál Komerční banky ve výši 250.000 Kč apod.

Svědek Ing. Bc. kpt. Josef Páleník, vedoucí výnosů KROK, se vyjadřoval k provedení finančního šetření v trestní věci Aquapark Olomouc a k situaci, kdy měl ve své kanceláři ukazovat kpt. Bc. Polákovi videozáznam z Komerční banky, na němž pan Major v listopadu

2014 vkládal částku 250.000 Kč. Ten záznam je součástí spisu, avšak je to z jiného období, než mělo dojít ke spáchání trestné činnosti, proto se to ani neobjevilo v závěrečné zprávě. Svědek nedokázal říci, zda o tomto záznamu informoval Petruje, je však možné, že jmenovaný seděl v jeho kanceláři, když ten záznam vytěžoval. Nedokázal vysvětlit, jak se Kadlec mohl dozvědět o dílčích výsledcích finančního šetření a o tom, že Major ukládal tuto částku.

Z hlediska skutkových závěrů je v tomto případě podstatná rovněž výpověď svědka kpt. Bc. Filipa Poláka. Jmenovaný se vyjádřil k průběhu prověřování věci Aquapark Olomouc, která mu byla přidělena v době jeho stáže nadřazeným Petrujem. Na spisu spolupracoval s Petrujem a dalším stážistou Leo Kudlíkem. Petruj byl průběžně informován o vývoji této trestní věci, včetně toho, jaké varianty vedení dalšího prověřování se zvažují. Jmenovaný byl rovněž přítomen u některých úkonů trestního řízení či osobních konzultací s dozorovým státním zástupcem. Neví o žádném úniku informací o prověřování této věci, sám se choval utajeně a myslí si, že nikomu z civilního sektoru nebyl znám obsah jejich prověřování. Byť bylo magistrátu známo, že policejní orgán prověřuje aquapark, nikdo nemohl vědět o nějakém směřování šetření. S výstupy finančního šetření nikoho neseznamoval, o jeho dílčích výstupech ani nevěděl. Vzpomíná si pouze na to, že ho jednou kolega Páleník pozval do kanceláře a ukazoval mu nějaký videozáznam, kde měl být Martin Major u nějaké bankovní přepážky. Svědek dále uvedl, že při šetření na magistrátu byli úředníci ochotní a vstřícní, tehdy se domníval, že je dostal a že tam budou mít podklady, které hledali.

V tomto směru je třeba připomenout i výpověď svědka Martina Novotného, který uvedl, že někdy na jaře 2015 mu hejtman Rozbořil říkal, že na něj policie něco chystá, že vyšetřují aquapark, kde byl předkladatelem jednoho z materiálů a bude to něco podobného jako s Hanou Tesařovou. Tomuto sdělení zprvu nepřikládal nějakou důležitost. Asi po měsíci byl opět v Olomouci a dozvěděl se, že policie učinila nějaký úkon na radnici a vyžádala si dokumenty k aquaparku.

Z listinných důkazů je třeba zmínit podstatnou část spisového materiálu vedeného u KROK pod sp. zn. KRPM–125251/TČ-2013-140080 (**příloha č. 36** vyšetřovacího spisu), v němž jsou zachyceny jednotlivé úkony a další informace, které obviněný Kadlec neoprávněně sděloval Kyselému.

Bod IV. (tzv. kauza HC Olomouc)

Tato část jednání je kladena za vinu obviněným Kadlecovi a Kyselému a týká se neoprávněného poskytování informací z trestních věcí týkajících se HC Olomouc, v tomto případě se konkrétně jednalo o anonymní oznámení zaevidované pod č. j. KRPM – 38411/TČ-2015-140581 u policejního orgánu Policie České republiky, Územní odbor SKPV Olomouc, které se týkalo poskytnutých dotací kraje a města na podporu mládežnického hokeje, které nebyly hokejovým klubem použity na tento účel, a na jehož základě byly zahájeny úkony trestního řízení pro podezření z trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku. Obviněný Kadlec v tomto případě jednal v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. b), c), i) zákona o služebním poměru a ust. § 115 odst. 1 zákona o policii, kdy jako policista zejména nesmí zneužívat ve prospěch vlastní nebo ve prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby a je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, a které v zájmu zabezpečení úkolů policie, včetně úkolů podle trestního řádu, vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami, je povinen plnit nestranně, řádně a svědomitě služební povinnosti a jednat i v době mimo službu tak, aby svým jednáním neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru.

I v tomto případě jsou důležitým důkazem záznamy z provedeného sledování kavárny CAFE DELUX.

Na schůzce dne 17. 4. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 30-II/2017) obviněný Kadlec informuje obviněného Kyselého o tom, že dne 2. 4. 2015 přišlo anonymní oznámení, které je evidované na Územním odboru SKPV Olomouc. Předmětem tohoto oznámení je, že dotace kraje a města na podporu mládežnického hokeje byly klubem HC Olomouc neoprávněně použity k jinému účelu (str. 9 až 10 znaleckého posudku).

Na schůzce dne 27. 4. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 34-II/2017) obviněný Kadlec informuje Kyselého, že v této věci byly zahájeny úkony trestního řízení a že by se mohlo jednat o podezření ze spáchání trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku. Dále uvádí, že ve věci bude pravděpodobně přibrán znalec, aby přezkoumal, jestli peníze byly použity účelně nebo nebyly použity účelně (str. 5 až 8 znaleckého posudku).

S tím koresponduje záznam o sledování kanceláře obviněného Kadlece ze dne 22. 4. 2015, kdy obviněný Petrůj informuje Kadlece o průběhu šetření k dotacím poskytnutým HC Olomouc. Petrůj uvádí, že telefonoval s Římským, který mu měl sdělit, že již přišly smlouvy.

S výše uvedeným sdělením obviněného Mgr. Kadlece plně koresponduje i podstatná část zajištěného spisového materiálu č. j. KRPM – 38411/TČ-2015-140581, která tvoří **přílohu č. 37** vyšetřovacího spisu, jakož i zajištěné výpisy z ETŘ k této kauze, které se nacházejí na č.l. **7391 až 7421** vyšetřovacího spisu. Z těchto listin opět vyplývá, že Kyselý měl v podstatě bezprostřední přístup k informacím z policie. Záznam o zahájení úkonů trestního řízení pro podezření ze spáchání přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 trestního zákoníku, přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 trestního zákoníku, případně přečin maření úkolů úřední osoby z nedbalosti podle § 330 trestního zákoníku byl policejním orgánem PČR ÚO SKPV Olomouc vydán dne 27. 4. 2015 a ještě téhož dne o tom Kadlec informuje Kyselého.

Sám obviněný Ing. Kyselý v rámci svého výslechu ze dne 14. 10. 2015 připustil, že informace o anonymním oznámení týkající se HC Olomouc se možná dozvěděl od Kadlece.

Z dalších opatřených důkazů vyplývá, že Kadlec má velmi blízký vztah s představiteli HC Olomouc, s.r.o., – Erikem Fürstem i Jiřím Dopitou, přičemž z dosud zjištěných informací vyplývá podezření, že i v dalších trestních věcech týkajících se HC Olomouc mohlo docházet k podobným neoprávněným únikům informací – viz např. Erik Fürst dne 14. 2. 2015 (po schůzce se Kadlecem, která se uskutečnila dne 12. 2. 2015) informoval novináře, že disponuje neoficiálními informacemi o tom, že Policie ČR velice rychle odložila trestní oznámení, které na klub HC Olomouc podal Bohdan Nerušil. Předmětná věc však byla formálně ukončena tzv. uložením AA teprve dne 23. 2. 2015, což vyplývá ze záznamu ze sledování kanceláře, kdy obviněný Petrůj informoval Kadlece o tom, že toho dne podepisoval opatření o uložení věci s tím, že neexistují žádné skutečnosti pro zahájení úkonů trestního řízení. Medializaci této věci pak obviněný Kadlec řeší s Krejčíříkem dne 6. 3. 2015, kdy uvádí, že si nepřeje, aby se tisková mluvčí ptala na konkrétní kauzy řadových policistů bez toho, že to ví vedoucí. Jedná se o kauzu hokeje a městského úřadu s tím, že si to nepřeje u žádné kauzy. Krejčířík s tím souhlasí, neboť toto jsou kauzy, které mohou být mediálně použité proti nim.

Bod V. (tzv. kauza závodíště Lazce – jezdecký areál)

Tato část jednání se týká všech obviněných, přičemž jeho podstatou je schůzka Kadlece s Rozbořilem ze dne 13. 8. 2015 v restauraci Potrefená husa, kterou zprostředkoval Kyselý a v jejímž rámci Karel Kadlec podal Jiřímu Rozbořilovi podrobné informace o stavu trestního řízení v kauze Jízdárna Lazce vedené u KROK pod sp. zn. KRPM-142869/TČ-2014-140080. Jiří Rozbořil měl zájem o tuto kauzu pro svůj osobní vztah k projektu výstavby daného jezdeckého areálu a k osobám, které jeho výstavbu a financování prováděly, jakož i z

důvodu, že na výsledku trestního řízení závisela výše části dotace, která bude muset být z důvodu zjištěných pochybení vrácena ze strany jejího příjemce. Na této schůzce Jiří Rozbořil požadoval po Karlu Kadlecovi, aby zajistil, že trestní řízení bude skončeno do konce měsíce října 2015 a že věc bude odložena, což mu jmenovaný přislíbil. Za to mu Jiří Rozbořil navrhl, že zařídí, aby Kadlecovi byla poskytnuta ekonomická výhoda v podobě blíže neurčeného peněžního obohacení od příjemce dotace jako osoby, jíž se trestní řízení přímo dotýká a pro kterou bude odložení věci prospěšné, neboť mu vznikne nižší povinnost k vrácení části poskytnuté dotace a ušetří tak částku v řádu několika desítek milionů Kč. Výše nabídnuté ekonomické výhody se měla odvíjet od výše částky takto ušetřené příjemci dotace. Kadlec se nejprve zdráhal takovou nabídku přijmout s tím, že Rozbořilovi vyhoví na přání Ivana Kyselého, na základě vděčnosti za to, že se Jiří Rozbořil zasadil o to, že nedošlo k jeho odvolání z funkce náměstka ředitele KROK. Na další naléhání Rozbořila však uvedenou nabídku akceptoval, byť samotné přijetí nabízeného plnění podmínil vykonáním toho, co po něm bylo požadováno. Výše uvedené informace o kauze Jízdárna Lazce přitom Kadlec získal od Petruje, kterému muselo být zřejmé, že je Kadlec předá Jiřímu Rozbořilovi, na což jmenovaný nijak nereagoval a neučinil žádná opatření k zamezení takového protiprávního jednání Karla Kadlece. Obvinění Karel Kadlec a Radek Petrůj tak v tomto případě jednali v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. b), c), i), § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru, ust. § 115 odst. 1 zákona o policii, kdy jako policista zejména nesmí zneužívat ve prospěch vlastní nebo ve prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby, v souvislosti s výkonem služby nesmí přijímat dary nebo jiné výhody, je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, které v zájmu zabezpečení úkolů policie, včetně úkolů podle trestního řádu, vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami, je povinen plnit nestranně, řádně a svědomitě služební povinnosti a jednat i v době mimo službu tak, aby svým jednáním neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru, dále v rozporu s ust. §§ 2 odst. 5, 157 odst. 1, 158 odst. 1 trestního řádu, podle nichž je policejní orgán povinen objasňovat stejně pečlivě všechny okolnosti případu a postupovat tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele, dále je povinen organizovat svou činnost tak, aby účinně přispíval k včasnosti a důvodnosti trestního stíhání a objasňovat trestní věci v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, tak aby bylo dosaženo účelu trestního řízení, kterým je náležité zjištění trestných činů, jejich pachatelů a spravedlivé a zákonné potrestání pachatelů trestných činů. Obviněný Petrůj navíc tímto způsobem vědomě porušil ust. § 46 odst. 2, odst. 3 zákona o služebním poměru, neboť neodmítl splnění nezákonných rozkazů obviněného Kadlece.

S ohledem na povahu a charakter výše uvedeného jednání jsou i v tomto případě podstatnými důkazy záznamy z provedeného sledování podle § 158d tr. řádu (resp. příslušné doplňky znaleckých posudků PhDr. Marie Svobodové, Ph.D.). Základem pro výše uvedené skutkové závěry byl především záznam pořízený dne 13. 8. 2015 v restauraci Potrefená husa v Olomouci, kde došlo k předmětnému setkání obviněných Kadlece a Rozbořila, jakož i předcházející záznamy o sledování zde dne 23. 7. 2015 (schůzka obv. Kadlece s obv. Kyselým v kavárně Cafe DeLux) a ze dne 24. 7. 2015 a 5. 8. 2015 (schůzka obv. Kadlece s obv. Petrůjem v kanceláři č. 433 budovy KROK), z nichž je dovozována účast spoluobviněných Kyselého a Peruje na tomto protiprávním jednání.

Na schůzce ze dne 23. 7. 2015 v kavárně CAFE DELUX (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 54-III/2017) obviněný Kyselý informuje obviněného Kadlece o svém setkání s obviněným Rozbořilem, který projevil zájem o informace z trestního řízení týkajícího se Jízdárny Lazce, kde byla provedena kontrola ROPu a někdo podal trestní oznámení. Obviněný Rozbořil měl uvádět, že daný případ je evidován na OHK, říkal mu i konkrétní jména, která však zapomněl. Z vyjádření obviněného Rozbořila mělo vyplynout, že ti policisté

byli na ROPu, kde se měli vyjádřit tak, že věc odloží. Případ však dozoruje JUDr. Klapalová, která tlačí na to, aby došlo k zahájení trestního stíhání, což znamená vrácení 25% dotace. Kyselý se měl Rozbořila zeptat, co potřebuje, načež ten mu odpověděl, že s tím byl za Krejčíříkem. Kyselý mu říkal, jestli nechce trochu něco jiného, ať to řekne na rovinu, že se zeptá Karla Kadlece, který je schopný a nebude s tím problém. Obviněný Rozbořil to měl pochopit. Obviněný Kadlec k tomu dodává, že se na to podívá, nechá prohlédnout celý spis, zjistí jaký je pokyn Klapalové k tomu, co se má dodělat. A jak to udělat (str. 6 až 8 znaleckého posudku). K tomuto tématu se vrací i v další části hovoru, kdy obviněný Kadlec uvádí, že si hned zítra zavolá Radka Petruje (protože ten jeho zástupce je neschopný), kdy Radek příběhne a udělají rozbor.

Bezprostředně po tomto setkání obviněný Kadlec telefonicky kontaktuje obviněného Petruje a prosí ho, ať se hned ráno staví na kávu.

Dne 24. 7. 2018 byl pořízen záznam ze sledování kanceláře obviněného Kadlece, kdy po ukončení ranní porady obviněný Petruj zůstal v kanceláři sám s obviněným Kadlecem a šeptem mu sděluje aktuální informace z trestního řízení ohledně závodiště Lazce. Říká, že to odložené nebylo, čeká se na znalecký posudek ve vztahu k listinám, které byly předloženy při výběrovém řízení, neboť jedna z podmínek byla, že firma má reference z předchozích staveb nad 20 milionů, a někdo dal falešné čestné prohlášení. Čeká se na znalecký posudek a podle toho se uvidí, jestli to podepsal. Kadlec se ho ptá, zda znalec by nebyl schopný...načež Petruj dodává, že to má pro něj všechno nachystané.

Na záznamu dne 31. 7. 2015 hovoří obviněný Kadlec s Krejčíříkem o akci pořádané ve sportovním areálu Véska, kde se obviněný Kadlec setkal společně s obviněným Rozbořilem.

Následně byl pořízen další záznam ze sledování kanceláře obviněného Kadlece ze dne 5. 8. 2015, na němž společně s obviněným Petrujem opět probírají kauzu závodiště Lazce, přičemž se pohybují na balkoně a po celou dobu šeptají. Z kontextu zachyceného rozhovoru je zřejmé, že obviněný Kadlec informuje Petruje, že měl schůzku s hejtmanem a že ho ta kauza zajímá. Kadlec vysvětluje Petrujovi rozdíl v korekcích, kdy v případě odložení věci bude korekce patnáct až dvacet procent, což představuje nějakých dvanáct milionů, které mají připraveno. V další části Kadlec uvádí, jak by věc vyřešil, že by zpracoval Němcovou, která by napsala čestné prohlášení. Němcová by řekla, že pracovala pro pana Stehlíka, který nestíhal, a ona musela nachystat všechny podklady, přičemž doložila, že měli takový obrat, že dělali takové zakázky a hlavně by řekla, že se v tom nevyzná a že vycházela z obratu ve všech firmách, ve kterých působila. Něco takového. Dále informuje Petruje, že má příští týden schůzku s hejtmanem.

Tato schůzka se uskutečnila dne 13. 8. 2015 v restauraci Potrefená husa v Olomouci. Z pořízeného záznamu tohoto setkání (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 31-II/2017) vyplývá, že hned v úvodu obviněný Rozbořil podrobně rozebírá s obviněným Kadlecem kauzu Jízdárna Lazce a výsledky kontrolního zjištění auditního orgánu MF, kdy obviněnému Kadlecovi sděluje, že v uvedeném projektu bylo téměř všechno v pořádku, podstatou celého problému je čestné prohlášení, které bylo předloženo v rámci výběrového řízení a v němž byly uvedeny nepravdivé skutečnosti. Uvedené čestné prohlášení měla podepsat jednatelka nějaké společnosti, přičemž chtěli prokázat propojení mezi příjemcem dotace a zhotovitelem. Ona to však popřela a z tohoto důvodu měla být údajně provedena grafologická expertíza. Obviněný Kadlec mu potvrzuje, že v rámci probíhajícího trestního řízení byla skutečně vyžádána písmoznalecká expertíza, ale její výsledky ještě nemá policejní orgán oficiálně k dispozici, přičemž očekává, že se tak stane příští týden. Dále upřesňuje časové období vyžádání této expertízy a doby, kdy došlo k zahájení úkonů trestního řízení. Obviněný Kadlec rovněž vysvětluje možné personální propojení jednotlivých společností, které figurovaly v rámci celého projektu. Následně obviněný Rozbořil vysvětluje, jaký je podle auditu nastavený systém korekcí, že když to bude „trestňák“ bude korekce 100%, což představuje

nějakých padesát milionů a když to nebude „trestňák“ bude korekce 25%, což je nějakých patnáct milionů, které bude muset podle jejich pravidel příjemce dotace stejně vrátet a je na to připraven. Obviněný Kadlec k tomu dodává, že je to pořád lepší než těch padesát milionů. Obviněný Rozbořil uvádí, že se k uvedenému projektu plně hlásí a popisuje jeho historický vývoj s tím, že projekt považuje za své dítě. Z tohoto důvodu se proto snažil trochu pomoci, takže nyní na úřadu regionální rady nachystal, aby na základě tohoto případu bylo přesně popsáno, jak se chovat, když to nebude podvod, což nikdy nebylo zakotveno v nějakých pravidlech, takže nyní je tam jasně popsáno, že v případě, že to není podvod, není ani žádná sankce a je to schváleno ministerstvem financí. Takže pokud se to povede, bude to tak. Do toho vstupuje obviněný Kadlec, který uvádí, že si spolu něco řekli v Čechách pod Kosířem a že se to snaží dodržet. Znovu přitom opakuje, že je pro něj komfortnější, že čím dřív to dostane, tím to bude pro něj lepší. Obviněný Rozbořil v návaznosti na to popisuje svou debatu se Stehlíkem, kterému říkal, že „neumí policajty“, ale umí to zařídit v rámci ROPu s tím, že to (trestní řízení) musí vyřídit on, že už to mělo být před půl rokem nebo před třemi měsíci uzavřené. Stehlík mu měl sdělit, že už to bylo uzavřené a jede to podle standardu, podpisy grafologicky se ukázaly, že neplatí a všechno je to doložené. Vzápětí však měl přijít s tím, že tam tlačí státní zástupkyně, což říkal tomu Ivanovi a jestli by nemohli něco udělat. Na to obviněný Kadlec reaguje tak, že Klapalovou zná, že to říkal Ivanovi, ale v té době ještě nevěděl, že tam bude dozor KSZ. Dále popisuje aktuální situaci v prověřování této trestní věci, kdy uvádí, že klíčový bude znalecký posudek, který by měla policie obdržet příští týden, kde se s největší pravděpodobností nejedná o podpis Stehlíka a dále na jeho podporu vychází ještě něco. Dále uvádí, že je tam spousta pokynů státní zástupkyně, z nichž devadesát procent je úplně nesmysl, ale oni chtějí vytvořit pavouka propojenosti, že to bylo ve skutečnosti domluvené, když to Stehlík prodal Němcové, tak že ona u něho dělala. Počátek šetření je tedy postaven na tom, že tam byla personální propojenost a hlavně, že tam bylo čestné prohlášení, že ta firma splňuje nějaké podmínky, které byly doložitelné a které sice nikdo neměl. Obviněný Kadlec vysvětluje, že pokud by se prokázalo, že to doložil pan Stehlík, tak je odpovědný jako jednatel. Dále uvádí, že to v téhle fázi potřebuje prodloužit o to, aby jednak splnili další pokyny státní zástupkyně a jednak rozptýlili ten základní, stěžejní bod. Uvádí, že zadá další znalecký posudek na písmoznalectví a nechá přezkoumat podpisy všech zaměstnanců ve Stehlíkově firmě, kteří se toho tehdy účastnili, toho podepisování. Tím doloží do spisu jednak to, že parafu Stehlík umí napsat každý. Dále uvádí, že by vytěžil zaměstnance, kteří se musí vyjádřit, že v té době bylo běžnou praxí, že v případě nepřítomnosti jednatele za něj běžně podepisovali doklady. Tím pádem bude spláchnutý tento bod a pak se dostanou k dalším pokynům KSZ, podle kterých mají být prošetřeny další varianty, např. jestli ty peníze byly všechny proinvestovány apod. Obviněný Rozbořil k tomu uvádí, že určitě byly (protože město to stálo 40 milionů a je to stálo 150 milionů), že to je v pohodě a to ať si zkoumá kdo chce. Obviněný Kadlec na to navazuje, že potom se pokyny státní zástupkyně točí ohledně prodeje a převodu obchodních podílů, kdy uvádí jednotlivá jména a obviněný Rozbořil k tomu dodává, že teď už je to Pavla Hubáčka. Obviněný Kadlec dále uvádí, že tedy v rámci dalšího šetření věci budou provádět jednotlivé úkony, které budou ladit tak, aby zjistili, že to mohl někdo podepsat, že to mohlo být propojené, avšak nikoliv účelově a úmyslně, že to jednoduše postrádá subjektivní stránku činu, aby to dokázali odůvodnit tím, že tedy někdo pochybil v tom, že nekontroloval doklady. Nicméně neudělal to v žádném případě úmyslně, a proto není trestně odpovědný. Zbývající body považuje za nesmysl s tím, že si řeknou postoj a postup, aby jim to sedlo – zaměstnanci versus to, co jim nevyšlo, aby to bylo úplně křišťálově čisté, a pak bude mít prostor na ty ostatní body a nějak by se to ukončilo. Uvádí dva měsíce a dotazuje se Rozbořila, jak to spěchá, že si to musí říct. Ten mu odpovídá, že nevidí, že by to spěchalo, kdy Úřad regionální rady mu vypsál lhůtu nebo tu korekci a běží mu penále, které může Úřad regionální rady snížit nebo odpustit. Dále vysvětluje, že tam jsou vlastně dvě věci. K pochybení tam evidentně došlo a za to je tam korekce 25%. Pokud by to pochybení bylo v rovině podvodu, tak je tam korekce 100%. Takže se teďka hraje o těch 100 nebo 25%. Stehlík je s 25% se skřípěním zubů svolný, nic jiného mu nezbyvá. Dále uvádí, že mu říkal, až se vyřeší ten podvod, tak on může ještě eventuálně na úřadu zařídit, jestli to nepůjde

hodit do 10 nebo 15% nebo se to nedá ještě snížit. Jenže bohužel to neví, ale pětadvacet procent je tam jasných. Následně se opět baví o termínu ukončení šetření věci, kdy obviněný Kadlec uvádí, že to moc neuspíší, protože potřebuje, aby mu to sedlo. Obviněný Rozbořil k tomu uvádí, že jasně, vůbec na to netlačí a je mu to jedno, protože on to neplatí, neboť on z tohoto skoro nic neměl. V tomto směru pak uvádí, že zástupci tohoto subjektu již říkal, že bude muset za tuto „práci a dřinu“ zaplatit. V návaznosti na počáteční postoj obv. Kadlece, který tuto nabídku nejprve odmítá s tím, že to pro něj udělá už jen z toho důvodu, že on udělal něco pro něj (přímluva za jeho neodvolání z funkce náměstka ředitele KROK) a že „má rád chlapské a férové jednání“, obv. Rozbořil dále sděluje, že „on má zas rád, když někomu ušetří třicet mega, tak by se mohl revanšovat“. Bezprostředně na to pak uvádí, že „něco vymyslí a až to vyjde, tak to pořeší“. Obviněný Kadlec uvedený návrh nakonec přijímá, když uvádí, že „je rád, ale až to odpracuje, až to vyjde“, načež se domlouvají, že takto učiní do konce října. V průběhu této části hovoru obviněný Rozbořil potvrzuje obviněnému Kadlecovi skutečnost, že dříve na žádost Ivana zajistil, aby Kadlec setrval ve funkci náměstka ředitele KROK, avšak uvádí, že to dělal pro Ivana a Kadlece v té době vůbec neznal. Doslova uvádí, že sliby se mají plnit a on je splnil a má z toho radost, že to klaplo, že je tady klid a že to funguje, přičemž dodává, že to Kadlec nemá cítit jako nějaký závazek. Kadlec mu za to děkuje s tím, že Ivana bere jako kamaráda a kamarádi se bezelstně pomáhají s tím, že když řekne, ten potřebuje to, to a pokud to Kadlec bude umět, tak s tím nemá problém. Následně se opět vrací k termínu ukončení prověřování a odložení věci, přičemž rozebírají otázku okruhu osob oprávněných k podání stížnosti proti tomuto rozhodnutí a oprávnění dozorového státního zástupce k jeho zrušení postupem podle § 174 odst. 2 písm. e) tr. řádu. Z obsahu a celkového kontextu jejich hovoru zcela zřejmě vyplývá, že obviněný Rozbořil zamýšlel dosáhnout odložení dané věci, v důsledku čehož by se významným způsobem snížila míra korekce pro příjemce dotace, a to z hrozících 100% na 25% poskytnuté dotace.

V této souvislosti je třeba dále upozornit i na obsah schůzky obviněného Jiřího Rozbořila s obviněným Karlem Kadlecem ze dne 25. 9. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 14-I/2017), z níž vyplývá, že v případě schůzky obviněných ze dne 13. 8. 2015 rozhodně nešlo o nahodilé a jednorázové jednání, jak uvádí obviněný Rozbořil, ale o počátek jejich vzájemné spolupráce. Z celkového kontextu této další schůzky totiž vyplývá, že obviněný Kadlec se snaží získat pro obviněného Rozbořila informace z dalších trestních řízení, např. informace z odboru ÚOKFK v Praze týkající se prováděného šetření ve vztahu k SŽDC, na které se měl dotazovat Jiřího Jacha (viz str. 6 znaleckého posudku).

O výše uvedenému postoji policejního orgánu ke kauze Jízdárna Lazce, o němž hovořil Kadlec při jednání s Rozbořilem, svědčí i výpověď dozorové státní zástupkyně Mgr. Jitky Klupalové. Jmenovaná se vyjádřila k průběhu spolupráce s policejním orgánem, který měl na věc odlišný názor, kdy uváděl, že není shledána subjektivní stránka, že se jedná pouze o pochybení apod. Svědkyně měla na věc opačný názor a chtěla více prověřit, že informace o vítězi výběrového řízení, zejména jeho kvalifikačních předpokladech a obratech, nebyly pravdivé a že se nejedná pouze o pochybení nebo nedopatření, což se potvrdilo po doložení požadovaných listin. Ve věci byl rovněž vyžádán znalecký posudek k posouzení pravosti podpisu.

Dále je třeba zmínit výpověď zpracovatele této trestní věci kpt. Bc. Petra Foukala, který potvrdil svůj odlišný názor na věc, s nímž však dozorující státní zástupkyně nesouhlasila a na jeho zprávy reagovala ukládáním pokynů, jak ve věci dále prověřovat. Podstatné pro celkové posouzení dané věci je rovněž vyjádření svědka o tom, že se jednalo o jeho první případ, který se týkal dotací. Navíc v té době byl na OHK KROK pouze na stáži, a to po předchozí dohodě s Petrújem. Jako čerstvý pracovník přitom plně respektoval jeho názory a poskytoval mu veškeré informace.

Jedná se o další skutkově i právně složitou věc (obdobně jako v případě kauzy Aquapark Olomouc), která byla přidělena ke zpracování stážistovi, jenž doposud neměl žádnou praktickou zkušenost s prověřováním tohoto typu trestné činnosti. Stejně jako v případě Aquaparku Olomouc i zde byla dohodnuta spolupráce s Petrujem, jehož názory měly být přirozeně respektovány. Tímto způsobem si obvinění vytvořili příhodné podmínky pro snazší a nenápadný způsob ovlivňování prověřování těchto trestních řízení. Dalo se totiž očekávat, že takto vybraní zpracovatelé budou plně akceptovat názory nadřízených služebních funkcionářů, kteří budou navíc rozhodovat o jejich případném trvalém přidělení k OHK KROK. Uvedené skutečnosti rozhodně nesvědčí obhajobě obv. Kadlece, že hlavním cílem bylo řádné a důsledné objasnění věci v souladu se zásadou „padni komu padní“.

Listiny poskytnuté z Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava k realizaci projektu Jízdárna Lazce tvoří **přílohu č. 38** vyšetřovacího spisu. Z těchto důkazů je třeba zmínit sdělení Ing. Ivana Matulíka, ředitele Úřadu Regionální rady ze dne 19. 10. 2018, v němž se vyjadřuje k tomu, jaká pravidla ROP Střední Morava byla porušena u obou projektů „Jezdecký areál s ubytovacím zařízením Olomouc – Penzion Lazce“ a „Jezdecký areál s ubytovacím zařízením Olomouc – Jízdárna Lazce“, a to nejprve v rámci kontroly výdajů uplatněných v žádostech o platbu a následně v rámci auditu operace provedeném Ministerstvem financí ČR, Odborem Auditního orgánu (dále jen „Auditní orgán“). V prvním případě v rámci kontroly výdajů byly zjištěny relativně drobné nezpůsobilé výdaje či neuznané vícepráce. V druhém případě bylo kontrolním Auditním orgánem zjištěno pochybení ve veřejné zakázce, spočívající v nedostatečném posouzení kvalifikace vítězného uchazeče, který doložil nepravdivé čestné prohlášení o výši svého celkového obrátu ve stavebnictví a dále nepravdivé osvědčení o referenci své předchozí stavby, která nebyla na základě ověření Auditního orgánu nikdy realizována. Veškerá konkrétní zjištění jsou popsána ve Zprávách o auditu operace č. j. MF-13946/2014/52 a č. j. MF-13928/2014/52 ze dne 10. 10. 2014, které jsou součástí předložených listin. Na základě těchto zjištění bylo Úřadem Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava v souladu s ust. § 22 odst. 11 písm. b) a odst. 15 zákona č. 250/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, provedeno daňové řízení, v rámci kterého byly vydány Platební výměry na odvod za porušení rozpočtové kázně č. j. OKN-PRK 57/2014 ze dne 29. 2. 2016 ve výši 3 553 478 Kč a č. j. OKN-PRK 59/2014 ze dne 29. 2. 2016 ve výši 6 130 559 Kč, které příjemce dotace uhradil dne 13. 4. 2016. V případě těchto odvodů rozhodl dne 11. 5. 2016 Výbor Regionální rady o prominutí penále v plné výši.

Z tohoto písemného sdělení dále vyplývá, že Úřad Regionální rady regionu soudržnosti jako příslušný správce daně posoudil shodně jako Auditní orgán zjištění spočívající v pochybení ve veřejné zakázce – nedostatečné posouzení kvalifikace vítězného uchazeče a uložil odvod ve výši finanční opravy uplatněné Auditním orgánem pro toto pochybení, tj. 25% způsobilých výdajů veřejné zakázky. Podstatou tohoto pochybení bylo, že příjemce dotace, jako zadavatel předmětné zakázky jednal v rozporu se zásadou transparentnosti a rovného zacházení, když nedostatečně posoudil kvalifikaci vítězného uchazeče (společnosti CARMAN, a.s.), který předložil nepravdivou referenci („Výstavba montovaných hal v areálu Zdounky a dokončení komunikací“ s podpisovou doložkou Olgy Medňanské), a tohoto uchazeče, který nesplnil požadavek zadavatele na prokázání technických kvalifikačních předpokladů, ze zadávacího řízení nevyločil a uzavřel s ním smlouvu na předmětnou zakázku. Hodnotící komise spolu s její členkou, Olgou Medňanskou, která zastupovala zájmy zadavatele, se dopustila pochybení, když nekontrolovala obsahovou a věcnou správnost dokumentů v nabídkách, důsledkem čehož bylo nezjištění skutečnosti, že uchazečem byla předložena nepravdivá reference na stavbu, která neexistovala. Za toto pochybení ve veřejné zakázce byly uloženy odvody za porušení rozpočtové kázně, a to na základě výše uvedených Platebních výměrů.

Úřad Regionální rady regionu soudržnosti se však naopak neztotožnil se zjištěním Auditního orgánu spočívajícím v pochybení ve veřejné zakázce – podezření na nelegální jednání

v procesu výběrového řízení na zhotovení stavby, za které Auditní orgán uplatnil finanční opravu ve výši 100%. Úřad Regionální rady na rozdíl od Auditního orgánu jednak zohlednil prohlášení Olgy Medňanské ze dne 1. 10. 2014 a znalecký posudek vypracovaný JUDr. Jaroslavou Samkovou a jednak finanční opravu posuzoval dle dokumentu Provádění finančních oprav v rámci ROP Střední Morava verze 1.6., který byl platný a účinný ke dni rozhodnutí o odvodu za porušení rozpočtové kázně, tj. ke dni 29. 2. 2016. Důvody odlišného posouzení ze strany Úřadu Regionální rady jsou blíže popsány ve shora uvedených Platebních výměrech. Podle těchto pravidel předložení nepravdivých referencí uchazečem je posuzováno dle bodu 16 „Nedostatečná transparentnost“ a v tomto případě činí finanční oprava 25% proplacených způsobilých výdajů veřejné zakázky. Oprava může být snížena na 10% nebo 5% v závislosti na závažnosti nesrovnalosti. Podle bodu 1 „Nejzávažnější případy pochybení“ Přílohy č. 1 dokumentu Provádění finančních oprav v rámci ROP Střední Morava se postihují nejzávažnější případy zvýhodňující určité uchazeče/zájemce, kdy se jedná zejména o podvodné jednání anebo korupční jednání zadavatele nebo členů hodnotící komise.

V případě podvodného jednání je v popisu nesrovnalosti přesně uvedeno, že se jedná o takové jednání zadavatele nebo osob jednajících jménem nebo za zadavatele (popřípadě jednotlivých členů hodnotící komise) spočívající ve vědomém předložení nepravdivých, nesprávných, hrubě zkreslených nebo neúplných dokladů tvořících spisovou dokumentaci k veřejné zakázce ke kontrole, nebo naopak spočívající ve vědomém zatajení nebo zamlčení některých dokladů a skutečností tvořících spisovou dokumentaci k veřejné zakázce, přičemž tento postup zadavatele vedl nebo mohl vést k neoprávněnému vyplacení částky dotace, pro které bude zahájeno trestní stíhání osob jednajících jménem zadavatele, nebo členů hodnotící komise, a to v souvislosti s podezřením ze spáchání některého z trestných činů souvisejících se zadáním šetřené veřejné zakázky. Nesrovnalost se týká podvodu v tom případě, že existuje pravomocné rozhodnutí soudu v trestní věci, kterým byl odsouzen a uznán vinným zadavatel, nebo osoba jednající jménem zadavatele, nebo některý ze členů hodnotící komise, a to v souvislosti se šetřenou veřejnou zakázkou. Uplatnění finanční opravy dle tohoto bodu nepřipouští rozmezí finanční opravy. Dále je zde uvedena poznámka: V případech, kdy k protiprávnímu jednání naplňujícímu znaky nejzávažnějšího případu nebo k podvodnému jednání bude docházet v důsledku jednání dodavatele nebo dokonce dodavatelových subdodavatelů, či dalších subjektů odlišných od příjemce participujících na zadávacím řízení či samotné realizaci zakázky, nebude finanční oprava dle tohoto bodu udělována.

Úřad Regionální rady se tedy neztotožnil se zjištěním Auditního orgánu spočívajícím v tom, že v daném případě došlo k takovému pochybení ve veřejné zakázce, které zakládá podezření na nelegální jednání v procesu výběrového řízení na zhotovení stavby, v důsledku čehož by bylo třeba uplatnit finanční opravu ve výši 100%. V daném případě pak v odůvodnění výše uvedených platebních výměrů Úřad Regionální rady uvedl, že není nadán pravomocí rozhodovat o naplnění skutkové podstaty podvodu a vzhledem k tomu nelze v daňovém řízení konstatovat, kdo se dopustil podvodného jednání či zda toto podvodné jednání lze přičíst právě O. Medňanské či zadavateli. Skutečnost, že v době vydání platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně nebylo zahájeno trestní stíhání a nelze tak uplatnit finanční opravu ve výši 100% však nevylučuje možnost, že v případě zahájení trestního stíhání bude skutková podstata tohoto bodu č. 1 naplněna a finanční oprava bude následně ze strany správce daně doměřena do výše 100%. Zahájení trestního stíhání zadavatele, osoby jednající jménem zadavatele nebo člena hodnotící komise v souvislosti s veřejnou zakázkou má tedy vliv na stanovení výše finanční opravy.

Výše uvedené skutečnosti, na jejichž základě došlo k odlišnému posouzení nejzávažnějších případů nesrovnalostí, u kterých lze uplatnit finanční opravu ve výši 100%, vedly Úřad Regionální rady ke změně pravidel v dokumentu Provádění finančních oprav v rámci ROP Střední Morava. Podle Rozhodnutí Komise C(2013) 9527 ze dne 19. 12. 2013 (COCOF

13/0092/00-EN) je možné „finanční opravu ve výši 100% uplatnit v nejzávažnějších případech, kdy nesrovnalost zvýhodňuje určité uchazeče/zájemce nebo kdy se nesrovnalost týká podvodu, jak určí příslušný soud nebo správní orgán“. V rámci pravidel upravených v dokumentu Provádění finančních oprav v rámci ROP Střední Morava (podle verze 1.5 platné do 5. 8. 2015) nebyla problematika výše uvedeného zjištění nijak podrobněji řešena. Dle Úřadu Regionální rady byla tato formulace příliš obecná a blíže neosvětlovala, co se rozumí nejzávažnějšími případy, kdy nesrovnalost zvýhodňuje určité uchazeče, a nerozlišovala, zda k pochybení či podvodnému jednání dochází na straně příjemce nebo na straně uchazeče či jeho subdodavatelů apod. Bylo tedy nutné nastavit pravidla, která by při uplatňování finančních oprav v rámci tohoto pochybení umožnila zohlednit jednotlivé okolnosti tak, aby finanční oprava odpovídala míře a závažnosti pochybení. Stejně tak se jako problém jevila situace, kde se daným problémem zabývají příslušné orgány a doposud nebylo učiněno rozhodnutí „příslušného soudu nebo správního orgánu“ (jak uvádí pokyn Komise).

S ohledem na výše uvedené bylo dle Úřadu Regionální rady nezbytné přistoupit k systémovému řešení úpravy postupu uplatňování finanční opravy a za tímto účelem bylo zpracováno zpřesnění dokumentu Provádění finančních oprav v rámci ROP Střední Morava – verze 1.5 tak, aby bylo možné v rámci typu pochybení stanovit výši finanční opravy dle míry závažnosti pochybení daného případu a původce tohoto pochybení s tím, že k udělování finanční opravy dle nově přidaného bodu č. 1 pak bude přistupováno výlučně v těch případech, kdy identifikovaná nesrovnalost je způsobená výhradně protiprávním jednáním příjemce (zadavatele). To tedy znamená, že v případech, kdy k protiprávnímu jednání naplňujícím výše uvedené znaky nebo k podvodnému jednání bude docházet v důsledku jednání dodavatele nebo dokonce dodavatelových subdodavatelů, či dalších subjektů odlišných od příjemce participujících na zadávacím řízení či samotné realizaci zakázky, nebude finanční oprava dle tohoto bodu udělována. Důvodem této výhrady je pak skutečnost, že nelze spravedlivě po příjemcích žádat, aby odpovídali do výše 100% korekce dotace za jednání, které sami nezpůsobili, a které i při vynaložení maximálního úsilí, které lze po příjemcích vyžadovat, bylo objektivně mimo dosah jejich dispoziční a volní sféry. Nejčastější pochybení na straně dodavatelů spočívá v uvedení informací v nabídce nebo doložení dokladů, které neodpovídají skutečnosti. Některá z těchto jednání uchazečů přitom mají vliv na výsledek zadávacího řízení. Tyto případy posuzuje jak řídicí orgán při krácení způsobilých výdajů veřejné zakázky, tak Úřad Regionální rady podle bodu 16 („Nedostatečná transparentnost a/nebo nedostatečné rovné zacházení při hodnocení nabídek“) s tím, že sazba opravy činí 25% a může být snížena na 10% nebo 5% v závislosti na závažnosti nesrovnalosti. Ve vazbě na doplnění bodu 1 byl v následující verzi dokumentu Provádění finančních oprav v rámci ROP Střední Morava (verze 1.6 platná od 5. 8. 2015) upřesněn bod 16, kam byl výslovně uveden případ, kdy dodavatel uvede v nabídce informace nebo doklady, které neodpovídají skutečnosti a měly vliv na výsledek zadávacího řízení. S ohledem na závažnost jednání ze strany dodavatele byla pro tyto případy vyloučena možnost snížení sazby finanční opravy. V případě, kdy nepravdivé, nesprávně nebo zkreslené informace nebo dokumenty poskytnuté dodavatelem ovlivní výsledek zadávacího řízení, nelze shledat žádné okolnosti, které by odůvodňovaly snížení finanční opravy na 10% nebo 5%.

Podstatná část spisového materiálu sp. zn. KRPM-142869/TČ-2014-140080 ve věci Jízdárna Lazce tvoří **přílohu č. 38** vyšetřovacího spisu. Z těchto listin je patrný nejen přehled jednotlivých úkonů, ale i celkový průběh a vývoj trestního řízení. Všechny tyto skutečnosti opět korespondují s výše uvedeným obsahem sdělení obv. Kadlece při schůzce s Rozbořilem. Předmětem prověřování policejního orgánu bylo nejen zadávací řízení na zakázku Jezdeckého areálu Lazce, ale i další zadávací řízení na další zakázky dotované mj. i ze zdrojů Evropské unie, do nichž se přihlásila společnost CARMAN, a.s. Výsledky dosavadního zjištění policejního orgánu nasvědčují tomu, že došlo ke spáchání prověřovaného jednání, tedy že ve všech zadávacích řízeních byly podány nabídky společnosti

CARMAN, a.s., které prokazovaly splnění kvalifikačních předpokladů pomocí falešných osvědčení o řádném splnění stavebních prací, případně o hospodářském obratu společnosti, avšak nepodařilo se zjistit, která konkrétní osoba se tohoto jednání dopustila. Karel Stehlík, jako předseda představenstva společnosti CARMAN, a.s., se v této věci vyjádřil tak, že má povědomí o zakázkách, avšak o konkrétních nabídkách a jejich obsahu, zejména pak o falešných osvědčeních, nemá přesnou představu. Po předložení originálu nabídek zjistil, že podpisy na rozhodných listinách nejsou jeho pravými podpisy, což nedokázal vyjádřit. Jezdecký areál Lazce byla jejich největší zakázka, kterou kdy jejich společnost realizovala. Ani v tomto případě si neověřoval, zda jejich společnost splňuje kvalifikační podmínky, neví, kdo měl na starosti přípravu a realizaci této zakázky, kdo rozhodl o nabídkové ceně a jakým způsobem se do nabídky dostaly nepravdivé reference s tím, že podpisy v této nabídce neodpovídají jeho pravým běžně používaným podpisům. Stejně tak z výsledku zaměstnanců společnosti CARMAN, a.s., ani dalších zainteresovaných osob nelze zjistit, kdo předmětná nepravdivá potvrzení vytvořil a zařadil k nabídkám do jednotlivých zadávacích řízení. Ve věci bylo vyhotoveno několik znaleckých posudků a to, nejprve dne 10. 10. 2014 znalecký posudek JUDr. Jaroslavy Samkové, který byl zpracován na žádost Olgy Medňanské, dříve Bláhové, jehož závěrem je, že sporný podpis na jednom z předložených osvědčení o řádném plnění stavebních prací není pravým podpisem Olgy Bláhové a jedná se o padělek. (O tomto znaleckém posudku hovoří obviněný Rozbořil v úvodu schůzky ze dne 13. 8. 2015, kde popisuje další konkrétní skutečnosti týkající se této problematické zakázky.) Dále byl dne 20. 7. 2015 vyhotoven znalecký posudek Mgr. Ivany Krátké, podle jehož závěrů sporný podpis Evžena Stehlíka na osvědčení o řádném plnění stavebních prací pravděpodobně není pravým podpisem Evžena Stehlíka a dále sporný podpis Ondřeje Stehlíka na dalším takovém osvědčení, které bylo předloženo v rámci zadávacího řízení, není pravým podpisem Ondřeje Stehlíka a jedná se o padělek. (O tomto znaleckém posudku hovoří obviněný Kadlec v úvodu schůzky ze dne 13. 8. 2015). Následně byl vyžádán další znalecký posudek PČR OKTE Frýdek-Místek, jehož předmětem zkoumání měly být sporné podpisy Karla Stehlíka na klíčových písemnostech nabídek podaných společností CARMAN, a.s., v případě zakázek souvisejících s Jezdeckým areálem (o zadání tohoto znaleckého posudku rovněž hovoří obviněný Kadlec na schůzce dne 13. 8. 2015). Dosavadní průběh a výsledky prověřování policejního orgánu tak nápadně korespondují s počátečním plánem obviněného Kadlece, který na schůzce dne 13. 8. 2015 obviněnému Rozbořilovi podrobně uvádí, jaký bude další postup k tomu, aby rozptýlil pokyny státní zástupkyně a docílil toho, že nebude možné prokázat subjektivní stránku, tedy úmyslné zavinění konkrétní osoby, k čemuž nakonec skutečně došlo.

Z výše shromážděných důkazů je tak zřejmé, že obviněný Kadlec podrobně informoval obviněného Rozbořila o průběhu prověřování policejního orgánu v této trestní věci, tedy jednak o výsledcích dosud provedených úkonů a rovněž o dalších plánovaných úkonech a perspektivách vývoje této trestní věci. Všechny okolnosti pak nasvědčují tomu, že záměrem jednání obviněných bylo v první řadě dosáhnout toho, aby podezření ze spáchání trestného činu bylo odloženo (aby nebylo zahájeno trestní stíhání), čímž sledovali především to, aby příjemce dotace nemusel vrátet podstatnou část (75%) poskytnuté dotace a neoprávněně tak ušetřil tyto své finanční prostředky, které představují celkovou částku cca 32 milionů Kč. Z této částky pak byl Kadlecovi přislíben úplatek a obviněný Kadlec tento příslib úplatku akceptoval. Pokud jde o účast obviněného Petruje na tomto protiprávním jednání, pak jmenovaný působil opět jako důležitý zdroj veškerých rozhodných informací o dosavadním stavu této trestní věci a plánovaných úkonech. Obviněnému Kadlecovi podrobně vysvětlil aktuální důkazní situaci a další předpokládaný vývoj této věci, a to přesto, že z opatřených důkazů vyplývá jeho zřejmé povědomí o tom, že Kadlec tyto informace vzápětí neoprávněně předá obviněnému Rozbořilovi. Sám Kadlec mu totiž sdělil, že se hejtman o kauzu zajímá a bude ho dále informovat. Současně Petrujovi vysvětloval rozdíl v korekcích a dokonce před ním uvažoval nad tím, jak věc vyřešit ve prospěch podezřelých osob prostřednictvím zkresených výpovědí. Z těchto okolností muselo být obviněnému Petrujovi zcela zřejmé, jaký má obviněný Kadlec na této věci zájem a současně mu bylo zřejmé, že dochází

k únikům citlivých informací z tohoto neveřejného přípravného řízení k dalším civilním osobám. Na tuto situaci nijak nereagoval, nic z toho neoznámil nadřízenému obviněnému Kadlece, naopak pokračoval dále v plnění jeho nezákonných pokynů. Obviněný Petruj tímto způsobem vědomě porušil ust. § 46 odst. 2, odst. 3 zákona o služebním poměru a rovněž ust. § 10 odst. 1, odst. 2, odst. 3 zákona o policii.

Body VI. a VII. (tzv. kauza poznatek FAÚ k osobě Brisuda – Vocabolario I.)

V případě těchto skutků jde o neoprávněné předávání informací z trestní věci vedené u KROK pod sp. zn. KRPM-46182/TČ-2015-140581. Jedná se o oznámení FAÚ pro podezření ze spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, která se týká rodinných příslušníků Reginy Skokanové, partnerky Milana Pospíška. Obviněný Kadlec nejprve uložil Petrujovi, aby zjistil veškeré podrobnosti k této nově napadlé trestní věci a následně tyto informace poskytl Milanu Pospíškovi a rovněž Kyselému. Obviněný Kadlec a Petruj v tomto případě jednali v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. b), c), i) zákona o služebním poměru a ust. § 115 odst. 1 zákona o policii, kdy jako policisté zejména nesmí zneužívat ve prospěch vlastní nebo ve prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby a jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámili při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, a které v zájmu zabezpečení úkolů policie, včetně úkolů podle trestního řádu, vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami, dále jsou povinni plnit nestranně, řádně a svědomitě služební povinnosti a jednat i v době mimo službu tak, aby svým jednáním neohrozili dobrou pověst bezpečnostního sboru. Obviněný Petruj tímto způsobem vědomě porušil ust. § 46 odst. 2, odst. 3 zákona o služebním poměru, neboť neodepřel splnění nezákonných rozkazů obviněného Kadlece a opět mu předal veškeré požadované informace o této trestní věci, ačkoliv mu bylo známo, že je obviněný Kadlec obratem předá Milanu Pospíškovi, který na ně neměl žádný nárok a navíc z nich vyplýval zjevný střet zájmů Pospíška.

Z opatřených důkazů je třeba opět zmínit záznamy z provedeného sledování osob a věci podle § 158d trestního řádu, a to záznamy o sledování kanceláře obviněného Kadlece.

Z těchto důkazů vyplývá, že dne 16. 4. 2015 ráno obviněný Kadlec požaduje po obviněném Petrujovi zjištění bližších okolností lustrace osoby Reginy Skokanové, kterou měl provádět policista Herentýn. Kadlec dodává, že to je životní partnerka Pospíška. Obviněný Petruj uvádí, že se zeptá, přičemž uvažuje, v jaké věci byla lustrace provedena a myslí si, že Herentýn lustroval Skokana, který má společně s Pospíškem dělat to, co Dvořáček. Uvádí, že se jedná o oznámení z FAÚ.

Následně téhož dne dopoledne obviněný Petruj na základě předchozího požadavku informuje obviněného Kadlece o důvodech lustrace Reginy Skokanové a dalších podrobnostech z předmětného spisového materiálu, který přišel z FAÚ a jedná se o podezření z daňové trestné činnosti, které zjistili analytickou činností a týká se Lukáše Brisudy ze Šumperska. Kadlec si dělá poznámky, protože Pospíšek ho bude k tomu vytěžovat. Petruj mu tedy diktuje číslo jednací 46182/TČ-2015 a veškeré základní údaje ze spisu – tj. že je to na daňovku, Lukáš Brisuda, společnost Vocabolario. Petruj dále dodává, že na tuto společnost chodily peníze, které byly vybírány v hotovosti. V této souvislosti hovoří o osobě Ivo Skokan a další společnosti Spektra IS. Petruj následně Kadlecovi vysvětluje podrobnosti ze spisu, jakým způsobem probíhala potencionální trestná činnost, že peníze jsou vybírány v hotovosti, přijelo auto mercedes, jmenuje zase Skokana. Petruj hovoří šeptem a Kadlec souhlasně přitakává.

Na to navazuje záznam z odpoledne téhož dne, kdy obviněný Kadlec telefonuje Pospíškovi a sděluje mu základní informace k provedené lustraci a spisovému materiálu, přičemž uvádí, že je to trochu složitější a chce to osobní jednání, protože to není na telefon. Po telefonu sděluje, že je to daňovka a ptá se, zda mu něco říká jméno Lukáš Brisuda, dále uvádí auto a společnost Vocabolario, což je společnost Ivoše. Dodává, že je to takové zajímavé, přišlo to z FAÚ, mimo jiné přes něj, ale chápe, že to nemůže zaregistrovat. Figuruje tam spz auta 5M5 2700 Mercedes a jde tam o to, že tam je popsáno u FAUČKA což je velmi zajímavé, že člověk co jezdí tím Mercedesem, má předávat respektive inkasovat peníze od Lukáše Brisudy, který to vybírá z účtu. Znovu opakuje, že je toho trošičku více a není to na telefon, přičemž uvádí, že potřebuje vědět, kdy se setkají, protože také něco potřebuje. Hovor končí s tím, že jinak tady to je v pohodě, že se domluví, jak se uvidí. V té druhé věci, jak se potkali před tím, tak má jedno usnesení, ve kterém soudce konstatuje všechno, co potřebují.

Na záznamu ze sledování kanceláře ze dne 17. 4. 2015 odpoledne obviněný Kadlec sděluje obviněnému Petrůjovi, že jede do Mohelnice, neboť to chlapce děsně zajímá. Petrůj k tomu uvádí, že se nediví, že jeho by to taky zajímalo. Kadlec uvádí, že má poznačeno Brisuda a Vocabolario. Petrůj začíná šeptat, přičemž jde slyšet pouze Brisuda vybral prachy a předal je tomu z Mercedesu.

Na výše uvedené záznamy pak přímo navazuje záznam o sledování kavárny CAFE DELUX ze dne 17. 4. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 30-II/2017), který zachycuje schůzku obviněného Kadlece s Kyselým, kterému vypráví o oznámení, které přišlo na Skokana, bratra partnerky Pospíška (viz str. 13 znaleckého posudku). Kyselému uvádí, že to nebylo na tchána, ale na jeho syna, který vybilil tu velkou firmu na Ostravsku, z nějakého účtu nějaké firmy, prostřednictvím bílých koní a auta, které má na firmu. Jedná se o nějaký Mercedes 5M5 2700, který má na firmu jeho tchán. Dále se baví o osobě Skokana ml., jehož označují za troublelína, přičemž obviněný Kadlec popisuje situaci, kdy si mu Pospíšek stěžoval, že veřejně hovoří o tom, že vybírá z účtu větší částky. Kadlec pak popisuje setkání s Pospíškem téhož dne v Mohelnici, kde mu Pospíšek říkal, že neudělal žádnou školu, že dělá něco s realitami, načež mu Kadlec oponoval, co může dělat s realitami, že zkusí tak maximálně jednou za měsíc něco prodat, přičemž má novostavbu na Horním Láně, úplně nové auto, což stojí několik milionů no a z čeho to asi má.

S ohledem na uplatněnou obhajobu obviněného Kadlece, který tvrdí, že Pospíška informoval pouze v mezích lustrace, je třeba na tomto místě podrobněji zmínit právní úpravu problematiky ověřování oprávněnosti a důvodů lustrace evidenčně chráněných osob. Ochrana osobních údajů evidenčně chráněných osob je upravena v NMV č. 19 ze dne 15. 4. 2015, kterým se určuje postup při ochraně osobních údajů evidenčně chráněných osob, a v ZP PP č. 107 ze dne 11. 8. 2010, o zpracování osobních údajů při provádění evidenční ochrany osob. Podle těchto předpisů v případě zjištění lustrace evidenčně chráněné osoby poskytuje Centrála informatiky a analytických procesů služby kriminální policie a vyšetřování Policejního prezidia České republiky pracovišti ministerstva jména tazatele údaje v rozsahu organizační celek nebo organizace mimo policii, formulace a důvod dotazu, popřípadě další zaznamenané informace (např. IP adresa), pokud nebylo zařazení tazatele zjištěno jinak. Po obdržení výpisu z evidence přístupů zajistí služební funkcionář prostřednictvím určené osoby vyhodnocení přístupů. V případě potřeby zajistí seznámení evidenčně chráněné osoby s provedenými přístupy a zajistí v součinnosti s ní ověření její činnosti v době provedení dotazu. Evidenčně chráněné osobě se nesděluje přesná identifikace tazatele, lze jí však sdělit organizační celek nebo organizaci mimo policii, v rámci kterého je tazatel zařazen, pokud je to potřebné pro vyhodnocování evidenční ochrany. Určená osoba je oprávněna, pokud je to po vyhodnocení přístupů potřebné, požádat vedoucího pracovníka organizačního celku nebo organizace mimo policii, u nichž je zařazen tazatel (podle vzoru uvedeného v příloze č. 6) o ověření oprávněnosti a důvodnosti dotazu. O ověření oprávněnosti a důvodnosti dotazu nesmí žádat evidenčně chráněná osoba. Určená osoba může z důvodu potřeby utajení totožnosti evidenčně chráněné osoby požádat o ověření oprávněnosti a

důvodnosti dotazu úřad vnitřní kontroly Policejního prezidia České republiky. Vedoucí pracovník tazatele je povinen na základě výše uvedeného požadavku zajistit bezodkladné ověření oprávněnosti a důvodnosti dotazu a bezodkladně vyrozumět vedoucího pracovníka organizačního celku nebo organizace mimo policii, na základě jehož požadavku byla evidenční ochrana zahájena, o tom, zda dotaz byl nebo nebyl oprávněný a důvodný, případně jakou měl souvislost s evidenčně chráněnou osobou; konkrétní účel dotazu, konkrétní předmět činnosti a zájem tazatele se v případě oprávněného a důvodného dotazu nesděluje.

Vedoucí zaměstnanec je pro účely tohoto nařízení oprávněn požádat písemně pracoviště ministerstva o identifikaci osoby, která provedla na evidenčně chráněnou osobu dotaz do základních registrů, centrálních informačních systémů, dopravně správních evidencí nebo informačních systémů policie, kdy je pro účely tohoto nařízení oprávněn určit osobu, která je zmocněna v odůvodněných případech požadovat telefonicky informace o tazateli z řad policie a ministerstva z personální evidence odboru personálního ministerstva.

Ve vztahu k výše uvedené právní úpravě týkající se ověřování oprávněnosti a důvodnosti dotazů evidenčně chráněných osob pak nemůže obstát obhajoba obviněného Kadlece, který uvádí, že Pospíška informoval pouze v mezích lustrace. Po předstření obsahu telefonického hovoru s Pospískem, ve kterém mu zcela nad rámec svého oprávnění sděloval konkrétní informace z předmětného spisového materiálu s tím, že je toho více a není to na telefon, nejprve uvedl, že tím trošičku víc myslel i jiná témata, která s Pospískem řešili, jako např. počty tabulkových míst apod. Následně však uvedl, že si na daný telefonát nepamatuje a není mu ani jasné s kým v telefonu mluví. Nepamatuje si ani, zda se po tomto telefonátu s Pospískem setkal. Stejně tak si nepamatuje obsah rozhovoru s Petruškem z následujícího dne, tj. 17. 4. 2015, kdy mu uváděl, že jede do Mohelnice s tím, že to chlapce děsně zajímá a že si tedy poznačil Brisuda, Vocabolario a že Brisuda vybral prachy a předal je tomu z Mercedesu. Uvedl, že neví, za kým jel do Mohelnice.

Ve smyslu výše uvedené právní úpravy však již vůbec nelze žádným způsobem zdůvodnit zpřístupnění těchto informací obviněnému Kyselému. Tohoto si je obviněný Kadlec nepochybně vědom a zřejmě z tohoto důvodu přichází v rámci své obhajoby s tvrzením, že obv. Kyselému poskytl naprosto zcestnou a nepravdivou informaci, neboť na Jakuba Skokana, syna Ivo Skokana, žádné oznámení nebylo a jmenovaný v tomto trestním řízení nikdy nefiguroval a nefiguruje. Naprosto záměrně pak měl zmínit vozidlo Mercedes a jeho spz, což je jediná pravdivá informace, neboť uvedené vozidlo bylo pojičkem trestné činnosti, kdy bylo dáno podezření, že v tomto vozidle jezdí prověřovaný.

Účelovost a nepravdivost této obhajoby lze dokumentovat i na samotném vyjádření svědka Pospíška, který uvedl, že obviněný Kadlec ho informoval o tom, že se věc týká Jakuba Skokana, což je bratr jeho přítelkyně, a že se můžou potkat a případně mu může sdělit detaily. S tímto samozřejmě souhlasil. Následně se seznámil s obsahem spisu, který byl veden na ÚSKPV, a vzhledem k okolnostem, které jsou tam uvedeny, zejména pasáž týkající se informace o šetření v terénu ve vztahu k vozidlu, které používá bratr jeho přítelkyně, případně i tchán, usoudil, že věc má rozpracovanou některá ze součástí policie. Řešil vnitřně problém, jak se zachovat v rámci rodiny. Nicméně si tu informaci, že bratr jeho přítelkyně je z něčeho podezřelý, po celou dobu nechal pro sebe.

Z dostupných důkazů nelze zjistit, zda se tak skutečně stalo, nicméně v tomto směru může mít odpovídající význam sms komunikace zaznamenaná mezi Milanem Pospískem a jeho přítelkyní Reginou Skokanovou, která se týkala jiného případu provedené lustrace její osoby, kterou prováděl příslušník PČR ÚOOZ expozitura Ostrava. V rámci této komunikace se Milan Pospíšek dotazuje, zda zná jméno policisty, který lustroval její osobu, z čehož je zřejmé, že ji o provedené lustraci informoval.

Bod VIII. (tzv. kauza Tesco SW)

Podstatou této části jednání, které je kladeno za vinu obviněnému Kadlecovi a Kyselému je neoprávněné předání informací o vývoji trestní věci vedené u Policie ČR, ÚOKFK, expozitura Ostrava pod sp. zn. OKFK – 1068/TČ-2012-252503. Obv. Kadlec na schůzce dne 23. 2. 2015 vyrazil Kyselému, že v této věci je plánováno vydání usnesení o zahájení trestního stíhání, a to dle požadavku dozorového státního zástupce již v průběhu měsíce března 2015, což však nebude reálné, neboť je potřeba provést celou řadu dalších úkonů prověřování a jeho vydání je policejním orgánem předpokládáno nejdříve v průběhu měsíce května 2015. Tyto informace obv. Kadlec získal krátce předtím od Ing. Jiřího Jacha, tehdejšího vedoucího expozitury ÚOKFK v Ostravě. Obviněný Kadlec přitom jednal v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. b), c), i) zákona o služebním poměru a ust. § 115 odst. 1 zákona o policii, kdy jako policista zejména nesmí zneužívat ve prospěch vlastní nebo ve prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby a je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, a které v zájmu zabezpečení úkolů policie, včetně úkolů podle trestního řádu, vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami, je povinen plnit nestranně, řádně a svědomitě služební povinnosti a jednat i v době mimo službu tak, aby svým jednáním neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru.

I v tomto případě jsou důležitým důkazem záznamy z provedeného sledování kavárny CAFE DELUX, a to ze dne 23. 2. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 56-III/2017), kde obviněný Kadlec informuje Kyselého o tom, že v trestní věci Tesco SW by mělo být vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání v průběhu měsíce května, kdy státní zástupce na to tlačí a požaduje zahájení trestního stíhání v průběhu měsíce března, což však není možné stihnout, neboť je tam toho moc (viz str. 11 znaleckého posudku).

Z dosud provedených úkonů pak vyplývá, že obviněný Kadlec se krátce před uvedenou schůzkou setkal s Ing. Jiřím Jachem, a to dne 19. 2. 2015 v době kolem 9.00 hod. v budově Policie ČR ÚO SKPV Olomouc.

Samotný svědek Ing. Jiří Jach sice uvedl, že si není vědom toho, že by uvedené informace obviněnému Kadlecovi sdělil, ale nemohl vyloučit, že se o něčem takovém bavili. Jednalo se o usnesení o zahájení trestního stíhání, která byla doručována prostřednictvím poštovní přepravy.

S výše uvedeným neoprávněným sdělením obv. Kadlece o aktuálním vývoji trestní věci Tesco SW plně korespondují i listinné důkazy, které tvoří **přílohu č. 41** vyšetřovacího spisu, a to zejména záznam státního zástupce sepsaný pod sp. zn. 6 VZN 424/2012, návrh policejního orgánu na prodloužení lhůty prověřování, záznam státního zástupce o prověrce spisu, jakož i následně vydané usnesení o zahájení trestního stíhání. Z obsahu těchto listinných materiálů mj. vyplývá, že dne 3. 2. 2015 byla na VSZ Olomouc, pobočka Ostrava provedena konzultační schůzka s policejním orgánem, při níž byl státní zástupce seznámen s aktuálním stavem vytěžování elektronických dat a zpracováním nástinu usnesení o zahájení trestního stíhání.

Bod IX. (tzv. kauza Šternberk)

V tomto případě je kladeno za vinu obv. Kadlecovi, že neoprávněně informoval Kyselého jednak o tom, že vydal pokyn k prověření trestní odpovědnosti vedoucích představitelů samosprávy města Šternberk v reakci na případ zpronevěry finančních prostředků z parkovacích automatů, které se ve městě Šternberk měl dopouštět bývalý ředitel městské policie Pavel Pospíšil (vedeno pod sp. zn. KRPM-30673/TČ-2015-140581 pro trestný čin zpronevěry 206 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku). Dále obv. Karel Kadlec informoval Kyselého, o tom, že policejní orgán územního odboru SKPV Olomouc pod sp. zn. KRPM-

59149/ČJ-2015-140581 vede šetření podle § 158 odst. 1 trestního řádu pro poznatek obdrženy z odboru HK pod sp. zn. KRPM-30673/TČ-2015-140581, proti starostovi města Šternberk Ing. Stanislavu Orságovi a místostarostovi Michalu Obornému. Obviněný Kadlec tak jednal v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. b), c), i) zákona o služebním poměru a ust. § 115 odst. 1 zákona o policii, kdy jako policista zejména nesmí zneužívat ve prospěch vlastní nebo ve prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby a je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, a které v zájmu zabezpečení úkolů policie, včetně úkolů podle trestního řádu, vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami, je povinen plnit nestranně, řádně a svědomitě služební povinnosti a jednat i v době mimo službu tak, aby svým jednáním neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru.

I v tomto případě jsou důležitým důkazem záznamy z provedeného sledování kavárny CAFE DELUX, a to ze dne 27. 5. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 44-II/2017), kde obviněný Kyselý informuje obviněného Kadlece o své schůzce s Mgr. Zemánkem, který se zajímal o uvedenou kauzu, kdy uváděl jméno státního zástupce JUDr. Tichého a požadoval po něm, aby se do toho moc nerýpalo, přičemž obviněný Kyselý mu měl říct, že se jedná o státního zástupce, který po tom jde a je tím proslulý. Obv. Kyselý sděluje Kadlecovi, že z toho mají strach, načež ten uvádí, že je to z toho důvodu, že tam zasáhli a Petrujovi uložil, aby dal pokyn na okres, aby vyvodili případné trestněprávní důsledky vůči správci pokladny města, přičemž jsou zahájeny úkony proti Orságovi, který je starosta, ale mu jde hlavně o toho místostarostu Oborného.

Na to navazuje záznam ze dne 17. 6. 2015 (přepis uveden ve znaleckém posudku č. 48-III/2017) kde obviněný Kadlec informuje obviněného Kyselého, že od minulého čtvrtku je zastíhaný emeritní velitel Městské policie ve Šternberku za zpronevěru ve čtvrtém odstavci (milion čtyři sta tisíc a nějaký drobný), přičemž současně pracují na starostovi Orságovi.

Ze svědeckých výpovědí je třeba zmínit výpovědi Ing. Stanislava Orsága a Michala Oborného, kteří se vyjádřili, za jakých okolností a jakým způsobem bylo prováděno policejní šetření k těmto dvěma případům. První se týkal případného porušení kontrolních mechanismů v případě zpronevěry finančních prostředků z parkovacích automatů, kde byli podezřelí vedoucí pracovníci městského úřadu. Druhý se týkal prodeje městského pozemku panu Obornému, který zde byl podezřelým společně se všemi členy zastupitelstva, kteří prodej schválili. První podnět přišel z KROK a byl podepsán Petrujem. Následně se věcí zabýval územní odbor Olomouc, který si vyžádal příslušné dokumenty a podání vysvětlení. Z vyjádření svědků vyplývá, že policejní šetření bylo velmi důkladné.

Právní závěry

Jednání obviněných Mgr. Kadlece, Mgr. Petruje a Ing. Kyselého je právně posuzováno jako trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) trestního zákoníku.

Základní skutkové podstaty trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jako úřední osoba, která v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu.

V obecné rovině je vhodné zmínit, že objektem uvedeného trestného činu je zájem státu na řádném výkonu úředních osob, který je v souladu s právním řádem, a na ochraně práv a povinností fyzických osob. K naplnění této skutkové podstaty se vyžaduje, aby se činu dopustil pachatel – úřední osoba jako speciální subjekt. Legální definice úřední osoby je obsažena v § 127 trestního zákoníku. V konkrétních souvislostech je třeba uvést, že podle §

127 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku úřední osobou je mimo jiné příslušník bezpečnostního sboru, pokud plní úkoly státu nebo společnosti a používá při tom svěřené pravomoci pro plnění těchto úkolů. Bezpečnostním sborem se rozumí též Policie České republiky (srov. § 1 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů). Podle § 127 odst. 2 tr. zákoníku k trestní odpovědnosti a ochraně úředních osob se podle jednotlivých ustanovení trestního zákoníku vyžaduje, aby trestný čin byl spáchán v souvislosti s jejich pravomocí a odpovědností. Úmysl opatřit jinému neoprávněný prospěch zahrnuje každé neoprávněné zvýhodnění materiální (majetkové) nebo imateriální, na které by jiná osoba neměla právo (např. protiprávní zvýhodnění při přidělení bytu, nestíhání pachatele trestného činu apod.). Vykonávání pravomoci způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu znamená, že jde o porušování nebo obcházení konkrétního zákona nebo právní normy na podkladě zákona vydané. Pachatel jedná úmyslně aktivně v rozporu s takovou právní normou anebo úmyslně konkrétní právní normu obchází. V projednávaném případě je relevantní zejména ustanovení § 45 odst. 1 písm. b), c) část věty před středníkem zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož příslušník je povinen zdržet se jednání, které může vést ke střetu zájmu služby se zájmy osobními a ohrozit důvěru v nestranný výkon služby, zejména nezneužívat ve prospěch vlastní nebo v prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby a v souvislosti s výkonem služby nepřijímat dary nebo jiné výhody (písm. b), zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu služby (písm. c). Dále je třeba zmínit ustanovení § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru, týkající se služební kázně, která spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů. Ustanovení § 46 odst. 2, odst. 3 zákona o služebním poměru pak řeší problematiku nezákonných rozkazů. Podle citovaného ustanovení je-li rozkaz vedoucího příslušníka ve zřejmém rozporu s právním předpisem, příslušník je povinen jej na tuto skutečnost upozornit. Jestliže vedoucí příslušník trvá na splnění rozkazu, příslušník je oprávněn žádat o jeho písemné vydání. Vedoucí příslušník je povinen žádosti vyhovět, umožňují-li to okolnosti výkonu služby. V případě, že to okolnosti výkonu služby neumožňují, učiní tak bez zbytečného odkladu poté, co tyto okolnosti pomínou. Příslušník je povinen rozkaz splnit a oznámit tuto skutečnost bez zbytečného odkladu vedoucímu příslušníkovi toho, kdo takový rozkaz vydal. Příslušník nesmí splnit rozkaz, jehož splněním by zřejmě spáchal trestný čin. Rovněž je třeba připomenout ust. § 10 odst. 1 zákona o policii, podle kterého policista v případě ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, jehož odstranění spadá do úkolů policie, je povinen provést úkon v rámci své pravomoci nebo přijmout jiné opatření, aby ohrožení nebo porušení odstranil. V posuzovaném případě došlo k porušení i příslušných ustanovení trestního řádu, a to zejména §§ 2 odst. 5, 157 odst. 1, 158 odst. 1 trestního řádu, podle nichž je policejní orgán povinen objasňovat stejně pečlivě všechny okolnosti případu a postupovat tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele, dále je povinen organizovat svou činnost tak, aby účinně přispíval k včasnosti a důvodnosti trestního stíhání a objasňovat trestní věci v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, tak aby bylo dosaženo účelu trestního řízení, kterým je náležité zjištění trestných činů, jejich pachatelů a spravedlivé a zákonné potrestání pachatelů trestných činů. Přinejmenším u jednoho z výše uvedených bodů obžaloby, které jsou kladeny obviněným za vinu, došlo k porušení zásady zdrženlivosti, která je upravena v ust. § 2 odst. 4 trestního řádu a v ust. § 11 zákona o policii.

Při právním posuzování a hodnocení jednání obviněných je třeba vycházet ze základních úkolů Policie ČR. Jedním z nejvýznamnějších z nich je plnění úkolů podle trestního řádu, tj. odhalování, objasňování a dokumentování trestné činnosti. Tato činnost musí probíhat zásadně v souladu s trestním řádem, při respektování veškerých zásad trestního řízení, vymezených zejména v § 2 trestního řádu. Pouze a výlučně tehdy, pokud jsou v rámci

restního řízení důsledně dodržovány a naplňovány jednotlivé základní zásady restního řízení, lze naplnit úkoly restního řízení. Naproti tomu nesprávně (neprocesně) provedené restní řízení nutně vede ke vzniku pochybností o správnosti zjištěného skutkového stavu, vyvolává prostor pro nejrůznější procesní námitky ze strany osob zúčastněných na restním řízení (námitky podjatosti orgánů činných v restním řízení, námitky nepoužitelnosti důkazů získaných neprocesním způsobem či podjatým orgánem apod.) a ve svém důsledku vede ke zmaření účelu restního řízení. Zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že obviněný Karel Kadlec a Radek Petrůj, jako vysocí policejní důstojníci Policie ČR, Služby kriminální policie a vyšetřování, přímo zodpovědní za řádné vedení restních řízení na území Olomouckého kraje, měli úmyslně, dlouhodobě a opakovaně porušovat zásady restního řízení v řadě restních řízení šetřených útvarem KROK (neoprávněně v rozporu s restním řádem měli poskytovat informace o samotném vedení restního řízení, o důkazní situaci, o plánovaných úkonech restního řízení, o zamýšleném rozhodnutí ve věci apod.), čímž měli bezprostředně ohrožovat dosažení účelu těchto restních řízení. Z uvedeného vyplývá důvodné podezření, že v důsledku jednání těchto obviněných útvar KROK dlouhodobě řádně (tj. v souladu se zásadami restního řízení) neplnil úkoly na úseku restního řízení, a že restní řízení mělo být těmito obviněnými opakovaně zneužíváno k soukromým cílům. Právě toto jednání obviněných, a to vzhledem k dlouhodobosti, četnosti a postavení obviněných v hierarchii KROK naplňuje znak vážné poruchy v činnosti orgánu státní správy kvalifikované skutkové podstaty restného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 2 písm. c) restního zákoníku, a to bez ohledu na to, zda v důsledku jednání obviněných došlo v uvedených (či jiných) restních řízeních k nezákonnému restnímu stíhání osoby či k nějakému fatálnímu a nenapravitelnému ovlivnění restního řízení. Naopak zcela ojedinělým a jednorázovým ovlivněním pouze jedné restní věci, byť by takové ovlivnění i mělo významně negativní následek na účel restního řízení, by zřejmě k naplnění znaku vážné poruchy v činnosti orgánu státní správy nedošlo. Protože však mělo jít o porušování zásad restního řízení, které měli obvinění ze své významné pozice provádět dlouhodobě, cíleně, opakovaně a v celé řadě restních věcí, lze dospět k důvodnému závěru, že útvar KROK na úseku plnění úkolů restního řízení, zejména ve věcech hospodářské kriminality, nepracoval řádně a výsledky jeho činnosti v předmětném období mohou být objektivně zpochybňovány, a to nejen v restních řízeních uvedených pod body I. až IX. Kromě zpochybnění výsledků činnosti tohoto útvaru v předmětném období (tj. nejméně od července 2014 do října 2015) má popsání jednání obviněných i další výrazný negativní dopad, a to na činnost Policie ČR v budoucnu. Jedním ze základních předpokladů pro řádné fungování Policie ČR při odhalování, objasňování a dokumentování restné činnosti je důvěra občanů a společnosti, že Policie ČR je orgán schopný objektivně a nestranně odhalit a objasnit restnou činnost. Jednání vysoce postavených policistů, kteří namísto nestranného vedení restního řízení měli manipulovat a zneužívat restní řízení ve prospěch různých lobbistických skupin či za účelem dosažení soukromých zájmů, je zcela nepochybně způsobilé závažným způsobem narušit a snížit důvěru občanů v Policii ČR, v její fungování i důvěru k jejím dosavadním i budoucím výsledkům její práce. Je zřejmé, že takovéto snížení důvěry je současně objektivně způsobilé výrazně negativně poznamenat budoucí spolupráci občanů s Policií ČR, a to i při odhalování a dokumentaci restné činnosti policejními orgány Policie ČR. Takovýto stav nepochybně může, a to po nezanedbatelnou dobu, významně narušit činnost Policie ČR do té míry, že Policie ČR nebude schopna řádně plnit své úkoly.

Jednání obviněného Kyselého je právně posuzováno jako účastenství ve formě organizátorství na restném činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 24 odst. 1 písm. a) restního zákoníku k § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) restního zákoníku, neboť byl hlavním a pravidelným příjemcem výše uvedených neveřejných informací z restních řízení vedených KROK a v rámci uskutečněných schůzek instruoval obviněného Kadlece o konkrétních opatřeních, která mají být provedena v určitých restních řízeních tak, aby byl uskutečněn společný záměr využívat vedení restního řízení a informací z nich ke svému prospěchu a k prospěchu dalších s nimi spřízněných osob, případně ke škodě jiných osob. Z celkového kontextu veškerých zaznamenaných schůzek a dalších opatřeních důkazů pak

vyplývá, že tyto vztahy mezi obviněnými byly zavedeny dlouhodobě, kdy obviněný Kadlec v podstatě permanentně informoval Kyselého o veškerém dění na KROK, přičemž řadu těchto podstatných informací nepředával ani svému nadřízenému, tj. řediteli KROK. Uvedený vztah obviněných fungoval dlouhodobě, přičemž v určité fázi se obvinění snažili takto zavedený systém zakrýt, neboť byl předmětem zájmu mediální pozornosti.

Jednání blíže rozvedené pod bodem V. skutkové věty obžaloby je v případě obviněného Kadlece právně kvalifikováno jako zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první, odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b) trestního zákoníku spáchaný v jednočinném souběhu s dílčím útokem pokračujícího trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a v případě obviněného Jiřího Rozbořila jako zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku.

Trestného činu podplacení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku se dopustí, kdo jinému nebo pro jiného v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek, přičemž takový čin spáchá v úmyslu opatřit sobě nebo jinému značný prospěch a vůči úřední osobě. Objektem tohoto trestného činu je zájem na řádném, nestranném, nezištném a zákonném obstarávání věcí obecného zájmu, tedy na ochraně čistoty veřejného života před korupcí. K naplnění znaků trestného činu podplacení je nezbytné, aby pachatel úplatek poskytl, nabídl nebo slíbil v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu. Rozhodování orgánů státní moci a správy (v tomto případě vedení trestního řízení a rozhodování o něm) je nutno považovat za obstarávání věcí obecného zájmu. Podle § 334 trestního zákoníku je úplatkem neoprávněná výhoda spočívající v přímém majetkovém obohacení nebo jiném zvýhodnění, které se dostává nebo má dostat uplácené osobě nebo s jejím souhlasem jiné osobě a na kterou nemá nárok. Jde o zvýhodnění, které se dostává uplácenému nebo s jeho souhlasem jiné osobě, a které spočívá v přímém majetkovém prospěchu či ve výhodě jiného druhu, např. v podobě protislužby. Z hlediska naplnění tohoto znaku není rozhodující výše úplatku. V oblasti výkonu státní moci a správy nelze tolerovat zásadně žádné úplatky, a to ani nepatrné hodnoty (srov. R 17/1978). Podstatou jednání pachatele trestného činu podplacení podle § 332 trestního zákoníku je jeho záměr dosáhnout poskytnutým, nabídnutým nebo slíbeným úplatkem toho, aby osoba, která obstarává věci obecného zájmu (tj. podplácená osoba), vyhověla požadavku pachatele (viz TR NS 74/2011-T 1374). K naplnění této skutkové podstaty se však nevyžaduje, aby pachatel chtěl dosáhnout protiprávního zvýhodnění (tato skutečnost nepatří mezi znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu). Důležité však je, aby mezi slibem úplatku a obstaráváním věcí obecného zájmu (jímž je v daném případě naplnění účelu trestního řízení v podobě náležitého objasnění trestní věci), byla dána příčinná souvislost. Již výše bylo uvedeno, že tato souvislost z předmětného jednání zcela jasně vyplývá. Rovněž se nevyžaduje, aby osoba, která obstarává věci obecného zájmu, úplatek, jeho nabídku či slib přijala nebo s ním souhlasila. Odmítnutí úplatku nemá vliv na trestní odpovědnost pachatele. K poskytnutí úplatku nebo nabídce úplatku může dojít před obstaráváním věci obecného zájmu nebo dodatečně, a to i bez předchozí úmluvy.

Výše citované vyjádření obviněného Rozbořila zasazené do celkového kontextu schůzky ze dne 13. 8. 2015 (jakož i dalších schůzek uskutečněných mezi obv. Kadlecem a obv. Kyselým a mezi obv. Kadlecem a obv. Petrůjem, na nichž obv. Kadlec načerpal nezbytné informace o této zájmové trestní věci) nelze vyložit jinak, než jako naplnění zákonného znaku „slíbení úplatku“ jako jedné ze tří forem jednání, jímž dochází k dokonání trestného činu podplacení podle § 332 odst. 1 trestního zákoníku. Slib úplatku představuje oproti zbývajícím dvěma variantám nejmírnější formu tohoto jednání, které spočívá ve vyjádření závazku úplatek poskytnout, jestliže v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu bude osobou, jíž je slib úplatku dán a která takovou věc obstarává, požadavku pachatele vyhověno. Slib úplatku tedy směřuje do budoucna a oproti nabídce úplatku, je slib zpravidla méně konkrétní. Zde je třeba uvést, že i samotnou nabídku úplatku, kterou lze považovat za závažnější formu

jednání oproti slibu úplatku, lze učinit i pouze konkludentně. Pokud pachatel trestného činu podplacení podle § 332 trestního zákoníku slíbí úplatek úřední osobě ve smyslu § 127 trestního zákoníku, z hlediska subjektivní stránky se pouze vyžaduje, aby pachatel věděl, že této osobě je svěřena pravomoc ve věci, což je v tomto případě rovněž náležitě doloženo, neboť obviněný Jiří Rozbořil se záměrně se svým požadavkem obrátil na obv. Kadlece, jako náměstka ředitele KROK pro trestní řízení, který v této věci vykonával své kontrolní a řídicí pravomoci. Nevyžaduje se, aby úřední osoba jednala současně v rozporu se svými povinnostmi (v takovém případě by se jednalo současně o účastenství ve formě návodu k trestnému činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 24 odst. 1 písm. b) k § 329 trestního zákoníku) a postačuje tedy, že pachatel úřední osobě slíbí úplatek v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu, tedy i případně jen proto, aby úřední osoba jednala v rámci svých povinností a oprávnění (srov. R 15/1981). Dosud provedené důkazy pak nasvědčují tomu, že záměrem jednání obviněných bylo v první řadě dosáhnout toho, aby podezření ze spáchání trestného činu bylo odloženo (aby nebylo zahájeno trestní stíhání), čímž sledovali především to, aby příjemce dotace nemusel vracet podstatnou část (75%) poskytnuté dotace a neoprávněně tak ušetřil finanční prostředky představující celkovou částku cca 32 milionů Kč. Tyto okolnosti tak naplňují kvalifikační znak skutkové podstaty trestného činu podplacení uvedený v odstavci 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť obviněný tímto způsobem jednal v úmyslu opatřit jinému prospěch velkého rozsahu, jímž se ve smyslu § 138 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku rozumí částka dosahující nejméně 5 000 000 Kč.

Jednání obviněného Kadlece je právně kvalifikováno jako trestný čin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první, odst. 4 písm. a), b) trestního zákoníku, kterého se dopustí ten, kdo sám nebo prostřednictvím jiného v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu pro sebe nebo pro jiného přijme nebo si dá slíbit úplatek a spáchá takový čin v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch velkého rozsahu a jako úřední osoba v úmyslu opatřit sobě nebo jinému značný prospěch. Jmenovanému je tedy kladeno za vinu, že jako náměstek ředitele KROK pro trestní řízení, tedy jako úřední osoba ve smyslu § 127 trestního zákoníku si nechal slíbit úplatek. V této souvislosti je namístě poukázat, že znak trestného činu přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku spočívající v tom, že pachatel si dá slíbit úplatek, je naplněn tehdy, jestliže pachatel nabídku neodmítne a výslovně nebo konkludentně s ní souhlasí. V daném případě je z provedeného dokazování patrné, že obviněný Kadlec s nabídkou úplatku souhlasil, byť samotné přijetí nabízeného úplatku podmínil vykonáním toho, co po něm bylo požadováno. Již výše bylo uvedeno, že záměrem jednání obviněných bylo v první řadě dosáhnout toho, aby podezření ze spáchání trestného činu bylo odloženo (aby nebylo zahájeno trestní stíhání), čímž sledovali především to, aby příjemce dotace nemusel vracet podstatnou část (75%) poskytnuté dotace a neoprávněně tak ušetřil finanční prostředky představující celkovou částku cca 32 milionů Kč. Tyto okolnosti tak naplňují kvalifikační znak skutkové podstaty trestného činu přijetí úplatku uvedený v odstavci 4 písm. a) trestního zákoníku, neboť obviněný tímto způsobem jednal v úmyslu opatřit jinému prospěch velkého rozsahu, jímž se ve smyslu § 138 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku rozumí částka dosahující nejméně 5 000 000 Kč. Současně tak došlo k naplnění i kvalifikačního znaku skutkové podstaty tohoto trestného činu uvedeného v odstavci 4 písm. b) trestního zákoníku, neboť takový čin spáchal jako úřední osoba v úmyslu opatřit jinému značný prospěch, jímž se rozumí částka dosahující nejméně 500 000 Kč.

Zapojení jednotlivých obviněných osob do předmětné trestné činnosti je z hlediska individuální trestní odpovědnosti dostatečně individuálně shrnuto výše v rámci předchozí části odůvodnění obžaloby, když z těchto pasáží je zcela zřejmé, co je každému obviněnému v rámci společného jednání vytýkáno a ze způsobu tohoto jednání zřetelně vyplývá i subjektivní stránka, tedy závěr o úmyslném zavinění, a to ve formě úmyslu přímého.

Osobní reference obviněných, které posuzuje soud při stanovení druhu a výměry trestu, dostatečně vyplývají z předchozích částí odůvodnění obžaloby a proto se na ně již pouze odkazuje.

Společenská škodlivost jednání obviněných je ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku spatřována v porušení chráněného zájmu státu na řádném výkonu pravomoci úředních osob, které je v souladu s právním řádem a zájmu na řádném, nestranném, nezištném a zákonném obstarávání věcí obecného zájmu, tedy na ochraně čistoty veřejného života. Vzhledem k závažnosti jednání, kterého se měli obvinění dopouštět v podstatě permanentně po dlouhou dobu, je jednoznačné, že postih podle jiných právních předpisů, by byl naprosto nepostačující.

Vzhledem ke shora uvedenému považuje státní zástupce postavení všech uvedených obviněných před soud na základě podané obžaloby podle § 176 odst. 1 tr. řádu za dostatečně opodstatněné.

„otisk kulatého razítka“

Mgr. Miroslav Stoklásek v. r.
státní zástupce

Za správnost vyhotovení:
Marianna Arnoldová